

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการสร้างคำในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

ปริญญานิพนธ์
ของ
เหวียน ถิ กิม เจา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย
พฤษภาคม 2546
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

495.9228

๕๖๑๗

ร.๓

การวิเคราะห์เปรียบเทียบการสร้างคำในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

บทคัดย่อ

ของ

เหวียน ถิ กิม เจา

ร.๓ ต.ก. 2546

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย

พฤษภาคม 2546

๕๖๑๗๓๓/

เหียงน ถิ กิม เจา. (2546), การวิเคราะห์เปรียบเทียบการสร้างคำในภาษาเวียดนามและภาษาไทย.

ปริญญาานิพนธ์ ศศ.ม.(ภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

คณะกรรมการควบคุม : อาจารย์วิรุฬห์รัตน์ ไฉนงัน, อาจารย์ ดร. เกรียงไกร วัฒนาสวัสดิ์.

ปริญญาานิพนธ์เล่มนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาคำประสม คำซ้อน และคำซ้ำ ซึ่งเป็นวิธีการสร้างคำที่สำคัญในภาษาเวียดนามและภาษาไทย ว่ามีลักษณะเหมือนและต่างกันอย่างไร โดยพิจารณาในด้านหน้าที่ โครงสร้าง และความหมายของคำ ข้อมูลในภาษาเวียดนามและภาษาไทยนั้นเก็บรวบรวมจากภาษาพูดที่ใช้ในชีวิตประจำวัน พจนานุกรม ปริญญาานิพนธ์ และจากหนังสือต่างๆ ที่เป็นภาษาเวียดนามและภาษาไทย ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ในด้านหน้าที่และโครงสร้างของคำประสมในภาษาเวียดนามและภาษาไทยมีการสร้างคำประสม 5 ประเภทเหมือนกัน และคำประสมในทั้งสองภาษามีประเภทย่อย 2 ประเภท กล่าวคือ คำประสมที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำประเภทเดียวกันซึ่งมีจำนวนมาก และคำประสมที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำประเภทอื่น การสร้างคำประสมในทั้งสองภาษาใช้ กลวิธีการสร้างคำด้วยการประกอบหน่วยคำตั้งแต่ 2 หน่วยคำถึง 5 หน่วยคำ จากคำในหมวดคำ 12 หมวด สำหรับภาษาเวียดนาม และจากคำในหมวดคำ 11 หมวดสำหรับภาษาไทย ส่วนในด้านความหมาย ทั้งคำประสมในภาษาเวียดนามและภาษาไทย เมื่อเป็นคำประสมแล้วจะมีความหมายใหม่ 4 ลักษณะเหมือนกัน

ในด้านหน้าที่และโครงสร้างของคำซ้อนในภาษาเวียดนามมีการสร้างคำซ้อน 9 ประเภท ส่วนในภาษาไทยมี 6 ประเภท และคำซ้อนส่วนใหญ่ในทั้งสองภาษา โดยเฉพาะในภาษาไทย มีประเภทย่อยประเภทเดียว กล่าวคือ คำซ้อนที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำประเภทเดียวกัน การสร้างคำซ้อนในทั้งสองภาษาใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการประกอบหน่วยคำตั้งแต่ 2 หน่วยคำถึง 4 หน่วยคำ จากคำในหมวดคำ 9 หมวด สำหรับภาษาเวียดนาม และจากคำในหมวดคำ 6 หมวดสำหรับภาษาไทย คำที่นำมาประกอบขึ้นเป็นคำซ้อนนั้นในทั้งสองภาษา โดยเฉพาะในภาษาเวียดนาม มักจะเป็นคำในหมวดคำเดียวกัน ส่วนในด้านความหมาย คำซ้อนในภาษาเวียดนามมี 5 ลักษณะ และภาษาไทยมี 4 ลักษณะ

ส่วนด้านหน้าที่และโครงสร้างของคำซ้ำในภาษาเวียดนามมีการสร้างคำซ้ำ 15 ประเภท ส่วนในภาษาไทยมี 16 ประเภท และคำซ้อนส่วนใหญ่ในทั้งสองภาษามีประเภทย่อยประเภทเดียว กล่าวคือ คำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำประเภทเดียวกัน การสร้างคำซ้ำในภาษาเวียดนามใช้ กลวิธีการสร้างคำด้วยการกล่าวซ้ำคำเดิมจากคำในหมวดคำ 15 หมวด ด้วยรูปแบบ 6 แบบ ส่วนในภาษาไทยใช้ กลวิธีการสร้างคำด้วยการกล่าวซ้ำคำเดิมจากคำในหมวดคำ 16 หมวด ด้วยรูปแบบ 4 แบบ ส่วนในด้านความหมาย คำซ้ำในภาษาเวียดนามมี 9 ลักษณะ และภาษาไทยมี 10 ลักษณะ

A CONTRASTIVE ANALYSIS OF WORD FORMATION IN
VIETNAMESE AND THAI

AN ABSTRACT
BY
NGUYEN THI KIM CHAU

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Arts degree in Thai
Srinakharinwirot University
May 2003

NGUYEN THI KIM CHAU. (2546). *A Contrastive Analysis of Word Formation in Vietnamese and Thai*. Master thesis, M.A. (Thai). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University.
Advisor Committee : Miss Wiroonrat Chanaingoon, Dr. Kriengkrai Watanasawad.

The research aims to study compounds , synonymous compounds and reduplicatives in Vietnamese and Thai , the important types of word formations in both languages . The results of the study reveal the similarities and differences of all three types of words in these two languages in the following aspects : functions , structures and meanings .

Data in Vietnamese and Thai are collected from spoken language , dictionaries , theses and text books.

The research reveals the following results :

For compounds , in functions and structures , there are 5 identical types of compounds in Vietnamese and Thai . Most types in both languages have 2 sub-types that have the same function as their first components – the large number , and those that have a different function from their first components . Compound formations in both languages use the technique of including from 2 to 5 morphemes from 12 word classes in Vietnamese and 11 word classes in Thai . In meanings , there are 4 identical features in both Vietnamese and Thai .

For synonymous compounds , in functions and structures , there are 9 types of synonymous compounds in Vietnamese and 6 in Thai . Most types in both languages have only one sub-type , they are synonymous compounds that have the same function as their first components . Synonymous compound formations in both languages use the technique of including from 2 to 4 morphemes from 9 word classes in Vietnamese and 6 word classes in Thai . In both languages , especially in Vietnamese , the components of the synonymous compounds are often in the same word class . In meanings , there are 5 features in Vietnamese and 4 in Thai .

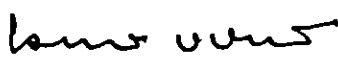
As for reduplicatives , in functions and structures, there are 15 types of reduplicatives in Vietnamese and 6 in Thai . Most types in both languages, have only one sub-type, they are reduplicatives that have the same function as their base words . Reduplicative formations in Vietnamese use the technique of reduplicating the base word from 15 word classes in 6 patterns ; Thai uses the technique of reduplicating the base word from 16 word classes in 4 patterns . In meanings , there are 9 features in Vietnamese and 10 in Thai .

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

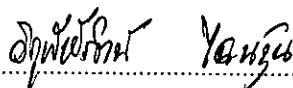
การวิเคราะห์เปรียบเทียบการสร้างคำในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

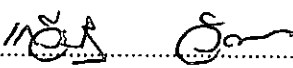
ของ
นางสาวเหิงยีน ถิ กิม เจา

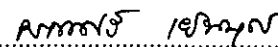
ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร. นภาพร หะวานนท์)
วันที่...7.....เดือน...พฤษภาคม.....พ.ศ.2546

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

.....ประธาน
(อาจารย์วีรพหรรณ โฉนรุ่ง)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร. เกรียงไกร วัฒนาศาสตร์)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รองศาสตราจารย์ผกาศรี เย็นบุตร)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์พัชนี โชติกลเสถียร)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์นี้สำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากผู้วิจัยได้รับความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากอาจารย์ วิรุฬห์รัตน์ ไฉนจัน ประธานกรรมการ อาจารย์ ดร. เกรียงไกร วัฒนาสวัสดิ์ กรรมการที่ปรึกษา ทั้งสอง ท่านได้กรุณาให้คำแนะนำอันมีค่าและตรวจแก้ไขข้อบกพร่องด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดียิ่งตลอดมา ผู้วิจัย ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์พรธาดา สุวัธนวิช ที่กรุณารับเป็นกรรมการสอบเค้าโครง และ รองศาสตราจารย์ผกาศรี เย็นบุตร และอาจารย์พัชนี โชติกเสถียร ที่กรุณาสละเวลาในการเป็นกรรมการ สอบปากเปล่าทำให้การสอบสำเร็จไปด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณกรมวิเทศสหการที่สนับสนุนให้ทุน และมหาวิทยาลัยสังคมศาสตร์และ มนุษยศาสตร์ ณ นครโฮจิมินห์ ประเทศเวียดนาม ที่ให้เวลาในการศึกษาต่อและทำวิจัยได้สำเร็จ ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์นิตยา บุญสิงห์ อาจารย์वासना นามพงศ์ อาจารย์บรรพต ศิริชัย อาจารย์ภาณุพงศ์ อุดมศิลป์ และอาจารย์สุภัค มหาวรากร ที่คอยช่วยเหลือ เอาใจใส่ และให้กำลังใจแก่ผู้ วิจัย ทำให้ผู้วิจัยรู้สึกอบอุ่นและมีความสุขตลอดในช่วงเวลาที่ทำการศึกษายู่ในประเทศไทย

ขอกราบขอบพระคุณเจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายที่ดูแลในช่วงเวลาที่ศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเจ้าหน้าที่ทุก ท่านของกองวิเทศสัมพันธ์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ขอขอบพระคุณอาจารย์ทวี สว่างปัญญางกูรและคุณมนตรี อินทหนูที่อำนวยความสะดวกและให้ ความอนุเคราะห์เกี่ยวกับการพิมพ์ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้

ท้ายที่สุด ขอโน้มระลึกถึงพระคุณของคุณพ่อ คุณแม่ คณาจารย์ทุกท่านที่สั่งสอนและให้ความรู้แก่ ผู้วิจัย ตลอดจนเพื่อนๆทั้งชาวไทยและชาวเวียดนามที่รักทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจในการ ทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้

NGUYEN THI KIM CHAU

สารบัญ

บทที่

หน้า

1. บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	1
ความสำคัญของการวิจัย.....	1
สมมุติฐานในการวิจัย.....	1
ขอบเขตของการวิจัย.....	2
ข้อดกมลเบื้องต้น.....	2
วิธีดำเนินการวิจัย.....	7
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
2. กลวิธีการสร้างคำในภาษาเวียดนามและภาษาไทย.....	20
คำประสม.....	20
คำนิยาม.....	20
เกณฑ์ในการพิจารณาคำประสม.....	20
คำประสมในภาษาเวียดนาม.....	21
หน้าที่และโครงสร้าง.....	21
ความหมาย.....	47
คำประสมในภาษาไทย.....	51
หน้าที่และโครงสร้าง.....	51
ความหมาย.....	70
คำซ้อน.....	73
คำนิยาม.....	73
เกณฑ์ในการพิจารณาคำซ้อน.....	73
คำซ้อนในภาษาเวียดนาม.....	74
หน้าที่และโครงสร้าง.....	74
ความหมาย.....	85
คำซ้อนในภาษาไทย.....	90
หน้าที่และโครงสร้าง.....	90
ความหมาย.....	98
คำซ้ำ.....	100
คำนิยาม.....	100
เกณฑ์ในการพิจารณาคำซ้ำ.....	101
คำซ้ำในภาษาเวียดนาม.....	101
หน้าที่และโครงสร้าง.....	101

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ) ความหมาย.....	118
คำซ้ำในภาษาไทย.....	127
หน้าที่และโครงสร้าง.....	127
ความหมาย.....	140
3 การเปรียบเทียบการสร้างคำในภาษาเวียดนามและภาษาไทย.....	144
คำประสม.....	144
หน้าที่และโครงสร้าง.....	144
ความหมาย.....	153
คำซ้อน.....	154
หน้าที่และโครงสร้าง.....	154
ความหมาย.....	163
คำซ้ำ.....	164
หน้าที่และโครงสร้าง.....	164
ความหมาย.....	183
4. สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	186
บรรณานุกรม.....	201
ภาคผนวก.....	204
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	208

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงการเปรียบเทียบการสร้างคำในภาษาเวียดนามและภาษาไทยจากการศึกษา เอกสารและงานวิจัย.....	10
2 แสดงการเปรียบเทียบหน้าที่ของคำประสมในภาษาเวียดนามและภาษาไทย.....	144
3 แสดงการเปรียบเทียบหมวดคำที่นำมาประกอบเพื่อสร้างคำประสมในภาษาเวียดนาม และภาษาไทย.....	145
4 แสดงการเปรียบเทียบหมวดคำที่นำมาประกอบเพื่อสร้างคำนามในภาษาเวียดนาม และภาษาไทย.....	146
5 แสดงการเปรียบเทียบโครงสร้างของคำประสมทำหน้าที่เป็นคำนามในภาษาเวียดนาม และภาษาไทย.....	146
6 แสดงการเปรียบเทียบหมวดคำที่นำมาประกอบเพื่อสร้างคำกริยาในภาษาเวียดนาม และภาษาไทย.....	149
7 แสดงการเปรียบเทียบโครงสร้างของคำประสมทำหน้าที่เป็นคำกริยาในภาษาเวียดนาม และภาษาไทย.....	149
8 แสดงการเปรียบเทียบหมวดคำที่นำมาประกอบเพื่อสร้างคำขยายในภาษาเวียดนาม และภาษาไทย.....	150
9 แสดงการเปรียบเทียบโครงสร้างของคำประสมทำหน้าที่เป็นคำขยายในภาษาเวียดนาม และภาษาไทย.....	151
10 แสดงการเปรียบเทียบหมวดคำที่นำมาประกอบเพื่อสร้างคำวิเศษณ์ในภาษาเวียดนาม และภาษาไทย.....	152
11 แสดงการเปรียบเทียบโครงสร้างของคำประสมทำหน้าที่เป็นคำวิเศษณ์ในภาษาเวียดนาม และภาษาไทย.....	152
12 แสดงการเปรียบเทียบหมวดคำที่นำมาประกอบเพื่อสร้างคำสรรพนามในภาษาเวียดนาม และภาษาไทย.....	153
13 แสดงการเปรียบเทียบโครงสร้างของคำประสมที่ทำหน้าที่เป็นคำสรรพนามในภาษา เวียดนามและภาษาไทย.....	153
14 แสดงการเปรียบเทียบความหมายของคำประสมในภาษาเวียดนามและภาษาไทย.....	154
15 แสดงการเปรียบเทียบหน้าที่ของคำซ้อนในภาษาเวียดนามและภาษาไทย.....	154
16 แสดงการเปรียบเทียบหมวดคำที่นำมาประกอบเพื่อสร้างคำซ้อนในภาษาเวียดนาม และภาษาไทย.....	155
17 แสดงการเปรียบเทียบหมวดคำที่นำมาประกอบเพื่อสร้างคำนามในภาษาเวียดนาม และภาษาไทย.....	156
18 แสดงการเปรียบเทียบโครงสร้างของคำซ้อนทำหน้าที่เป็นคำนามในภาษาเวียดนาม และภาษาไทย.....	156

บัญชีตาราง (ต่อ)

[illegible]

บัญชีตาราง (ต่อ)[illegible]

บัญชีตาราง (ต่อ)[illegible]

บัญชีตาราง (ต่อ)[illegible]

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
89 แสดงการเปรียบเทียบโครงสร้างของคำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำปฏิเสธในภาษาเวียดนาม และภาษาไทย.....	182
90 แสดงการเปรียบเทียบความหมายของคำซ้ำในภาษาเวียดนามและภาษาไทย.....	184
91 แสดงการเปรียบเทียบหน้าที่และโครงสร้างของคำประสมในภาษาเวียดนาม และภาษาไทย.....	187
92 แสดงการเปรียบเทียบความหมายของคำประสมในภาษาเวียดนามและภาษาไทย.....	191
93 แสดงการเปรียบเทียบหน้าที่และโครงสร้างของคำซ้อนในภาษาเวียดนาม และภาษาไทย.....	192
94 แสดงการเปรียบเทียบความหมายของคำซ้อนในภาษาเวียดนามและภาษาไทย.....	195
95 แสดงการเปรียบเทียบหน้าที่และโครงสร้างของคำซ้ำในภาษาเวียดนามและภาษาไทย...	196
96 แสดงการเปรียบเทียบความหมายของคำซ้ำในภาษาเวียดนามและภาษาไทย.....	199

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาเป็นปัจจัยอย่างหนึ่งในการดำเนินชีวิตที่มนุษย์ใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสาร และการแสวงหาความรู้ต่าง ๆ การศึกษาเรื่องภาษาจึงเป็นประโยชน์และสำคัญยิ่ง

ตามหลักภาษาศาสตร์ถือว่า ภาษาทุกภาษาไม่ว่าจะเป็นภาษาพูดหรือภาษาเขียน ต่างมีระบบโครงสร้างเป็นแบบอย่างของตนเอง การศึกษาภาษาตามหลักภาษาศาสตร์จึงเป็นการศึกษาเพื่อวิเคราะห์และทำความเข้าใจระบบโครงสร้างของแต่ละภาษาตามลักษณะเฉพาะของภาษานั้น และ “ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ การเปรียบเทียบระบบโครงสร้างภาษาของผู้เรียนและภาษาต่างประเทศที่จะเรียนเป็นหนทางหนึ่งซึ่งช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากที่สุด” (Fisiak.1981 : 209) และการศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบเรื่อง “การสร้างคำ” (Word formations) เป็นลักษณะที่สำคัญอย่างหนึ่งของระบบโครงสร้างของภาษาโดยรวม และระบบโครงสร้างของภาษาคำโดดโดยเฉพาะ

ปัจจุบันชาวเวียดนามสนใจศึกษาภาษาไทยมากขึ้น และในขณะเดียวกันชาวไทยก็สนใจศึกษาภาษาเวียดนามมากขึ้นเช่นกัน เนื่องจากว่าประเทศเวียดนามและประเทศไทยเป็นประเทศเพื่อนบ้านกัน การเข้าใจและการสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกันนั้นจึงเป็นเรื่องที่จำเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะในยุคโลกาภิวัตน์

สิ่งที่น่าสนใจศึกษา คือ ทั้งภาษาไทยและภาษาเวียดนามเป็นภาษาคำโดด (Isolating language) เหมือนกัน ระบบโครงสร้างของภาษาทั้งสองนี้จึงมีลักษณะบางอย่างที่คล้ายคลึงกัน การวิเคราะห์เปรียบเทียบวิธีการสร้างคำระหว่างภาษาสองภาษาจะช่วยให้เกิดความเข้าใจในภาษาทั้งสองมากยิ่งขึ้น และความรู้ต่าง ๆ ที่ได้จากการศึกษาวิจัยเหล่านี้จะได้นำไปใช้เป็นหลักในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ และช่วยให้ใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์กลวิธีการสร้างคำในภาษาเวียดนาม และภาษาไทยในด้านหน้าที่ โครงสร้าง และความหมาย
2. เพื่อเปรียบเทียบกลวิธีการสร้างคำในภาษาเวียดนาม และภาษาไทย

ความสำคัญของการวิจัย

การศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบการสร้างคำในภาษาเวียดนาม และภาษาไทยจะทำให้เห็นความคล้ายคลึงและความแตกต่างในการสร้างคำอันเป็นประโยชน์ในการเรียนการสอนภาษาเวียดนามและภาษาไทย

สมมติฐานในการวิจัย

การสร้างคำในภาษาเวียดนาม และภาษาไทยมีทั้งความเหมือนและความต่างกันในด้านหน้าที่ โครงสร้าง และความหมาย

ขอบเขตของการวิจัย

1. วิเคราะห์เปรียบเทียบกลวิธีการสร้างคำ 3 ประเภท กล่าวคือ คำประสม คำซ้อน และคำซ้ำของภาษาเวียดนามและภาษาไทยในด้านหน้าที่ โครงสร้าง และความหมายของคำ
2. คำที่นำมาวิจัยเป็นคำในภาษาพูดและภาษาเขียนที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. สัทอักษรที่ใช้ถอดเสียงภาษาเวียดนามเป็นระบบของ Đoàn Thiện Thuật (1999 : 111 – 233) ซึ่งเป็นสัทอักษรที่ใช้เป็นทางการในประเทศเวียดนาม (ดูภาคผนวก)

2. คำในแต่ละหมวดที่จะนำมาศึกษาจะเป็นไปตามหลักการจัดแบ่งคำเป็นหมวด ๆ ของ วิจิตรนัฏ ภาณุพงศ์ (2543 : 49-76) ซึ่งได้กำหนดไว้ในหนังสือ “โครงสร้างภาษาไทย : ระบบไวยากรณ์” การจำแนกคำออกเป็นหมวดคำต่าง ๆ อาศัยเกณฑ์ 2 ประการ คือตำแหน่งและหน้าที่ของคำที่ปรากฏในประโยค ดังนี้

คำนามและคำกริยาอาการ

ใช้กรอบประโยคทดสอบที่มี 3 ตำแหน่งคู้หนึ่ง คือ

กรอบ 1ก. 1 2 แล้ว เช่น ฝน ตก แล้ว

1ข. 1 กำลัง 3 เช่น ฝนกำลังตก

ก. คำที่อาจจะปรากฏในตำแหน่งที่ 1 ของกรอบประโยค 1ก. และ 1ข. ได้เรียกว่าคำนามในตัวอย่างคำว่า ฝน เป็นคำนาม

ข. คำที่อาจจะปรากฏในตำแหน่งที่ 1 ของกรอบประโยค 1ก. และ ตำแหน่งที่ 3 ของกรอบ 1ข. ได้เรียกว่าคำกริยาอาการ ในตัวอย่าง คำว่า ตก เป็นคำกริยาอาการ

คำกริยากรรม

ใช้กรอบประโยคทดสอบคู้ที่ 2 ซึ่งมี 4 ตำแหน่ง คือ

2ก. นาม 2 นาม แล้ว เช่น พ่อเขียนจดหมายแล้ว

2ข. นาม กำลัง 3 นาม เช่น พ่อกำลังเขียนจดหมาย

คำที่อาจจะปรากฏในตำแหน่งที่ 2 ของกรอบประโยค 2ก. และตำแหน่งที่ 3 ของกรอบ 2ข. ได้เรียกว่า คำกริยากรรม ในตัวอย่างคำว่า เขียน คือคำกริยากรรม

คำกริยาทวิกรรม

ใช้กรอบประโยคทดสอบคู้ที่ 3 ซึ่งมี 5 ตำแหน่ง คือ

3ก. นาม 2 นาม นาม แล้ว เช่น ครูบอกคะแนนนักเรียนแล้ว

3ข. นาม กำลัง 3 นาม นาม เช่น ครูกำลังบอกคะแนนนักเรียน

คำที่อาจจะปรากฏในตำแหน่งที่ 2 ของกรอบประโยค 3 ก และตำแหน่งที่ 3 ของกรอบประโยค 3ข. ได้ เรียกว่าคำกริยาทวิกรรม ในตัวอย่างคำว่า บอกคือคำกริยาทวิกรรม

คำกริยากรรมย่อย

ใช้กรอบประโยคทดสอบที่มี 5 ตำแหน่ง คือ

นาม 2 กว่า นาม แล้ว เช่น มือเย็นกว่าเท้าแล้ว

คำกริยากรรมที่ปรากฏในตำแหน่งที่ 2 นี้ได้เรียกว่า คำกริยากรรมย่อย ในตัวอย่างคำว่า เย็น คือคำกริยากรรมย่อย

คำคุณศัพท์

คำคุณศัพท์ คือคำที่ปรากฏหลังคำนาม แล้วร่วมกันทำหน้าที่เดียวกันกับคำนามหรือกล่าวอีกอย่างว่าคำที่ขยายนาม อาจแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ ประเภทที่ทำหน้าที่ขยายคำนามได้อย่างเดียว โดยอาจมีหรือไม่มีคำลักษณนามมาช่วยก็ได้ เช่น

แดงเป็นลูกหัวปี

ลูกคนหัวปีเรียนเก่ง

และประเภทที่ทำหน้าที่ขยายนามก็ได้ทำหน้าที่กริยาเป็นกริยากรรมย่อก็ได้ และเมื่อทำหน้าที่ขยายนามก็อาจมีหรือไม่มีคำลักษณนามมาร่วมก็ได้ เช่น

เสื้อเก่ายังใช้ได้

เสื้อตัวเก่ายังใช้ได้

คำช่วยหลังกริยา

คำที่ปรากฏแทนคำว่า แล้วในกรอบประโยคทดสอบ 1ก. 2ก. หรือ 3ก. ได้รวมทั้งคำว่าแล้วด้วย เรียกว่าคำช่วยหลังกริยา เช่น

กรอบ 1ก. ฝน ตก อยู่

กรอบ 2ก. พ่อเขียนจดหมายอยู่

กรอบ 3ก. ครูบอกคะแนนนักเรียนอยู่

คำช่วยหน้ากริยา

คำที่ปรากฏแทนคำว่า กำลังในกรอบประโยคทดสอบ 1ข. 2ข. หรือ 3ข. ได้รวมทั้งคำว่า กำลังด้วย เรียกว่า คำช่วยหน้ากริยา เช่น

กรอบ 1ข. ฝนเพิ่งตก

กรอบ 2ข. พ่อเคยเขียนจดหมาย

กรอบ 3ข. ครูจะบอกคะแนนนักเรียน

คำปฏิเสธ

คำปฏิเสธอาจปรากฏในข้อใดข้อหนึ่งข้างล่างนี้คือ

ก. ข้างหลังคำช่วยหน้ากริยาบางคำ เช่น นาฬิกาเพิ่งไม่เดิน

ข. ข้างหน้าคำช่วยหน้ากริยาบางคำ เช่น เขาไม่ค่อยมาที่นี่

ค. ข้างหน้าหรือหลังคำช่วยหน้ากริยาบางคำ เช่น เธอไม่ควรไปพบเขา หรือ เธอควรไม่ไปพบเขา

ง. ในกรณีที่ไม่มีคำช่วยหน้ากริยาอยู่ในประโยคนั้นเลยอาจปรากฏหน้าคำกริยา เช่น น้ำไม่ไหล

คำหน้ากริยาและหลังกริยา

คำหน้ากริยาและคำหลังกริยาไม่เคยปรากฏตามลำพังโดยที่ไม่มีคำกริยาอยู่ด้วย และจะไม่ ลงเสียงหนัก คำที่ปรากฏหน้ากริยาเรียกว่าคำหน้ากริยา คำที่ปรากฏหลังกริยาเรียกว่าคำหลังกริยา เช่น

ไปส่ง หรือ มาส่ง (ไป และ มา เป็นคำหน้ากริยา)

ส่งไป หรือ ส่งมา (ไป และ มา เป็นคำหลังกริยา)

คำลงท้าย

คำลงท้ายคือคำที่ปรากฏในตำแหน่งสุดท้ายของประโยค หรืออาจปรากฏในตำแหน่งท้ายส่วนประโยคและมีลักษณะพิเศษ คือ แต่ละคำอาจมีหลายรูป เช่น ค่ะ ค๊ะ และ เมื่อใช้คำคำเดียวกันแต่ต่างรูปกันในประโยคอาจทำให้ความหมายของทั้งประโยคเปลี่ยนไป

คำวิเศษณ์

คำวิเศษณ์คือคำที่ปรากฏหลังคำกริยา ในตำแหน่งช่องว่างของกรอบประโยคทดสอบดังนี้

นาม กริยาอาการ เช่น ข้าว สวย จัง

คำที่ปรากฏในตำแหน่งช่องว่างในกรอบประโยคนี้ได้และมีเงื่อนไขอยู่ว่าจะต้องไม่ใช่คำกริยาไม่ใช่คำช่วยหลังกริยา ไม่ใช่คำลงท้าย จึงจะถือว่าเป็นคำวิเศษณ์

คำพิเศษ

ในหมวดคำนี้มีคำอยู่ไม่มากได้แก่คำเช่นปกติธรรมดาส่วนใหญ่ เป็นต้น ซึ่งอาจปรากฏต้นประโยคหรือระหว่างหน่วยประธานกับหน่วยกริยา หรือท้ายประโยคก็ได้ เช่น

ปกติเด็กคนนี้ซนเหลือเกินนะ

เด็กคนนี้ปกติซนเหลือเกินนะ

เด็กคนนี้ซนเหลือเกินนะปกติ

คำสรรพนาม

คำสรรพนามคือคำที่อาจปรากฏตำแหน่งเดียวกับคำนามได้ คือ แทนที่คำนามในกรอบประโยคทดสอบ 1ก. 1ข. 2ก. 2ข. 3ก. และ 3ข. ได้ แต่ที่ต่างจากคำนามคืออาจนำคำคุณศัพท์ขยายคำนามได้แต่จะนำมาขยายคำสรรพนามไม่ได้ เช่น

เด็กอ้วนมักกินจุ (คำอ้วน ขยายคำนามเด็ก)

เธออ้วนมักกินจุ (คำอ้วนไม่ได้ขยายคำสรรพนาม เธอ)

คำลักษณนาม

ใช้กรอบประโยคทดสอบที่มี 6 ตำแหน่ง ดังนี้คือ

นาม 2 คุณศัพท์ นี้ กริยาอาการ แล้ว เช่น บ้าน หลัง เก้า นี้ ซ่อมแล้ว

คำที่ปรากฏในตำแหน่งที่ 2 ของประโยคทดสอบดังกล่าวได้เรียกว่า คำลักษณนาม ในตัวอย่างคำว่า หลัง คือ คำลักษณนาม

คำจำนวนนับ

ใช้กรอบประโยคทดสอบ 6 ตำแหน่ง คือ

นาม คำช่วยหน้ากริยา กริยาอาการ นาม 5 ลักษณนาม เช่น เพื่อนจะซื้อหนังสือ สอง เล่ม

คำที่ปรากฏในตำแหน่งที่ 5 ของประโยคทดสอบได้เรียกว่า คำจำนวนนับ ในตัวอย่างคำว่า สอง คือ คำจำนวนนับ

คำลำดับที่

ใช้กรอบประโยคทดสอบ 6 ตำแหน่ง คือ

นาม คำช่วยหน้ากริยา กริยาอาการ นาม ลักษณนาม 6 เช่น นายจะนั่งรถคันที่สอง

คำที่ปรากฏในตำแหน่งที่ 6 ของประโยคทดสอบได้เรียกว่าคำลำดับที่ในตัวอย่างคำว่า ที่สอง คือ คำลำดับที่

คำหน้าจำนวน

คำที่ปรากฏข้างหน้าคำจำนวนนับ คือ ระหว่างคำนามและคำจำนวนนับในกรอบทดสอบคำจำนวนนับได้ เรียกว่า คำหน้าจำนวน เช่น

เพื่อนจะซื้อหนังสืออีกสองเล่ม (คำว่าอีกคือคำหน้าจำนวน)

คำหลังจำนวน

คำใดก็ตามที่ไม่ใช่คำคุณศัพท์ ไม่ใช่คำบอกกำหนดเสียง ไม่ใช่คำวิเศษณ์ ไม่ใช่คำช่วยหลังกริยา ซึ่งปรากฏหลังคำลักษณนามในกรอบประโยคทดสอบคำจำนวนนับได้เรียกว่า คำหลังจำนวน เช่น

เพื่อนจะซื้อผ้า 2 หลา เศษ (คำว่า เศษ คือ คำหลังจำนวน)

คำบอกกำหนดเสียง

ใช้กรอบประโยคทดสอบ 6 ตำแหน่ง คือ

นาม จำนวนนับ ลักษณนาม 4 กริยากรรม ช่วยหลังกริยา เช่น เสื้อสองตัวนี้เก่าแล้ว

คำที่ปรากฏในตำแหน่งที่ 4 ของกรอบประโยคทดสอบได้เรียกว่าคำกำหนดเสียง ในตัวอย่างคำว่า นี้ คือ คำบอกกำหนดเสียง

คำบอกเวลา

คำบอกเวลา หมายถึง คำซึ่งมีความหมายบ่งบอกเวลาและทำหน้าที่อย่างใดอย่างหนึ่งในสองอย่าง นี้

ก. ทำหน้าที่เป็นหน่วยเสริมบอกเวลาตามลำพังได้โดยอาจปรากฏต้นหรือท้ายประโยคก็ได้ เช่น

กลางคืนอากาศหนาวมาก

อากาศหนาวมากกลางคืน

ข. ทำหน้าที่เป็นหน่วยเสริมบอกเวลาตามลำพังไม่ได้ จะต้องทำหน้าที่นี้ร่วมกับคำบอกเวลาด้วยกันหรือร่วมกับคำในหมวดอื่น เช่น

ตอนบ่าย ๆ คุณยายมักจะหลับ

คุณยายมักจะหลับตอนบ่าย ๆ

คำบุพบท

ใช้กรอบประโยคทดสอบ 5 ตำแหน่ง คือ

นาม ช่วยหน้ากริยา กริยากรรม 4 นาม เช่น เด็ก เพิ่ง ขึ้น จาก น้ำ

คำที่ปรากฏในตำแหน่งที่ 4 ของกรอบประโยคทดสอบได้เรียกว่าคำบุพบทในตัวอย่างคำว่า จาก คือ คำบุพบท

คำเชื่อม

คำเชื่อมมีอยู่ 2 ชนิด คือคำเชื่อมนาม ซึ่งจะปรากฏระหว่างนาม 2 คำ และคำเชื่อมอนุพจน์ ซึ่งจะปรากฏในประโยคสามัญ แต่จะปรากฏในประโยคผสม หรือประโยคซับซ้อน

3. ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะไม่จำแนกหมวดย่อยของคำกริยาออกเป็นคำกริยากรรม คำกริยากรรม และคำกริยาทวิกรรม และไม่แยกหมวดคำกริยากรรมย่อย และหมวดคำคุณศัพท์ออกจากกัน เนื่องจากว่าคำบางคำเป็นคำหลายหน้าที่ และเรียกรวมคำกริยากรรม คำกริยากรรม และคำกริยาทวิกรรมเป็นคำกริยา เรียกรวมคำกริยากรรมย่อยและคำคุณศัพท์เป็นคำขยาย

4. สัญลักษณ์ที่ใช้ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีดังนี้

น	หมายถึง	คำนาม
ก	"	คำกริยา
ข	"	คำขยาย
ช1	"	คำช่วยหน้ากริยา
ช2	"	คำช่วยหลังกริยา
ก1	"	คำหน้ากริยา
ก2	"	คำหลังกริยา
ปส	"	คำปฏิเสธ
ท	"	คำลงท้าย
ว	"	คำวิเศษณ์
พ	"	คำพิเศษ
ล	"	คำลักษณนาม
ส	"	คำสรรพนาม
จ	"	คำจำนวนนับ
ลท	"	คำลำดับที่
จ1	"	คำหน้าจำนวน
จ2	"	คำหลังจำนวน
บก	"	คำบอกกำหนด
บว	"	คำบอกเวลา
บพ	"	คำบุพบท
ช	"	คำเชื่อม
ลส	"	คำเลียนเสียง
_____	"	ความหมายเน้นหนักที่คำหน้า
_____	"	ความหมายเน้นหนักที่คำหลัง
_____*	"	รูปประโยคที่ไม่มีใช้ในภาษาปัจจุบัน
+	"	ประกอบกับ
-	"	ใช้เชื่อมระหว่างคำซ้ำกับคำเดิม
∪	"	การลงเสียงเบา
—	"	การลงเสียงหนัก
	"	การเว้นจังหวะของเสียง
→	"	กลายเป็น
A	"	คำพยางค์เดียว
AB	"	คำสองพยางค์
AA	"	คำซ้ำที่เกิดจากการกล่าวซ้ำคำพยางค์เดียว 2 ครั้ง
AAA	"	คำซ้ำที่เกิดจากการกล่าวซ้ำคำพยางค์เดียว 3 ครั้ง

AAAA	“	คำซ้ำที่เกิดจากการกล่าวซ้ำคำพยางค์เดียว 4 ครั้ง
AAB	“	คำซ้ำที่เกิดจากการกล่าวซ้ำพยางค์แรก A ของคำ 2 พยางค์ AB 2 ครั้ง
AABB	“	คำซ้ำที่เกิดจากการซ้ำคำ 2 พยางค์ AB โดยกล่าวซ้ำพยางค์แรก A ซ้ำ 2 ครั้ง และ กล่าวพยางค์ที่สอง B 2 ครั้ง
ABAB	“	คำซ้ำที่เกิดจากการกล่าวซ้ำคำ 2 พยางค์ AB 2 ครั้ง

วิธีดำเนินการวิจัย

1. สืบหาเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับหลักภาษาไทย หลักภาษาเวียดนาม และ ไวยากรณ์ ซึ่งเกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้
2. เก็บรวบรวมข้อมูลโดยบันทึกในบัตรคำโดยผู้วิจัยจะเก็บรวบรวมข้อมูลซึ่งได้จากภาษาพูดที่ใช้ในชีวิตประจำวันระหว่างผู้วิจัยกับผู้บอกภาษา (Informants) ชาวเวียดนามและชาวไทย พจนานุกรม ปรินซ์นิพนธ์ และจากหนังสือต่าง ๆ ที่เป็นภาษาเวียดนามและภาษาไทย
3. วิเคราะห์กลวิธีการสร้างคำในภาษาเวียดนามและภาษาไทยทั้ง 3 ประเภทคือคำประสม คำซ้อน และคำซ้ำในด้านโครงสร้าง หน้าที่ และความหมายโดยอาศัยวิธีการทางภาษาศาสตร์
4. เปรียบต่างกลวิธีการสร้างคำประสม คำซ้อน และคำซ้ำของภาษาเวียดนามและภาษาไทย
5. เสนอผลการวิจัย

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในตอนนี ผู้วิจัยจะได้กล่าวถึงทฤษฎีพื้นฐาน และเอกสารตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในครั้งนี้ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

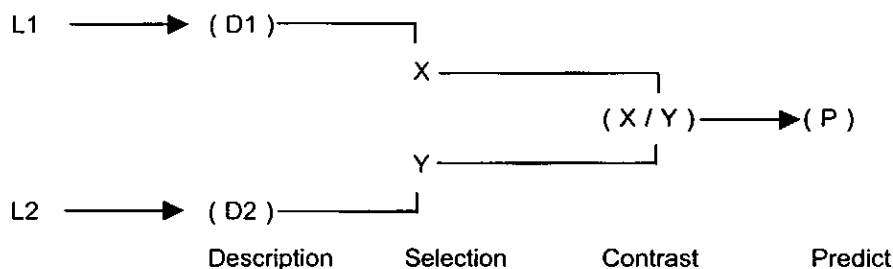
1. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ฟาย เซค (Fisiak. 1981 : 195) ได้กล่าวว่า วิชาภาษาศาสตร์เปรียบต่างเป็นแขนงหนึ่งของวิชาภาษาศาสตร์ซึ่งเป็นวิชาที่ค้นคว้า เปรียบเทียบเพื่อหาความคล้ายคลึงและความแตกต่างทางด้านเสียง ไวยากรณ์ และศัพท์ของภาษา 2 ภาษา และการวิเคราะห์เปรียบเทียบต่างเป็นเทคนิคที่เกี่ยวข้องกับวิชาภาษาศาสตร์เปรียบเทียบต่าง เป็นการเปรียบเทียบลักษณะโครงสร้างของภาษา 2 ภาษา หรือมากกว่า 2 ภาษาเพื่อช่วยให้อาจารย์ผู้สอน และ ผู้เขียนตำราการสอนเตรียมวัสดุการสอน วางแผนการสอน และพัฒนากลวิธีในการสอนภาษา

นอกจากจะมีประโยชน์ต่ออาจารย์ผู้สอนและผู้เขียนตำราแล้ว การวิเคราะห์เปรียบเทียบต่างยังมีประโยชน์ต่อผู้เรียนภาษาต่างประเทศและภาษาที่สองด้วยเพราะผลจากการเปรียบเทียบต่างจะทำให้ผู้เรียนได้ตระหนักถึงลักษณะของภาษาที่เหมือนหรือแตกต่างจากภาษาของตนอันจะทำให้ผู้เรียนสนใจที่จะเรียนรู้และทำความเข้าใจกับลักษณะที่แตกต่างไปจากภาษาของตน บทเรียนต่าง ๆ ที่สร้างขึ้นจากการศึกษาเปรียบเทียบต่างก็จะเป็นบทเรียนที่มีคุณค่ามากเพราะเป็นบทเรียนที่ได้รวบรวมเอาลักษณะที่แตกต่าง และคล้ายคลึงกันของภาษาทั้งสองไว้เพื่อที่จะเอื้ออำนวยให้ผู้เรียนรู้ถึงลักษณะที่แตกต่างไปจากภาษาของตนได้ง่ายยิ่งขึ้น

การวิเคราะห์เปรียบเทียบต่างเกิดขึ้นพร้อมๆกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศเพราะผู้เรียนมักจะเอาภาษาของตัวเอง (Source Language) กับภาษาต่างประเทศที่กำลังจะเรียนอยู่ (Target Language) มาเปรียบเทียบกันเสมอเพื่อหาความคล้ายคลึง และความแตกต่างของภาษาทั้งสอง

สุธีณี สุขตระกูล (2526:19-20) ศึกษาการวิเคราะห์เปรียบเทียบต่าง ได้กล่าวถึงวิธีวิเคราะห์เปรียบเทียบ (Suggested Procedures for Contrastive Analysis) ว่า ขั้นแรก ให้เลือกภาษา 2 ภาษา คือ L1 และ L2 โดยให้คำนึงถึงการเลือกภาษาที่นำมาวิเคราะห์ต้องสามารถนำมาเปรียบเทียบกันได้ซึ่งแทนด้วย D1 และ D2 ตามลำดับ ขั้นที่สอง ให้เลือกสิ่งที่คาดว่าจะมีปัญหาจากภาษาทั้งสอง (X และ Y) ขั้นที่สาม เปรียบเทียบส่วนที่เลือกมานั้น (X / Y) และขั้นสุดท้าย เมื่อได้ผลจากการวิเคราะห์ และเปรียบเทียบระหว่างภาษา 2 ภาษา แล้วก็นำผลที่ได้นำมาตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นได้ในการเรียนการสอนภาษา ในการวิเคราะห์ และเปรียบเทียบต่างภาษา จึงจำเป็นต้องทำอย่างเป็นระบบ และละเอียดถี่ถ้วนที่สุด ดังสามารถสรุปได้ดังนี้

ขั้นแรก คือการพิจารณาเลือกภาษาวรรณนาเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ ควรจะเลือกจากรูปแบบภาษาที่เป็นไปทำนองเดียวกัน

ขั้นที่สอง การเลือกโครงสร้างของภาษาเพื่อจะนำเปรียบต่างกันอันนั้นเป็นขั้นสำคัญที่สุดเพราะขั้นสะท้อนถึงผลที่จะนำไปสนับสนุนความเชื่อเรื่องการวิเคราะห์เปรียบเทียบต่างภาษาความเชื่อเรื่องความสับสนทางภาษาและข้อผิดพลาดทางภาษาอันมีผลต่อการสอนภาษาต่างประเทศ

การเลือกโครงสร้าง X ในภาษาหนึ่งเพื่อเปรียบต่างกับโครงสร้าง Y ในอีกภาษาหนึ่งนั้น มิใช่สิ่งที่กำหนดตายตัว เราจะเลือกจากโครงสร้างที่มีพื้นฐานเท่าเทียมกัน (basis of equivalence) โดยพิจารณาจากรูปแบบ (shape) ความหมาย (meaning) การกระจาย (distribution) เป็นต้น สมมติว่าเราเลือกโครงสร้างหนึ่งให้ตรงกับอีกโครงสร้างหนึ่งขึ้นมาได้นั้น เป็นเพราะเราเลือกโครงสร้างที่เปรียบต่างกันได้ขึ้นมาจาก การสังเกตและสัญชาตญาณ เราควรจะนำมาพิจารณาหาความเท่าเทียมกัน (equivalence) ในการเปรียบเทียบ ผู้ศึกษาจะต้องเชื่อว่า ภาษาสองภาษาจะมีโครงสร้างที่เท่าเทียมกัน นั่นคือผู้ศึกษาดังสมมติฐานนี้ขึ้นได้ อาจจะ ต้องอาศัยพจนานุกรม ตำรา ครู การสังเกตและอื่นๆที่เขาหาข้ออ้างอิงสนับสนุนความคิดนั้นได้ ดังนั้น การวิเคราะห์จะสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อมีการคาดคะเนนั่นเอง ถ้าผู้เรียนคิดว่า โครงสร้าง X และโครงสร้าง Y เหมือนกัน เราจะคาดคะเนถึงปัญหาที่จะเกิดขึ้นได้

ขั้นที่สาม การเปรียบต่างกับสิ่งที่เลือกไว้ สิ่งที่ถูกเลือกไว้จะต้องได้รับการพิจารณาในแง่คุณสมบัติทาง กายภาพ ความหมาย และการกระจายนี้เท่านั้นที่น่าศึกษา และถ้าหากการกระจายนี้เป็นที่เข้าใจกันว่า คำ ประเภทเดียวกันย่อมจะเกิดที่ตำแหน่งเดิม (the co-occurrence relations) ดังนั้น เมื่อเราเปรียบเทียบ การกระจายโครงสร้างภาษาใน L1 กับโครงสร้างภาษาใน L2 คือการนำคำประเภเดียวกันที่ปรากฏในตำแหน่งเดียวกันมาเปรียบต่างกัน

ขั้นสุดท้าย คือขั้นการทำนายสิ่งที่เป็นปัญหา การกระจายปัญหาอาจจะทำได้ 2 วิธี คือ วิธีแรก จากขั้นตอนของการเปรียบเทียบซึ่งไม่ได้เป็นการทำนายโดยแท้จริง แต่เป็นปัญหาที่เห็นได้จากการเปรียบเทียบ อีกวิธีหนึ่ง คือการทำนายปัญหาจากการใช้ทฤษฎีภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยาอธิบาย อธิบายโดยใช้หลักจิตวิทยาเข้ามาเสริมส่วนที่เป็นปัญหาด้วยวิธีดังกล่าว ทั้งสองวิธีนี้จะช่วยให้การทำนายปัญหาชัดเจนยิ่งขึ้น

สิ่งสำคัญที่สุดของขั้นนี้คือความระมัดระวังในการศึกษาเปรียบเทียบเพื่อหาความสัมพันธ์ทางภาษาที่มีต่อการเรียนภาษาต่างประเทศ และเราจะอธิบายเรื่องปัญหาความสัมพันธ์ในแง่จิตวิทยานี้ได้มากน้อยอย่างไร

ลี (Lee. 1968 : 168) ได้กล่าวถึงข้อสมมุติฐานของทฤษฎีการศึกษาเปรียบเทียบไว้ว่า สาเหตุใหญ่ที่ก่อให้เกิดข้อผิดพลาดหรือความยากในการเรียนภาษาต่างประเทศคือการแทรกแซง (interference) ของภาษาแม่ของผู้เรียน ความยากนั้น สาเหตุมาจากความแตกต่างของภาษาแม่และภาษาต่างประเทศที่จะเรียน ถ้าความแตกต่างยังมีมากเท่าใด ความยากก็ยังมีมากเท่านั้น การศึกษาเปรียบเทียบภาษาแม่และภาษาที่ต้องเรียนจึงเป็นเรื่องจำเป็นเพื่อจะได้นำผลที่ได้มาใช้ในการคาดคะเนปัญหาและข้อผิดพลาดที่จะเกิดขึ้นในการเรียน และสิ่งที่จำเป็นต้องสอนก็คือลักษณะที่แตกต่างกันระหว่างสองภาษา

คาร์ล เจมส์ (Carl James. 1980 : 63) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการใช้ทฤษฎีในการศึกษาเปรียบเทียบว่าในการเปรียบเทียบ ผู้ทำการเปรียบเทียบจะไม่สามารถตัดสินใจได้เลยว่า ความต่างที่ได้จากการเปรียบเทียบนั้นเป็นความต่างที่แท้จริง หรือเป็นความต่างที่เกิดจากการอธิบายลักษณะทางภาษาด้วยทฤษฎีที่ต่างกัน ดังนั้น ผู้ทำการเปรียบเทียบควรจะอธิบายหรือใช้คำอธิบายลักษณะทางภาษาที่ต้องการจะเปรียบเทียบด้วยทฤษฎีเดียวกัน

โรเบิร์ต ดี เพียร์โท (Robert Di Pietro. 1971: 103) ได้กล่าวว่า ถ้าการวิเคราะห์เปรียบเทียบเป็นไปเพื่อการเปรียบเทียบภาษา 2 ภาษา ใช้ข้อมูลถูกต้อง เปรียบเทียบถูกต้องตามทฤษฎีทางภาษาศาสตร์ ใช้เวลารวบรวมข้อมูลอย่างเพียงพอ รวมทั้งใช้วิธีการวิเคราะห์ภาษาได้ถูกต้อง ถือได้ว่าการวิเคราะห์เปรียบเทียบนี้เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง

2. เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

โจอัน บีบี (Joan Bybee. 1985:45) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสร้างคำในภาษาต่างๆโดยเขาสรุปเกี่ยวกับการสร้างคำในภาษาเวียดนาม ส่วนใหญ่มี 2 ลักษณะ กล่าวคือ คำผสม (Compound) และคำซ้ำ (Reduplication) ดังที่เขาเขียนสรุปไว้ดังนี้ "Clearly all languages have the possibility expression .But just how common are purely analytic languages ? In the Perkins sample 28% of the languages have no inflectional morphology on verbs .But some of these languages , for example the Can dialect of Nicoborese , have extensive derivational or non-obligatory morphology .Others ,e.g. Vietnamese, make extensive use of compound and reduplication"

วินัย ภูระหงษ์ (2542 : 76) ได้กล่าวว่าคำผสมจำแนกตามความหมายของหน่วยคำที่นำมาประกอบเข้าด้วยกัน แบ่งออกเป็น 2 ชนิดคือ คำประสมและคำซ้อน

ภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาตระกูลคำโดดเช่นเดียวกับภาษาเวียดนาม ดังนั้นการสร้างคำของภาษาไทยจึงจะมีวิธีการที่คล้ายกับวิธีการสร้างคำของภาษาเวียดนาม คือ แบบคำประสม และคำซ้อน และ คำซ้ำ

จากตารางข้างต้น จะเห็นได้ว่า กลวิธีการสร้างคำที่ได้รับความนิยม และมีผู้ทำการศึกษาามากที่สุดในทั้ง 2 ภาษาคือ การสร้างคำประสม คำซ้อน และคำซ้ำ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 การศึกษากลวิธีการสร้างคำในภาษาเวียดนาม

ในภาษาเวียดนามมีผู้ศึกษาเกี่ยวกับคำประสม คำซ้อน และคำซ้ำไว้ดังนี้

โฮ เล (Hô Lê. 1976 : 325 - 364) กล่าวถึง คำประสมในภาษาเวียดนาม 2 แบบ ได้แก่ แบบที่ 1 เป็นแบบที่มีลักษณะเป็นส่วนหลัก + ส่วนขยาย คำประเภทนี้มีจำนวนมาก และมีอยู่ 3 กลุ่ม กลุ่มแรก คือ กลุ่มคำที่ทำหน้าที่เป็นนามและมีโครงสร้างดังต่อไปนี้

โครงสร้าง	ตัวอย่าง	ความหมาย
น+ค :	thuốc (ยา) + đỏ (แดง)	ยาแดง
น+น :	nước (น้ำ) + giếng (บ่อ)	น้ำบ่อ
น+ก :	xe (รถ) + đạp (ถีบ)	รถจักรยาน
น+จ :	tháng(เดือน) + hai(สอง)	เดือนกุมภาพันธ์
น+ลส :	bánh (ขนม) + xèo (เสียงทอดอาหาร) ขนมเบื้องญวน	
น+บก :	hôm (วัน) + nay (นี้)	วันนี้

กลุ่มที่ 2 คือ กลุ่มคำที่ทำหน้าที่เป็นกริยาและมีโครงสร้างดังต่อไปนี้

โครงสร้าง	ตัวอย่าง	ความหมาย
ก+น :	cháy (ไหม้) + túi (กระเป๋า)	(เงิน)หมดเกลี้ยง
ก+ก :	bật (ออกมา) + cuời (หัวเราะ)	ระเบิดหัวเราะ
ก+ค :	mở (เปิด) + rộng (กว้าง)	ขยาย

และกลุ่มที่ 3 คือ กลุ่มคำที่ทำหน้าที่เป็นคุณศัพท์และมีโครงสร้างดังต่อไปนี้

โครงสร้าง	ตัวอย่าง	ความหมาย
ค+น :	cao (สูง) + tay (มือ)	มีความสามารถสูง
ค+ค :	sắc (คม) + ngọt (หวาน)	คมมาก
ค+ก :	đen (ดำ) + thui (เผา)	ดำเหมือนถูกเผา

ส่วนแบบที่ 2 ซึ่งเป็นแบบที่มีลักษณะเป็นส่วนขยาย+ส่วนหลัก คำประเภทนี้มีจำนวนจำกัดมากและไม่ค่อยมีคำใหม่เกิดขึ้นอีกแล้ว และมีอยู่ 2 กลุ่ม คือ กลุ่มคำที่ทำหน้าที่เป็นนาม และมีโครงสร้างดังต่อไปนี้

โครงสร้าง	ตัวอย่าง	ความหมาย
บจ+น :	nhóm (ห้า) + châu (ทวีป)	โลก
ส+น :	cô (นาง) + dâu (สะใภ้)	เจ้าสาว

และกลุ่มคำที่ทำหน้าที่เป็นคุณศัพท์และมีโครงสร้างดังต่อไปนี้

โครงสร้าง	ตัวอย่าง	ความหมาย
ว+ก :	cả (มาก) + sớ (กลัว)	ซีกล้วย

ด้าย ชวน นิน (Đái Xuân Ninh 1978:161-206) ได้กล่าวถึงคำประสม คำซ้อน และคำซ้ำในหนังสือ Hoạt động của từ tiếng Việt (การใช้คำในภาษาเวียดนาม) ว่าคำประสมในภาษาเวียดนามมีโครงสร้างหลายแบบด้วยกันเช่น

โครงสร้าง	ตัวอย่าง	ความหมาย
น+น :	nước (น้ำ) + mắt (ตา)	น้ำตา
น+ก :	áo (เสื้อ) + tắm (อาบน้ำ)	เสื้อว่ายน้ำ
น+ค :	áo (เสื้อ) + dài (ยาว)	ชุดแต่งกายประจำชาติ เวียดนาม
ก+น :	đánh (ตี) + bạc (พนัน)	เล่นพนัน
ก+ค :	soi (ส่อง) + sáng (สว่าง)	ส่องแสงสว่าง
ก+ก :	bỏ (ทิ้ง) + rơi (หล่น)	ทอดทิ้ง
ค+น :	ót (ดี) + bụng (ท้อง)	ใจดี
ค+ก :	khó (ยาก) + hiểu (เข้าใจ)	เข้าใจยาก
ค+ค :	tím (ม่วง) + nhạt (อ่อน)	ม่วงอ่อน

หน่วยคำในคำประสมมีตำแหน่งคงที่ ถ้าสลับเปลี่ยนตำแหน่ง ความหมายจะเปลี่ยนไป หรือ ไม่มีความหมาย คำซ้ำบางคำเกิดจากการนำคำประสมใช้ซ้ำกัน แต่เมื่อนำคำประสมใช้เป็นคำซ้ำ คำซ้ำจะต้องมีเสียง "iec" เช่น

คำประสม	คำซ้ำ
cà chua (มะเขือเทศ)	cà chua cà chiếc

คำซ้อนมีโครงสร้าง 3 แบบ ได้แก่

โครงสร้าง	ตัวอย่าง	ความหมาย
น+น :	áo (เสื้อ) + quần (กางเกง)	เสื้อผ้า
ก+ก :	đợi (รอ) + chờ (คอย)	รอ
ค+ค :	khó (ยาก) + dễ (ง่าย)	ยาก

คำซ้อนส่วนใหญ่ โดยเฉพาะคำซ้อนที่เป็นคำนาม จะมีความหมายเป็นความหมายรวมของหน่วยคำทั้งสอง และมีความหมายเป็นพหูพจน์ ดังนั้นถ้ามีคำบอกจำนวนอยู่ด้วย คำบอกจำนวนต้องเป็นคำที่มีความหมายที่ไม่ได้ระบุจำนวนที่แน่นอน เช่น tất cả (ทั้งหมด) หรือต้องมีคำลักษณะนามที่มีความหมายเป็นพหูพจน์อยู่ด้วย เช่น bộ (ชุด) หรือ đôi (คู่) ดังตัวอย่างต่อไปนี้

tất cả quần áo (เสื้อผ้าทั้งหมด)

2 bộ quần áo (เสื้อผ้า 2 ชุด)

เนื่องจากชนิดและความหมายของหน่วยคำทั้ง 2 เหมือนกัน ตำแหน่งของหน่วยคำจึงอาจจะสลับกันได้ เช่น

đợi chờ (รอคอย)	=	chờ đợi (รอคอย)
đi lại (ไปมา)	=	lại đi (ไปอีก)

คำซ้ำบางคำเกิดจากการนำคำซ้อนมาใช้ซ้ำกันเช่น

คำซ้อน (AB)	คำซ้ำ(AABB)
vợ chồng (ภรรยาสามี)	vợ vợ chồng chồng (ภรรยาสามี)

คำซ้ำมี 2 ประเภท ได้แก่ คำซ้ำทั้งคำ และคำซ้ำบางส่วน มีตั้งแต่ 2 คำถึง 4 คำ และการซ้ำคำอาจจะทำให้ความหมายของคำลดลง เช่น đen (ดำ) → đen đen (ดำๆ) หรือเพิ่มขึ้น เช่น vũng (แ่น) → vũng vũng (แ่นแ่น) หรือแสดงนัยไม่ดี เช่น hát (ร้อง) → hát hiếc (ปฏิเสธความสามารถในการร้องเพลง) หรือแสดงการกระทำซ้ำๆกัน เช่น gật (พยัก) → gật gật (พยักหลายครั้ง) ประเภทคำซ้ำทั้งคำอาจจะแบ่งเป็น 2

แบบ ได้แก่ แบบซ้ำคำพยางค์เดียว เช่น ngày (วัน) → ngày ngày (วัน ๆ) และแบบซ้ำคำ 2 พยางค์ เช่น vợ chồng (ภรรยาสามี) → vợ vợ chồng chồng (ภรรยาสามี) ประเภทซ้ำบางส่วนก็อาจแบ่งเป็น 2 แบบเหมือนกัน คือ แบบซ้ำคำพยางค์เดียว แบบนี้มี 3 แบบย่อย ได้แก่ แบบซ้ำเสียงพยัญชนะต้น เช่น dễ (ง่าย) → dễ dàng (ง่ายดาย) แบบซ้ำเสียงพยัญชนะต้น และสระ เช่น mập (อ้วน) → mập mập (อ้วนนิดหน่อย) และแบบซ้ำเสียงสระ และพยัญชนะท้าย เช่น khéo (ฉลาด) → khéo léo (ฉลาดมาก) และแบบซ้ำคำ 2 พยางค์ซึ่งมีลักษณะดังต่อไปนี้

คำ 2 พยางค์

AB: óng ánh (แวววาว)

AB: hoa hồng (ดอกกุหลาบ)

AB: phúng phính ((แก้ม)ย้วย)

คำซ้ำ

AB'AB: óng a óng ánh

ABAB': hoa hồng hoa hiếc

ABA'B': phúng pha phúng phính

บุษบา อมรสุขดี (Bussaba Amornsukdi. 1987 : 1 -118) ได้ศึกษาเรื่อง Phonological Reduplication in Vietnamese (ระบบเสียงคำซ้ำในภาษาเวียดนาม) ได้แบ่งคำซ้ำเป็น 2 ประเภท ได้แก่ คำซ้ำทั้งคำ และคำซ้ำบางส่วน และใน 3 ประเภทของคำซ้ำบางส่วน คือคำซ้ำเสียงพยัญชนะต้น(อาจซ้ำเสียงวรรณยุกต์ด้วย) คำซ้ำเสียงพยัญชนะต้นและท้าย(อาจซ้ำเสียงวรรณยุกต์ด้วย) และคำซ้ำเสียงสระ และพยัญชนะท้าย(อาจซ้ำเสียงวรรณยุกต์ด้วย) ประเภทแรกมีจำนวนมากที่สุด และส่วนใหญ่หน่วยคำหลักจะตั้งอยู่ข้างหน้า นอกจากนั้น ได้พบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างเสียงกัก และเสียงนาสิกในตำแหน่งต้นและท้ายของหน่วยคำหลัก และหน่วยคำซ้ำ คำซ้ำหลายคำมีความสัมพันธ์กันในเรื่องของตำแหน่ง และระดับของลิ้นระหว่างเสียงสระของหน่วยคำหลัก และเสียงสระของหน่วยคำซ้ำ พิจารณาโดยรวม หน่วยคำหลัก และหน่วยคำซ้ำจะมีระดับเสียงเดียวกัน สำหรับเรื่องความหมาย คำซ้ำในภาษาเวียดนาม ส่วนใหญ่ (ประมาณ 77%) มีความหมายต่างไปจากความหมายของหน่วยคำเดิมเล็กน้อย เช่น ความหมายอาจเพิ่มขึ้น หรือลดลง ความหมายแสดงพหูพจน์ แสดงการกระทำซ้ำ ๆ เป็นต้น มีเพียง 23% คำซ้ำมีความหมายเหมือนกับความหมายของหน่วยคำเดิม ส่วนในเรื่องของไวยากรณ์ 21% คำซ้ำได้เปลี่ยนชนิดของคำต่างไปจากชนิดของคำเดิม แต่ส่วนใหญ่จะไม่เปลี่ยน โดยเฉพาะคำกริยา และคำวิเศษณ์ สำหรับคำนาม และคำคุณศัพท์ ประมาณ 50% ได้เปลี่ยนหน้าที่ของคำไป

ฟาน วัน ฮว่น (Phan Văn Hoàn. 1995 : 1 - 141) ได้ศึกษาเรื่อง Vấn Đề Nhận Diện và Cấu Tạo Từ Láy trong Tiếng Việt (การจำแนกโครงสร้างของคำซ้ำในภาษาเวียดนาม) ได้กล่าวว่าในภาษาเวียดนาม คำที่มีการเปลี่ยนแปลงเสียง แต่ความหมายไม่เปลี่ยนถือว่าเป็นรูปแปร ส่วนคำที่มีการเปลี่ยนแปลงความหมายถือว่าเป็นคำใหม่ การเปลี่ยนแบบนี้ถือว่าเป็นผลของกระบวนการสร้างคำใหม่นั้นเองและเพื่อพิสูจน์ว่าคำใดเป็นคำประสม คำซ้อน หรือคำซ้ำต้องอาศัยความหมายของหน่วยคำเป็นหลักไม่ใช่เสียงสำหรับคำซ้ำ ความสัมพันธ์ทางเสียงระหว่างหน่วยคำเป็นเรื่องบังคับ แต่สำหรับคำประสม สิ่งเหล่านี้เพียงเป็นเรื่องบังเอิญเท่านั้น สำหรับคำซ้ำแล้วนั้นเป็นคำเป็นหน่วยที่เกิดขึ้นในกระบวนการสร้างคำซ้ำ และเป็นหน่วยคำไม่อิสระ ถ้าหน่วยคำหลักมีพยางค์เดียวคำซ้ำจะมี 2 พยางค์ และเรียกว่าคำซ้ำเดี่ยว ถ้าหน่วยคำหลักมี 2 พยางค์ คำซ้ำจะมี 4 พยางค์จะเรียกว่าคำซ้ำคู่ คำซ้ำจะมี 2 ประเภทหลัก ๆ คือคำซ้ำทั้งคำและคำซ้ำบางส่วน ถ้าเทียบกับความหมายของหน่วยคำหลัก คำซ้ำทั้งคำมักจะมี ความหมายลดลง และคำซ้ำบางส่วนจะมีความหมายเพิ่มขึ้น ถ้าเทียบกับการกริยา คำคุณศัพท์ และคำเลียนเสียง คำนามมักจะ ไม่ค่อยมี หรือมีบทบาทน้อยมากในการสร้างคำซ้ำในภาษาเวียดนาม และนอกจากใช้ในชีวิตประจำวัน คำซ้ำมักจะ ได้ใช้ใน วรรณคดีเท่านั้น

อว่าง วัน หั่น (Hoàng Văn Hành. 1998 : 44 -142) ได้กล่าวถึงคำซ้อนและคำประสมว่า คำซ้อนเป็นคำที่เกิดจากหน่วยคำ 2 หน่วยที่มีความหมายเหมือนกัน หรือคล้ายคลึงกัน หรือตรงกันข้ามกันมาประกอบเข้าด้วยกัน หน่วยคำข้างหน้ามักจะเป็นหน่วยคำที่ได้ใช้แพร่หลาย และหน่วยคำข้างหลังมักจะเป็นหน่วยคำที่ได้ใช้น้อย และเป็นหน่วยคำที่เป็นคำโบราณ คำภาษาถิ่น คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ ในเรื่องของความหมายคำซ้อนอาจมีความหมายใหม่เป็นความหมายเชิงอุปมาเปรียบเทียบโดยแสดงนัยของความหมายของหน่วยคำที่นำมาซ้อนกันเช่น gang thép (เหล็กหล่อ-เหล็กเหนียว → แข็ง) ความหมายของคำซ้อนอาจปรากฏอยู่ที่หน่วยคำทั้ง 2 คำ เช่น quần áo (กางเกง-เสื้อ → เสื้อผ้า) ความหมายของคำซ้อนอาจปรากฏเฉพาะส่วนหน้าหรือส่วนหลังเพียงส่วนเดียว เช่น khó dễ (ยาก-ง่าย → ยาก) และคำซ้อนอาจมีความหมายแบบ ไม่ A ก็ B (A หน่วยคำที่อยู่ข้างหน้า, B หน่วยคำที่อยู่ข้างหลัง) เช่น sớm muộn (เร็ว -ช้า → ไม่เร็วก็ช้า) ส่วนคำประสมก็จะมี 2 ส่วน คือ ส่วนหลักอยู่ข้างหน้า และส่วนขยายอยู่ข้างหลัง คำประสมมีความหมายของหน่วยคำหลัก ส่วนหน่วยคำขยายเป็นการเสริมให้มีความหมายเฉพาะยิ่งขึ้น

ได้ หือ เจา (Đỗ Hữu Châu. 1999 : 41 - 53) กล่าวถึงคำซ้ำว่า คำซ้ำมี 3 ชนิด ได้แก่ คำซ้ำแบบ 2 พยางค์ คำซ้ำแบบ 3 พยางค์ และคำซ้ำแบบ 4 พยางค์ สำหรับคำซ้ำแบบ 2 คำ ได้แบ่งเป็น 2 ประเภทย่อย คือ คำซ้ำทั้งคำ เช่น xanh xanh (เขียวๆ) และคำซ้ำบางส่วนซึ่งมี 2 ชนิดย่อยคือคำซ้ำพยัญชนะต้น เช่น đẹp dễ (สวย) และซ้ำสระ และพยัญชนะท้าย เช่น bói rói (ขวยเขิน) คำที่ซ้ำพยัญชนะต้นนั้น อาจมีหน่วยคำหลักอยู่ข้างหน้า เช่น dễ dãi (ง่าย) หรืออยู่ข้างหลัง เช่น tằm tứt (โกรธ) ส่วนคำซ้ำสระ และพยัญชนะท้ายที่มีหน่วยคำหลักอยู่หน้า เช่น thiêng liêng (สักการะ) มีจำนวนน้อยมาก สำหรับคำซ้ำแบบ 3 พยางค์ เช่น sạch sành sanh (หมดเกลี้ยง) มีจำนวนน้อยมาก ส่วนคำซ้ำแบบ 4 พยางค์ แบ่งออกเป็น 2 ชนิด ได้แก่ คำซ้ำที่ได้จากการซ้ำครั้งเดียว เช่น không (เปล่า) → không không không không (เปล่า) หรือ quần áo (เสื้อผ้า) → quần quần áo áo (เสื้อผ้า) และคำซ้ำที่ได้จากการซ้ำ 2 ครั้ง lác (เขย้า) → lác lư (แกว่ง) → lác la lác lư (แกว่ง)

เหยียบ กวาง บาน (Diệp Quang Ban. 2001 : 43 - 65) กล่าวถึง คำซ้อนและคำซ้ำในภาษาเวียดนามว่า โดยอาศัยบทบาทของหน่วยคำในการสร้างความหมายของคำเป็นเกณฑ์ คำซ้อนในภาษาเวียดนามได้แบ่งเป็น 3 ประเภท ได้แก่ คำซ้อนรวมความหมาย คำซ้อนซ้ำความหมาย และคำซ้อนความหมายเดียว คำประเภทแรกเกิดขึ้นกับหน่วยคำที่มีความหมายต่างกัน และความหมายของคำซ้อนจะปรากฏที่หน่วยคำทั้ง 2 เช่น anh (พี่)+em (น้อง) → anh em (ญาติ) คำประเภทที่ 2 เกิดขึ้นกับหน่วยคำที่มีความหมายเหมือนกัน หรือคล้ายคลึงกัน และความหมายของคำซ้อนจะปรากฏที่หน่วยคำใดหน่วยคำเดียว เช่น thay (เปลี่ยน)+ đổi (แปลง) → thay đổi (เปลี่ยนแปลง) และคำประเภทสุดท้ายจะมีความหมายของหน่วยคำที่มีความหมายชัดเจนกว่า เช่น đùng sá (ถนน) แต่จริงๆ ในการใช้คำประเภทนี้อาจเปลี่ยนเป็นคำประเภทอื่นก็ได้ เช่น

Cửa hàng ăn uống ร้านอาหาร (ประเภทที่ 1)
(ร้าน กิน ดื่ม)
Ở đây ăn uống khá thật ที่นี่กินดีจริง (ประเภทที่ 3)
(ที่ นี้ กิน ดื่ม ดี จริง)

ถ้าคำในประเภทที่ 1 และที่ 2 ไม่มีหน่วยคำที่เป็นภาษาอื่น ตำแหน่งของหน่วยคำอาจสลับเปลี่ยนกันได้ ส่วนคำในประเภทที่ 3 ไม่สามารถสลับเปลี่ยนหน่วยคำได้ สำหรับคำซ้ำ ได้แบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่ คำซ้ำชั้นที่ 1 และคำซ้ำชั้นที่ 2 คำซ้ำชั้นที่ 1 ส่วนใหญ่จะเป็นคำที่มี 2 พยางค์ เช่น đẹp (สวย) → đẹp dễ (สวย : ความ

หมายไม่ดี) มี 3 พยางค์เช่น sach (หมด) → sach sành sanh (หมดเกลี้ยง) หรือมี 4 พยางค์ เช่น không (เปล่า) → không không không không (เปล่า) ส่วนคำซ้ำชั้นที่ 2 คือคำซ้ำที่ซ้ำคำที่ 1 นั้นเอง เช่น vùi (ริบ) → vùi vàng (ริบ) → vùi vùi vàng vàng (ริบ)

2.2 การศึกษากลวิธีการสร้างคำในภาษาไทย

ในภาษาไทยได้มีผู้ศึกษาเกี่ยวกับลักษณะการสร้างคำไว้ดังต่อไปนี้

สุจิตรา บรมินเณทร์ (2509 : 1 - 50) ได้ทำวิจัยเรื่อง "คำซ้ำในภาษาไทย" และได้นำคำในหมวดคำนาม 11 หมวด ได้แก่ หมวดคำเชื่อม หมวดคำบอกกำหนด หมวดคำมาลา หมวดคำท้ายประโยค หมวดคำบุพบท หมวดคำบอกเวลา หมวดคำบอกจำนวน หมวดคำนาม หมวดคำกริยาวิเศษณ์ หมวดคำกริยา และหมวดคำลักษณนาม นำมาศึกษาโดยพิจารณาจากลักษณะการปรากฏเป็นคำซ้ำ หรือไม่ปรากฏเป็นคำซ้ำในประโยค และได้แบ่งคำในหมวดคำทั้ง 11 หมวดออกเป็น 2 ประเภท คือ ประเภทซ้ำได้ และประเภทไม่ซ้ำเลย ในหมวดคำทั้ง 11 หมวดมีหมวดคำลักษณนามเท่านั้นที่คำทุกคำปรากฏเป็นคำซ้ำได้ ทั้งหมด ส่วนหมวดคำอื่น ๆ อีก 10 หมวดนั้น มีทั้งคำที่จัดอยู่ในประเภทคำซ้ำได้ และประเภทไม่ซ้ำเลย ซึ่งคำที่ จัดอยู่ในประเภทซ้ำได้ยังแบ่งออกเป็นอีก 3 ชนิดตามลักษณะที่ปรากฏเป็นคำซ้ำ และคำเดิมในประโยค และความหมายของคำซ้ำจะแตกต่างหรือเหมือนความหมายของคำเดิมก็ได้

รัชฎาพรรณ เตรษฐวัฒน์ (2516 : 1 - 133) ได้ทำวิจัยเรื่อง "คำซ้อนในภาษาไทย" โดยเก็บรวบรวมมาจากคำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน และหนังสือต่าง ๆ ผลของการวิจัยพอสรุปได้ว่า คำซ้อนแบ่งออกเป็น 5 หมวด คือ หมวดคำซ้อนที่เป็นคำนาม หมวดคำกริยากรรม หมวดคำกริยากรรมย่อย หมวดคำกริยากรรม และหมวดคำกริยาทวิกรรม และหมวดย่อยได้แก่ หมวดคำคุณศัพท์ หมวดคำบุพบท และหมวดคำเชื่อมประโยค ในแต่ละหมวดคำคู่ที่มาประกอบเป็นคำซ้อน มีทั้งคำที่เป็นชนิดเดียวกันและต่างชนิดกัน ด้านความหมายแบ่งออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ คือ ประเภทความหมายคงเดิม ความหมายเปลี่ยนไปเชิงอุปมา และที่ความหมายของคำหนึ่งต้องอาศัยความหมายของอีกคำหนึ่งคำที่นำมาซ้อนกันอาจเป็นคำไทยหรือคำต่างประเทศ แต่ละประเภทอาจมีการขยายคู่จากคำซ้อน 2 คำเป็น 4 คำด้วยวิธีการต่าง ๆ

อนันต์ อ่วมศาสตร์ (2519 : 80-86) กล่าวว่า คำประสมเป็นคำที่เกิดจากคำที่มีความหมายต่างกันตั้งแต่ 2 คำขึ้นไปมาประสมกันขึ้นเป็นคำใหม่โดยมีคำหนึ่งเป็นคำหลักและอีกคำหนึ่งเป็นส่วนขยาย ความหมายสำคัญของคำประสมจึงอยู่ที่คำหน้าและคำที่เกิดใหม่จะมีความหมายใหม่ตามเค้าของคำเดิม ลักษณะการประสมคำในภาษาไทยมี 2 แบบคือ คำประสมที่เกิดจากหน่วยคำอิสระประสมกันและคำประสมที่เกิดจากหน่วยคำไม่อิสระประสมอยู่ด้วย อนันต์ได้แบ่งคำประสมออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือประเภทคำนามและประเภทกริยา ส่วนเรื่องคำซ้ำนั้น เขาได้กล่าวว่า คำซ้ำเป็นวิธีการสร้างคำด้วยการออกเสียงของคำนั้นซ้ำกัน เพื่อให้ความหมายของคำเปลี่ยนแปลงไปตามความต้องการของผู้ใช้ และคำซ้ำมี 2 ชนิด คือคำซ้ำทั้งคำ และคำซ้ำบางส่วน คำซ้ำทั้งคำนั้นมีการซ้ำคำเพื่อให้ความหมายเปลี่ยนแปลงไปเป็นพหูพจน์ เพื่อเน้นความหมายของคำให้ชัดเจนมีน้ำหนักยิ่งขึ้น เพื่อแยกความหมายออกเป็นสัดส่วน เพื่อบอกความหมายเป็นเชิงคาดคะเน หรือประมาณไม่ได้แน่นอน เพื่อให้เกิดความหมายใหม่ เพื่อความไพเราะในการออกเสียง คำซ้ำบางส่วนมีลักษณะสำคัญหลายประการคือคำซ้ำที่เกิดจากการผลัดกันของเสียง เกิดจากการยึดเสียงของคำพยางค์เดียว หรือเกิดจากการใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันหรือตรงกันข้ามมาขยายคำหน้า ส่วนคำซ้อนเป็นวิธีการสร้างคำซึ่งใช้คำที่มีความหมายเหมือนกันหรือคล้ายคลึงกันมาซ้อนเข้าคู่กัน เพื่อเน้นความหมายของคำนั้นให้ชัดเจน หรือเกิดความหมายใหม่ขึ้น และคำซ้อนเกิดขึ้นได้หลายประการคือ คำซ้อนที่ใช้คำไทย

กับคำไทย คำซ้อนที่ใช้คำไทยกับคำต่างประเทศ คำซ้อนที่ใช้คำเสริมสร้อยขยายข้างหลัง คำซ้อนที่เกิดจากใช้คำที่มีเสียงพยัญชนะต้นต่างกัน และคำซ้อนที่เกิดจากใช้คำขยายซ้อนเข้าไป

ฟู เจิง โห่ยว (2525 :1 - 292) ทำวิจัยเรื่อง " คำซ้ำในภาษาจีนและภาษาไทย : การศึกษาเปรียบเทียบ " ได้กล่าวถึงคำซ้ำในภาษาไทยว่า ในภาษาไทยมีคำ 9 ชนิดซ้ำได้ ได้แก่ คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ คำกริยาวิเศษณ์ คำบอกจำนวนนับ คำลักษณนาม คำบุพบท และคำสันธาน ส่วนรูปแบบจะแบ่งได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ ได้แก่ คำซ้ำประเภทอิสระซึ่งเป็นคำซ้ำแล้วใช้ตามลำพังได้ และคำซ้ำประเภทไม่อิสระซึ่งเป็นคำซ้ำแล้วใช้ตามลำพังไม่ได้ ในเรื่องลักษณะทางด้านเสียง มีคำซ้ำที่เปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ และคำซ้ำ ที่ไม่เปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ ถ้าคำซ้ำนั้นเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ ก็จะเปลี่ยนเป็นเสียงสูงทั้งสั้น และสระในพยางค์ที่ลงเสียงหนักหรือลงเสียงเน้นหนักพิเศษจะออกเสียงยาวกว่าสระในพยางค์ที่ไม่ลงเสียงหนักหรือพยางค์ที่ลงเสียงหนักธรรมดา หน้าที่ของคำแบ่งได้เป็น 3 ประเภท ได้แก่ คำซ้ำทำหน้าที่อย่างเดียวกับคำเดิม คำซ้ำทำหน้าที่ต่างกับคำเดิม และคำซ้ำที่เทียบหน้าที่กับคำเดิมไม่ได้ ในเรื่องความหมาย คำซ้ำจะมีความหมายแตกต่างกับความหมายของคำเดิมไม่มากนัก

อนงค์ เอียงอุบล (2525 : 1 - 150) ได้ทำวิจัยเรื่อง "การศึกษาเชิงวิเคราะห์คำประสมในภาษาไทย" โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาเกณฑ์ในการพิจารณาคำประสมและวิเคราะห์ลักษณะส่วนประกอบ หน้าที่ และความหมายของคำประสม ผลการวิจัยสรุปได้ว่าคำประสมจะต้องเป็นคำที่เกิดจากหน่วยคำอิสระที่มีความหมายต่างกันตั้งแต่ 2 หน่วยคำขึ้นไปประกอบกัน คำประสมแต่ละคำประกอบด้วยส่วนประกอบ 2 ส่วน แต่ละส่วนนั้นอาจจะเป็นหน่วยคำอิสระ หน่วยคำอิสระซึ่งประกอบกันเป็นกลุ่มคำ หรือคำประสม หรือคำซ้อนมาประกอบกันก็ได้คำประสมหรือคำซ้อนก็ได้ ส่วนประกอบแต่ละส่วนจะต้องทำหน้าที่ร่วมกันเป็นคำ ๆ เดียว การศึกษาส่วนประกอบ หน้าที่ และความหมายของคำประสม ผู้วิจัยพบว่า คำประสมจะประกอบด้วยคำตั้งแต่ 2 - 5 คำ คำเหล่านี้จะได้แก่คำในหมวดคำนาม คำกริยา คำลักษณนาม คำจำนวนนับ คำลำดับที่ คำบอกเวลา คำบุพบท คำที่นำมาประกอบกันนั้นมีความสัมพันธ์ตามลำดับชั้นเป็น 2 แบบ คือ แบบหนึ่งประกอบด้วยส่วนหลัก + ส่วนขยาย และอีกแบบหนึ่งประกอบด้วยส่วนหลัก + ส่วนหลัก คำประสมมีทั้งประเภททำหน้าที่เพียงอย่างเดียว และที่ทำหน้าที่ได้หลายหน้าที่ ความหมายของคำประสมแบ่งได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ คำประสมที่เป็นชื่อ และคำประสมหมายถึงกริยาอาการ

อภิรติ อุดมมณีสุวรรณ (2526 : 1 - 117) ได้ศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบของเสียงสระและความหมายของคำซ้ำ 2 พยางค์ที่พยางค์ทั้ง 2 มีเสียงซ้ำกันเพียงบางส่วนเท่านั้น จากการศึกษาปรากฏว่า คำซ้ำ 2 พยางค์ในภาษาไทยมีรูปแบบของเสียงสระอยู่ 2 แบบใหญ่ ๆ คือ แบบที่หนึ่งคือไม่มีข้อจำกัดของ คู่สระที่เกิดร่วมกันในพยางค์ที่ 1 และพยางค์ที่ 2 และคำซ้ำที่มีการซ้ำแบบนี้จะเกิดได้กับหมวดคำทุกประเภท แบบที่ 2 คือมีข้อจำกัดของคู่สระที่เกิดร่วมกันในพยางค์ที่ 1 และพยางค์ที่ 2 ไม่ว่าพยางค์จะอยู่หน้าหรืออยู่หลัง อีกทั้งมีข้อจำกัดว่า จะพบการซ้ำแบบนี้เฉพาะในหมวดคำกริยาอาการ หมวดคำคุณศัพท์ และหมวดคำกริยาวิเศษณ์เท่านั้น คำซ้ำที่มีรูปแบบของเสียงสระอยู่ 2 แบบใหญ่ๆ จะมี 2 ความหมายใหญ่ๆ แต่ละความหมายจะมีความสัมพันธ์กับรูปแบบของเสียงสระ ความหมายที่หนึ่งจะแสดงทัศนคติของผู้พูดที่มีต่อสิ่งหรือบุคคลในแง่ไม่สู้ดี รูปแบบของเสียงสระเป็นแบบที่หนึ่ง ความหมายที่สองเป็นความหมายที่เกี่ยวกับความรู้สึกของผู้พูดที่มีต่อสิ่งหรือบุคคลที่ใช้คำซ้ำนั้นๆ มาขยายรูปแบบของเสียงสระเป็นแบบที่สอง และความหมายที่สองนี้อาจจะแยกเป็นความหมายย่อยอีก 5 ความหมาย คือ ความหมายที่เป็นการเพิ่มน้ำหนักความหมายของพยางค์หลักที่เกี่ยวกับลักษณะหรืออาการ ความหมายที่เป็นการเพิ่มน้ำหนักความหมายของพยางค์หลักที่เกี่ยวกับปริมาณของเสียงให้มีมากขึ้น ความหมายที่เป็นการเพิ่มน้ำหนักความหมายของพยางค์หลัก

โดยอาจจะมีการเปลี่ยนแปลงความหมายของพยางค์หลักบ้างเล็กน้อย ความหมายที่บอกลักษณะที่เกี่ยวข้อง เสียง ความหมายที่บอกอาการหรือท่าทาง

สุดาพร ลักษณะนิยานวิน (2529 : 25 - 40) ได้ศึกษาเรื่อง"คำซ้ำชนิดอุจจารณวิลาส" พบว่า ภาษาในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีการใช้สัญญาณภาพในการสื่อความหมายมากนับเป็นลักษณะร่วมจำเพาะบริเวณของภาษาในแถบนี้ กล่าวคือ รูปแบบของการซ้ำแต่ละแบบเป็นรูปแบบที่เป็นแบบเฉพาะของภาษาแต่ละภาษาซึ่งเป็นผลเนื่องจากระบบเสียงของภาษานั้น ๆ เป็นสำคัญ สำหรับภาษาไทย สุดาพร ได้กล่าวว่า คำซ้ำชนิดอุจจารณวิลาสมี 3 แบบ แบบที่ 1 และ 2 คือ การซ้ำคำโดยให้มีการเปลี่ยนแปลงสระของคำหลักจากสระอะไรก็ตามไปเป็นสระ ๖ และ ๙ โดยที่เสียงพยัญชนะทุกเสียงยังคงเหมือนเดิม การซ้ำแบบนี้จะมีการเลียนเสียงสั้น - ยาวของสระ เสียงวรรณยุกต์ และการลงเสียงหนักเบาของคำหลักเสมอ ถ้าคำหลักเป็นคำหลายพยางค์ การเปลี่ยนแปลงเสียงสระจะเกิดเฉพาะกับพยางค์ท้ายของคำ ส่วนพยางค์ที่มาข้างหน้าคงซ้ำเหมือนคำเดิม รูปแบบของการซ้ำคำอีกแบบหนึ่ง คือการซ้ำคำหลัก โดยที่พยางค์ซ้ำจะปรากฏหน้าคำหลัก สระในพยางค์ซ้ำจะเป็น /o/ ตามด้วยเสียงพยัญชนะนาสิก /ŋ/ เสมอ สระ /o/ นี้จะเป็นสระสั้นในทุกกรณี ถ้าคำหลักเป็นคำหลายพยางค์ การเปลี่ยนแปลงเสียงสระจะเกิดเฉพาะกับพยางค์ท้ายของคำ ส่วนพยางค์อื่น ๆ คงซ้ำเหมือนคำเดิม สุดาพรเชื่อว่าวิธีการซ้ำคำซึ่งมีอยู่หลายรูปแบบนี้จะแสดงให้เห็นถึงการใช้สัญญาณภาพในการสื่อความหมายทางความรู้สึกอารมณ์และทัศนคติของผู้พูด

วินัย ภูระหงษ์ (2542 :76-88)กล่าวถึง กลวิธีสร้างคำในภาษาไทย 3 วิธี คือ คำประสมเป็นคำที่เกิดขึ้นจากการนำหน่วยคำอิสระตั้งแต่ 2 หน่วยคำขึ้นไปมาประกอบเข้าด้วยกัน ทั้งนี้หน่วยคำที่นำมาประกอบกันเป็นคำใหม่แล้วจะมีความหมายใหม่ที่เหมือนหรือมีเค้าหรือมีนัยของความหมายหน่วยคำที่นำมาประกอบเข้ากันอยู่ คำประสมต้องประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ส่วนประกอบหลักและส่วนประกอบขยาย คำประสมเมื่อประกอบกันขึ้นแล้วไม่อาจแยกส่วนที่ประกอบ หรือสับเปลี่ยนตำแหน่งของส่วนประกอบของคำประสม โดยให้มีความหมายเหมือนเดิมได้ ในเรื่องความหมาย คำประสมมีความหมายอย่างหน่วยคำหลักและหน่วยคำประกอบเสริมแสดงลักษณะเฉพาะ เช่น ยิงปืน คำประสมมีความหมายจำเพาะ เฉพาะคำนั้นคือ มีความหมายอย่างความหมายของหน่วยคำหลัก ส่วนหน่วยคำประกอบจะช่วยแสดงลักษณะ สภาพ คุณสมบัติ หรืออย่างใดอย่างหนึ่ง เป็นการเสริมให้มีความหมายเฉพาะยิ่งขึ้น เช่น รถไฟ คำประสมมีความหมายใหม่ แต่แสดงนัยของความหมายของหน่วยคำที่ประกอบทั้ง 2 ส่วน เช่น ลูกน้ำ คำประสมมีความหมายย่อใจความแต่ยังแสดงนัยของความหมายของหน่วยคำที่เป็นส่วนประกอบหลัก เช่น คนกลาง คำประสมมีความหมายแสดงลักษณะ อาการ หรือสถานที่ เช่น กลางบ้าน คำประสมมีความหมายเชิงอุปมา เช่น ใจกว้าง และความหมายของคำประสมไม่อาจแทนได้ด้วยความหมายของหน่วยคำ ซึ่งเป็นส่วนประกอบส่วนใดส่วนหนึ่งของคำประสม โดยมีความหมายเดิม ส่วนชนิดของคำประสมแบ่งได้เป็น 2 ชนิดใหญ่ ๆ คือ คำประสมที่เป็นหมวดคำเดียว กับส่วนประกอบหลัก และคำประสมที่ไม่ใช่คำประสมที่เป็นหมวดคำเดียวกับส่วนประกอบหลัก ส่วนในเรื่องคำซ้อนได้กล่าวว่า คำซ้อนเป็นคำที่เกิดจากหน่วยคำอิสระที่มีความหมายเหมือนกัน หรือเป็นทำนองเดียวกัน หรือมีความหมายต่างกัน ลักษณะตรงกันข้าม ตั้งแต่ 2 หน่วยขึ้นไปมาประกอบเข้าด้วยกัน และได้แบ่งคำซ้อนเป็น 3 ประเภท คือ คำซ้อน 2 คำ คำซ้อน 4 คำ และคำซ้อน 6 คำ ส่วนความหมายของคำซ้อนมี 2 ลักษณะ คือ คำซ้อนที่มีความหมายแปลกจากคำเดิม และคำซ้อนที่มีความหมายคงที่ ส่วนในเรื่องของคำซ้ำนั้น ได้กล่าวว่า คำซ้ำได้แก่ คำที่เกิดจากการออกเสียงหน่วยคำเดียวกัน 2 ครั้ง เมื่อกล่าวซ้ำแล้วความหมายของคำอาจเน้นหนักหรือเบาลงต่างไปจากความหมายของคำเดิมคำเดียว หน่วยคำในภาษาไทยบางหน่วยปรากฏในประโยคได้ทั้งเป็นคำโดดและคำซ้ำบาง

หน่วยปรากฏเฉพาะรูปคำโดดไม่สามารถซ้ำได้ และบางหน่วยปรากฏเฉพาะรูปคำซ้ำไม่ปรากฏในรูปของคำโดด คำซ้ำแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ คำซ้ำประเภทคงรูป และคำซ้ำประเภทเปลี่ยนเสียง ส่วนในเรื่องความหมายนั้น คำซ้ำบางคำมีความหมายในรูปของคำเดิม เช่น เสมอ ๆ บางคำมีความหมายแสดงพหุพจน์ เช่น เด็ก ๆ คำซ้ำที่มีความหมายเน้น เพิ่มน้ำหนักความหมายให้เด่นชัดยิ่งขึ้น เช่น เท่าไร ๆ คำซ้ำบางคำมีความหมายอ่อนลงไม่เจาะจงแน่นอน อย่างความหมายของคำเดิม เช่น เทียง ๆ คำซ้ำบางคำที่ซ้ำคำนามหรือคำบอกจำนวนนับ เมื่อมีคำว่า "เป็น" อยู่ข้างหน้าจะแสดงความหมายว่ามาก แต่แยกออกเป็นส่วน ๆ เช่น เป็นอย่าง ๆ และคำซ้ำบางคำมีความหมายเป็นอย่างอื่น เช่น ไป ๆ มา ๆ

บรรจบ พันธุเมธา (2544 : 61 - 99) ได้กล่าวถึง คำซ้อน คำซ้ำ และคำประสม ว่าคำซ้อนหรือคำที่มีคำเดียว 2 คำและมีความหมายหรือเสียงคล้ายคลึงกันหรือทำนองเดียวกันซ้อนเข้าคู่กันแล้วจะมีความหมายใหม่เกิดขึ้น มีความหมายที่ใช้ต่างออกไป คำซ้อนแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ คำซ้อนเพื่อความหมาย และคำซ้อนเพื่อเสียง คำซ้อนเพื่อความหมายมีลักษณะพอสรุปได้ คือ ความหมายปรากฏที่คำใดคำหนึ่ง ส่วนอีกคำหนึ่งไม่มีความหมาย เช่น ใจคอ หรือถึงไม่มีความหมายแต่ช่วยเน้นความหมายของอีกคำหนึ่ง เช่น ดื้อดึง คำซ้อนที่เป็นคำตรงข้าม เช่น เท็จจริง คำซ้อนที่มีความหมายปรากฏที่คำทั้งสอง เช่น พี่น้อง คำซ้อนที่มีความหมายต่างจากคำเดียว เช่น จัดจ้าน และจัดเจน คำซ้อนที่มีความหมายกว้างออก เช่น ทูตติ คำซ้อนที่มีความหมายอุปมา เช่น อยู่กิน และกล่าวถึงคำซ้อนอีกประเภทหนึ่ง ซึ่งมีคำกำหนดเป็น 4 คำ หรือ 6 คำ หรือ 2 คู่ เช่น ยากติมิจน , อดตาหลับขับตานอน ปากหวานกันเปรี้ยว เป็นต้น ในเรื่องคำซ้ำ บรรจบ พันธุเมธา ได้กล่าวว่า คำซ้ำคือคำเดียวกัน นามากล่าว 2 ครั้ง มีความหมายเน้นหนัก หรือบางทีต่างกันไปจากคำเดียวเพียงคำเดียว และเพื่อให้รู้ว่าคำที่กล่าว 2 ครั้งนั้น เป็นคำซ้ำไม่ใช่คำเดียว ๆ เรียงกัน จึงต้องคิดเครื่องหมายกำกับไว้ ในภาษาไทยใช้ไม้ยมกแทนคำไทยที่ซ้ำกับคำต้น ลักษณะคำซ้ำคือ คำซ้ำที่ซ้ำคำนามแสดงพหุพจน์ เช่น เด็ก ๆ คำซ้ำที่ซ้ำคำขยายนามแสดงพหุพจน์ก็มี เน้นลักษณะก็มี เช่น เสื้อ ดี ๆ , เสื้อตัวนี้ยังดี ๆ อยู่ คำซ้ำที่ซ้ำคำขยายนามหรือสรรพนามแสดงความไม่เจาะจง เช่น ลูกเล็ก ๆ คำซ้ำที่ซ้ำคำนามหรือคำบอกจำนวนนับจะแยกความหมายออกเป็นส่วน ๆ เมื่อมีคำว่า "เป็น" มาข้างหน้า เช่น ชังเป็นกิเลส ๆ คำซ้ำที่ซ้ำคำบุพบทหรือคำขยายใช้ขยายกริยาบอกความเน้นเมื่อเป็นคำสั่ง เช่น นั่งใน ๆ , พุดตัง ๆ คำซ้ำที่ซ้ำจากคำซ้อน 2 คู่ ใช้เป็นคำขยายบอกความเน้น เช่น งอก ๆ เงก ๆ คำซ้ำที่ซ้ำคำซ้อน 2 คู่ มีความหมายต่างออกไปไม่เกี่ยวเนื่องจากความหมายเดิม ใช้เป็นคำขยาย เช่น ไป ๆ มา ๆ คำซ้ำที่ซ้ำคำนามคำกริยาหรือคำขยาย ก็มีความหมายต่างออกไปไม่เกี่ยวกับความหมายเดิมใช้เป็นคำขยาย เช่น พี่น ๆ ส่วนการใช้คำซ้ำนั้น ส่วนมากใช้ตามหน้าที่ของคำเดิมที่เป็นคำเดียว ๆ แต่ที่ใช้แตกต่างกันไปก็มี ส่วนในเรื่องของคำประสม บรรจบ พันธุเมธา ได้กล่าวว่า คำประสม คือ คำที่มีคำ 2 คำหรือมากกว่านั้นมาประสมกันเข้าเป็นคำใหม่อีกคำหนึ่ง และมีความหมายใหม่ ความหมายอยู่ที่คำต้น ส่วนคำตามเป็นส่วนขยาย คำประสมที่สร้างมีลักษณะต่าง ๆ ตามการใช้ คำประสมที่ใช้เป็นคำนามส่วนมากคำต้นเป็นคำนาม ที่เป็นคำอื่นก็มีบ้าง คำประสมประเภทนี้ใช้เป็นชื่อสิ่งต่าง ๆ ที่มีความหมายจำกัดจำเพาะ คำประสมที่ใช้เป็นคำคุณศัพท์ คำตัวตั้งอาจเป็นคำนาม คำกริยา หรือคำวิเศษณ์ เมื่อประสมแล้วใช้ในความหมายธรรมดาได้ ใช้ในความหมายเชิงอุปมาก็ได้ ส่วนมากใช้เป็นวิเศษณ์ขยายนาม ที่ใช้ขยายกริยาก็มีบ้าง คำประสมที่ใช้เป็นคำกริยาส่วนมากใช้คำกริยาเป็นตัวตั้งและคำขยาย แต่ที่ใช้คำอื่นเป็นตัวตั้งและคำขยายก็มี ความหมายมักเป็นไปในเชิงอุปมา คำประสมที่ใช้เป็นคำกริยามีพิเศษก็มี แต่น้อยมากถ้าเทียบกับคำชนิดอื่น

พระยาอุปทิศศิลปสาร (2541 : 60 – 62) ได้กล่าวว่า คำที่เอาคำมูลมาประสมกันเข้าตั้งเป็นอีกคำหนึ่งเรียกว่าคำประสม แต่ถ้าไม่รวมเป็นคำเดียวกันนับว่าเป็นคำมูล 2 คำ ที่เรียงอยู่ติดกัน ซึ่งเรียกว่า “วลี” และได้กล่าวว่าคำประสมมีลักษณะ 4 อย่าง ดังต่อไปนี้

1. คำประสมที่เอาคำมูลมีเนื้อความต่าง ๆ มาประสมกันเข้ามีใจความเป็นอีกอย่างหนึ่งไป แต่ก็ต้องอาศัยเค้าความของคำมูลเดิมเป็นหลัก

2. คำประสมที่เอาคำมูลหลายคำซึ่งทุก ๆ คำก็มีเนื้อความคงที่ แต่เมื่อเอามารวมกันเข้าเป็นคำเดียวก็มีเนื้อความผิดจากรูปเดิมไป ถ้าแยกออกเป็นคำ ๆ แล้วจะไม่ได้ความดังที่ประสมกันอยู่นั้นเลย

3. คำประสมที่เอาคำมูลมีรูปหรือเนื้อความซ้ำกันมารวมเป็นคำเดียว คำเหล่านี้บางทีก็มีเนื้อความคล้ายกับคำมูลเดิม บางทีก็เพี้ยนออกไปบ้างเล็กน้อย และอีกอย่างหนึ่งใช้คำมูลรูปไม่เหมือนกัน แต่เนื้อความอย่างเดียวกันเข้าเป็นคำประสมซึ่งมีความหมายต่างออกไปโดยมาก

4. คำประสมที่ย่อมาจากใจความมาก คำพวกนี้มีลักษณะคล้ายกับที่เรียกว่า “คำสมาส” หรือ “คำทิต” ในภาษาบาลี รวมทั้งคำอาการนามที่มีคำว่า “การ” หรือ “ความ” นำหน้า

บทที่ 2

กลวิธีการสร้างคำในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

ในบทนี้ผู้วิจัยจะได้กล่าวถึงกลวิธีการสร้างคำในภาษาเวียดนามและภาษาไทย หลังจากที่ได้ศึกษาข้อมูลทั้งในภาษาเวียดนามและในภาษาไทย ผู้วิจัยพบว่าทั้ง 2 ภาษามีกลวิธีทั้งเหมือนและแตกต่างกันในหัวข้อดังต่อไปนี้

1. คำนิยาม
2. เกณฑ์ในการพิจารณาคำแต่ละประเภท
3. หน้าที่และโครงสร้าง
4. ความหมาย

ดังรายละเอียดต่อไปนี้

คำประสม

คำนิยาม

คำประสมเป็นคำที่เกิดจากการนำหน่วยคำอิสระที่มีความหมายต่างกันตั้งแต่ 2 หน่วยคำขึ้นไปประกอบเข้าด้วยกัน เมื่อนำมาประกอบกันเป็นคำใหม่แล้วจะมีความหมายใหม่ และส่วนประกอบแต่ละส่วนจะต้องทำหน้าที่ร่วมกันเป็นคำคำเดียว

เกณฑ์ในการพิจารณาคำประสม

1. หน่วยคำทุกหน่วยที่ประกอบกันเป็นคำใหม่จะต้องให้ความหมายใหม่ที่ร่วมกันเป็นความหมายเดียว ซึ่งเหมือนหรือมีค่าหรือนัยของความหมายของหน่วยคำที่นำมาประกอบเข้าด้วยกันอยู่

ตัวอย่าง

คำ “แม่” มีความหมายว่า “หญิงผู้ให้กำเนิดหรือเลี้ยงดูลูก”

คำ “บ้าน” มีความหมายว่า “สิ่งปลูกสร้างสำหรับเป็นที่อยู่อาศัย”

คำประสม “แม่บ้าน” มีความหมาย “หญิงผู้จัดการงานในบ้านเป็นต้น”

2. หน่วยคำทุกหน่วยที่ประกอบกันเป็นคำจะแบ่งแยกสับเปลี่ยนตำแหน่งหรือแทรกคำใดคำหนึ่งลงไปอีกไม่ได้ ถ้าแยกสับเปลี่ยนตำแหน่งหรือเอาคำอื่นมาแทรกแล้วจะทำให้ไม่สามารถสื่อความหมายตามความต้องการ

ตัวอย่าง (อนงค์ เอียงอุบล (2525 : 39 – 40))

คำประสม “รับปาก” มีความหมายว่า “สัญญาจะทำตามถ้อยคำที่พูดกัน” ดังประโยค “ฉันยังไม่ได้รับปาก”

คำประสม “รับปาก” จะแยกออกจากกันโดยแทรกคำอื่นลงไปหรือย้ายที่คำหนึ่งไปไว้ต้นประโยคไม่ได้ เช่น “ฉันยังไม่ได้รับเลยปาก” หรือปากฉันยังไม่ได้รับ” เช่นนี้ไม่สื่อความหมาย

แต่ถ้าคำเรียงกันไม่ใช่คำประสม เช่น “รับจดหมาย” ดังประโยค “ฉันยังไม่ได้รับจดหมาย” เราสามารถแยกคำทั้งสองออกจากกันโดยแทรกคำอื่นหรือย้ายที่คำคำหนึ่งไปไว้ต้นประโยคได้ เช่น “ฉันยังไม่รับเลยจดหมาย” หรือ “จดหมายฉันยังไม่ได้รับ”

3. ลักษณะนามที่ใช้ร่วมกับคำประสมประเภทนามจะต้องเป็นลักษณะนามสำหรับคำทั้งคำ ไม่ใช่สำหรับหน่วยคำใดหน่วยคำหนึ่ง

ตัวอย่าง

คำ “ตา” ใช้คำลักษณนาม “ตา”

คำ “กล้อง” ใช้คำลักษณนาม “กล้อง”

คำประสม “ตากล้อง” ซึ่งมีความหมายว่า “ผู้ทำหน้าที่ถ่ายภาพ” ใช้คำลักษณนาม “คน”

อย่างไรก็ตามคำประสมบางคำอาจมีลักษณะตรงกับลักษณนามของคำที่นำมาประกอบกันเป็นคำประสมก็ได้

คำ “เสื้อ” ใช้คำลักษณนาม “ตัว”

คำ “ยัด” เป็นคำกริยาจึงไม่ใช่คำลักษณนาม

คำประสม “เสื้อยัด” ซึ่งหมายถึง “เสื้อชนิดหนึ่งที่ทำด้วยผ้ายัด” ใช้คำลักษณนาม “ตัว”

4. ลักษณะการออกเสียงของคำประสมคือ คำประสมจะออกเสียงคำเน้นหนักไม่เสมอกัน เบาบ้างหนักบ้างตามธรรมชาติของการออกเสียงคำหลายพยางค์ และจะไม่มีการหยุดระหว่างคำที่เป็นส่วนประกอบของคำประสมด้วย

ตัวอย่าง

น้ำเย็น ซึ่งเป็นคำประสมจะออกเสียงว่า น้ำเย็น เช่น น้ำเย็น / หหมดแล้ว

น้ำเย็น ซึ่งเป็นกลุ่มคำจะออกเสียงว่า น้ำ / เย็น เช่น น้ำ / เย็นหมดแล้ว

ในส่วนนี้ผู้วิจัยจะศึกษาวิเคราะห์ว่า คำประสมในภาษาเวียดนามและภาษาไทยทำหน้าที่อย่างไร ประสมคำในแต่ละประเภทประกอบด้วยคำชนิดใดบ้างและความหมายของคำที่สร้างขึ้นมีความสัมพันธ์กับความหมายของคำที่นำมาประกอบกันอย่างไร

คำประสมในภาษาเวียดนาม

1.หน้าที่และโครงสร้าง

จากการพิจารณาประเภทของคำประสมในภาษาเวียดนามโดยใช้เกณฑ์ทางหน้าที่ ผู้วิจัยสามารถแบ่งคำประสมในภาษาออกได้เป็นทั้งหมด 5 ประเภท ดังต่อไปนี้

1. คำประสมทำหน้าที่เป็นคำนาม
2. คำประสมทำหน้าที่เป็นคำกริยา
3. คำประสมทำหน้าที่เป็นคำขยาย
4. คำประสมทำหน้าที่เป็นคำวิเศษณ์
5. คำประสมทำหน้าที่เป็นคำสรรพนาม

และเมื่อพิจารณาจากโครงสร้างของการประสมคำ ผู้วิจัยพบว่าในภาษาเวียดนามมีกลวิธีการประสมคำจากหมวดคำในหมวดต่างๆทั้งหมด 12 หมวด ดังต่อไปนี้

1. หมวดที่ 1 คำนาม (น)
2. หมวดที่ 2 คำกริยา (ก)
3. หมวดที่ 3 คำขยาย (ข)

4. หมวดที่ 4 คำวิเศษณ์ (ว)
5. หมวดที่ 5 คำสรรพนาม (ส)
6. หมวดที่ 6 คำลักษณนาม (ล)
7. หมวดที่ 7 คำจำนวนนับ (จ)
8. หมวดที่ 8 คำลำดับที่ (ลท)
9. หมวดที่ 9 คำบุพบท (บพ)
10. หมวดที่ 10 คำบอกเวลา (บว)
11. หมวดที่ 11 คำช่วยหน้ากริยา (ช1)
12. หมวดที่ 12 คำช่วยหลังกริยา (ช2)

1.1 คำประสมทำหน้าที่เป็นคำนาม

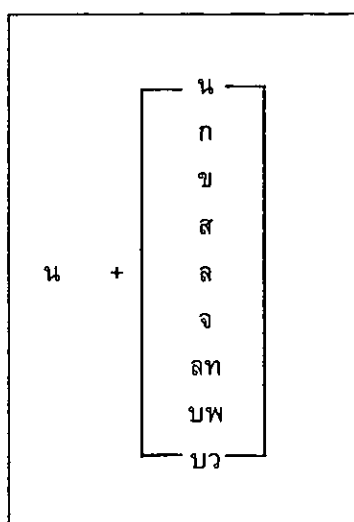
จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่าคำประสมในภาษาเวียดนามประเภทนี้สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทย่อย กล่าวคือ คำประสมที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำนาม และคำประสมที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำประเภทอื่น ๆ โดยในการสร้างคำประสมในภาษาเวียดนาม จะใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการประกอบหน่วยคำตั้งแต่ 2 หน่วยคำถึง 5 หน่วยคำ จากคำในหมวดคำ 11 หมวดได้แก่ คำนาม คำกริยา คำขยาย คำวิเศษณ์ คำสรรพนาม คำลักษณนาม คำจำนวนนับ คำลำดับที่ คำบุพบท คำบอกเวลา และคำช่วยหน้ากริยา

1.1.1 คำประสมที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำนาม

คำประเภทนี้มีโครงสร้างในการประกอบขึ้นเป็นคำประสม 10 กลวิธี โดยการประกอบหน่วยคำตั้งแต่ 2 หน่วยคำจนถึง 5 หน่วยคำ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

A การประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ

การสร้างคำประสมด้วยกลวิธีนี้เกิดจากการประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำเข้าด้วยกัน โดยหน่วยคำแรกเป็นหน่วยคำในหมวดคำนาม และหน่วยคำที่ 2 เป็นหน่วยคำในหมวดคำ 9 หมวด ได้แก่ คำนาม คำกริยา คำขยาย คำสรรพนาม คำจำนวนนับ คำลำดับที่ คำบุพบท และคำบอกเวลา ดังที่ได้แสดงไว้ดังนี้

จากกลวิธีการสร้างคำประสมข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำประสม 9 แบบ ดังนี้

1) แบบที่ 1 น + น

ตัวอย่าง

tiền mấ*t* “เงินสด”

tiền² mấ*t*⁶

เงิน หน้า

Ong sẽ thanh toán bằng tiền mấ*t* hay tín phiếu .

oŋ¹ sɛ³ tɛ̃ŋ¹ tuən⁵ bǎŋ² tiən² mấ*t*⁶ hǎi¹ tɪn⁵ phiɛu⁵

คุณ จะ ชำระ ด้วย เงิน หน้า หรือ พันธบัตร

คุณจะชำระด้วยเงินสดหรือพันธบัตร

2) แบบที่ 2 น + ก

ตัวอย่าง

nhà ăn*”*โรงอาหาร”

nhà² ă*n*¹

บ้าน กิน

Nhà ăn mỗ*”*cửa rổ*”* .

nhà² ă*n*¹ mỗ⁴ kwɔ⁴ zɔi²

บ้าน กิน เปิด ประตู แล้ว

โรงอาหารเปิดแล้ว

3) แบบที่ 3 น + ข

ตัวอย่าง

áo dài “เสื้อยาว , เสื้อประจำชาติของเวียดนาม”

áo⁵ dài²

เสื้อ ยาว

Áo dài là chiế*c* áo truyền thống của người Việt Nam .

áo⁵ dài² là² cje*k*⁵ áo⁵ tɥien² t'ɔŋ⁵ kuə⁴ ŋwɥi² viɛt⁶ nam¹

เสื้อ ยาว คือ ล เสื้อ ธรรมเนียม ของ คน เวียดนาม

เสื้อยาวคือชุดแต่งกายประจำชาติของคนเวียดนาม

4) แบบที่ 5 น + ส

ตัวอย่าง

gà ta “ไก่บ้าน”

gà² ta¹

ไก่ เรา

Thịt gà ta ngon hơn .

t'it⁶ ga² ta¹ ŋɔŋ¹ hɔn¹

เนื้อ ไก่ เรา อร่อย กว่า

เนื้อไก่บ้านอร่อยกว่า

5) แบบที่ 5 น + ล

ตัวอย่าง

giấy ថៃ “เอกสาร”

zấy⁵ ថៃ²

กระดาษ แผ่น

Giữ gìn giấy ថៃ cẩn thận nhé !zu³ yin² zấy⁵ ថៃ² kẩn⁴ ថៃ⁶ ญะ⁶

รักษา กระดาษ แผ่น ระมัดระวัง นะ

รักษาเอกสารให้ดี ๆ นะ

6) แบบที่ 6 น + จ

ตัวอย่าง

phần trăm “จำนวนที่เทียบเป็นส่วนร้อยหรือร้อยละ , เปอร์เซนต์”

fần² trăm¹

ส่วน ร้อย

Tôi sẽ được hưởng bao nhiêu phần trăm .

toi¹ sẽ³ duyk⁶ huyn⁴ bao¹ ญะ¹ fần² trăm¹

ผม จะ ได้ รับ เท่าไร ส่วน ร้อย

ผมจะได้รับกี่เปอร์เซนต์

7) แบบที่ 7 น + ลท

ตัวอย่าง

phòng nhì “บ้านที่สอง , เมียน้อย”

fing² ญี²

ห้อง ที่สอง

Không biết là có ta chịu làm phòng nhì không ?xon¹ biet⁵ la² co¹ ta¹ ciu⁶ lam² fing² ญี² xon¹

ไม่ รู้ ว่า เธอ ยอม ทำ ห้อง ที่สอง ไหม

ไม่รู้ว่าเธอยอมเป็นเมียน้อยไหม

8) แบบที่ 8 น + บพ

ตัวอย่าง

nước ngoài “เมืองนอก”

nuyk⁵ ญุ้ย²

เมือง นอก

Chị đi nước ngoài được mấy lần rồi ?ci⁶ di¹ nuyk⁵ ญุ้ย² duyk⁶ mấy⁵ ไข² zoi²

พี่ ไป เมือง นอก ได้ กี่ ครั้ง แล้ว

พี่ไปเมืองนอกได้กี่ครั้งแล้ว

9) แบบที่ 9 น + นว

ตัวอย่าง

hốp dêm “ไนต์คลับ , สถานเริงรมย์ที่เปิดเวลากลางคืน”

hop⁶ dem¹

กล่อง คีน

Bọn ăn chơi thường đi hốp dêm .bon⁶ ăn¹ chơi¹ t'ayng² đi¹ hop⁶ dem¹

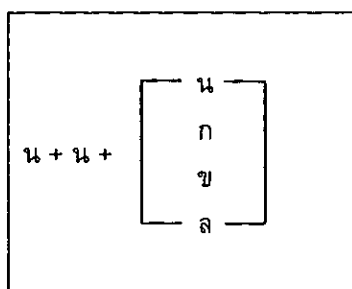
พวก กิน เที่ยว มัก ไป กล่อง คีน

พวกนักเที่ยวมักไปในต์คลับ

B การประกอบหน่วยคำ 3 หน่วยคำ

การประกอบหน่วยคำ 3 หน่วยคำ มี 6 กลวิธีดังนี้

1) การสร้างคำประสมด้วยกลวิธีนี้เกิดจากการประกอบหน่วยคำ 3 หน่วยคำเข้าด้วยกัน โดย 2 หน่วยคำแรกเป็นหน่วย คำนาม และ หน่วยคำที่ 3 เป็นหน่วยคำในหมวดคำ 4 หมวด ได้แก่ คำนาม คำกริยา คำขยาย และคำลักษณนาม ดังที่ได้แสดงไว้ ดังนี้

จากกลวิธีข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำประสม 4 แบบ ดังนี้

1) แบบที่ 1 น + น + น

ตัวอย่าง

cầu thang máy “บันไดเลื่อน”

kầu² t'ay¹ máy⁵

สะพาน บันได เครื่อง

Cầu thang máy bị hỏng rồi .kầu² t'ay¹ máy⁵ bi⁶ hong⁴ zoi²

สะพาน บันได เครื่อง ถูก เสีย แล้ว

บันไดเลื่อนเสียแล้ว

2) แบบที่ 2 น + น + ก

ตัวอย่าง

trúng vit lộn “ไข่ว้าว (ไข่วเปิด)”

tuŋ⁵ vit⁶ lon⁶

ไข่ว เปิด กลับ

Trúng vit lộn rất bổ .tuŋ⁵ vit⁶ lon⁶ zũt⁵ bo⁴

ไข่ว เปิด กลับ มาก ดี

ไข่ว้าวดีมาก

3) แบบที่ 3 น + น + ข

ตัวอย่าง

cá nước ngọt “ปลาน้ำจืด”

ka⁵ nwyk⁵ ɲot⁶

ปลา น้ำ หวาน

Cá lia thia là cá nước ngọt .ka⁵ lie¹ thie¹ la² ka⁵ nwyk⁵ ɲot⁶

ปลากัด เป็น ปลา น้ำ จืด

ปลากัดเป็นปลาน้ำจืด

4) แบบที่ 4 น + น + ล

ตัวอย่าง

chim đầu đàn “บุคคลหรือหน่วยงานที่เป็นผู้นำ”

cim¹ dɛu² dan²

นก หัว ฝูง

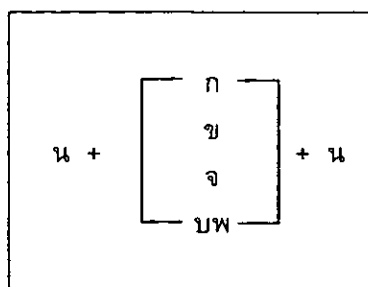
Đại đội này luôn là chim đầu đàn của tiểu đoàn .đại⁶ doi⁶ này² luôn¹ là² cim¹ dɛu² dan² của⁴ tiều⁴ đoàn²

กองร้อย นี้ ตลอด เป็น นก หัว ฝูง ของ กองพัน

กองร้อยนี้เป็นผู้นำของกองพันมาตลอด

2) การสร้างคำประสมด้วยกลวิธีนี้เกิดจากการประกอบหน่วยคำ 3 หน่วย

คำเข้าด้วยกัน โดยหน่วยคำแรกเป็นหน่วยคำในหมวดคำนาม หน่วยคำที่ 2 เป็นหน่วยคำในหมวดคำ 4 หมวด ได้แก่ คำกริยา คำขยาย คำจำนวนนับ และคำบุพบท และหน่วยคำที่ 3 เป็นหน่วยคำในหมวดคำนาม ดังที่ได้แสดงไว้ ดังนี้

จากกลวิธีการสร้างคำประสมข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำประสม 4 แบบดังนี้

1) แบบที่ 1 น + ก + น

ตัวอย่าง

máy hút bụi “เครื่องดูดฝุ่น”
mǎi⁵ hút⁵ bụi⁶
เครื่อง ดูด ฝุ่น
Nhà ta không cần thiết phải sử dụng máy hút bụi .
ga² ta¹ không¹ cần² thiết² phải⁴ sử⁴ dụng⁶ mǎi⁵ hút⁵ bụi⁶
บ้าน เรา ไม่ จำเป็น ต้อง ใช้ เครื่อง ดูด ฝุ่น
บ้านเราไม่จำเป็นต้องใช้เครื่องดูดฝุ่น

2) แบบที่ 2 น + ข + น

ตัวอย่าง

giày cao gót “รองเท้าส้นสูง”
zũ² cao¹ gót³
รองเท้า สูง ส้น
Khi đi xe gắ³ máy , không nên mang giày cao gót .
xì¹ đi¹ se¹ gắ³ mǎi⁵ không¹ nên¹ mang¹ zũ² cao¹ gót³
เมื่อ ไป รถ ติด เครื่อง ไม่ ควร ใส่ รองเท้า สูง ส้น
เมื่อขับรถมอเตอร์ไซด์ไม่ควรใส่รองเท้าส้นสูง

3) แบบที่ 3 น + จ + น

ตัวอย่าง

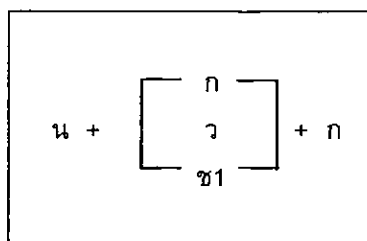
áo ba lỗ “เสื้อกล้าม”
áo⁵ ba¹ lỗ³
เสื้อ สาม รูก
Áo ba lỗ dùng để mặc lót bên trong .
áo⁵ ba¹ lỗ³ dùng² để⁴ mặc⁶ lót¹ bên¹ trong¹
เสื้อ สาม รูก ใช้ เพื่อ ใส่ รอง ข้าง ใน
เสื้อกล้ามใช้เพื่อใส่รองข้างใน

4) แบบที่ 4 น + บพ + น

ตัวอย่าง

bệnh ngoài da “โรคผิวหนัง”
bệnh⁶ ngoài² da¹
โรค นอก ผิว
Bệnh ngoài da rất dễ lây .
bệnh⁶ ngoài² da¹ rất³ dễ³ lây¹
โรค นอก ผิว มาก ง่าย ติด
โรคผิวหนังติดง่ายมาก

3) การสร้างคำประสมด้วยกลวิธีนี้เกิดจากการประกอบหน่วยคำ 3 หน่วย คำเข้าด้วยกัน โดยหน่วยคำแรกเป็นหน่วยคำในหมวดคำนาม หน่วยคำที่ 2 เป็นหน่วยคำในหมวดคำกริยา ได้แก่ คำกริยา คำวิเศษณ์ และคำช่วยหน้ากริยา และหน่วยคำที่ 3 เป็นหน่วยคำในหมวดคำกริยา ดังที่ได้แสดงไว้ ดังนี้

จากกลวิธีการสร้างคำประสมข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำประสม 3 แบบดังนี้

1) แบบที่ 1 น + ก + ก

tiêm giăt ùi “ร้านซักรีด”

tiêm⁶ zăi⁶ ʋu⁴

ร้าน ซัก รีด

Làm ơn cho hỏi ở gần đây có tiêm giăt ùi không a ?

lam² ʋən¹ co¹ hǎi⁴ ʋə⁴ ʋĩn² dʒi¹ kɔ² tiêm⁶ zăi⁶ ʋu⁴ ʔoŋ¹ ʋa⁶

ทำ บุญ ให้ ตาม อยู่ ใกล้ ที่นี่ มี ร้าน ซัก รีด ใหม่ ค่ะ

ขอถามว่าอยู่ใกล้ที่นี่มีร้านซักรีดไหมคะ

2) แบบที่ 2 น + ว + ก

ตัวอย่าง

phòng thường trực “ห้องเวร”

fɔŋ² t̚wɛŋ² tɯk⁶

ห้อง ตลอด เฝ้า

Trước khi vào cơ quan, phải xuất trình giấy ở phòng thường trực.

tɯyk⁵ ʔi² ʋa² kv¹ kɯan¹ fai¹ sɯɿt³ liŋ² z̚ɿ tɯ² ʋə⁴ fɔŋ² t̚wɛŋ² tɯk⁶

ก่อน เมื่อ เข้า บริษัท ต้อง ออก แสดง กระดาษ แค้นที่ ห้อง ตลอด เฝ้า

ก่อนจะเข้าบริษัทต้องนำแสดงเอกสารที่ห้องเวร

3) แบบที่ 3 น + ซ1 + ก

ตัวอย่าง

nu̯c đang phát triển “ประเทศกำลังพัฒนา”

nu̯yk⁵ daŋ¹ fat⁵ tiɛn⁴

ประเทศ กำลัง พัฒนา

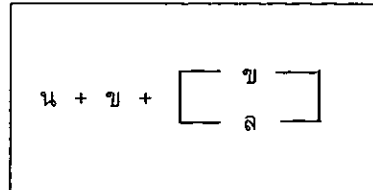
Việt Nam là nu̯c đang phát triển.

viɛt⁶ nam¹ la² nu̯yk⁵ daŋ¹ fat⁵ tiɛn⁴

เวียดนาม เป็น ประเทศ กำลัง พัฒนา

เวียดนามเป็นประเทศกำลังพัฒนา

4) การสร้างคำประสมด้วยกลวิธีนี้เกิดจากการประกอบหน่วยคำ 3 หน่วย คำเข้าด้วยกัน โดยหน่วยคำแรกเป็นหน่วยคำในหมวดคำนาม หน่วยคำที่ 2 เป็นหน่วยคำในหมวดคำขยาย และหน่วยคำที่ 3 เป็นหน่วยคำในหมวดคำ 2 หมวด ได้แก่ คำขยาย และคำลักษณนาม ดังที่ได้แสดงไว้ ดังนี้

จากกลวิธีการสร้างคำประสมข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำประสม 2 แบบดังนี้

1) แบบที่ 1 น + ข + ข

đuà chua ngót “แดงดอง (มีรสเปรี้ยวๆหวานๆ)”

zuy' cuo' ɣot'

แดง เปรี้ยว หวาน

Téi sǎp dến rồi , mẹ làm đuà chua ngót chua a ?

teɿ' sǎp' den' ɣoi' me' lam' zuy' cuo' ɣot' cuɿ' ʔa'

ตรุษ จวน ถึง แล้ว แม่ ทำ แดง เปรี้ยว หวาน หรือยัง อะ

ตรุษใกล้จะถึงแล้วแม่ทำแดงดองหรือยังคะ

2) แบบที่ 2 น + ข + ล

ตัวอย่าง

nhà cao tầng “ตึกระฟ้า”

ɲa² kau¹ tɛŋ²

บ้าน สูง ชั้น

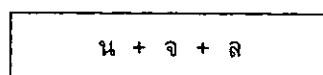
Có rất nhiều nhà cao tầng ở các thành phố lớn .

ko⁵ zɿ ɲiɕu² ɲa² kau¹ tɛŋ² ʔ⁴ kak⁵ t'ɛŋ² fo⁵ lɛn⁵

มี มาก เยอะ บ้าน สูง ชั้น ที่ พวก เมือง ใหญ่

มีตึกระฟ้าเยอะมากที่เมืองใหญ่ ๆ

5) การประกอบหน่วยคำ 3 หน่วยคำ โดยหน่วยคำแรกเป็นหน่วยคำในหมวดคำนาม หน่วยคำที่ 2 เป็นหน่วยคำในหมวดคำจำนวนนับ และหน่วยคำที่ 3 เป็นหน่วยคำในหมวดคำลักษณนาม ดังที่ได้แสดงไว้ ดังนี้

จากกลวิธีการสร้างคำประสมข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำประสมแบบเดียวดังนี้

แบบ น + จ + ล

ตัวอย่าง

thít ba chí “หมูสามชั้น”

é'it⁶ ba' ci³

เนื้อ สาม เส้น

Tôi rất thích ăn thít ba chí.

toi' zút⁵ é'ik⁵ ʔăn' é'it⁶ ba' ci³

ฉัน มาก ชอบ กิน หมู สาม ชั้น

ฉันชอบกินหมูสามชั้นมาก

6) การประกอบหน่วยคำ 3 หน่วยคำ โดยหน่วยคำแรกเป็นหน่วยคำในหมวดคำนาม และหน่วยคำที่ 2 และ 3 เป็นหน่วยคำในหมวดคำบอกเวลา ดังที่ได้แสดงไว้ ดังนี้

น + บว + บว

จากกลวิธีการสร้างคำประสมข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำประสมแบบเดียวดังนี้

แบบ น + บว + บว

ตัวอย่าง

vu đống xuân “นาปี”

vu⁶ đong' suýt⁶

ฤดู ฤดูหนาว ฤดูใบไม้ผลิ

Bây giờ đang là vu đống xuân

đang' là' vu⁶ đong' suýt⁶

ตอนนี้ กำลัง เป็น ฤดู ฤดูหนาว ฤดูใบไม้ผลิ

ตอนนี้กำลังเป็นนาปี

C การประกอบหน่วยคำ 4 หน่วยคำ

การประกอบหน่วยคำ 4 หน่วยคำ มี 2 กลวิธี ดังนี้

1) การประกอบหน่วยคำ 4 หน่วยคำ โดย 3 หน่วยคำแรกเป็นหน่วยคำในหมวดคำนาม และ หน่วยคำที่ 4 เป็นหน่วยคำในหมวดคำกริยา ดังที่ได้แสดงไว้ ดังนี้

น + น + น + ก

จากกลวิธีการสร้างคำประสมข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำประสมแบบเดียวดังนี้

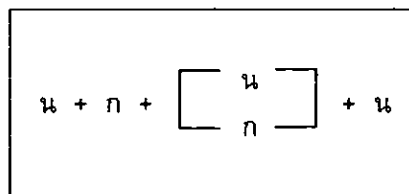
แบบ

น + น + น + ก

ตัวอย่าง

thuốc lá dấm lọc “บุหรี่กันกรอง”
 t'ugk⁵ la⁵ d'ju² lok⁶
 บุหรี่ ใบ ห้ว กรอง
 Làm gì mà có tiền mua thuốc lá dấm lọc hút.
 lam² zi² ma² kw⁵ tien² mua¹ t'ugk⁵ la⁵ d'ju² lok⁶ hut⁵
 ทำ อะไร ถึง มี เงิน ซื้อ บุหรี่ ใบ ห้ว กรอง สูบ
 ทำอะไรถึงมีเงินซื้อบุหรี่กันกรองสูบ

2) การประกอบหน่วยคำ 4 หน่วยคำ โดยหน่วยคำแรกและหน่วยคำที่ 4 เป็นหน่วยคำในหมวดคำนาม หน่วยคำที่ 2 เป็นหน่วยคำในหมวดคำกริยา และหน่วยคำที่ 3 เป็นหน่วยคำในหมวดคำ 2 หมวดได้แก่ คำนามและคำกริยา ดังที่ได้แสดงไว้ ดังนี้

จากกลวิธีการสร้างคำประสมข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำประสม 2 แบบดังนี้

1) แบบที่ 1 น + ก + น + น

ตัวอย่าง

máy xay trái cây “เครื่องปั่นผลไม้”
 máy⁵ xay¹ trái⁵ cây¹
 เครื่อง ปั่น ผล ดันไม้
 Nếu có máy xay trái cây thì tôi sẽ làm sinh tố cho.
 neu⁵ kw⁵ máy⁵ xay¹ trái⁵ cây¹ t'í² toi¹ s'e³ lam² sin² to⁵ co¹
 ถ้า มี เครื่อง ปั่น ผล ดันไม้ ก็ ดิฉัน จะ ทำ น้ำผลไม้ ให้
 ถ้ามีเครื่องปั่นผลไม้ดิฉันก็จะทำน้ำผลไม้ให้

2) แบบที่ 2 น + ก + ก + น

ตัวอย่าง

bài tập về nhà “การบ้าน”
 bài¹ tập⁶ ve² gia²
 บท ฝึก กลับ บ้าน
 Con đã làm bài tập về nhà chưa ?
 kon¹ da³ lam² bai¹ tập⁶ ve² gia² cuy¹
 ลูก ได้ ทำ บท ฝึก กลับ บ้าน หรือยัง
 ลูกได้ทำการบ้านหรือยัง

D การประกอบหน่วยคำ 5 หน่วยคำ

การประกอบหน่วยคำ 5 หน่วยคำ มีกลวิธีเดียว ดังนี้

การประกอบหน่วยคำ 5 หน่วยคำ โดยหน่วยคำแรกและ 3 หน่วยคำหลัง เป็นหน่วยคำในหมวดคำนาม และ หน่วยคำที่ 2 เป็นหน่วยคำในหมวดคำกริยา ดังที่ได้แสดงไว้ ดังนี้

น + ก + น + น + น

จากกลวิธีการสร้างคำประสมข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำประสมแบบเดียวดังนี้

แบบ น + ก + น + น + น

ตัวอย่าง

máy ép nước trái cây “เครื่องคั้นน้ำผลไม้”

máí' ʔep' nuɯk' tɔi' kɕi'

เครื่อง คั้น น้ำ ผล ต้นไม้

Máy ép nước trái cây, bán ở đâu ?

máí' ʔep' nuɯk' tɔi' kɕi' ban' ʔ' dɔu'

เครื่อง คั้น น้ำ ผล ต้นไม้ ขาย ที่ ไหน

เครื่องคั้นผลไม้ขายที่ไหน

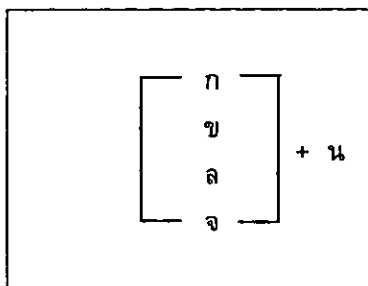
1.1.2 คำประสมที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำประเภทอื่น ๆ

คำประสมนี้มีโครงสร้างในการประกอบขึ้นเป็นคำประสม 4 กลวิธี โดยการประกอบหน่วยคำตั้งแต่ 2 หน่วยคำจนถึง 3 หน่วยคำ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

A การประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ

การประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ มี 3 กลวิธี ดังนี้

1) การประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ โดยหน่วยคำแรกเป็นหน่วยคำในหมวดคำ 4 หมวดได้แก่ คำกริยา คำขยาย คำลักษณนาม และคำจำนวนนับ และหน่วยที่ 2 เป็นหน่วยคำในหมวดคำนาม ดังที่ได้แสดงไว้ดังนี้

จากกลวิธีการสร้างคำประสมข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำประสม 4 แบบดังนี้

1) แบบที่ 1 ก + น

ตัวอย่าง

động đất “แผ่นดินไหว”
 đɔŋ⁶ đấ⁵
 ไหว ดิน
 Ở Nhật Bản rất thường xảy ra động đất .
 ʔ⁴ ɲhət⁶ bən⁴ ɹăt⁵ t⁵uəŋ² sǎ⁴ ɹa¹ đɔŋ⁶ đấ⁵
 ที่ ญี่ปุ่น มาก บ่อย ปรากฏ ไหว ดิน
 ที่ญี่ปุ่นเกิดแผ่นดินไหวบ่อยมาก
 2) แบบที่ 2 ข + น

ตัวอย่าง

trẻ con “เด็ก”
 te⁴ kɔn¹
 อ่อน ลูก
Trẻ con ở đây ngoan lắm !
 te⁴ kɔn¹ ʔ⁴ dǎi¹ ŋuəŋ¹ lǎm⁵
 อ่อน ลูก ที่ นี้ ดี มาก
 เด็กที่นี่ดีมาก
 3) แบบที่ 3 ล + น

ตัวอย่าง

quyển sách “หนังสือ”
 kuɿen⁴ ɹǎk⁵
 เล่ม หนังสือ
 Làm ơn mang quyển sách lại cho tôi .
 lam² ʔən¹ mang¹ kuɿen⁴ ɹǎk⁵ lai⁶ cɔ¹ toi¹
 ทำ บุญ เอา เล่ม หนังสือ มา ให้ ฉัน
 กรุณาเอาหนังสือมาให้ฉันหน่อย
 4) แบบที่ 4 จ + น

ตัวอย่าง

năm châu “โลก”
 nǎm¹ cǎu¹
 ห้า ทวีป
 Bác Hồ đi khắp năm châu để tìm đường cứu nước .
 bak⁵ ho² di¹ ɣǎp⁵ nǎm¹ cǎu¹ de⁴ tim² duəŋ² cuəu¹ nuəc¹
 ลุง โฮ ไป ทัว ห้า ทวีป เพื่อ หา ทาง ช่วย ประเทศ
 ลุงโฮไปทั่วโลกเพื่อหาทางช่วยประเทศ

2) การประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ โดยหน่วยคำแรกเป็นหน่วยคำในหมวดคำกริยา และหน่วยคำที่ 2 เป็นหน่วยคำในหมวดคำขยาย ดังที่ได้แสดงไว้ดังนี้

ก + ข

จากกลวิธีการสร้างคำประสมข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำประสมแบบเดียวดังนี้

แบบ ก + ข

ตัวอย่าง

nhảy cao “การกระโดดสูง (กีฬาชนิดหนึ่ง)”
 pǎi⁴ kau¹
 กระโดด สูง
 Năm nay , không có thì nhảy cao .
 năm¹ nǎi¹ xoŋ¹ kɔ⁵ tʰi¹ pǎi⁴ kau¹
 ปี นี้ ไม่ มี แข่ง กระโดด สูง
 ปีนี้ไม่มีแข่งกระโดดสูง

3) การประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ โดยหน่วยคำแรกเป็นหน่วยคำในหมวดคำลักษณนาม และหน่วยคำที่ 2 เป็นหน่วยคำในหมวดคำสรรพนาม ดังที่ได้แสดงไว้ดังนี้

ล + ส

จากกลวิธีการสร้างคำประสมข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำประสมแบบเดียวดังนี้

แบบ ล + ส

ตัวอย่าง

cái tôi “อึดตา , ถือตนเองเป็นใหญ่”
 kai⁵ toi¹
 ล. ดิฉัน/ผม
 Nhân vật này dễ cao cái tôi hơn cái ta .
 ɲən¹ vət⁶ nǎi² de² kau¹ kai⁵ toi¹ hən¹ kai⁵ ta¹
 ตัวละคร นี้ ยกย่อง ล ดิฉัน/ผม กว่า ล เรา
 ตัวละครตัวนี้ยกย่องตนเองกว่าส่วนรวม

B การประกอบหน่วยคำ 3 หน่วยคำ

การประกอบหน่วยคำ 3 หน่วยคำ มีกลวิธีเดียว ดังนี้

การประกอบหน่วยคำ 3 หน่วยคำ โดยหน่วยคำแรกเป็นหน่วยคำในหมวดคำกริยาและ 2 หน่วยคำหลัง เป็นหน่วยคำในหมวดคำ คำนามและคำกริยา และหน่วยคำที่ 3 เป็นหน่วยคำในหมวดคำนาม ดังที่ได้แสดงไว้ดังนี้

ก + น + น

จากกลวิธีการสร้างคำประสมข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำประสม 2 แบบดังนี้

แบบที่ ก + น + น

ตัวอย่าง

gat tăn thuốc “ที่เขี่ยบุหรี่”

Yat⁶ tan² t’uok⁵

เขี่ย ถ้ำ บุหรี่

Có gat tăn thuốc trên bàn không ?

คว⁵ Yat⁶ tan² t’uok⁵ ten¹ ban² xog¹

มี เขี่ย ถ้ำ บุหรี่ บน โต๊ะ ไหม

มีที่เขี่ยลบหรี่บนโต๊ะไหม

1.2 คำประสมทำหน้าที่เป็นคำกริยา

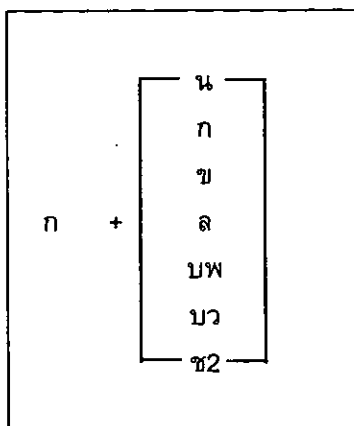
จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่าคำประสมในภาษาเวียดนามประเภทนี้สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทย่อย กล่าวคือ คำประสมที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำกริยา และคำประสมที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำประเภทอื่น ๆ การสร้างคำประสมในภาษาเวียดนาม จะใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการประกอบหน่วยคำตั้งแต่ 2 หน่วยคำถึง 3 หน่วยคำ จากคำในหมวดคำ 7 หมวดได้แก่ คำนาม คำกริยา คำขยาย คำลักษณนาม คำบุพบท คำบอกเวลา และคำช่วย หลังกริยา

1.2.1 คำประสมที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำกริยา

คำประเภทนี้มีโครงสร้างในการประกอบขึ้นเป็นคำประสม 3 กลวิธี โดยการประกอบหน่วยคำตั้งแต่ 2 หน่วยคำจนถึง 3 หน่วยคำ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

A การประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ

การสร้างคำประสมด้วยกลวิธีนี้เกิดจากการประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำเข้าด้วยกัน โดยหน่วยคำแรกเป็นหน่วยคำในหมวดคำกริยา และหน่วยคำที่ 2 เป็นหน่วยคำในหมวดคำ 7 หมวด ได้แก่ คำนาม คำกริยา คำขยาย คำลักษณนาม คำบุพบท คำบอกเวลา และคำช่วยหลังกริยา ดังที่ได้แสดงไว้ ดังนี้

จากกลวิธีการสร้างคำประสมข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำประสม 7 แบบ ดังนี้

1) แบบที่ 1 ก + น

ตัวอย่าง

làm **cơm** “ทำอาหาร”

lam² kɔm¹

ทำ ข้าว

Mẹ đang **làm cơm** trong bếp .

mẹ⁶ đang¹ lam² kɔm¹ ɔiŋ¹ bep⁵

แม่ กำลัง ทำ ข้าว ในครัว

แม่กำลังทำอาหารในครัว

2) แบบที่ 2 ก + ก

ตัวอย่าง

xuất **trình** “นำเสนอ”

sư⁵ trình²

ออก แสดง

Xuất trình giấy tờ trước khi vào cổng .

sư⁵ trình² giấy⁵ tờ² trư⁵ c khi¹ vào² cổng⁴

ออก แสดง กระดาษ แผ่น ก่อน เมื่อ เข้า ประตู

แสดงเอกสารก่อนเข้าประตู

3) แบบที่ 3 ก + ข

ตัวอย่าง

khoán **trả** “มอบ(ทั้งหมด)”

huan⁵ trả⁵

มอบ ขาว

Giám đốc **khoán trả** công việc cho cấp phó .

zam⁵ dok⁵ huan⁵ trả⁵ công² việc⁶ cho¹ cấp⁵ phó⁵

ผู้จัดการ มอบ ขาว งาน แก่ ระดับ รอง

ผู้จัดการมอบงานทั้งหมดให้แก่ผู้รอง

4) แบบที่ 4 ก + ล

ตัวอย่าง

bỏ **cuộc** “ยอมแพ้”

bỏ⁴ cuộc⁶

ทิ้ง นัด

Không nên **bỏ cuộc** giữa chừng .

hông¹ nên¹ bỏ⁴ cuộc⁶ giữa³ chừng²

ไม่ ควร ทิ้ง นัด กลาง ระดับ

ไม่ควรยอมแพ้กลางทาง

5) แบบที่ 5 ก + บพ

ตัวอย่าง

đi ngoàì “ไปออกจากระ”

đi' ngoàì²

ไป นอก

Không biết ăn phải cái gì mà cứ đi ngoàì hoàì .

xơng¹ biế² ʔăn¹ fai⁴ kai⁵ zi² ma² kw⁵ di' ngoàì² hũaì²

ไม่รู้ กิน ถูก อะไร ถึง ยัง ไป นอก ตลอด

ไม่รู้กินอะไรเข้าไปถึงท้องเดินตลอด

6) แบบที่ 6 ก + บว

ตัวอย่าง

ngủ trưa “นอนกลางวัน”

ngủ⁴ trưa¹

นอน กลางวัน

Người Việt Nam có thói quen ngủ trưa .

ngũy⁴ viế⁶ nam¹ kớ⁵ tể⁵ kũen¹ ngủ⁴ trưa¹

คน เวียดนาม มี นิสัย นอน กลางวัน

คนเวียดนามมีนิสัยนอนกลางวัน

7) แบบที่ 7 ก + ข 2

ตัวอย่าง

nằm xuống “เสียชีวิต”

nằm² xuống⁵

นอน ลง

Từ ngày anh ấy nằm xuống , vợ con rất vất vả .

tũ² ngàì² ʔanh¹ ʔỹ² nằm² xuống⁵ vớ⁶ con¹ rái⁴ vát⁴ vắ⁴

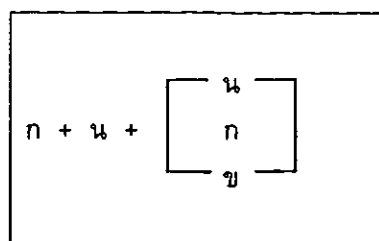
ตั้งแต่วันที่ เขา นอน ลง เมีย ลูก มาก ลำบาก

ตั้งแต่วันที่เขาเสียชีวิตลูกเมียลำบากมาก

B การประกอบหน่วยคำ 3 หน่วยคำ

การประกอบหน่วยคำ 3 หน่วยคำ มี 2 กลวิธี ดังนี้

1) การประกอบหน่วยคำ 3 หน่วยคำ โดยหน่วยคำแรกเป็นหน่วยคำในหมวดคำกริยา หน่วยคำที่ 2 เป็นหน่วยคำในหมวดคำนาม และหน่วยคำที่ 3 เป็นหน่วยคำในหมวดคำ 3 หมวด ได้แก่ คำนาม คำกริยา คำขยาย ดังที่ได้แสดงไว้ ดังนี้

จากกลวิธีการสร้างคำประสมข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำประสม 3 แบบ ดังนี้

1) แบบที่ 1 ก + น + น

ตัวอย่าง

viêm màng túi “หมดหรือขาดเงิน , ถังแตก”

viêm¹ màng² túi⁵

อักเสบ เยื่อ กระเป๋

Cả bọn đang viêm màng túi , tiền đâu mà tiêu

ka⁴ bon⁶ đang¹ viêm¹ màng² túi⁵ tiền² đâu¹ mà² tiêu¹

ทั้ง กลุ่ม กำลัง อักเสบ เยื่อ กระเป๋ เงิน ไหน จึง ใช้

ทั้งกลุ่มกำลังขาดเงินจึงเอาเงินที่ไหนมาใช้

2) แบบที่ 2 ก + น + ก

ตัวอย่าง

cắm tay lái “ถือพวงมาลัย , ขับ”

kắm² lái¹ lái⁵

ถือ มือ ขับ

Ai là người cắm tay lái ?

ai¹ là² người⁵ kắm² lái¹ lái⁵

ใคร เป็น คน ถือ มือ ขับ

ใครเป็นคนถือพวงมาลัย

3) แบบที่ 3 ก + น + ข

ตัวอย่าง

bật đèn xanh “เปิดไฟเขียว , ให้ความสะดวก”

bật⁶ đèn² sáng¹

เปิด ไฟ เขียว

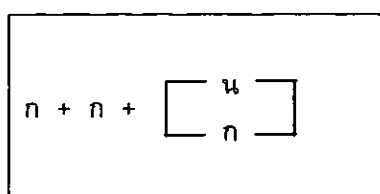
Nếu thun trường không bật đèn xanh thì ai mà dám làm .

neu⁵ thun⁴ trường⁴ không¹ bật⁶ đèn² sáng¹ ai² ai¹ mà² dám⁵ làm²

ถ้า หัวหน้า ไม่ เปิด ไฟ เขียว จึง ใคร จะ กล้า ทำ

ถ้าหัวหน้าไม่เปิดไฟเขียวใครจะกล้าทำ

2) การประกอบหน่วยคำ 3 หน่วยคำ โดย 2 หน่วยคำแรกเป็นหน่วยคำในหมวดคำกริยา และหน่วยคำที่ 3 เป็นหน่วยคำในหมวดคำ 2 หมวด ได้แก่ คำนามและคำกริยา ดังที่ได้แสดงไว้ ดังนี้

จากกลวิธีการสร้างคำประสมข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำประสม 2 แบบ ดังนี้

1) แบบที่ 1 ก + ก + น

ตัวอย่าง

bán **đầu** **giá** “ขายเลหลัง”

ban⁵ dđ⁵ za⁵

ขาย แข่ง ราคา

Hôm nay, công ty đem hàng ra bán đầu giá.

hom¹ nđ¹ kong¹ ti¹ dem¹ haŋ² zə¹ ban⁵ dđ⁵ za⁵

วัน นี้ บริษัท นำ สินค้า ออก ขาย แข่ง ราคา

วันนี้บริษัทนำสินค้ามาขายเลหลัง

2) แบบที่ 2 ก + ก + ก

ตัวอย่าง

ngồi **xếp** **băng** “นั่งขัดสมาธิ”

ŋoɯ² sep⁵ bəŋ²

นั่ง พับ เท้า

Ai đang ngồi xếp băng vậy ?

ʔai² daŋ¹ ŋoɯ² sep⁵ bəŋ² vɰy⁶

ใคร กำลัง นั่ง พับ เท้า อะ

ใครกำลังนั่งขัดสมาธิอะ

1.2.2 คำประสมที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำอื่น

คำประเภทนี้มีโครงสร้างในการประกอบขึ้นเป็นคำประสมกลวิธีเดียว โดยการประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ ซึ่งหน่วยคำแรกเป็นหน่วยคำในหมวดคำบุพบท และหน่วยคำที่ 2 เป็นหน่วยคำในหมวดคำนาม ดังที่ได้แสดงไว้ ดังนี้

บพ + น

จากกลวิธีการสร้างคำประสมข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำประสมแบบเดียวดังนี้

แบบ บพ + น

ตัวอย่าง

theo **trai** “หนีตามผู้ชาย”

t'eu¹ tai¹

ตาม ชาย

Nó bỏ chồng theo trai đi rồi.

no⁵ bo⁴ cong² t'eu¹ tai¹ di¹ zoi²

เธอ ทิ้ง ผัว ตาม ชาย ไป แล้ว

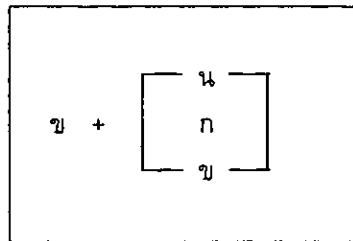
เธอทิ้งผัวหนีตามผู้ชายไปแล้ว

1.3 คำประสมทำหน้าที่เป็นคำขยาย

จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่าคำประสมในภาษาเวียดนามประเภทนี้สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทย่อย กล่าวคือ คำประสมที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำขยาย และคำประสมที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำประเภทอื่น ๆ การสร้างคำประสมในภาษาเวียดนาม จะใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ จากคำในหมวดคำ 6 หมวดได้แก่ คำนาม คำกริยา คำขยาย คำบอกจำนวน คำลำดับที่ และคำบุพบท

1.3.1 คำประสมที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำขยาย

คำประสมนี้มีโครงสร้างในการประกอบขึ้นเป็นคำประสมกลวิธีเดียว โดยการประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ หน่วยคำแรกเป็นหน่วยคำในหมวดคำขยาย และหน่วยคำที่ 2 เป็นหน่วยคำในหมวดคำ 3 หมวด ได้แก่ คำนาม คำกริยา และคำขยาย ดังที่ได้แสดงไว้ ดังนี้

จากกลวิธีการสร้างคำประสมข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำประสม 3 แบบ ดังนี้

1) แบบที่ 1 ข + น

ตัวอย่าง

dep trai "หล่อ"
 dep⁶ tai¹
 สวย ชาย
 Anh loi dep trai lăm !
 ๊ญ loi dep tai lăm⁵
 พี่ ฉัน สวย ชาย มาก
 พี่ฉันหล่อมาก

2) แบบที่ 2 ข + ก

ตัวอย่าง

ngon ăn "หวานหมู"
 ngon¹ ăn¹
 อร่อย กิน
 Công việc ấy thật ngon ăn !
 kon¹ viek⁶ ๊ญ t'it⁶ ngon¹ ăn¹
 งาน นั้น จัง อร่อย กิน
 งานนั้นหวานหมูจัง

3) แบบที่ 3 ข + ข

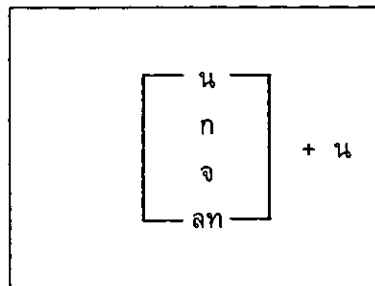
ตัวอย่าง

dɔ̌ nɔ̌ɕi “แดงสด”
 dɔ̌⁴ nɔ̌ɕi¹
 แดง สด
 Lá cɔ̌ có mǎu dɔ̌ nɔ̌ɕi .
 la⁵ kɔ̌² kɔ̌⁵ mǎu² dɔ̌⁴ nɔ̌ɕi¹
 ล ธง มี สี แดง สด
 ธงมีสีแดงสด

1.3.2 คำประสมที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำประเภทอื่น ๆ

คำประสมนี้มีโครงสร้างในการประกอบขึ้นเป็นคำประสม 4 กลวิธี โดยการประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ ดังนี้

1) การประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำโดยหน่วยคำแรกเป็นหน่วยคำในหมวดคำ 4 หมวด ได้แก่ คำนาม คำกริยา คำจำนวนนับ และคำลำดับที่ และหน่วยคำที่ 2 เป็นหน่วยคำในหมวดคำนาม ดังที่ได้แสดงไว้ ดังนี้

จากกลวิธีการสร้างคำสมข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำประสม 4 แบบ ดังนี้

1) แบบที่ 1 น + น

ตัวอย่าง

mǎu mɔ̌ “อุดมสมบูรณ์”
 mǎu² mɔ̌³
 สี (ไข)มัน
 Ó dǎy dǎt dai mǎu mɔ̌ nɰí !
 ɤ̌⁴ dǎi¹ dǎt⁵ dai¹ mǎu² mɔ̌³ nɰí⁴
 ที่นี้ ดิน สี (ไข)มัน นะ
 ที่นี้ดินอุดมสมบูรณ์นะ

2) แบบที่ 2 ก + น

ตัวอย่าง

đào hoa “มีเสน่ห์แรง (ใช้กับผู้ชาย)”

daυ² hua¹

ชุด ดอกไม้

Anh ta là ngựời đàn ông đào hoa .

anh¹ ta¹ la² ngụy² dan² ong¹ daυ² hua¹

เขา เป็น คน ผู้ชาย ชุด ดอกไม้

เขาเป็นผู้ชายที่เสน่ห์แรง

3) แบบที่ 3 จ + น

ตัวอย่าง

một chiểu “ทางเดียว”

mot⁶ ciu²

หนึ่ง ทิศ

Đây là đựờng một chiểu .

dây¹ la² dụy² mot⁶ ciu²

นี้ คือ ถนน หนึ่ง ทิศ

นี่คือถนนที่อนุญาตให้รถไปทางเดียว

4) แบบที่ 4 ลท + น

ตัวอย่าง

đầu lòng “หัวใจ”

dau² lọng²

แรก ใจ

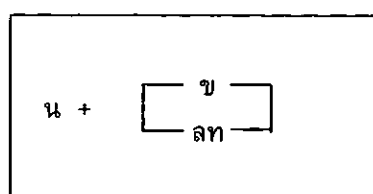
Đây là đựa con đầu lòng của tôi .

dây¹ la² dụy³ kon¹ dau² lọng² kua⁴ toi¹

นี้ คือ ล ลูก แรก ใจ ของ ดิฉัน

นี่คือลูกคนหัวใจของดิฉัน

2) การประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำโดยหน่วยคำแรกเป็นหน่วยคำในหมวดคำนาม และหน่วยคำที่ 2 เป็นหน่วยคำในหมวดคำ 2 หมวด ได้แก่ คำขยาย และคำลำดับที่ ดังที่ได้แสดงไว้ ดังนี้

จากกลวิธีการสร้างคำประสมข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำประสม 2 แบบ ดังนี้

1) แบบที่ 1 น + ข

ตัวอย่าง

1) tay trái “รอง”

lǎi' tǎi'

มือ ซ้าย

Nghề tay trái của bố là nhận sữa đồng hồ .

ngē' lǎi' tǎi' kuā' bō' là' ɲh̃n' sũa' đōng' hō'

อาชีพ มือ ซ้าย ของ พ่อ คือ รับ ซ่อม นาฬิกา

อาชีพรองของพ่อคือรับซ่อมนาฬิกา

2) แบบที่ 2 น + ลท

ตัวอย่าง

hàng đầu “อันดับหนึ่ง , สำคัญที่สุด”

hàng' đầu'

แถว แรก

Nhiệm vụ hàng đầu của chúng ta là việc học .

ɲiēm' vư' hàng' đầu' củn' cūng' ta' là' việ' hōc'

หน้าที่ แถว แรก ของ พวกเรา เรา คือ งาน เรียน

หน้าที่สำคัญที่สุดของพวกเราคือการศึกษา

3) การประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำโดยหน่วยคำทั้ง 2 เป็นหน่วยคำในหมวดคำกริยา ดังที่ได้แสดงไว้ ดังนี้

ก + ก

จากกลวิธีการสร้างคำประสมข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำประสมแบบเดียว ดังนี้

แบบ ก + ก

ตัวอย่าง

có học “มีการศึกษา”

ko' h̃k'

มี เรียน

Qua cách ăn nói , tôi nghĩ anh ta là người có học .

kuā' k̃k' ʔăn' nɔi' toi' ɲi' ʔɲ̃' ta' là' ngu̯i' kó' h̃k'

ผ่าน วิธี กิน พูด ดิฉัน คิด เขา เป็น คน มี เรียน

จากการพูดจาของเขาดิฉันคิดว่าเขาเป็นคนมีการศึกษา

4) การประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำโดยหน่วยคำทั้ง 2 เป็นหน่วยคำในหมวดคำบุพบท ดังที่ได้แสดงไว้ ดังนี้

$$\boxed{\text{บพ} + \text{บพ}}$$

จากกลวิธีการสร้างคำประสมข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำประสมแบบเดียว ดังนี้

แบบ บพ + บพ

ตัวอย่าง

ngoài	lẻ	“นอกเรื่อง”			
ngoài ²	lẻ ²				
นอก	ขอบ				
Đừng	nói	chuyện	ngoài	lẻ	nữa .
đừng ²	ngói ²	cuyện ⁶	ngoài ²	lẻ ²	ngữ ³
อย่า	พูด	เรื่อง	นอก	ขอบ	อีก
อย่าพูดนอกเรื่องอีกเลย					

1.4 คำประสมทำหน้าที่เป็นคำวิเศษณ์

จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่าคำประสมในภาษาเวียดนามประเภทนี้มีประเภทย่อยประเภทเดียว กล่าวคือ คำประสมที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำประเภทอื่น ๆ การสร้างคำประสมในภาษาเวียดนาม จะใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ จากคำในหมวดคำ 3 หมวดได้แก่ คำนาม คำกริยา และคำขยาย

คำประสมนี้มีโครงสร้างในการประกอบขึ้นเป็นคำประสมกลวิธีเดียว โดยการประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ ซึ่งหน่วยคำแรกเป็นหน่วยคำในหมวดคำ 3 หมวด ได้แก่ คำนาม คำกริยา และคำขยาย และคำที่ 2 เป็นหน่วยคำในหมวดคำนาม ดังที่ได้แสดงไว้ ดังนี้

$$\boxed{\begin{array}{c} \text{น} \\ \text{ก} \\ \text{ข} \end{array} + \text{น}}$$

จากกลวิธีการสร้างคำประสมข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำประสม 3 แบบ ดังนี้

1) แบบที่ 1 น + น

ตัวอย่าง

mot gông “นาน (ดิดคุก)”

mot⁶ yong¹

มอด ชือ

Chuyện này mà bị lộ thì từ mot gông con a !cuyện⁶ này² mà² bị⁶ lộ⁶ thì² từ² mot⁶ yong¹ con¹ a⁶

เรื่อง นี้ ถ้า ถูก เผย ก็ ดิดคุก มอด ชือ ลูก นะ

เรื่องนี้ถ้าถูกเปิดเผยออกมาก็ดิดคุกหัวโตนะลูก

2) แบบที่ 2 ก + น

ตัวอย่าง

hết ý “สุดยอด”

het⁵ ý⁵

หมด ความเห็น

Cà phê uểm này ngon hết ý .ka² fe¹ uểm⁶ này² ngon¹ het⁵ ý⁵

กาแฟ ร้าน นี้ อร่อย หมด ความเห็น

กาแฟร้านนี้อร่อยสุดยอด

3) แบบที่ 3 ข + น

ตัวอย่าง

nặng lái “(ภู) โดยคิดดอกเบี๋ยสูง”

nặng⁶ lái³

หนัก ดอกเบี๋ย

Công an bắt bọn cho vay nặng lái .kong¹ ?an¹ bắt⁵ bọn⁶ cho¹ vay¹ nặng⁶ lái³

ตำรวจ จับ พวก ให้ ภู หนัก ดอกเบี๋ย

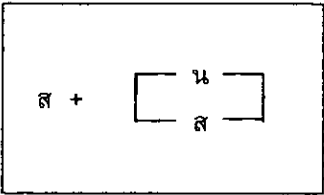
ตำรวจจับพวกที่ให้ภูเงินโดยคิดดอกเบี๋ยสูง

1.5 คำประสมทำหน้าที่เป็นคำสรรพนาม

จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่าคำประสมในภาษาเวียดนามประเภทนี้สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทย่อย กล่าวคือ คำประสมที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำสรรพนาม และคำประสมที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำประเภทอื่น ๆ การสร้างคำประสมในภาษาเวียดนาม จะใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ จากคำในหมวดคำ 3 หมวดได้แก่ คำนาม คำสรรพนาม คำลักษณนาม

1.5.1 คำประสมที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำสรรพนาม

คำประสมนี้มีโครงสร้างในการประกอบขึ้นเป็นคำประสมกลวิธีเดียว โดยการประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ ซึ่งหน่วยคำแรกเป็นหน่วยคำในหมวดคำสรรพนามและหน่วยคำที่ 2 เป็นหน่วยคำในหมวดคำในหมวดคำ 2 หมวด ได้แก่ คำนามและคำสรรพนาม ดังที่ได้แสดงไว้ ดังนี้

จากกลวิธีการสร้างคำประสมข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำประสม 2 แบบ ดังนี้

1) แบบที่ 1 ส + น

ตัวอย่าง

bà xǎ “เมีย (บุรุษที่ 2 หรือ 3)”
ba² sa³
ท่าน(ผู้หญิง) หมู่บ้าน

Bà xǎ vèi rǒi hǎ ?
ba² sa³ ve² zoi² ha⁴
ท่าน(ผู้หญิง) หมู่บ้าน กลับ แล้ว หรือ
เมียกลับมาแล้วหรือ

2) แบบที่ 2 ส + ส

ตัวอย่าง

chúng ta “พวกเรา (รวมผู้ฟัง)”
cuŋ⁵ ta¹
พวกเรา เรา

Chúng ta đi ăn cơm không ?
cuŋ⁵ ta¹ đi¹ ʔǎn¹ kɤm¹ xoŋ¹
พวกเรา เรา ไป กิน ข้าว ไหม
พวกเราไปกินข้าวไหม

chúng tòi “พวกเรา (ไม่รวมผู้ฟัง)”
cuŋ⁵ toi¹
พวกเรา ดิฉัน / ผม

Chúng tòi không đồng ý với anh .
cuŋ⁵ toi¹ xoŋ¹ doŋ² ʔí⁵ vɤi⁵ ʔɛŋ¹
พวกเรา ดิฉัน/ผม ไม่ เห็นด้วย กับ คุณ
พวกเราไม่เห็นด้วยกับคุณ

1.5.2 คำประสมที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำอื่น

คำประเภทนี้มีโครงสร้างในการประกอบขึ้นเป็นคำประสมกลวิธีเดียว โดยการประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ ซึ่งหน่วยคำแรกเป็นหน่วยคำในหมวดคำนามและหน่วยคำที่ 2 เป็นหน่วยคำในหมวดคำสรรพนาม ดังที่ได้แสดงไว้ ดังนี้

น + ส

จากกลวิธีการสร้างคำประสมข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำประสมแบบเดียว ดังนี้

แบบ น + ส

ตัวอย่าง

nhà	tôi	“ภรรยา /สามี”						
ɲa²	toi¹							
บ้าน	ดิฉัน / ผม							
Tôi	xin	giới	thiệu	<u>nhà</u>	<u>tôi</u>	với	anh	chị .
toi¹	sin¹	zɣi³	tʰiəu³	ɲa²	toi¹	vɣi³	ʔɛŋ	ci³
ผม	ขอ	แนะนำ	บ้าน	ดิฉัน / ผม	กับ	พี่ (ผู้ชาย)	พี่ (ผู้หญิง)	
ผมขอแนะนำภรรยาผมกับพี่ทั้งสอง								

2. ความหมายของคำประสม

จากการพิจารณาคำประสมในภาษาเวียดนาม ผู้วิจัยพบว่าคำประสมในภาษาเวียดนามเมื่อสร้างขึ้นแล้วจะมีความหมายใน 4 ลักษณะ ดังนี้

1. ความหมายเ้าของคำเดิมทุกคำ
2. ความหมายในเชิงเปรียบเทียบ
3. ความหมายทั้งเ้าของคำเดิมและในเชิงเปรียบเทียบ
4. ความหมายเ้าความหมายของส่วนประกอบส่วนใดส่วนหนึ่งของคำประสม

เพียงส่วนเดียว

2.1 ความหมายเ้าของคำเดิม

คำประสมที่มีความหมายเ้าของคำเดิมทุกคำ ในภาษาเวียดนามมีจำนวนมากและเป็นส่วนใหญ่ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1) **phòng khách** “ห้องรับแขก”

ɸɔŋ²	χɛk⁵								
ห้อง	แขก								
Ai	đang	trò	chuyện	với	ba	ở	<u>phòng</u>	<u>khách</u>	vậy ?
ʔai¹	daŋ¹	to²	cɰien⁶	vɣi³	ba¹	ʔɣ⁴	ɸɔŋ²	χɛk⁵	vɣi⁶
ใคร	กำลัง		คุย	กับ	พ่อ	ที่	ห้อง	แขก	อะ
ใครกำลังคุยอยู่กับพ่อที่ห้องรับแขกอะ									

2) **thiếp mớ** “บัตรเชิญ”t'iep⁵ mɔ̌i¹

บัตร เชิญ

Đã phát **thiếp mớ** rồi nên không thể hủy bỏ được .da³ fat⁵ t'iep⁵ mɔ̌i¹ zoi² nen¹ ɣoŋ¹ t'e⁴ hui⁴ bo⁴ duy⁶

ได้ แจก บัตร เชิญ แล้ว จึง ไม่ สามารถ ยกเลิก ได้

ได้แจกบัตรเชิญไปแล้วจึงไม่สามารถยกเลิกได้

3) **khăn trải bàn** “ผ้าปูโต๊ะ”ɣăn¹ tai⁴ ban²

ผ้า ปู โต๊ะ

Ai trực thì người đó chuẩn bị **khăn trải bàn** .ʔai¹ twk⁶ t'e² ɣuɣi² do³ cuɣk⁴ bi⁶ ɣăn¹ tai⁴ ban²

ใคร เฝ้า ก็ คน นั้น เตรียม ผ้า ปู โต๊ะ

เป็นเวรของใคร คนนั้นก็เตรียมผ้าปูโต๊ะ

4) **thay mặt** “แทน , ในนามของ”t'ai¹ măt⁶

แทน หน้า

Thay mặt ban giám đốc, tôi xin chúc các đồng chí thành công .t'ai¹ măt⁶ ban¹ zam⁵ dok⁵ toi¹ sin¹ cuk⁵ kak⁵ doŋ² ci⁵ t'ɛŋ² koŋ¹

แทน หน้า คณะ ผู้บริหาร ผม ขอ อวยพร พวก นาย สำเร็จ

ในนามของคณะผู้บริหาร ผมขออวยพรให้พวกนายประสบความสำเร็จ

2.2 ความหมายในเชิงเปรียบเทียบ

คำประสมที่มีความหมายในเชิงเปรียบเทียบโดยแสดงนัยของความหมายของหน่วยคำที่นำมาประกอบ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1) **về vườn** “ปลดออกจากตำแหน่ง”ve² vuyn²

กลับ สวน (น)

Ong ta bị cho **về vườn** vì tội ăn hối lộ .ʔoŋ¹ ta¹ bi⁶ co¹ ve² vuyn² vi² toi⁶ ʔăn¹ hoi² lo⁶

เขา ถูก ให้ กลับ สวน เพราะ โทษ กิน คอรัปชั่น

เขาถูกปลดออกจากตำแหน่งด้วยข้อหาคอรัปชั่น

2) **mất mặt** “เสียหน้า”măt⁵ măt⁶

เสีย หน้า

Chúng nó đã **mất mặt** rồi , phải không nào ?cuŋ⁵ no⁵ da³ măt⁵ măt⁶ zoi² fai⁴ ɣoŋ¹ naŋ²

พวกเขา เขา ได้ เสีย หน้า แล้ว ใช่ ไหม ละ

พวกเขาเสียหน้าแล้ว ใช่ไหมละ

3) cơm tay cầm “ขนมปัง”kvm¹ ăi¹ cǎm²

ข้าว มือ ถือ

Cơm tay cầm là tiện nhất, không phải rửa bát.kvm¹ ăi¹ cǎm² la² tiēn⁶ ɣǎi⁵ xon¹ ǎi⁴ zɯw⁴ bat⁵

ข้าว มือ ถือ คือ สะดวก ที่สุด ไม่ ต้อง ล้าง ชาม

ขนมปังสะดวกที่สุด ไม่ต้องล้างจาน

4) chợ đen “ตลาดมืด”

ตลาด ดำ

cɣ⁶ den¹Tôi không có thời gian đi xếp hàng nên đành phải mua vé chợ đen.toi¹ xon¹ kɔ⁵ t̃ɣ² zan¹ di¹ sep⁵ haŋ² nen¹ d̃ɛŋ² fai⁴ mua¹ vɛ⁵ cɣ⁶ den¹

ผม ไม่ มี เวลา ไป เข้า แถว จึง จำเป็น ต้อง ซื้อ ตั๋ว ตลาด ดำ

ผมไม่มีเวลาไปเข้าแถวจึงจำเป็นต้องซื้อตั๋ว

2.3 ความหมายทั้งคำคำเดิมและในเชิงเปรียบเทียบ

คำประสมที่มีความหมายทั้งคำคำเดิมและในเชิงเปรียบเทียบ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1) tay tráiăi¹ tai⁵

มือ ซ้าย

ความหมายคำของเดิมคือ “มือซ้าย อวัยวะส่วนหนึ่งของร่างกายอยู่ต่อแขนและอยู่ข้างซ้าย”

Tôi thuận tay trái.toi¹ t̃ɣ⁶ ăi¹ tai⁵

ผม ถนัด มือ ซ้าย

ผมถนัดมือซ้าย

ความหมายในเชิงเปรียบเทียบ คือ “รอง”

Nghề tay trái của bố là nhận sửa động hồ.ŋe² ăi¹ tai⁵ kua⁴ bo⁵ la³ ɣǎi⁶ swy⁴ don² ho²

อาชีพ มือ ซ้าย ของ พ่อ คือ รับ ซ่อม นาฬิกา

อาชีพรองของพ่อคือรับซ่อมนาฬิกา

2) cánh tay phảikǎŋ⁵ ăi¹ fai⁴

ปีก มือ ขวา

ความหมายคำของเดิม คือ “แขนขวา อวัยวะที่ต่อจากไหล่และอยู่ข้างขวา”

Vi khiêng đồ nặng nên cánh tay phải tôi hơi mỏi.vi² xiēŋ¹ do² nǎŋ⁶ nen¹ kǎŋ⁵ ăi¹ fai⁴ toi¹ h̃ɣi¹ moi⁴

เพราะ ขน ของหนัก จึง ปีก มือ ขวา ผม ค่อนข้าง เมื่อย

เพราะขนของหนักแขนขวามีเมื่อยนิดหน่อย

ความหมายในเชิงเปรียบเทียบ คือ “บุคคลที่ใกล้ชิดเก่งกล้าสามารถเปรียบเหมือนบทบาทของ แขนงขาในการดำรงชีวิตของมนุษย์ มือขวา”

Đoàn viên thanh niên là cánh tay phải của Đảng.
 duan² vien¹ t'eng¹ nien¹ la² k'eng³ tai¹ fai⁴ kua⁴ dan⁴
 ลูกเสือ เป็น ปีก มือ ขวา ของ พรรค
 ลูกเสือเป็นมือขวาของพรรค

3) cá khô

ka⁵ xo¹

ปลาแห้ง

ความหมายคำของคำเดิม คือ “ปลาแห้ง”

Ngày nào nó cũng ăn cơm với cá khô.
 ngay² nao² no⁵ cung³ an¹ com¹ voi¹ ka⁵ xo¹
 วัน ไหน เขา ก็ กิน ข้าว กับ ปลา แห้ง
 วันไหนเขาก็กินข้าวกับปลาแห้ง

ความหมายในเชิงเปรียบเทียบ คือ “คนผอมมาก กุ้งแห้ง”

Người như cá khô mà thích ăn diện.
 nguoi² nhu¹ ka⁵ xo¹ ma² t'ik⁵ an¹ zien⁶
 คน เหมือน กุ้ง แห้ง แต่ ชอบ แต่งตัว
 ตัวเหมือนกุ้งแห้งแต่ชอบแต่งตัว

4) khô mực หรือ mực khô

xo¹ muk⁶

muk⁶ xo¹

แห้ง หมึก

หมึก แห้ง

ความหมายคำของคำเดิมคือ “ปลาหมึกแห้ง”

An khô mực nhiều làm nóng người đó.
 an¹ xo¹ muk⁶ n'ieu² lam² n'ong³ nguoi² do⁵
 กิน หมึก แห้ง มาก ทำ ร้อน คน นะ
 กินปลาหมึกแห้งมากทำให้ร้อนในนะ

ความหมายในเชิงเปรียบเทียบ คือ “เสื่อชั้นใน”

Tôi không dám đi vào phòng nữ đầu, khô mực phơi đây.
 toi¹ xon¹ zam⁵ di¹ va² f'ong² nu³ dau¹ xo¹ muk⁶ f'oi¹ dai²
 ผม ไม่ กล้า ไป เข้า ห้อง หญิง หอกล หมึก แห้ง ตาก เต็ม
 ผมไม่กล้าเข้าไปห้องหญิงหอกล เสื่อชั้นในตากเต็มไปหมด

2.4 ความหมายคำความหมายของส่วนประกอบส่วนใดส่วนหนึ่งของคำเพียงส่วน

เดียว

คำประสมที่มีความหมายคำความหมายของส่วนประกอบส่วนใดส่วนหนึ่งของคำเพียงส่วนเดียว ในภาษาเวียดนามมีจำนวนน้อย ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1) trở đũa “แกล้งผิด”ta⁴ dũa³

คืน ตะเกียบ

Nó muốn trở đũa lắm nhưng chưa có cơ hội .nó⁵ muốn⁵ ta⁴ dũa³ lắm⁵ gwy¹ cwy¹ kó⁵ kx¹ hoi⁶

เขา อยาก คืน ตะเกียบ มาก แต่ ยังไม่ มี โอกาส

เขาอยากแกล้งผิดมากแต่ยังไม่มีโอกาส

2) tham ô “ชักยก”t'am¹ ơ¹

โลก ร่ม

Ông ấy bị ở tù vì tội tham ô .ơng¹ ấ⁵ bị⁶ ở⁴ tù² vì² tội⁶ t'am¹ ơ¹

เขา ถูก อยู่ คุก เพราะ โทษ โลก ร่ม

เขาถูกติดคุกด้วยข้อหาชักยกของหลวง

3) cải khí “สะพานไม้, สะพานที่ใช้แท่งไม้เล็กๆเพื่อข้ามคลอง”kải² khí⁴

สะพาน ลิง

Ở miền Tây có rất nhiều cải khí .ở⁴ miền² tây¹ có⁵ rất⁵ nhiều² cải² khí⁴

ที่ ภาค ตะวันตก มี มาก มากมาย สะพาน ลิง

ที่ภาคตะวันตกมีสะพานไม้มากมาย

คำประสมในภาษาไทย

1. หน้าที่และโครงสร้าง

จากการพิจารณาคำประสมในภาษาไทย ผู้วิจัยพบว่าคำประสมในภาษาไทยมีทั้งหมด 5 ประเภท ดังต่อไปนี้

1. คำประสมทำหน้าที่เป็นคำนาม
2. คำประสมทำหน้าที่เป็นคำกริยา
3. คำประสมทำหน้าที่เป็นคำขยาย
4. คำประสมทำหน้าที่เป็นคำวิเศษณ์
5. คำประสมทำหน้าที่เป็นคำสรรพนาม

และคำประสมเหล่านี้มีส่วนประกอบเป็นคำในหมวดคำทั้งหมด 11 หมวด ดังต่อไปนี้

1. หมวดที่ 1 คำนาม (น)
2. หมวดที่ 2 คำกริยา (ก)
3. หมวดที่ 3 คำขยาย (ข)

4. หมวดที่ 4	คำสรรพนาม	(ส)
5. หมวดที่ 5	คำลักษณนาม	(ล)
6. หมวดที่ 6	คำจำนวนนับ	(จ)
7. หมวดที่ 7	คำลำดับที่	(ลท)
8. หมวดที่ 8	คำบุพบท	(บพ)
9. หมวดที่ 9	คำบอกเวลา	(บว)
10. หมวดที่ 10	คำช่วยหน้ากริยา	(ช1)
11. หมวดที่ 11	คำช่วยหลังกริยา	(ช2)

1.1 คำประสมทำหน้าที่เป็นคำนาม

จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่าคำประสมในภาษาไทย ประเภทนี้สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทย่อย กล่าวคือ คำประสมที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำนาม และคำประสมที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำประเภทอื่นๆ การสร้างคำประสมในภาษาไทย จะใช้วิธีการสร้างคำด้วยการประกอบหน่วยคำ ตั้งแต่ 2 หน่วยคำถึง 5 หน่วยคำ จากคำในหมวดคำ 10 หมวด ได้แก่ คำนาม (น) คำกริยา คำขยาย คำลักษณนาม คำจำนวนนับ คำลำดับที่ คำบอกเวลา คำช่วยหน้ากริยา และคำช่วยหลังกริยา

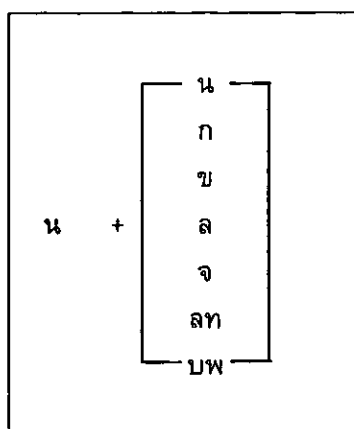
1.1.1 คำประสมที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำนาม

คำประเภทนี้มีโครงสร้างในการประกอบขึ้นเป็นคำประสม 12 กลวิธี โดยการประกอบหน่วยคำตั้งแต่ 2 หน่วยคำจนถึง 5 หน่วยคำ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

A การประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ

การประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ มีกลวิธีเดียว ดังนี้

การประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ โดยหน่วยคำแรกเป็นหน่วยคำในหมวดคำนาม และหน่วยคำที่ 2 เป็นหน่วยคำในหมวดคำ 7 หมวด ได้แก่ คำนาม คำกริยา คำขยาย คำลักษณนาม คำบอกจำนวน คำลำดับที่ และคำบุพบท ดังที่ได้แสดงไว้ดังนี้

จากกลวิธีการสร้างคำประสมข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำประสม 7 แบบ ดังนี้

1) แบบที่ 1 น + น

ตัวอย่าง

เพื่อนบ้าน “ผู้ที่มีบ้านเรือนอยู่ใกล้เคียงกัน”
 ฉันไม่ชอบเขา เพราะเขาเป็นเพื่อนบ้านที่มีนิสัยแปลก

2) แบบที่ 2 น + ก

ตัวอย่าง

เครื่องปรุง “สิ่งที่ใช้ในการปรุงอาหารเป็นต้น”
 คุณใส่เครื่องปรุงอะไรบ้างในแกงส้มหม้อนี้อะ

3) แบบที่ 3 น + ข

ตัวอย่าง

ของหวาน “ขนม”
 คุณจะเอาของหวานอะไรไหม

4) แบบที่ 4 น + ล

ตัวอย่าง

ลูกชิ้น “เนื้อปลาหรือหมูเป็นต้นที่โขลกทำเป็นก้อนแล้วต้มสำหรับทำของกิน”
 เด็ก ๆ ชอบกินลูกชิ้นทอดมากกว่าลูกชิ้นย่าง

5) แบบที่ 5 น + จ

ตัวอย่าง

มือหนึ่ง “ความสามารถชั้นเยี่ยม, ผู้ชำนาญ”
 เขาเป็นมือหนึ่งในทางเศรษฐกิจ

6) แบบที่ 6 น + ลท

ตัวอย่าง

มือที่สาม “ผู้สอดเข้ามาเกี่ยวข้อง”
 นิดเป็นมือที่สามทำให้หนึ่งกับน้อยต้องเลิกกัน

7) แบบที่ 7 น + บพ

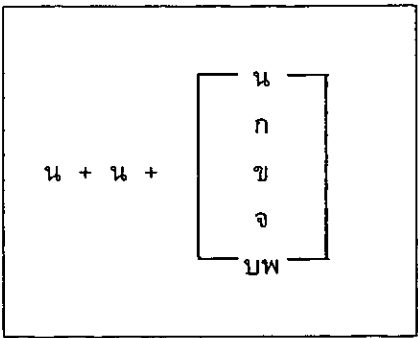
ตัวอย่าง

คนกลาง “ผู้ถือเป็นคนกลางไม่เข้าข้างฝ่ายโน้นฝ่ายนี้ในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น”
 เขาเป็นคนกลางที่ช่วยติดต่อเรื่องนี้

B การประกอบหน่วยคำ 3 หน่วยคำ

การประกอบหน่วยคำ 3 หน่วยคำ มี 4 กลวิธี ดังนี้

1) การประกอบหน่วยคำ 3 หน่วยคำ โดย 2 หน่วยคำแรกเป็นหน่วยคำในหมวดคำนาม และหน่วยคำที่ 3 เป็นหน่วยคำในหมวดคำ 5 หมวด ได้แก่ คำนาม คำกริยา คำขยาย คำจำนวนนับ และคำบุพบท ดังที่ได้แสดงไว้ดังนี้

จากกลวิธีการสร้างคำประสมข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำประสม 5 แบบ ดังนี้

1) แบบที่ 1 น + น + น

ตัวอย่าง

ข้าวขาหมู “อาหารอย่างหนึ่งประกอบด้วยข้าวและขาหมูต้ม”
ข้าวขาหมูเป็นอาหารที่มีไขมันสูง

2) แบบที่ 2 น + น + ก

ตัวอย่าง

ถ่านไฟฉาย “เซลล์ไฟฟ้าชนิดปฐมภูมิมีรูปทรงกระบอกขนาดเล็ก ใช้ใส่ในไฟฉาย วิทย์
เป็นต้น”
คุณมีถ่านไฟฉายหรือเปล่าครับ

3) แบบที่ 3 น + น + ข

ตัวอย่าง

ปลาน้ำเค็ม “ปลาทะเล”
ปลาอินทรีเป็นปลาน้ำเค็ม

4) แบบที่ 4 น + น + จ

ตัวอย่าง

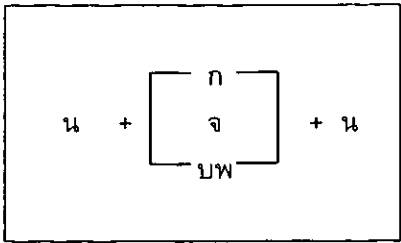
สาวประเภทสอง “ชายที่มีจิตใจและพฤติกรรมเป็นหญิง”
เขาเป็นสาวประเภทสอง

5) แบบที่ 5 น + น + บพ

ตัวอย่าง

ชุดชั้นใน “ชุดใส่สวมข้างใน”
ชุดชั้นในต้องซักตากในที่ร่มเพื่อถนอมผ้า

2) การประกอบหน่วยคำ 3 หน่วยคำ โดยหน่วยคำแรกและหน่วยคำที่ 3 เป็นหน่วยคำในหมวดคำนาม ส่วนหน่วยคำที่ 2 เป็นหน่วยคำในหมวดคำ 3 หมวด ได้แก่ คำนาม คำจำนวนนับ และคำบุพบท ดังที่ได้แสดงไว้ ดังนี้

จากกลวิธีการสร้างคำประสมข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำประสม 3 แบบ ดังนี้

1) แบบที่ 1 น + ก + น

ตัวอย่าง

สระว่ายนํ้า “แอ่งนํ้าขนาดใหญ่ใช้สำหรับว่ายนํ้า”
ทุก ๆ วันหยุด แม่จะพาลูก ๆ ไปว่ายนํ้าที่สระว่ายนํ้า
2) แบบที่ 2 น + จ + น

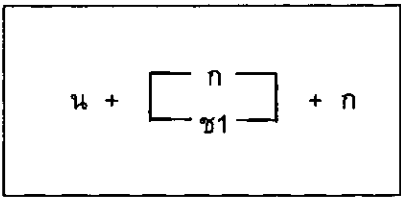
ตัวอย่าง

นกสองหัว “คนที่ทำตัวฝักใฝ่เข้าด้วยทั้ง 2 ฝ่ายที่ไม่เป็นมิตรกันโดยหวังประโยชน์เพื่อตน”
ฝนเป็นนกสองหัวไม่จริงใจกับใคร
3) แบบที่ 3 น + บพ + น

ตัวอย่าง

หอยไต่ดิน “การพนันอย่างหนึ่ง”
การเล่นหอยไต่ดินเป็นการเล่นการพนันอย่างหนึ่ง

3) การประกอบหน่วยคำ 3 หน่วยคำ โดยหน่วยคำแรกเป็นหน่วยคำในหมวดคำนาม และหน่วยคำที่ 2 เป็นหน่วยคำในหมวดคำ 2 หมวด ได้แก่ คำกริยา และคำช่วยหน้ากริยา และหน่วยคำที่ 3 เป็นหน่วยคำในหมวดคำกริยา ดังที่ได้แสดงไว้ ดังนี้

จากกลวิธีการสร้างคำประสมข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำประสม 2 แบบ ดังนี้

1) แบบที่ 1 น + ก + ก

ตัวอย่าง

สารตกค้าง “สารเคมีที่ตกค้างอยู่ในพืชผักผลไม้เป็นต้น ซึ่งถ้ารับประทานเข้าไปจะเป็นภัยต่อร่างกายก่อให้เกิดโรคต่างๆ”
ดิฉันเลือกซื้อผักที่ไม่มีสารตกค้างแม้ว่ามันมีราคาแพงก็ตาม

2) แบบที่ 2

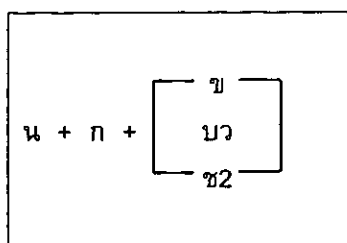
$$น + ข1 + ก$$

ตัวอย่าง

ประเทศกำลังพัฒนา “ประเทศที่อยู่ในระหว่างพัฒนา”

ประเทศกำลังพัฒนาทุกประเทศต้องการเงินทุน

4) การประกอบหน่วยคำ 3 หน่วยคำ โดยหน่วยคำแรกเป็นหน่วยคำในหมวดคำนาม หน่วยคำที่ 2 เป็นหน่วยคำในหมวดคำกริยา และหน่วยคำที่ 3 เป็นหน่วยคำในหมวดคำ 3 หมวด ได้แก่ คำขยาย คำบอกเวลา และคำช่วยหลังกริยา ดังที่ได้แสดงไว้ดังนี้

จากกลวิธีการสร้างคำประสมข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำประสม 3 แบบ ดังนี้

1) แบบที่ 1

$$น + ก + ข$$

ตัวอย่าง

สารฟอกขาว “สารเคมีที่ใช้เพื่อฟอกให้ขาว”

เพื่อให้ได้ถังออกนากิน เขามักจะใส่สารฟอกขาว2) แบบที่ 2

$$น + ก + บว$$

ตัวอย่าง

ต้นบานเช้า “ชื่อไม้ล้มลุกชนิดหนึ่งที่มีดอกบานเวลาเช้า”

ฉันปลูกต้นบานเช้าไว้หน้าบ้าน3) แบบที่ 3

$$น + ก + ข2$$

ตัวอย่าง

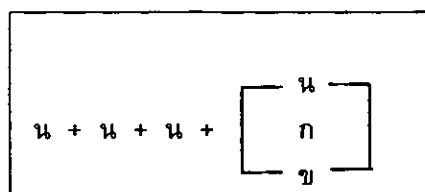
ประเทศพัฒนาแล้ว “ประเทศที่ได้พัฒนามีความเจริญก้าวหน้าในหลายๆ ด้าน”

ประเทศตะวันตกส่วนใหญ่เป็นประเทศพัฒนาแล้ว

C การประกอบหน่วยคำ 4 หน่วยคำ

การประกอบหน่วยคำ 4 หน่วยคำ มี 5 กลวิธี ดังนี้

1) การประกอบหน่วยคำ 4 หน่วยคำ โดย 3 หน่วยคำแรกเป็นหน่วยคำในหมวดคำนาม และหน่วยคำที่ 4 เป็นหน่วยคำในหมวดคำ 3 หมวด ได้แก่ คำนาม คำกริยา คำขยาย ดังที่ได้แสดงไว้ ดังนี้

จากกลวิธีการสร้างคำประสมข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำประสม 3 แบบ ดังนี้

1) แบบที่ 1

น + น + น + น

ตัวอย่าง

น้ำมันเชื้อเพลิง “ชื่อเรียกน้ำมันที่ทำปฏิกิริยากับไฟหรือความร้อน กลายเป็นเชื้อเพลิงใช้ในเครื่องยนต์”

น้ำมันเชื้อเพลิงช่วยทำให้รถยนต์ขับเคลื่อนได้

2) แบบที่ 2

น + น + น + ก

ตัวอย่าง

ปากกาลูกลื่น “ปากกาที่ใช้ไส้บรรจุสำเร็จรูป ปลายไส้มักทำด้วยโลหะกลมเล็ก ๆ”

สมัยนี้ปากกาลูกลื่นมีหลายแบบด้วยกัน

3) แบบที่ 3

น + น + น + ข

ตัวอย่าง

โรคไข้หวัดใหญ่ “โรคติดต่อเฉียบพลันของระบบทางเดินหายใจเกิดจากเชื้อไวรัส”

คนที่ป่วยเป็นโรคไข้หวัดใหญ่จะมีการปวดหัว และตัวร้อนจัด

2) การประกอบหน่วยคำ 4 หน่วยคำ โดย 2 หน่วยคำแรกและหน่วยคำที่ 4 เป็นหน่วยคำในหมวดคำนาม และหน่วยคำที่ 3 เป็นหน่วยคำในหมวดคำกริยา ดังที่ได้แสดงไว้ ดังนี้

น + น + ก + น

จากกลวิธีการสร้างคำประสมข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำประสมแบบเดียว ดังนี้

แบบ

น + น + ก + น

ตัวอย่าง

น้ำยาล้างจาน “น้ำยาเคมีซึ่งใช้สำหรับล้างจาน”

ขณะล้างจานต้องล้างน้ำยาล้างจานออกให้หมดไม่ให้ตกค้างเพราะอาจก่อให้เกิดอันตรายได้

3) การประกอบหน่วยคำ 4 หน่วยคำ โดยหน่วยคำแรกและหน่วยคำที่ 4 เป็นหน่วยคำในหมวดคำนาม หน่วยคำที่ 2 เป็นหน่วยคำในหมวดคำกริยา และหน่วยคำที่ 3 เป็นหน่วยคำในหมวดคำ 2 หมวด ได้แก่ คำนาม และคำกริยา ดังที่ได้แสดงไว้ดังนี้

น + ก + น + $\begin{array}{|c|} \hline \text{น} \\ \hline \text{ก} \\ \hline \end{array}$ + น

1.1.2 คำประสมที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำประเภทอื่น ๆ

คำประเภทนี้มีโครงสร้างในการประกอบขึ้นเป็นคำประสม 7 กลวิธี โดยการประกอบหน่วยคำตั้งแต่ 2 หน่วยคำจนถึง 4 หน่วยคำ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

A การประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ

การประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ มี 3 กลวิธี ดังนี้

1) การประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ โดยหน่วยคำแรกเป็นหน่วยคำในหมวดคำกริยา และหน่วยคำที่ 2 เป็นหน่วยคำในหมวดคำนาม ดังที่ได้แสดงไว้ ดังนี้

$\cap + \mathbb{N}$

จากกลวิธีการสร้างคำประสมข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำประสมแบบเดียว ดังนี้

ແບບ

7 + 36

ตัวอย่าง

รองเท้า “เก๋อก”

คนสมัยก่อนไม่นิยมสวมรองเท้า

2) การประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ โดยหน่วยคำทั้ง 2 เป็นหน่วยคำในหมวดคำกริยา ดังที่ได้แสดงไว้ดังนี้

$n + n$

จากกลวิธีการสร้างคำประสมข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำประสมแบบเดียว ดังนี้

ឃើញ

$n + n$

ตัวอย่าง

ตั้มยำ “ชื่อแกงอย่างหนึ่ง” ใช้เนื้อปลาหรือเนื้อสัตว์อื่นต้มในน้ำเปล่าหรือในกะทิ ใส่ตะไคร้ ใบมะกรูด และ ปรงรสเปรี้ยวเค็มด้วยน้ำพริกเผา หรือน้ำพริก”

ต้มยำเป็นอาหารที่มีชื่อเสียงของไทย

3) การประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ โดยหน่วยคำทั้ง 2 เป็นหน่วยคำในหมวดคำขยาย ดังที่ได้แสดงไว้ดังนี้

๗ + ๗

จากกลวิธีการสร้างคำประสมข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำประสมแบบเดียว ดังนี้

แบบ

၁၂ + ၁၂

ตัวอย่าง

เปรี้ยวหวาน “ชื่ออาหารหวานชนิดหนึ่งใช้ผักผัดกับเนื้อสัตว์ปรุงให้รสออกเปรี้ยวและหวาน”
แม่อายากินเปรี้ยวหวาน

B การประกอบหน่วยคำ 3 หน่วยคำ

การประกอบหน่วยคำ 3 หน่วยคำ มี 2 กลวิธี ดังนี้

1) การประกอบหน่วยคำ 3 หน่วยคำ โดยหน่วยคำแรกและหน่วยคำที่ 3 เป็นหน่วยคำในหมวดคำกริยา และหน่วยคำที่ 2 เป็นหน่วยคำในหมวดคำนาม ดังที่ได้แสดงไว้ดังนี้

$$y + y + n$$

จากกลวิธีการสร้างคำประสมข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำประสมแบบเดียว ดังนี้

បែប

0 + 16 + 0

ตัวอย่าง

จดหมายรัก “จดหมายที่มีข้อความแสดงความรัก”

ใครส่งจดหมายรักมาให้คุณคะ

2) การประกอบหน่วยคำ 3 หน่วยคำ โดย 2 หน่วยคำแรกเป็นหน่วยคำในหมวดคำจำนวนนับ และหน่วยคำที่ 3 เป็นหน่วยคำในหมวดคำนาม ดังที่ได้แสดงไว้ ดังนี้

$$q + q + n$$

จากกลวิธีการสร้างคำประสมข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำประสมแบบเดียว ดังนี้

แบบ

๑ + ๑ + ๒

ตัวอย่าง

สิบแปดมงกุฏ “ผ้าที่มีเล่ห์เหลี่ยมมาก, ยอดนักเลง”

คดีนี้เป็นฝีมือของพวกสืบแปดมงกุฏแน่

C การประกอบหน่วยคำ 4 หน่วยคำ

การประกอบหน่วยคำ 4 หน่วยคำ มี 2 กลวิธี ดังนี้

1) การประกอบหน่วยคำ 4 หน่วยคำ โดยหน่วยคำแรกเป็นหน่วยคำในหมวดคำกริยา หน่วยคำที่ 2 และหน่วยคำที่ 3 เป็นหน่วยคำในหมวดคำนาม และหน่วยคำที่ 4 เป็นหน่วยคำในหมวดคำ 2 หมวด ได้แก่ คำนาม และคำขยาย ดังที่ได้แสดงไว้ ดังนี้

$$ก + น + น + \begin{matrix} \boxed{} & \text{น} \\ \boxed{} & \text{ข} \end{matrix}$$

จากกลวิธีการสร้างคำประสมข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำประสม 2 แบบ ดังนี้

1) แบบที่ 1 $ก + น + น + น$

ตัวอย่าง

รองเท้าผู้หญิง “รองเท้าสำหรับผู้หญิง”
นี่คือรองเท้าผู้หญิงนะ คุณซื้อทำไม

2) แบบที่ 2 $ก + น + น + ข$

รองเท้าส้นสูง “รองเท้าที่มีส้นสูง”
พนักงานต้อนรับในโรงแรมนิยมสวมรองเท้าส้นสูง

2) การประกอบหน่วยคำ 4 หน่วยคำ โดยหน่วยคำแรกและหน่วยคำที่ 3 เป็นหน่วยคำในหมวดคำกริยา หน่วยคำที่ 2 และหน่วยคำที่ 4 เป็นหน่วยคำในหมวดคำนาม ดังที่ได้แสดงไว้ ดังนี้

$$ก + น + ก + น$$

จากกลวิธีการสร้างคำประสมข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำประสมแบบเดียว ดังนี้

แบบ $ก + น + ก + น$

ตัวอย่าง

รองเท้าหุ้มส้น “รองเท้าที่หุ้มที่ส้น”
ทุกวัน อาจารย์สมศรีสวมรองเท้าหุ้มส้นมาสอนหนังสือ

1.2 คำประสมทำหน้าที่เป็นคำกริยา

จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่าคำประสมในภาษาไทยประเภทนี้สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทย่อย กล่าวคือ คำประสมที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำกริยา และคำประสมที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำประเภทอื่นๆ การสร้างคำประสมในภาษาไทย จะใช้วิธีการสร้างคำด้วยการประกอบหน่วยคำ ตั้งแต่ 2 หน่วยคำถึง 3 หน่วยคำ จากคำในหมวดคำ 6 หมวด ได้แก่ คำนาม คำกริยา คำขยาย คำลักษณนาม คำจำนวน และคำบุพบท

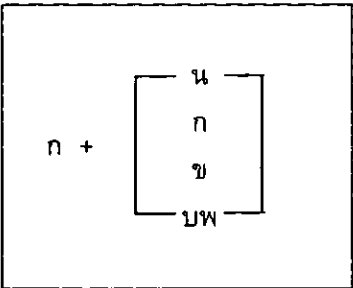
1.2.1 คำประสมที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำกริยา

คำประสมนี้มีโครงสร้างในการประกอบขึ้นเป็นคำประสม 4 กลวิธี โดยการประกอบหน่วยคำตั้งแต่ 2 หน่วยคำจนถึง 3 หน่วยคำ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

A การประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ

การประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ มีกลวิธีเดียว ดังนี้

การประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ โดยหน่วยคำแรกเป็นหน่วยคำในหมวดคำกริยา และหน่วยคำที่ 2 เป็นหน่วยคำในหมวดคำนาม หมวด ได้แก่ คำนาม คำกริยา คำขยาย และคำบุพบท ดังที่ได้แสดงไว้ ดังนี้

จากกลวิธีการสร้างคำประสมข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำประสม 4 แบบ ดังนี้

1) แบบที่ 1 ก + น

ตัวอย่าง

เล่นตัว “ไม่ยอมทำตามทั้งอนงค์หรือซอรั้ง เพราะถือว่าตัวดี”
นุ่นเป็นคนสวย เธอจะเล่นตัวทุกครั้งที่มีผู้ชายมาจีบ

2) แบบที่ 2 ก + ก

ตัวอย่าง

รับรอง “รับประกัน, ดันรับ”
ผมรับรองได้ว่าเครื่องยนต์ทำงานได้ดี
ใครจะเป็นผู้รับรองแขก

3) แบบที่ 3 ก + ข

ตัวอย่าง

ดูถูก “แสดงอาการเป็นเชิงดูหมิ่นเหยียดหยามเขา”
คนจนจะถูกคนรวยดูถูกดูหมิ่นเสมอ

4) แบบที่ 4 ก + บพ

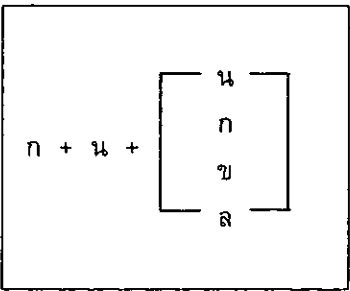
ตัวอย่าง

ถอยหลัง “เคลื่อนไปข้างหลัง, เลวลง”
ฐานะของเขาถอยหลังลงเรื่อย ๆ

B การประกอบหน่วยคำ 3 หน่วยคำ

การประกอบหน่วยคำ 3 หน่วยคำ มี 3 กลวิธี ดังนี้

1) การประกอบหน่วยคำ 3 หน่วยคำ โดยหน่วยคำแรกเป็นหน่วยคำในหมวดคำกริยา หน่วยคำที่ 2 เป็นหน่วยคำในหมวดคำนาม และหน่วยคำที่ 3 เป็นหน่วยคำในหมวดคำ 4 หมวด ได้แก่ คำนาม คำกริยา คำขยายและคำลักษณะนาม ดังที่ได้แสดงไว้ ดังนี้

จากกลวิธีการสร้างคำประสมข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำประสม 4 แบบ ดังนี้

1) แบบที่ 1 ก + น + น

ตัวอย่าง

ถอนสายบัว “ถวายนับแบบผู้หญิง”
ผู้หญิงทำความเคารพพระเจ้าแผ่นดินด้วยการถอนสายบัว

2) แบบที่ 2 ก + น + ก

ตัวอย่าง

ตกที่นั่ง “ตกอยู่ในฐานะ , ตกอยู่ในภาวะ”
เธอกำลังตกที่นั่งลำบาก

3) แบบที่ 3 ก + น + ข

ตัวอย่าง

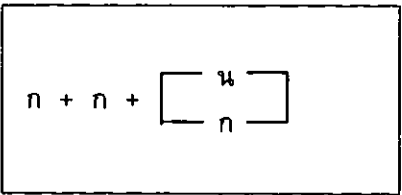
กลับบ้านเก่า “เสียชีวิต”
เขากลับบ้านเก่าไปนานแล้ว

4) แบบที่ 4 ก + น + ล

ตัวอย่าง

ถ่ายรูปหมู่ “ถ่ายรูปเป็นกลุ่ม”
ขอเชิญมาถ่ายรูปหมู่ครับ

2) การประกอบหน่วยคำ 3 หน่วยคำ โดย 2 หน่วยคำแรกเป็นหน่วยคำในหมวดคำกริยา และหน่วยคำที่ 3 เป็นหน่วยคำในหมวดคำ 2 หมวด ได้แก่ คำนามและคำกริยา ดังที่ได้แสดงไว้ ดังนี้

จากกลวิธีการสร้างคำประสมข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำประสม 2 แบบ ดังนี้

1) แบบที่ 1 ก + ก + น

ตัวอย่าง

น้องคุกเข่า “นั่งโดยวิธีย่อเข่าลงให้ติดพื้น”

สมชายน้องคุกเข่าขอความรักจากสุดา

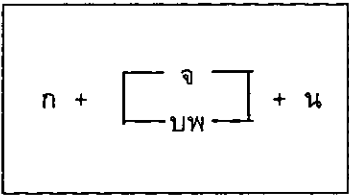
2) แบบที่ 2 ก + ก + ก

ตัวอย่าง

วางมัดจำ “วางสิ่งที่ให้ไว้เพื่อเป็นพยานหลักฐานว่าได้มีการทำสัญญากันขึ้นแล้วและเพื่อเป็นประกันการปฏิบัติตามสัญญานั้นด้วย”

เพื่อความแน่นอน ผมคิดว่าคุณควรจะวางมัดจำนะครับ

3) การประกอบหน่วยคำ 3 หน่วยคำ โดยหน่วยคำแรกเป็นหน่วยคำในหมวดคำกริยา หน่วยคำที่ 2 เป็นหน่วยคำในหมวดคำ 2 หมวด ได้แก่ คำจำนวนนับ และคำบุพบท และหน่วยคำที่ 3 เป็นหน่วยคำในหมวดคำนาม ดังที่ได้แสดงไว้ ดังนี้

จากกลวิธีการสร้างคำประสมข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำประสม 2 แบบ ดังนี้

1) แบบที่ 1 ก + จ + น

ตัวอย่าง

ดีสองหน้า “ทำให้ทั้งสองฝ่ายต่างเข้าใจผิดว่าเป็นพวกตน”

ล้มทำเป็นดีสองหน้าไม่รู้ไม่ชี้กับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

2) แบบที่ 2 ก + บพ + น

ตัวอย่าง

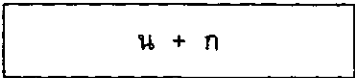
เห็นแก่ตัว “มุ่งเฉพาะเพื่อตนเอง”

เห็นแก่ตัวอย่างเขาใครจะมาคบหาสมาคมด้วย

1.2.2 คำประสมที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำประเภทอื่น ๆ

คำประเภทนี้มีโครงสร้างในการประกอบขึ้นเป็นคำประสม 2 กลวิธี โดยการประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) การประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ โดยหน่วยคำแรกเป็นหน่วยคำในหมวดคำนาม และหน่วยคำที่ 2 เป็นหน่วยคำในหมวดคำกริยา ดังที่ได้แสดงไว้ ดังนี้

จากกลวิธีการสร้างคำประสมข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำประสมแบบเดียว ดังนี้

แบบ

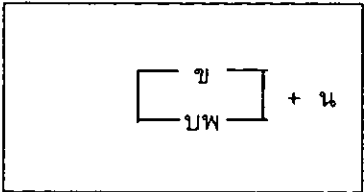
น + ก

ตัวอย่าง

ท้องเสีย

“อาการที่เกิดจากเครื่องย่อยอาหารไม่ทำหน้าที่ตามปกติทำให้ถ่ายอุจจาระ
กะปริดกะปรอย”
น้องท้องเสียเพราะดื่มนมหมดอายุ

2) การประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ โดยหน่วยคำแรกเป็นหน่วยคำในหมวดคำ
2 หมวด ได้แก่ คำขยายและคำบุพบท และหน่วยคำที่ 2 เป็นหน่วยคำในหมวดคำนาม ดังที่ได้แสดงไว้
ดังนี้

จากกลวิธีการสร้างคำประสมข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำประสม 2 แบบ ดังนี้

1) แบบที่ 1

ข + น

ตัวอย่าง

ดีใจ

“ชอบใจ”
น้องดีใจที่แม่ซื้อขนมมาฝาก

2) แบบที่ 2

บพ + น

ตัวอย่าง

นอกใจ

“ไม่ซื้อตรงต่อสามีหรือภรรยาด้วยการคบชู้สาว”
หนึ่งนอกใจน่ะเพราะเขาแอบไปรักผู้หญิงอื่น

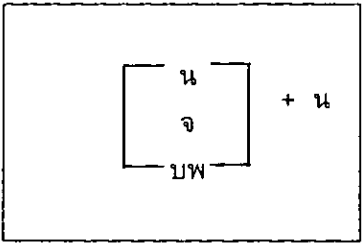
1.3 คำประสมทำหน้าที่เป็นคำขยาย

จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่าคำประสมในภาษาไทยประเภทนี้มีประเภทย่อยประเภทเดียว กล่าวคือ คำประสมที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำประเภทอื่นๆ การสร้างคำประสมในภาษาไทยจะใช้ กลวิธีการสร้างคำด้วยการประกอบหน่วยคำตั้งแต่ 2 หน่วยคำถึง 3 หน่วยคำ จากคำในหมวดคำ 4 หมวด ได้แก่ คำนาม คำขยาย คำจำนวนนับ และคำบุพบท

คำประสมนี้มีโครงสร้างในการประกอบขึ้นเป็นคำประสม 3 กลวิธี โดยการประกอบ หน่วยคำตั้งแต่ 2 หน่วยคำจนถึง 3 หน่วยคำ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

- A การประกอบ หน่วยคำ 2 หน่วยคำ
- การประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ มี 2 กลวิธี ดังนี้

1) การประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ โดยหน่วยคำแรกเป็นหน่วยคำในหมวดคำ 3 หมวด ได้แก่ คำนาม คำจำนวนนับ และคำบุพบท และหน่วยคำที่ 2 เป็นหน่วยคำหมวดคำนาม ดังที่ได้แสดงไว้ ดังนี้

จากกลวิธีการสร้างคำประสมข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำประสม 3 แบบ ดังนี้

1) แบบที่ 1 น + น

ตัวอย่าง

ใจเพชร “ใจแข็ง”
คนที่มีจิตใจเข้มแข็งคือคนใจเพชร

2) แบบที่ 2 จ + น

ตัวอย่าง

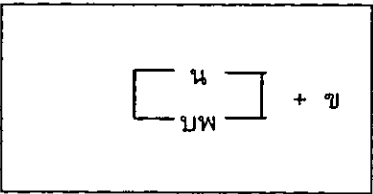
หลายใจ “ใจไม่แน่วแน่ โลเล เปลี่ยนกลับไปกลับมา”
ดวงตาเป็นคนหลายใจ ไม่ชอบใครจริงจังสักคน

3) แบบที่ 3 บพ + น

ตัวอย่าง

ในใจ “อยู่ข้างใน”
ฉันไม่อยากเล่าความในใจให้ใครฟัง

2) การประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ โดยหน่วยคำแรกเป็นหน่วยคำในหมวดคำ 2 หมวด ได้แก่ คำนาม และคำบุพบท และหน่วยคำที่ 2 เป็นหน่วยคำหมวดคำนาม ดังที่ได้แสดงไว้ ดังนี้

จากกลวิธีการสร้างคำประสมข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำประสม 2 แบบ ดังนี้

1) แบบที่ 1 น + ข

ตัวอย่าง

มือใหม่ “ยังไม่มีประสบการณ์”

นักธุรกิจมือใหม่ต้องมีความรอบคอบเป็นพิเศษ

2) แบบที่ 2 บพ + ข

ตัวอย่าง

กลางแจ้ง “ภายนอก, นอกบ้าน”

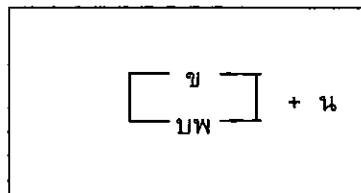
เธอชอบกีฬาในร่มหรือกลางแจ้ง

1.4 คำประสมทำหน้าที่เป็นคำวิเศษณ์

จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่าคำประสมในภาษาไทยประเภทนี้มีประเภทย่อยประเภทเดียว กล่าวคือ คำประสมที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำประเภทอื่นๆ การสร้างคำประสมในภาษาไทย จะใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ จากคำในหมวดคำ 4 หมวด ได้แก่ คำนาม คำกริยา คำขยาย และคำบุพบท

คำประเภทนี้มีโครงสร้างในการประกอบขึ้นเป็นคำประสม 3 กลวิธี โดยการประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) การประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ โดยหน่วยคำแรกเป็นหน่วยคำในหมวดคำ 2 หมวด ได้แก่ คำขยายและคำบุพบท และหน่วยคำที่ 2 เป็นหน่วยคำในหมวดคำนาม ดังที่ได้แสดงไว้ ดังนี้

จากกลวิธีการสร้างคำประสมข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำประสม 2 แบบ ดังนี้

1) แบบที่ 1 ข + น

ตัวอย่าง

เต็มยศ “ครบเครื่อง”

วันนี้ใส่เต็มยศเลยนะ

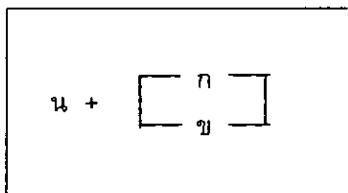
2) แบบที่ 2 บพ + น

ตัวอย่าง

นอกหน้า “(แสดงความรู้สึก) ให้ปรากฏทางสีหน้า”

สัมผัสทำอะไรออกนอกหน้าจนเกินเหตุ

2) การประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ โดยหน่วยคำแรกเป็นหน่วยคำในหมวดคำนาม และหน่วยคำที่ 2 เป็นหน่วยคำในหมวดคำ 2 หมวด ได้แก่ คำกริยา และคำขยาย ดังที่ได้แสดงไว้ ดังนี้

จากกลวิธีการสร้างคำประสมข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำประสม 2 แบบ ดังนี้

1) แบบที่ 1 น + ก

ตัวอย่าง

คอตก “อาการที่หัวบลงมาแสดงอาการผิดหวัง”

สมนึกแพ้นบอลลเสียเงินจนหมด เลยต้องเดินคอตกกลับบ้าน

2) แบบที่ 2 น + ข

ตัวอย่าง

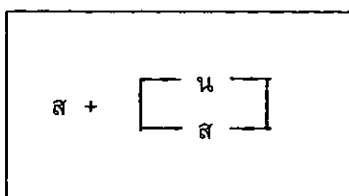
คอแข็ง “อาการที่นั่งอั้นเพราะเกียดไม่ขึ้น เป็นต้น , ทนต่อรสอันเข้มข้นและรุนแรงได้”
ทำไมคุณถึงนั่งคอแข็งอย่างนั้น

1.5 คำประสมทำหน้าที่เป็นคำสรพนาม

จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่าคำประสมในภาษาไทยประเภทนี้สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทย่อย กล่าวคือ คำประสมที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำสรพนาม และคำประสมที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำประเภทอื่นๆ การสร้างคำประสมในภาษาไทย จะใช้วิธีการสร้างคำด้วยการประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ จากคำในหมวดคำ 4 หมวด ได้แก่ คำนาม คำขยาย คำสรพนาม และคำบุพบท

1.5.1 คำประสมที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำสรพนาม

คำประเภทนี้มีโครงสร้างในการประกอบขึ้นเป็นคำประสมกลวิธีเดียวโดยการประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำซึ่งหน่วยคำแรกเป็นหน่วยคำในหมวดคำสรพนาม และหน่วยคำที่ 2 เป็นหน่วยคำในหมวดคำ 2 หมวด ได้แก่ คำนามและคำสรพนาม ดังที่ได้แสดงไว้ ดังนี้

จากกลวิธีการสร้างคำประสมข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำประสม 2 แบบ ดังนี้

1) แบบที่ 1 ส + น

ตัวอย่าง

คุณชาย “คำที่ใช้เรียกราชนิกุลชายชั้นหม่อมราชวงศ์”

คุณชายจะมางานนี้หรือเปล่าคะ

2) แบบที่ 2 ส + ส

ตัวอย่าง

เจ้ากู “ใช้เรียกพระที่นับถือ”

เจ้ากูช่วยตั้งชื่อให้หน่อยครับ

1.5.2 คำประสมที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำประเภทอื่น ๆ

คำประสมนี้มีโครงสร้างในการประกอบขึ้นเป็นคำประสม 2 กลวิธี โดยการประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) การประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำโดยหน่วยคำทั้ง 2 เป็นหน่วยคำในหมวดคำนาม ดังที่ได้แสดงไว้ ดังนี้

น + น

จากกลวิธีการสร้างคำประสมข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำประสมแบบเดียว ดังนี้

แบบ น + น

ตัวอย่าง

ที่บ้าน “คำเรียกสามีหรือภรรยาแบบสนิทสนม (ส่วนมากจะเรียกผู้หญิง)”

วันนี้ที่บ้านสวยเหลือเกิน

2) การประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำโดยหน่วยคำแรกเป็นหน่วยคำในหมวดคำบุพบทและหน่วยคำที่ 2 เป็นหน่วยคำในหมวดคำขยาย ดังที่ได้แสดงไว้ ดังนี้

บพ + ข

จากกลวิธีการสร้างคำประสมข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำประสมแบบเดียว ดังนี้

แบบ บพ + ข

ตัวอย่าง

ในหลวง “สรรพนามบุรุษที่ 3 หมายถึงพระมหากษัตริย์”

ในหลวงทรงมีพระมหากรุณาธิคุณต่อปวงชนชาวไทยเป็นอย่างมาก

2. ความหมาย

จากการพิจารณาคำประสม ผู้วิจัยพบว่าคำประสมในภาษาไทยเมื่อสร้างขึ้นแล้วจะมีความหมาย ใน 4 ลักษณะ

1. ความหมายคำของคำเดิมทุกคำ
2. ความหมายในเชิงเปรียบเทียบ
3. ความหมายทั้งคำของคำเดิมและในเชิงเปรียบเทียบ
4. ความหมายคำความหมายของส่วนประกอบส่วนใดส่วนหนึ่งของคำเพียงส่วนเดียว

2.1 ความหมายคำของคำเดิมทุกคำ

คำประสมที่มีความหมายคำของคำเดิมทุกคำในภาษาไทยมีจำนวนมากและเป็นส่วนใหญ่ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1) เมียน้อย หมายถึง เมียที่เป็นน้อย คือ “เมียที่ไม่ได้รับการยกย่อง เป็นใหญ่ ไม่ใช่เมียหลวง”

เขาแอบไปอยู่กับเมียน้อยบ่อยๆ

2) พริกชี้ฟ้า หมายถึง พริกชี้ฟ้า คือ “พริกชนิดหนึ่ง”

พริกชี้ฟ้าเผ็ดน้อยกว่าพริกสวน

3) นางงาม หมายถึง หญิงที่งาม คือ “หญิงที่ได้รับการคัดเลือกหรือยกย่องว่าเป็นคนงาม”

ใครได้ตำแหน่งนางงามปีนี้ละ

4) จับเป็น หมายถึง จับในสภาพที่ยังเป็น คือ “การเอาตัวมาโดยจะไม่ทำให้เสียชีวิต”

ถ้าจับเป็นไม่ได้ก็จับตาย

2.2 ความหมายในเชิงเปรียบเทียบ

คำประสมที่มีความหมายในเชิงเปรียบเทียบ โดยแสดงนัยของความหมายของหน่วยคำที่นำมาประกอบ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1) ไก่อ่อน เปรียบคนกับไก่ที่ยังอ่อน ไก่อ่อน หมายถึง “คนที่อ่อนต่อโลก ไร้ไม่เท่าทันเล่ห์กลของผู้อื่น”

ไก่อ่อนอย่างเขาจะชนะผมได้หรือ

2) แมวมอง เปรียบคนกับแมวที่ซุ่มมองหาเหยื่อโดยไม่ให้เหยื่อรู้ตัว แมวมอง หมายถึง “คนที่ซุ่มดูผู้อื่นเพื่อหาผู้เหมาะสมในแต่ละโอกาส”

เราได้ส่งแมวมองลวงหน้าออกไปแล้ว

3) ใจเพชร เปรียบใจเหมือนเพชร ใจเพชร หมายถึง “ใจแข็ง”

เขาเป็นคนใจเพชรจริง ๆ

4) กินผิว หมายถึง “มีผิวที่คน ๆ ก็ตายจากไปมิใช่เอาผิวมากิน”

เธอเป็นคนกินผิว

2.3 ความหมายทั้งคำของคำเดิมและในเชิงเปรียบเทียบ

คำประสมที่มีความหมายทั้งคำของคำเดิมและในเชิงเปรียบเทียบ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1) ไข่แดง

ความหมายเก่าของคำเดิม คือ “ส่วนของไข่สัตว์อยู่รอบส่วนที่จะเจริญเป็นตัวอ่อน มักมีสีเหลืองหรือสีแดง”

ไข่แดงมีโคเลสเตอรอลสูง

ความหมายในเชิงเปรียบเทียบ คือ “คนที่เด่นที่เป็นที่สนใจของผู้ที่ห้อมล้อมอยู่” หรือ “สิ่งที่มีคุณค่าสำหรับผู้หนึ่งคือพรหมจรรย์”

เขาเป็นไข่แดงของกลุ่ม

เธอคงโดนเจาะไข่แดงแล้ว

2) มือขวา

ความหมายเก่าของคำเดิม คือ “อวัยวะส่วนหนึ่งของร่างกายอยู่ต่อแขนและอยู่ข้างขวา”

ฉันถนัดมือขวา

ความหมายในเชิงเปรียบเทียบ คือ “ที่ใกล้ชิด เก่งกล้า สามารถไว้วางใจได้”
ผมไม่สามารถให้เขาลาออกเพราะเขาเป็นมือขวาของผม

3) ลูกแห่ง

ความหมายเก่าของคำเดิม คือ “ลูกควายตัวเล็กๆ เรียกตามเสียงที่มันร้อง”

ลูกแห่งตัวนี้น่ารักมาก

ความหมายในเชิงเปรียบเทียบ คือ “คนที่โตแล้วแต่ยังติดพ่อติดแม่ เป็นต้นหรือยังทำอ้อนเหมือนเด็กเล็ก ๆ”

เขาโตแล้วแต่ชอบทำตัวเป็นลูกแห่ง

4) งูพิษ

ความหมายเก่าของคำเดิม คือ “งูชนิดหนึ่งที่มีพิษ”

งูให้เป็นงูพิษชนิดหนึ่ง

ความหมายในเชิงเปรียบเทียบ คือ “คนที่มีพิษคือคนคิดร้ายและไม่จริงใจกับใคร”

งูพิษอย่างเธอใครจะจริงใจด้วย

2.4 ความหมายเก่าความหมายของส่วนประกอบส่วนใดส่วนหนึ่งของคำเพียงส่วนเดียว

คำประสมมีความหมายเก่าความหมายของส่วนประกอบส่วนใดส่วนหนึ่งของคำเพียงส่วนเดียว ในภาษาไทยมีจำนวนน้อย ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1) มดลูก หมายถึง “อวัยวะภายในอันเป็นที่ตั้งครรภ์” ซึ่งมีเก่ากับความหมายของ ลูก คำเดียว

เธอเป็นมะเร็งมดลูก

2) มือลิง หมายถึง “ไม้สำหรับติดข้างเรืออยู่ในระหว่างกงเรือหรือต่อจากกง” ซึ่งมีเก่ากับความหมายของ มือ คำเดียว

3) หางเสือ หมายถึง “เครื่องถือท้ายเรือ” ซึ่งมีเค้าความหมายของ หาง
คำเดียว

4.) แม่ทัพ หมายถึง “นายทัพ” ซึ่งเค้ากับความหมายของ ทัพ คำเดียว
แม่ทัพนำทหารไปออกรบ

2.2. คำซ้อน

คำนิยาม

คำซ้อนเป็นคำที่เกิดจากการนำหน่วยคำอิสระตั้งแต่ 2 หน่วยคำขึ้นไปมาประกอบเข้าด้วยกัน ทั้งนี้หน่วยคำที่นำมาประกอบเข้าด้วยกันนั้นจะมีความหมายเหมือนกัน หรือเป็นไปทำนองเดียวกัน หรืออาจเป็นหน่วยคำที่มีความหมายต่างกันแต่ลักษณะตรงกันข้าม

เกณฑ์ในการพิจารณาคำซ้อน

1. หน่วยคำที่เป็นส่วนประกอบมีความหมายเหมือนกัน หรือเป็นไปทำนองเดียวกัน หรือต่างกันแต่ลักษณะตรงกันข้าม

ตัวอย่าง

คำซ้อนที่เกิดจากหน่วยคำมีความหมายเหมือนกัน

ดูด + ดุ่ม → ดูดดุ่ม

คำซ้อนที่เกิดจากหน่วยคำมีความหมายเป็นไปทำนองเดียวกัน

ลูก + หลาน → ลูกหลาน

คำซ้อนที่เกิดจากหน่วยคำมีความหมายต่างกันแต่ลักษณะตรงกันข้าม

เท็จ + จริง → เท็จจริง

2. หน่วยคำทุกหน่วยที่ประกอบกันเป็นคำใหม่ต้องทำหน้าที่ร่วมกันเป็นคำคำเดียว

ตัวอย่าง

“หน้า” ทำหน้าที่เป็นคำนามในประโยค “เธอมีหน้าสวย”

“ตา” ทำหน้าที่เป็นคำนามในประโยค “เธอมีตาสวย”

“หน้าตา” ทำหน้าที่เป็นคำนามในประโยค “เธอมีหน้าตาสวย”

3. หน่วยคำทุกหน่วยที่ประกอบเป็นคำใหม่อาจมีความหมายเหมือนความหมายของ หน่วยคำที่นำมาประกอบหรืออาจมีความหมายใหม่ซึ่งมีเค้าและไม่ไกลจากความหมายของหน่วยคำที่นำมาประกอบเข้าด้วยกันมาก

ตัวอย่าง

คำซ้อนมีความหมายเหมือนความหมายของหน่วยคำที่นำมาประกอบ

“กลืนอาย” หมายถึง “กลืน” หรือ “อาย”

คำซ้อนมีความหมายใหม่ซึ่งมีเค้าและไม่ไกลจากความหมายของหน่วยคำที่นำมาประกอบเข้าด้วยกันมาก

“ถั่วยขาม” หมายถึง “ถั่วย ขาม และภาชนะอย่างเดียวกัน”

ในส่วน of คำซ้อน ผู้วิจัยจะศึกษาวิเคราะห์คำซ้อนในภาษาไทยและภาษาเวียดนามในเรื่องต่อไปนี้

1. หน้าที่ และโครงสร้างของคำซ้อน

2. ความหมายของคำซ้อน

คำซ้อนในภาษาเวียดนาม

1. หน้าทีและโครงสร้าง

จากการพิจารณาคำซ้อนในภาษาเวียดนาม ผู้วิจัยพบว่าคำซ้อนในภาษาเวียดนามมีทั้งหมด 9 ประเภท ดังต่อไปนี้

1. คำซ้อนทำหน้าที่เป็นคำนาม
2. คำซ้อนทำหน้าที่เป็นคำกริยา
3. คำซ้อนทำหน้าที่เป็นคำขยาย
4. คำซ้อนทำหน้าที่เป็นคำวิเศษณ์
5. คำซ้อนทำหน้าที่เป็นคำบอกเวลา
6. คำซ้อนทำหน้าที่เป็นคำบุพบท
7. คำซ้อนทำหน้าที่เป็นคำเชื่อม
8. คำซ้อนทำหน้าที่เป็นคำช่วยหน้ากริยา
9. คำซ้อนทำหน้าที่เป็นคำหน้าจำนวน

และคำซ้อนเหล่านี้มีส่วนประกอบเป็นหน่วยคำในหมวดคำทั้งหมด 9 หมวด ดังต่อไปนี้

1. หมวดคำที่ 1 คำนาม (น)
2. หมวดคำที่ 2 คำกริยา (ก)
3. หมวดคำที่ 3 คำขยาย (ข)
4. หมวดคำที่ 4 คำวิเศษณ์ (ว)
5. หมวดคำที่ 5 คำบอกเวลา (บว)
6. หมวดคำที่ 6 คำบุพบท (บพ)
7. หมวดคำที่ 7 คำเชื่อม (ช)
8. หมวดคำที่ 8 คำช่วยหน้ากริยา (ช1)
9. หมวดคำที่ 9 คำช่วยหลังกริยา (ช2)

1.1 คำซ้อนที่ทำหน้าที่เป็นคำนาม

จากการศึกษาวิจัยพบว่าคำซ้อนในภาษาเวียดนามประเภทนี้สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทย่อย กล่าวคือ คำซ้อนที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำนาม และคำซ้อนที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำประเภทอื่นๆ โดยในการสร้างคำซ้อนในภาษาเวียดนามจะใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ และหน่วยคำ 4 หน่วยคำ จากคำในหมวดคำ 3 หมวด ได้แก่ คำนาม คำกริยา และคำขยาย

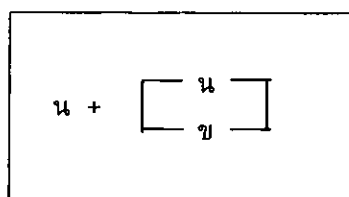
1.1.1 คำซ้อนที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำนาม

คำประเภทนี้มีโครงสร้างในการประกอบขึ้นเป็นคำซ้อน 2 กลวิธีโดยการประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ และหน่วยคำ 4 หน่วยคำ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

A การประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ

การประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ มีกลวิธีเดียวดังนี้

การประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ โดยหน่วยคำแรกเป็นหน่วยคำในหมวดคำนาม และหน่วยคำที่ 2 เป็นหน่วยคำในหมวดคำ 2 หมวด ได้แก่ คำนามและคำขยาย ดังที่ได้แสดงไว้ ดังนี้

จากกลวิธีการสร้างคำซ้อนข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำซ้อน 2 แบบ ดังนี้

1) แบบที่ 1 น + น

ตัวอย่าง

màu sắc "สี"

màu² sắc⁵

สี สี

Hoa hồng có nhiều màu sắc khác nhau .

huà¹ hong² có⁵ nhiều² màu² sắc⁵ khác⁵ nhau¹

ดอก ชมพู มี หลาย สี สี ต่าง กัน

ดอกกุหลาบมีหลายสีต่างกัน

2) แบบที่ 2 น + ข

ตัวอย่าง

ánh sáng "แสง"

ánh⁵ sáng⁵

แสงสว่าง

Ánh sáng mặt trời là nguồn năng lượng vô giá .

ánh⁵ sáng⁵ mặt⁶ trời² là² nguồn² năng¹ lượng⁶ vô¹ giá⁵

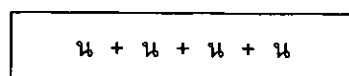
แสง สว่าง หน้า ฟ้า คือ แหล่ง พลังงาน ล้ำค่า

แสงอาทิตย์คือแหล่งพลังงานอันล้ำค่า

B การประกอบหน่วยคำ 4 หน่วยคำ

การประกอบหน่วยคำ 4 หน่วยคำ มีกลวิธีเดียวดังนี้

การประกอบหน่วยคำ 4 หน่วยคำ โดยหน่วยคำทั้ง 4 เป็นหน่วยคำในหมวดคำนาม ดังที่ได้แสดงไว้ ดังนี้

จากกลวิธีการสร้างคำซ้อนข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำซ้อนแบบเดียว ดังนี้

แบบ น + น + น + น

ตัวอย่าง

nó¹ niê^u xoong chǎo “ภาษาประกอบอาหารหุงต้ม”
noi² niê^u¹ sɔŋ¹ cau⁴
หม้อ หม้อดิน หม้อ กระทะ
Nhà chī có nó¹ niê^u xoong chǎo gì không ?
ja² ci⁶ kɔ⁵ noi² nie^u¹ sɔŋ¹ cau⁴ zi² xoŋ¹
บ้าน พี่ มี หม้อ หม้อดิน หม้อ กระทะ อะไร ไหม
บ้านพี่มีอุปกรณ์ทำกับข้าวอะไรไหม

1.1.2 คำซ้อนที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำประเภทอื่น ๆ

คำประเภทนี้มีโครงสร้างในการประกอบขึ้นเป็นคำซ้อน 2 กลวิธีโดยการประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ และหน่วยคำ 4 หน่วยคำ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

A การประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ

การประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ มีกลวิธีเดียวดังนี้

การประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ โดยหน่วยคำทั้ง 2 เป็นหน่วยคำในหมวดคำกริยา ดังที่ได้แสดงไว้ดังนี้

แบบ ก + ก

ตัวอย่าง

thu nhâp “รายได้”
t’u¹ ɲɰp⁶
รับ เข้า
Anh ta có thu nhâp cao .
อัง ta¹ kɔ⁵ t’u¹ ɲɰp⁶ kau¹
เขา มี รับ เข้า สูง
เขามีรายได้สูง

B การประกอบหน่วยคำ 4 หน่วยคำ

การประกอบหน่วยคำ 4 หน่วยคำ มีกลวิธีเดียวดังนี้

การประกอบหน่วยคำ 4 หน่วยคำ โดยหน่วยคำทั้ง 4 เป็นหน่วยคำในหมวดคำขยาย ดังที่ได้แสดงไว้ดังนี้

ข + ข + ข + ข

จากกลวิธีการสร้างคำซ้อนข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำซ้อนแบบเดียว ดังนี้

แบบ

ข + ข + ข + ข

ตัวอย่าง

già tré lón bé “ทุกคน”

za² te⁴ lɔn⁵ be⁵

แก่ หนุ่ม/สาว ใหญ่ เล็ก

Vào ngày hội làng, già tré lón bé đều đến tụ tập ở đây.va² ɲai² ho⁶ laŋ² za² te⁴ lɔn⁵ be⁵ de² den⁵ tu⁶ tɕp⁶ ʔɰ⁴ dɰ¹

ใน วัน เทศกาล หมู่บ้าน แก่ หนุ่ม/สาว ใหญ่ เล็ก ก็ มา ชุมนุม ที่ นี้

ในวันงานหมู่บ้าน ทุกคนก็มาชุมนุมที่นี่

1.2 คำซ้อนที่ทำหน้าที่เป็นคำกริยา

จากการศึกษาวิจัยพบว่าคำซ้อนในภาษาเวียดนามประเภทนี้สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทย่อย กล่าวคือ คำซ้อนที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำกริยา และคำซ้อนที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำประเภทอื่นๆ การสร้างคำซ้อนในภาษาเวียดนาม จะใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ และหน่วยคำ 4 หน่วยคำ จากคำในหมวดคำ 3 หมวด ได้แก่ คำนาม คำกริยาและคำขยาย

1.2.1 คำซ้อนที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำกริยา

คำประเภทนี้มีโครงสร้างในการประกอบขึ้นเป็นคำซ้อน 2 กลวิธีโดยการประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ และหน่วยคำ 4 หน่วยคำ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

A การประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ

การประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ มีกลวิธีเดียวดังนี้

การประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ โดยหน่วยคำทั้ง 2 เป็นหน่วยคำในหมวดคำกริยา ดังที่ได้แสดงไว้ดังนี้

ก + ก

จากกลวิธีการสร้างคำซ้อนข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำซ้อนแบบเดียว ดังนี้

แบบ

ก + ก

ตัวอย่าง

tiêu xài “ใช้”

tiêu¹ sai²

ใช้ ใช้

Không biết nó tiêu xài kiếu gì mà nhanh hết tiền vậy.xɔŋ¹ biɛ⁵ nɔ⁵ tiəu¹ sai² kiəu⁴ zi² ma² ɲəŋ¹ hət⁵ tiən² vɰ⁶

ไม่ ทราบ เขา ใช้ ใช้ แบบ อะไร ถึง เร็ว หมด เงิน อย่างนั้น

ไม่ทราบเขาใช้เงินแบบไหนเงินถึงหมดเร็วอย่างนั้น

B การประกอบหน่วยคำ 4 หน่วยคำ

การประกอบหน่วยคำ 4 หน่วยคำ มีกลวิธีเดียวดังนี้

การประกอบหน่วยคำ 4 หน่วยคำ โดยหน่วยคำทั้ง 4 เป็นหน่วยคำในหมวดคำกริยา ดังที่ได้แสดงไว้ดังนี้

ก + ก + ก + ก

จากกลวิธีการสร้างคำซ้อนข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำซ้อนแบบเดียว ดังนี้

แบบ ก + ก + ก + ก

ตัวอย่าง

ăn nói đi đứng “มีกิริยามารยาท”

ʔăn¹ nɔɯ³ di¹ dwŋ⁵

กิน พูด เดิน ยืน

Cách ăn nói đi đứng của em dâu tôi rất dễ thương.

cɛk⁵ ʔăn¹ nɔɯ³ di¹ dwŋ⁵ kuə⁴ ʔem¹ zɯ¹ toi¹ zɯ³ ze³ tʰɯyŋ¹

วิธี กิน พูด เดิน ยืน ของ น้องสะใภ้ ฉัน มาก น่า รัก

กิริยามารยาทของน้องสะใภ้ฉันน่ารักมาก

1.2.2 คำซ้อนที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำประเภทอื่น ๆ

คำประเภทนี้มีโครงสร้างในการประกอบขึ้นเป็นคำซ้อน 3 กลวิธีโดยการประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ และหน่วยคำ 4 หน่วยคำ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

A การประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ

การประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ มี 2 กลวิธี ดังนี้

1) การประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ โดยหน่วยคำทั้ง 2 เป็นหน่วยคำในหมวดคำนาม ดังที่ได้แสดงไว้ ดังนี้

น + น

จากกลวิธีการสร้างคำซ้อนข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำซ้อนแบบเดียว ดังนี้

แบบ น + น

ตัวอย่าง

chăn gỏi “อยู่กิน , ดำเนินชีวิตฉันสามีภรรยา”

căn¹ ɣoi³

ผ้าห่ม หมอน

Họ chăn gỏi với nhau chưa được bao lâu thì phải xa nhau

hɔ⁶ căn¹ ɣoi³ vɯ³ ɣău¹ cuɣ¹ dwy⁶ ba¹ lɯ¹ tʰi² fai⁴ sa¹ ɣău¹

พวกเขา ผ้าห่ม หมอน ด้วย กัน ยังไม่ ได้ เท่าไร นาน ก็ ต้อง ไกล กัน

พวกเขาอยู่กินด้วยกันไม่ได้นานเท่าไรก็ต้องจากกัน

2) การประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ โดยหน่วยคำทั้ง 2 เป็นหน่วยคำในหมวดคำขยาย ดังที่ได้แสดงไว้ ดังนี้

ข + ข

จากกลวิธีการสร้างคำซ้อนข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำซ้อนแบบเดียว ดังนี้

แบบ ข + ข

ตัวอย่าง

to nhỏ “กระชับ”
๒¹ ๓๐⁴
โต เล็ก

Hai nguoi to nhỏ voi nhau suot dem .
hai¹ nguoi² ๒¹ ๓๐⁴ voi¹ ๓๑๐¹ ruot¹ dem¹
สอง คน โต เล็ก ด้วย กัน ทั้ง คืน
สองคนกระชับด้วยกันทั้งคืน

B การประกอบหน่วยคำ 4 หน่วยคำ

การประกอบหน่วยคำ 4 หน่วยคำ มีกลวิธีเดียว ดังนี้

การประกอบหน่วยคำ 4 หน่วยคำ โดยหน่วยคำทั้ง 4 เป็นหน่วยคำในหมวดคำนาม ดังที่ได้แสดงไว้ดังนี้

น + น + น + น

จากกลวิธีการสร้างคำซ้อนข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำซ้อนแบบเดียว ดังนี้

แบบ น + น + น + น

ตัวอย่าง

ruoi ché cdm nuoi “กิน (อาหาร)”
๒๒๒⁶ ce² kvn¹ nuoi¹
เหล้า ชา ข้าว น้ำ

Anh đã ruoi ché cdm nuoi gi chua ?
๒๒๒¹ dā³ ๒๒๒⁶ ce² kvn¹ nuoi¹ zi² cuoi¹
คุณ ได้ เหล้า ชา ข้าว น้ำ อะไร หรือยัง
คุณได้กินอะไรหรือยัง

1.3 คำซ้อนที่ทำหน้าที่เป็นคำขยาย

จากการศึกษาวิจัยพบว่าคำซ้อนในภาษาเวียดนามประเภทนี้สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทย่อย กล่าวคือ คำซ้อนที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำขยาย และคำซ้อนที่มีส่วนประกอบส่วนแรก

เป็นคำประเภทอื่นๆ การสร้างคำซ้อนในภาษาไทยจะใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ และหน่วยคำ 4 หน่วยคำ จากคำในหมวดคำ 2 หมวด ได้แก่ คำนาม และคำขยาย

1.3.1 คำซ้อนที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำขยาย

คำประเภทยี้มีโครงสร้างในการประกอบขึ้นเป็นคำซ้อน 3 กลวิธีโดยการประกอบหน่วยคำตั้งแต่ 2 หน่วยคำถึง 4 หน่วยคำ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

A การประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ

การประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ มีกลวิธีเดียวดังนี้

การประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ โดยหน่วยคำทั้ง 2 เป็นหน่วยคำในหมวดคำขยาย ดังที่ได้แสดงไว้ดังนี้

ข + ข

จากกลวิธีการสร้างคำซ้อนข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำซ้อนแบบเดียว ดังนี้

	แบบ	ข + ข
ตัวอย่าง		
có	xuā	“โบราณ”
ko ⁴	suɿ ¹	
โบราณ	เก่า	
	Dệt vải là nghề thủ công	có xuā .
	zet ⁶ vai ⁴ là ² ηe ² t̪u ⁴ koŋ ¹	ko ⁴ suɿ ¹
	ทอ ผ้า เป็น อาชีพ ฝีมือ	โบราณ เก่า
	ทอผ้าเป็นอาชีพฝีมือโบราณ	

B การประกอบหน่วยคำ 3 หน่วยคำ

การประกอบหน่วยคำ 3 หน่วยคำ มีกลวิธีเดียวดังนี้

การประกอบหน่วยคำ 3 หน่วยคำ โดยหน่วยคำทั้ง 3 เป็นหน่วยคำในหมวดคำขยาย ดังที่ได้แสดงไว้ดังนี้

ข + ข + ข

จากกลวิธีการสร้างคำซ้อนข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำซ้อนแบบเดียว ดังนี้

แบบ

ข + ข + ข

ตัวอย่าง

âm no hạnh phúc

“สุขสบาย”

âm⁵ no¹ hăng⁶ fuk⁵

อ๋น อีม สุข

Chúc mọi người có cuộc sống âm no hạnh phúc !

cuk⁵ mo⁶ ɣuɣi² kɔ⁵ kuɔk⁶ sɔŋ⁵ âm⁵ no¹ hăng⁶ fuk⁵

ขอให้ ทุก คน มี ชีวิต อ๋น อีม สุข

ขอให้ทุกคนมีชีวิตสุขสบาย

C การประกอบหน่วยคำ 4 หน่วยคำ

การประกอบหน่วยคำ 4 หน่วยคำ มีกลวิธีเดียวดังนี้

การประกอบหน่วยคำ 4 หน่วยคำ โดยหน่วยคำทั้ง 4 เป็นหน่วยคำในหมวด

คำขยาย ดังที่ได้แสดงไว้ดังนี้

ข + ข + ข + ข

จากกลวิธีการสร้างคำซ้อนข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำซ้อนแบบเดียว ดังนี้

แบบ

ข + ข + ข + ข

ตัวอย่าง

ngu ngốc đại khờ

“โง่งเงา”

ɣu¹ ɣok⁵ zai⁶ xɛ²

โง่ เชลา บ้า เชื้อ

Trên đời này cũng có người ngu ngốc đại khờ như nó ?

[en¹ dɔi² nɔi² kuŋ³ kɔ⁵ ɣuɣi² ɣu¹ ɣok⁵ zai⁶ xɛ² ɣw¹ nɔ⁵

บน โลก นี้ ก็ มี คน โง่ เชลา บ้า เชื้อ อย่าง เขา

ในโลกนี้ก็มีคนโง่งเงาอย่างเขา

1.3.2 คำซ้อนที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำประเภทอื่น ๆ

คำประเภทนี้มีโครงสร้างในการประกอบขึ้นเป็นคำซ้อนกลวิธีเดียว โดยการประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำซึ่งหน่วยคำทั้ง 2 หน่วยคำในหมวดคำนาม ดังที่ได้แสดงไว้ดังนี้

น + น

จากกลวิธีการสร้างคำซ้อนข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำซ้อนแบบเดียว ดังนี้

จากกลวิธีการสร้างคำซ้อนข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำซ้อนแบบเดียว ดังนี้

แบบ บว + บว

ตัวอย่าง

nay mai “อีกไม่นาน , อนาคตอันใกล้”

nǎi¹ mai¹

ปัจจุบัน อนาคตอันใกล้

Nay mai nhà trường sẽ công bố kết quả bài thi.

nāi¹ mai¹ ɲa² tɕɰŋ² ʂɛ³ koŋ¹ bo⁵ keŋ⁵ kua⁴ bai² t'i¹

ปัจจุบัน อนาคตอันใกล้ โรงเรียน จะ ประกาศ ผล บท สอบ

อีกไม่นานโรงเรียนจะประกาศผลสอบ

1.6 คำสอนที่ทำหน้าที่เป็นคำอุปมา

จากการศึกษาวิจัยพบว่าคำซ้อนในภาษาไทยเวียดนาม ประเภทนี้มีประเภทเดียว กล่าวคือ คำซ้อนที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำบุพบท โดยในการสร้างคำซ้อนในภาษาไทยเวียดนาม จะใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ จากคำในหมวดคำบุพบทหมวดเดียว ดังที่ได้แสดงไว้ดังนี้

 $91^{\circ}\text{W} + 91^{\circ}\text{W}$

จากกลวิธีการสร้างคำซ้อนข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำซ้อนแบบเดียว ดังนี้

បែប ប្រ + ប្រ

ตัวอย่าง

bên cạnh “bằng”

ben¹ kǎŋ⁶

ຫ້າງ ຫ້າງ

Người mà đi bên canh chi là ai vậy ?

ŋɿɿi² ma² di¹ ben¹ kǎŋ⁶ ci⁶ la² ʔai¹ vɿi⁶

คนที่เดินข้างข้างคุณคือใครคะ

คนที่เดินข้างคุณคือใครคะ

1.7 คำสอนที่ทำหน้าที่เป็นคำเชื่อม

จากการศึกษาวิจัยพบว่าคำซ้อนในภาษาเวียดนามประเภทนี้มีประเภทย่อยประเภทเดียว กล่าวคือ คำซ้อนที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำเชื่อม การสร้างคำซ้อนในภาษาเวียดนาม จะใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ จากคำในหมวดคำเชื่อมหมวดเดียว ดังที่ได้แสดงไว้ดังนี้

ซ + ซ

จากกลวิธีการสร้างคำซ้อนข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำซ้อนแบบเดียว ดังนี้

แบบ ซ + ซ

ตัวอย่าง

bǒi vɿ “เพราะ”
bɿ⁴ vɿ²
เพราะ เพราะ
Bǒi vɿ ɿrǒi mɯa nɛn cō ta khōng đến .
bɿ⁴ vɿ² ɿrǒi² mɯy¹ nen¹ ko¹ ta¹ xōŋ¹ den⁵
เพราะ เพราะ ฟา ผน จึง เธอ ไม่ มา
เพราะผนตกเธอจึงไม่มา

1.8 คำซ้อนที่ทำหน้าที่เป็นคำช่วยหน้ากริยา

จากการศึกษาวิจัยพบว่าคำซ้อนในภาษาเวียดนามประเภทนี้มีประเภทย่อยประเภทเดียว กล่าวคือ คำซ้อนที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำช่วยหน้ากริยา การสร้างคำซ้อนในภาษาเวียดนามจะใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ จากคำในหมวดคำช่วยหน้ากริยาหมวดเดียวดังที่ได้แสดงไว้ดังนี้

ซ1 + ซ1

จากกลวิธีการสร้างคำซ้อนข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำซ้อนแบบเดียว ดังนี้

แบบ ซ1 + ซ1

ตัวอย่าง

vǎn còŋ “ยัง”
vǎn³ kon²
ยัง ยัง
Khuya rǒi nhung cō giáo vǎn còŋ ngòi chám bài .
xuɿ¹ zɔɿ² ɲuŋ¹ ko¹ zaɿ⁵ vǎn³ kon² ŋoɿ² cǎm⁵ bai²
ดึก แล้ว แต่ อาจารย์(ผู้หญิง) ยัง ยัง นั่ง ตรวจ บท
ดึกแล้วแต่อาจารย์ยังนั่งตรวจงานอยู่

1.9 คำซ้อนที่ทำหน้าที่เป็นคำหน้าจำนวน

จากการศึกษาวิจัยพบว่าคำซ้อนในภาษาเวียดนามประเภทนี้มีประเภทย่อยประเภทเดียว กล่าวคือ คำซ้อนที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำหน้าจำนวน การสร้างคำซ้อนในภาษาเวียดนามจะใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ จากคำในหมวดคำหน้าจำนวนหมวดเดียวดังที่ได้แสดงไว้ ดังนี้

จ 1 + จ 1

จากกลวิธีการสร้างคำซ้อนข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำซ้อนแบบเดียว ดังนี้

แบบ

จ 1 + จ 1

ตัวอย่าง

khoảng chừng

“ประมาณ , ราว”

хuа̣ng⁴ cựng²

ราว ประมาณ

Chị giúp chuẩn bị thức ăn cho khoảng chừng mười người nhé !

ci⁶ zup³ cụ̣ng⁴ bi⁶ t̄uk³ ʔịn¹ cə¹ хuа̣ng⁴ cựng² mɯ̯y² ɲɯ̯y² ɲe̯³

พี่ ช่วย เตรียม อาหาร สำหรับ ราว ประมาณ สิบ คน นะ

พี่ช่วยเตรียมอาหารสำหรับประมาณสิบคนนะ

2 ความหมายของคำซ้อน

จากการพิจารณาคำซ้อนในภาษาเวียดนาม ผู้วิจัยพบว่าคำซ้อนในภาษาเวียดนามมีความหมายสัมพันธ์กับความหมายของหน่วยคำที่นำมาประกอบใน ลักษณะ ดังต่อไปนี้

1. ความหมายคงที่

2. ความหมายเน้นหนักอยู่ที่ความหมายของส่วนประกอบส่วนใดส่วนหนึ่งเพียงส่วนเดียว

3. ความหมายกว้างออก

4. ความหมายในเชิงเปรียบเทียบ

5. มีความหมายของส่วนประกอบทั้งสอง

2.1 ความหมายคงที่

คำซ้อนที่มีความหมายคงที่มักเกิดขึ้นกับคำซ้อนที่มีหน่วยคำซึ่งเป็นคำเวียดนามซ้อนกับหน่วยคำซึ่งเป็นคำมาจากต่างประเทศ หรือคำซ้อนที่เกิดจากหน่วยคำ 2 หน่วย ที่หน่วยคำหนึ่งไม่มีที่ใช้ในรูปประโยคปัจจุบัน อาจเป็นคำโบราณ หรือคำภาษาถิ่นต้องใช้ควบคู่อีกหน่วยคำหนึ่งที่มีที่ใช้ในรูปประโยคปัจจุบันและหน่วยคำที่นำมาซ้อนกันนั้นมีความหมายเหมือนกัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1) ban hũu (เวียดนาม - ฮั่น) “เพื่อน”ban⁶ hũu³

เพื่อน เพื่อน

Các ban đều có mặt đầy đủ .kak⁵ ban⁶ deu² kơ⁵ măt⁶ đĩ² du⁴

บรรดา เพื่อน พร้อม มี หน้า เต็ม ครบ

เพื่อน ๆ มากันพร้อมหน้า

*

Các ban hũu đều có mặt đầy đủ .kak⁵ ban⁶ hũu³ deu² kơ⁵ măt⁶ đĩ² du⁴

บรรดา เพื่อน เพื่อน พร้อม มี หน้า เต็ม ครบ

เพื่อน ๆ มากันพร้อมหน้า

2) chợ búa (ปัจจุบัน - โบราณ) “ตลาด”chợ⁶ búa⁵

ตลาด ตลาด

Chợ gì mà chẳng có người mua !chợ⁶ gì² mà² chẳng⁴ kơ⁵ người² mua¹

ตลาด อะไร ที่ ไม่ มี คน ซื้อ

ตลาดอะไรไม่มีคนซื้อ

*

Chợ búa gì mà chẳng có người mua !chợ⁶ búa⁵ gì² mà² chẳng⁴ kơ⁵ người² mua¹

ตลาด ตลาด อะไร ที่ ไม่ มี คน ซื้อ

ตลาดอะไรไม่มีคนซื้อ

3) ca hát (เวียดนามถิ่นใต้ - เวียดนาม) “ร้องเพลง”ca hát⁵

ร้องเพลง ร้องเพลง

Nó thích ca lắm .nơ⁵ thích⁵ ca¹ lắm⁵

เขา ชอบ ร้องเพลง มาก

เขาชอบร้องเพลงมาก

Nó thích hát lắm .nơ⁵ thích⁵ hát⁵ lắm⁵

เขา ชอบ ร้องเพลง มาก

เขาชอบร้องเพลงมาก

Nó thích ca hát lắm .

no⁵ t'ik⁵ ka¹ hat⁵ lám⁵

เขา ชอบ ร้องเพลง ร้องเพลง มาก

เขาชอบร้องเพลงมาก

2.2 ความหมายเน้นหนักอยู่ที่ความหมายของส่วนประกอบส่วนใดส่วนหนึ่งเพียง ส่วนเดียว

คำซ้อนที่มีความหมายเน้นหนักอยู่ที่ความหมายของส่วนประกอบส่วนใดส่วนหนึ่งเพียง
ส่วนเดียวเกิดขึ้นกับคำซ้อนที่เกิดจากการนำหน่วยคำที่มีความหมายเป็นไปทำนองเดียวกันหรือต่างกัน
ลักษณะตรงกันข้ามมาประกอบเข้าด้วยกัน และมักจะมีความหมายของส่วนประกอบส่วนแรกเพียงส่วนเดียว
ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1) bơ lội “ว่ายน้ำ”

bơ¹ lội⁶

ว่าย ลุย

Món thể thao mà nó thích nhất là bơ lội .

mon¹ t'e⁴ t'au¹ ma² no⁵ t'ik⁵ g'it⁵ la² bơ¹ lội⁶

วิชา กีฬา ที่ เขา ชอบ ที่สุด คือ ว่ายน้ำ

กีฬาที่เขาชอบที่สุดคือการว่ายน้ำ

2) mắt mũi “หน้าตา”

mắt⁶ mũi³

หน้า จมูก

Đứa trẻ này mắt mũi sáng sủa nhỉ !

duy⁵ t'e⁴ n'ăi² mắt⁶ mũi³ s'ang⁵ su⁴ n'hi⁴

คน เด็ก นี้ หน้า จมูก แจ่มใส นะ

เด็กคนนี้นี้หน้าตาแจ่มใสนะ

3) ăn thua “ชนะ , แพ้ชนะ”

ăn¹ thua¹

ชนะ แพ้

Là bạn bè , không nên nghĩ đến chuyện ăn thua .

la² ban⁶ be² xo¹ nen¹ g'i³ den⁵ c'hu⁶g'ien⁶ ăn¹ thua¹

เป็น เพื่อน ไม่ ควร คิด ถึง เรื่อง ชนะ แพ้

เป็นเพื่อนกัน ไม่ควรคิดถึงเรื่องแพ้ชนะ

4) khó dễ “ยาก , ล้าบาก”

khó⁵ dễ³

ยาก ง่าย

Cấp trên cứ làm khó dễ tôi hoài .

k'ip⁵ ten¹ kw⁵ lam² khó⁵ dễ³ toi¹ h'uai²

ผู้บังคับบัญชา ยัง สร้าง ยาก ง่าย ผม ตลอด

ผู้บังคับบัญชามักสร้างความลำบากให้กับผมตลอด

2.3 ความหมายกว้างออก

คำซ้อนที่มีความหมายกว้างออก คือคำซ้อนที่มีความหมายครอบคลุมกว้างขึ้นกว่าความหมายของแต่ละหน่วยที่นำมาประกอบกันและมักจะเกิดขึ้นกับคำซ้อนที่เกิดจากการนำหน่วยคำที่มีความหมายเป็นไปทำนองเดียวกันมาประกอบเข้าด้วยกัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1) son phẩn “เครื่องสำอาง”

son¹ ฝั๊ก⁵

ลิปสติก แป้ง

Cô ấy không thích dùng son phẩn .

ko¹ ấ⁵ ฆoη¹ t'ik⁵ zuη² ฐon¹ ฝั๊ก⁵

เธอ ไม่ ชอบ ใช้ ลิปสติก แป้ง

เธอไม่ชอบใช้เครื่องสำอาง

2) thóc gạo “ข้าว, ข้าวสาร และธัญญาหารชนิดต่างๆ”

t'ik⁵ ฎaη⁶

ข้าว ข้าวสาร

Mùa đông sắp đến rồi, mẹ lo mua thóc gạo để dự trữ .

mua² dong¹ ฐắ⁵ den⁵ ฎoi² me⁶ lo¹ mua¹ t'ik⁵ ฎaη⁶ de⁴ zu⁶ tw³

ฤดู หนาว จวน ถึง แล้ว แม่ จัดหา ซื้อ ข้าว ข้าวสาร เพื่อ สำรอง

ฤดูหนาวจวนถึงแล้วแม่จัดหาซื้ออาหารประเภทข้าวสารเพื่อสำรอง

3) ông bà cha mẹ “บรรพบุรุษ”

๗oη¹ ba² ca¹ me⁶

ปู่/ตา ย่า/ยาย พ่อ แม่

Đây là mảnh đất mà ông bà cha mẹ để lại .

dấ¹ la² mễη⁴ dấ⁵ ma² ๗oη¹ ba² ca¹ me⁶ de⁴ lấ⁶

นี้ คือ ผืน ดิน ที่ ปู่/ตา ย่า/ยาย พ่อ แม่ ทิ้ง ไว้

นี่คือที่ดินผืนที่บรรพบุรุษทิ้งไว้

4) bàn ghế “เฟอร์นิเจอร์”

ban² ฎe⁵

โต๊ะ เก้าอี้

Không biết chị đã mua sắm bàn ghế gì chưa ?

ฆoη¹ biet⁵ ci⁴ da³ muo¹ ฐắ⁵ ban² ฎe⁵ zi² cwɿ

ไม่ ทราบ เขา ได้ ซื้อ โต๊ะ เก้าอี้ อะไร หรือยัง

ไม่ทราบว่า เขาได้ซื้อเฟอร์นิเจอร์หรือยัง

2.4 ความหมายในเชิงเปรียบเทียบ

คำซ้อนที่มีความหมายในเชิงเปรียบเทียบ โดยแสดงนัยของความหมายของหน่วยคำที่นำมาซ้อนกันและมักเกิดขึ้นกับคำซ้อนที่เกิดจากการนำหน่วยคำที่มีความหมายเป็นไปทำนองเดียวกันมาประกอบเข้าด้วยกัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- 1) ô dù “ผู้อุปถัมภ์ , ผู้คุ้มครอง”

ʔo¹ zu²

ร่ม ร่ม

Nhờ có ô dù mà ông ta mới được lên ngôi cái ghế này .
 ɲɤ² kɔ⁵ ʔo¹ zu² ma² ʔoŋ¹ ta¹ mɤi⁵ duɣk⁶ len¹ ŋo¹ kai⁵ ʔe⁵ nɔ²
 เพราะ มี ร่ม ร่ม จึง เขา ถึง ได้ ขึ้น นั่ง ตัว เก้าอี้ นี้
 เพราะมีผู้อุปถัมภ์เขาถึงได้ขึ้นนั่งเก้าอี้ตัวนี้

- 2) dấu óc “ความคิด , สติปัญญา”

dấu² ʔok⁵

หัวสมอง

Ông ta đúng là con người có dấu óc bảo thủ !
 ʔoŋ¹ ta¹ duŋ⁵ la² kon¹ ŋuɣi² kɔ⁵ dấu² ʔok⁵ baɯ⁴ tɤ⁴
 เขา จริง เป็น ล คน มี หัว สมอง จารีตนิยม
 เขาเป็นคนหัวเก่าจริง ๆ

- 3) gang thép “แข็งแกร่ง”

ɣaŋ¹ tɛp⁵

เหล็กหล่อ เหล็กเหนียว

Anh ta có ý chí gang thép
 ʔɛŋ¹ ta¹ kɔ⁵ ʔi⁵ ci⁵ ɣaŋ¹ tɛp⁵
 เขา มี ความมุ่งมั่น เหล็กหล่อ เหล็กเหนียว
 เขามีความมุ่งมั่นแข็งแกร่ง

- 4) gánh vác “แบกรับ , รับผิดชอบงานหนัก และยาก”

ɣɛŋ⁵ vak⁵

หาม แบก

Anh ta gánh vác nhiều nhiệm vụ quan trọng .
 ʔɛŋ¹ ta¹ ɣɛŋ⁵ vak⁵ ɲiɛu² ɲiɛm⁶ vu⁶ kuan¹ tɔŋ⁶
 เขา หาม แบก หลาย หน้าที่ สำคัญ
 เขาแบกรับหน้าที่สำคัญหลายอย่าง

2.5 มีความหมายของส่วนประกอบทั้งสอง

คำซ้อนที่มีความหมายของส่วนประกอบทั้งสอง มักจะเกิดขึ้นกับคำซ้อนที่เกิดจากการนำหน่วยคำที่มีความหมายต่างกันในลักษณะตรงกันข้ามมาประกอบเข้าด้วยกัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1) ຂໍ້ hiên “วูบวาบ”ຈັກ⁴ hiên⁶

หาย ปรากฏ

Xa xa có bóng người ຂໍ້ hiên .sa¹ sa¹ kô⁵ bóng⁵ người² จັກ⁴ hiên⁶

ไกล ไกล มีเงา คน หาย ปรากฏ

ไกล ๆ มีเงาคนวูบวาบ

2) dưa đón “รับส่ง, ส่งและรับ”duy¹ don⁵

ส่ง รับ

Nó đưa đón người yêu dưa đón đi làm mỗi ngày .nô⁵ duy⁶ kô⁵ người² yêu¹ duy¹ don⁵ đi¹ làm² moi³ ngày²

เธอ ได้ คน รัก ส่ง รับ ไป ทำ แต่ละ วัน

เธอได้คนรักรับส่งไปทำงานทุกวัน

3) xưa nay “ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน”swy¹ nãi²

อดีต ปัจจุบัน

Xưa nay chưa từng có chuyện như vậy xảy ra .swy¹ nãi² cwy¹ twng² kô⁵ cuyện⁶ như¹ vậy⁶ xảy⁴ ra¹

อดีต ปัจจุบัน ยังไม่ เคย มี เรื่อง อย่าง นี้ เกิด ขึ้น

ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันยังไม่เคยมีเรื่องอย่างนี้เกิดขึ้น

4) xa gần “ทั้งไกลและใกล้”sa¹ ych²

ไกล ใกล้

Bà con xa gần đều đến thăm .ba² kon¹ sa¹ ych² đều² den³ thăm¹

ท่าน(ผู้หญิง) ลูก ไกล ใกล้ พร้อม มา เยี่ยม

ญาติทั้งไกลและใกล้ใคร ๆ ก็มาเยี่ยม

คำซ้อนในภาษาไทย

1. หน้าที่และโครงสร้าง

จากการพิจารณาคำซ้อนในภาษาไทย ผู้วิจัยพบว่าคำซ้อนในภาษาไทยมีทั้งหมด 6 ประเภท ดังต่อไปนี้

1. คำซ้อนทำหน้าที่เป็นคำนาม
2. คำซ้อนทำหน้าที่เป็นคำกริยา
3. คำซ้อนทำหน้าที่เป็นคำขยาย
4. คำซ้อนทำหน้าที่เป็นคำวิเศษณ์
5. คำซ้อนทำหน้าที่เป็นคำบุพบท
6. คำซ้อนทำหน้าที่เป็นคำเชื่อม

และคำซ้อนเหล่านี้มีส่วนประกอบเป็นหน่วยคำในหมวดคำทั้งหมด 6 หมวด ดังต่อไปนี้

- 1. หมวดคำที่ 1 คำนาม (น)
- 2. หมวดคำที่ 2 คำกริยา (ก)
- 3. หมวดคำที่ 3 คำขยาย (ข)
- 4. หมวดคำที่ 4 คำวิเศษณ์ (ว)
- 5. หมวดคำที่ 5 คำบุพบท (บพ)
- 6. หมวดคำที่ 6 คำเชื่อม (ช)

1.1 คำซ้อนทำหน้าที่เป็นคำนาม

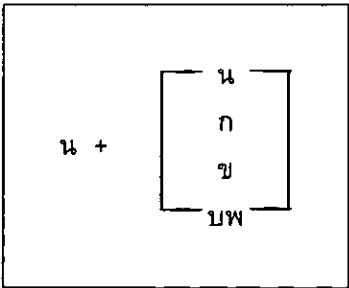
จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่าคำซ้อนในภาษาไทย ประเภทนี้มีประเภทย่อยประเภทเดียว กล่าวคือ คำซ้อนที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำนาม การสร้างคำซ้อนในภาษาไทย จะใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการประกอบหน่วยคำตั้งแต่ 2 หน่วยคำถึง 4 หน่วยคำ จากคำในหมวดคำ 4 หมวด ได้แก่ คำนาม คำกริยา คำขยาย และคำบุพบท

คำประเภทนี้มีโครงสร้างในการประกอบขึ้นเป็นคำซ้อน 3 กลวิธี โดยการประกอบหน่วยคำตั้งแต่ 2 หน่วยคำจนถึง 4 หน่วยคำ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

A การประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ

การประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ มีกลวิธีเดียว ดังนี้

การประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ โดยหน่วยคำแรกเป็นหน่วยคำในหมวดคำนาม และหน่วยคำที่ 2 เป็นหน่วยคำในหมวดคำ 4 หมวด ได้แก่ คำนาม คำกริยา คำขยาย และคำบุพบท ดังที่ได้แสดงไว้ดังนี้

จากกลวิธีการสร้างคำซ้อนข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำซ้อน 4 แบบ ดังนี้

- 1) แบบที่ 1 น + น

ตัวอย่าง

ใจคอ

ใจคอฉันไม่อยู่กับเนื้อกับตัว

2) แบบที่ 2 $n + k$

ตัวอย่าง

ชัยชนะ

เขามีชัยชนะในการต่อสู้3) แบบที่ 3 $n + x$

ตัวอย่าง

แสงสว่าง

ไฟฟ้าดวงนี้มีแสงสว่างจ้ามาก4) แบบที่ 4 $n + \text{บพ}$

ตัวอย่าง

ศูนย์กลาง

กาลิเลโอได้พิสูจน์ว่าพระอาทิตย์เป็นศูนย์กลางของจักรวาล

B การประกอบหน่วยคำ 3 หน่วยคำ

การประกอบหน่วยคำ 3 หน่วยคำ มีกลวิธีเดียว ดังนี้

การประกอบหน่วยคำ 3 หน่วยคำ โดยหน่วยคำทั้ง 3 เป็นหน่วยคำในหมวด

คำนาม ดังที่ได้แสดงไว้ดังนี้

$n + n + n$

จากกลวิธีการสร้างคำซ้อนข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำซ้อนแบบเดียว ดังนี้

แบบ $n + n + n$

ตัวอย่าง

ข้าทาสบริวาร

สมัยนี้ไม่มีใครยอมเป็นข้าทาสบริวารของใครหรอก

C การประกอบหน่วยคำ 4 หน่วยคำ

การประกอบหน่วยคำ 4 หน่วยคำ มีกลวิธีเดียว ดังนี้

การประกอบหน่วยคำ 4 หน่วยคำ โดยหน่วยคำแรกเป็นหน่วยคำในหมวด

คำนาม ดังที่ได้แสดงไว้ดังนี้

$n + n + n + n$

จากกลวิธีการสร้างคำซ้อนข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำซ้อนแบบเดียว ดังนี้

แบบ $n + n + n + n$

ตัวอย่าง

ทรัพย์สินเงินทอง

เมื่อพ่อแม่เขาเสียชีวิต ทรัพย์สินเงินทองทั้งหมดก็ตกเป็นของเขาคนเดียว

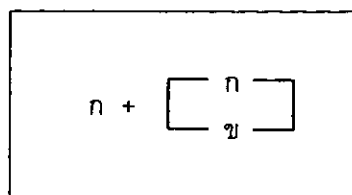
1.2 คำซ้อนทำหน้าที่เป็นคำกริยา

จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่าคำซ้อนในภาษาไทยประเภทนี้มีประเภทย่อยประเภทเดียว กล่าวคือ คำซ้อนที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำกริยา การสร้างคำซ้อนในภาษาไทย จะใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการประกอบหน่วยคำตั้งแต่ 2 หน่วยคำถึง 4 หน่วยคำ จากคำในหมวดคำ 2 หมวด ได้แก่ คำกริยา และ คำขยาย

A การประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ

การประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ มีกลวิธีเดียว ดังนี้

การประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ โดยหน่วยคำแรกเป็นหน่วยคำในหมวดคำกริยา และหน่วยคำที่ 2 เป็นหน่วยคำในหมวดคำ 2 หมวด ได้แก่ คำกริยา และคำขยาย ดังที่ได้แสดงไว้ดังนี้

จากกลวิธีการสร้างคำซ้อนข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำซ้อน 2 แบบ ดังนี้

1) แบบที่ 1 $ก + ก$

ตัวอย่าง

ล้มจม

ตอนนี้ เธอก็ล้มจมแล้วไม่ใช่หรือ

2) แบบที่ 2 $ก + ข$

ตัวอย่าง

เจ็บไข้

เธอเจ็บไข้อะไรจึงไม่มาทำงาน

B การประกอบหน่วยคำ 3 หน่วยคำ

การประกอบหน่วยคำ 3 หน่วยคำ มีกลวิธีเดียว ดังนี้

การประกอบหน่วยคำ 3 หน่วยคำ โดยหน่วยคำทั้ง 3 เป็นหน่วยคำในหมวดคำกริยา ดังที่ได้แสดงไว้ ดังนี้

$$ก + ก + ก$$

จากกลวิธีการสร้างคำซ้อนข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำซ้อนแบบเดียว ดังนี้

แบบ

$$ก + ก + ก$$

ตัวอย่าง

เคารพนบไหว้

ใคร ๆ ก็เคารพนบไหว้เขา

C การประกอบหน่วยคำ 4 หน่วยคำ

การประกอบหน่วยคำ 4 หน่วยคำ มีกลวิธีเดียว ดังนี้

การประกอบหน่วยคำ 4 หน่วยคำ โดยหน่วยคำทั้ง 4 เป็นหน่วยคำในหมวดคำกริยา ดังที่ได้แสดงไว้ดังนี้

$$ก + ก + ก + ก$$

จากกลวิธีการสร้างคำซ้อนข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำซ้อนแบบเดียว ดังนี้

แบบ

$$ก + ก + ก + ก$$

ตัวอย่าง

เล่าเรียนเขียนอ่าน

เรื่องเล่าเรียนเขียนอ่านนี้ เขาไม่เอาเลย

1.3 คำซ้อนทำหน้าที่เป็นคำขยาย

จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่าคำซ้อนในภาษาไทยประเภทนี้สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทย่อย กล่าวคือ คำซ้อนที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำขยาย และคำซ้อนที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำประเภทอื่น การสร้างคำซ้อนในภาษาไทย จะใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการประกอบหน่วยคำตั้งแต่ 2 หน่วยคำถึง 4 หน่วยคำ จากคำในหมวดคำ 2 หมวด ได้แก่ คำกริยา และ คำขยาย

1.3.1 คำซ้อนที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำขยาย

คำประเภทนี้มีโครงสร้างในการประกอบขึ้นเป็นคำซ้อน 3 กลวิธี โดยการประกอบหน่วยคำตั้งแต่ 2 หน่วยคำจนถึง 4 หน่วยคำ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

A การประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ

การประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ มีกลวิธีเดียว ดังนี้

การประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ โดยหน่วยคำแรกเป็นหน่วยคำในหมวดคำขยาย และหน่วยคำที่ 2 เป็นหน่วยคำในหมวดคำ 2 หมวด ได้แก่ คำกริยา และคำขยาย ดังที่ได้แสดงไว้ ดังนี้

$$ข + \begin{array}{|c|} \hline ก \\ \hline ข \\ \hline \end{array}$$

จากกลวิธีการสร้างคำซ้อนข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำซ้อน 2 แบบ ดังนี้

1) แบบที่ 1 ข + ก

ตัวอย่าง

เหมาะสม

คู่เหมาะสมที่สุดที่จะได้รับรางวัลนี้คือหมายเลขห้า

2) แบบที่ 2 ข + ข

ตัวอย่าง

เท็จจริง

ข้อเท็จจริงเป็นอย่างไรกันแน่

B การประกอบหน่วยคำ 3 หน่วยคำ

การประกอบหน่วยคำ 3 หน่วยคำ มีกลวิธีเดียว ดังนี้

การประกอบหน่วยคำ 3 หน่วยคำ โดยหน่วยคำทั้ง 3 เป็นหน่วยคำในหมวด

คำขยาย ดังที่ได้แสดงไว้ดังนี้

$$ข + ข + ข$$

จากกลวิธีการสร้างคำ ซ้อนข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำซ้อนแบบเดียว ดังนี้

แบบ ข + ข + ข

ตัวอย่าง

เก่งกล้าสามารถ

เธอเก่งกล้าสามารถขนาดไหนถึงมาพูดกับฉันอย่างนี้

C การประกอบหน่วยคำ 4 หน่วยคำ

การประกอบหน่วยคำ 4 หน่วยคำ มีกลวิธีเดียว ดังนี้

การประกอบหน่วยคำ 4 หน่วยคำ โดยหน่วยคำทั้ง 4 เป็นหน่วยคำในหมวด

คำขยาย ดังที่ได้แสดงไว้ดังนี้

$$ข + ข + ข + ข$$

จากกลวิธีการสร้างคำซ้อนข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำซ้อนแบบเดียว ดังนี้

แบบ ข + ข + ข + ข

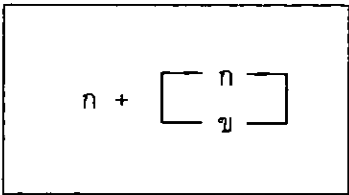
ตัวอย่าง

เลวทรามต่ำช้า

อย่าไปยุ่งกับคนเลวทรามต่ำช้าอย่างเขาอีกเลย

1.3.2 คำซ้อนที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำประเภทอื่น

คำประเภtnี้มีโครงสร้างในการประกอบขึ้นเป็นคำซ้อนกลวิธีเดียว โดยการประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำซึ่งหน่วยคำแรกเป็นหน่วยคำในหมวดคำกริยา และหน่วยคำที่ 2 เป็นหน่วยคำในหมวดคำ 2 หมวด ได้แก่ คำกริยาและคำขยาย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

จากกลวิธีการสร้างคำซ้อนข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำซ้อน 2 แบบ ดังนี้

1) แบบที่ 1 ก + ก

ตัวอย่าง

อดทน

เขาเป็นคนอดทน

2) แบบที่ 2 ก + ข

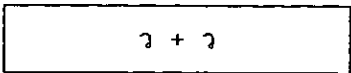
ตัวอย่าง

เด็ดขาด

เขาเป็นคนเด็ดขาด

1.4 คำซ้อนทำหน้าที่เป็นคำวิเศษณ์

จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่าคำซ้อนในภาษาไทยประเภทนี้มีประเภทย่อยประเภทเดียว กล่าวคือ คำซ้อนที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำวิเศษณ์ โดยในการสร้างคำซ้อนในภาษาไทย จะใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ จากคำในหมวดคำวิเศษณ์หมวดเดียว ดังที่ได้แสดงไว้ดังนี้

จากกลวิธีการสร้างคำซ้อนข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำซ้อนแบบเดียว ดังนี้

ตัวอย่าง

แบบ

ว + ว

ยิ่งนัก

ฉันดีใจยิ่งนัก

1.5 คำซ้อนทำหน้าที่เป็นคำบุพบท

จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่าคำซ้อนในภาษาไทยประเภทนี้มีประเภทย่อยประเภทเดียว กล่าวคือ คำซ้อนที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำบุพบท การสร้างคำซ้อนในภาษาไทย จะใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ จากคำในหมวดคำบุพบทหมวดเดียว ดังที่ได้แสดงไว้ดังนี้

บพ + บพ

จากกลวิธีการสร้างคำซ้อนข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำซ้อนแบบเดียว ดังนี้

ตัวอย่าง

แบบ

บพ + บพ

ใกล้ชิด

อยู่ใกล้ชิดกันแบบสองต่อสองอย่างนั้นไม่ดีหรอก

1.6 คำซ้อนทำหน้าที่เป็นคำเชื่อม

จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่าคำซ้อนในภาษาไทยประเภทนี้มีประเภทย่อยประเภทเดียว กล่าวคือ คำซ้อนที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำเชื่อม การสร้างคำซ้อนในภาษาไทย จะใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ จากคำในหมวดคำเชื่อมหมวดเดียว ดังที่ได้แสดงไว้ดังนี้

ช + ช

จากกลวิธีการสร้างคำซ้อนข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำซ้อนแบบเดียว ดังนี้

ตัวอย่าง

แบบ

ช + ช

ถ้าหาก

ถ้าหากคุณเป็นฉันคุณจะทำอย่างไร

2. ความหมายของคำซ้อน

จากการพิจารณาคำซ้อนในภาษาไทย ผู้วิจัยพบว่าคำซ้อนในภาษาไทยมีความหมายสัมพันธ์กับความหมายของหน่วยคำที่นำมาประกอบใน 4 ลักษณะ ดังต่อไปนี้

1. ความหมายคงที่
2. ความหมายเน้นหนักอยู่ที่ความหมายของส่วนประกอบส่วนใดส่วนหนึ่งเพียงส่วนเดียว
3. ความหมายกว้างออก
4. ความหมายในเชิงเปรียบเทียบ

2.1 ความหมายคงที่

คำซ้อนที่มีความหมายคงที่มักเกิดขึ้นกับคำซ้อนซึ่งมีหน่วยคำที่เป็นคำไทยซ้อนกับหน่วยคำที่มีรากคำมาจากภาษาอื่นหรือเป็นหน่วยคำที่มีรากคำจากภาษาอื่นทั้ง 2 ส่วน หรือคำซ้อนที่เกิดจากหน่วยคำ 2 หน่วยที่หน่วยคำหนึ่งไม่มีที่ใช้ในรูปประโยคปัจจุบัน อาจเป็นคำโบราณ หรือคำภาษาท้องถิ่น ต้องใช้ควบคู่กับอีกหน่วยคำหนึ่งที่มีที่ใช้ในรูปประโยคปัจจุบันและหน่วยคำที่นำมาซ้อนกันนั้นมีความหมายเหมือนกัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1. แก่นสาร (ไทย-บาลีสันสกฤต)
 - เขาพยายามหาแก่นของเรื่องนี้
 - เขาพยายามหาสาร(สาระ)ของเรื่องนี้
 - เขาพยายามหาแก่นสารของเรื่องนี้
2. ผันแปร (ไทย – เขมร)
 - ชีวิตผันไป
 - ชีวิตแปรไป
 - ชีวิตผันแปรไป
3. มิตรสหาย (บาลีสันสกฤต – บาลีสันสกฤต)
 - เขามีมิตรมาก
 - เขามีสหายมาก
 - เขามีมิตรสหายมาก
4. พบปะ (ไทย – จีน)
 - เขาพบเธออยู่เสมอ
 - เขาปะเธออยู่เสมอ
 - เขาพบปะเธออยู่เสมอ
5. เสื่อสาด (ไทย-จีน)
 - เอาเสื่อมาปู
 - เอาสาดมาปู
 - เอาเสื่อสาดมาปู

2.2. ความหมายเน้นหนักอยู่ที่ความหมายของส่วนประกอบส่วนใดส่วนหนึ่งเพียง

ส่วนเดียว

คำซ้อนที่มีความหมายเน้นหนักอยู่ที่ความหมายของส่วนประกอบส่วนใดส่วนหนึ่งเพียงส่วนเดียวมักจะเกิดขึ้นกับคำซ้อนซึ่งเกิดจากการนำหน่วยคำที่มีความหมายเป็นไปทำนองเดียวกันมาประกอบเข้าด้วยกันและมีความหมายเกี่ยวกับอวัยวะของร่างกายหรือคำซ้อนที่เกิดจากการนำหน่วยคำที่มีความหมายตรงกันข้ามมาซ้อนกัน และอาจมีความหมายของส่วนประกอบส่วนแรก หรือส่วนหลังเพียงส่วนเดียว ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1. ใจคอ

ใจคอฉันไม่อยู่กันเนื้อกับตัว

2. หน้าตา

เขามีหน้าตาดี

3. ผิดชอบ

คนขาดความรับผิดชอบมักกล่าวหาผู้อื่นเสมอ

4. เท็จจริง

ฉันอยากรู้เรื่องเท็จจริงเป็นอย่างไร

2.3 ความหมายกว้างออก

คำซ้อนที่มีความหมายกว้างออก คือ คำซ้อนจะครอบคลุมความหมายได้กว้างขึ้นกว่าความหมายของแต่ละหน่วยที่นำมาประกอบกันและมักจะเกิดขึ้นกับคำซ้อนที่เกิดจากการนำหน่วยคำที่มีความหมายเป็นไปทำนองเดียวกันมาประกอบเข้าด้วยกัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1. ป่วยตายาย หมายถึง “บรรพบุรุษ”

ป่วยตายายของเราก็อายุอย่างนี้มาตลอด

2. ขัดถู หมายถึง “กริยาทำความสะอาดซึ่งมีความกว้างกว่าเพียงแค่ขัดหรือถู”

ขัดถูบ้านให้สะอาดนะจ๊ะ

3. ข้าวปลา หมายถึง “อาหารทุกชนิด ไม่ได้หมายถึงเพียงข้าวหรือปลาเท่านั้น”

เขาชอบออกไปเที่ยวบ่อย ๆ ข้าวปลาก็ไม่ยอมทาน

4. ทูบตี หมายถึง “การทำร้ายด้วยวิธีต่าง ๆ ไม่เฉพาะทุบหรือตีเท่านั้น”

พ่อแม่ไม่ควรทุบตีลูก

2.4 ความหมายในเชิงเปรียบเทียบ

คำซ้อนที่มีความหมายในเชิงเปรียบเทียบ โดยแสดงนัยของความหมายของหน่วยคำที่มาซ้อนกันและมักจะเกิดขึ้นกับคำซ้อนที่เกิดจากการนำหน่วยคำที่มีความหมายเป็นไปทำนองเดียวกันมาประกอบเข้าด้วยกัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1) ดูดี ไม่ใช้เกี่ยวกับการดูหรือดี แต่มาใช้เกี่ยวกับความรู้สึกซาบซึ้งใจ ซาบซึ้งใจอันเปรียบได้กับการดูหรือดีนั้น

เขากับเธอรักกันอย่างดูดี

2) อ่อนหวาน หมายถึง “เป็นที่ชุ่มชื่นใจ ไม่กระด้าง”

เธอเป็นคนอ่อนหวานมาก

3) บีบคั้น หมายถึง “เคี้ยวข้าว”

สถานการณ์**บิบบิ้น**ทำให้เขาต้องฆ่าตัวตาย

4) ล่มจม หมายถึง “สิ้นเนื้อประดาตัว”

ครอบครัวของเขา**ล่มจม**มานานแล้ว

2.3 คำซ้ำ

คำนิยาม

คำซ้ำคือคำที่เกิดจากการนำคำใดคำหนึ่งมากล่าวซ้ำหลายครั้ง คำแต่ละคำที่จะนำมาซ้ำนี้เรียกว่าคำเดิมในการซ้ำคำอาจซ้ำคำเดิมทั้งคำหรือจะซ้ำเพียงบางส่วนก็ได้ และเมื่อก้าวซ้ำแล้วความหมายของคำส่วนใหญ่จะเปลี่ยนไปแต่บางทีก็คงเดิมดังตัวอย่างต่อไปนี้

ซ้ำคำเดิมทั้งคำ

	คำเดิม		คำซ้ำ	
ภาษาไทย	พี่		พี่ ๆ	
	ดำ		ดำดำ	
ภาษาเวียดนาม	luôn (เสมอ)		luôn luôn (เสมอ ๆ)	
	chăm (ซ้ำ)		chăm chăm (ค่อนข้างซ้ำ)	

ซ้ำคำเดิมบางส่วน

	คำเดิม		คำซ้ำ	
ภาษาไทย	ทั้งที่		ทั้ง ๆ ที่	
	ต่อไป		ต่อ ๆ ไป	
ภาษาเวียดนาม	xanh rì (เขียวขจี)		xanh rì rì (เขียวมาก ๆ)	

ความหมายเปลี่ยนไป

	คำเดิม		คำซ้ำ	
ภาษาไทย	เด็ก	(เด็กคนเดียว)	เด็ก ๆ	(เด็กหลายคน)
	ไปมา	(เที่ยวไปเที่ยวมา)	ไป ๆ มา ๆ	(ในที่สุด)
ภาษาเวียดนาม	chăm (ซ้ำ)		chăm chăm (ค่อนข้างซ้ำ)	
	nhà (บ้าน)		nhà nhà (บ้านทุกบ้าน)	

ความหมายคงเดิม

	คำเดิม		คำซ้ำ	
ภาษาไทย	บ่อย		บ่อย ๆ	
	เสมอ		เสมอ ๆ	
ภาษาเวียดนาม	thường (บ่อย)		thường thường (บ่อย ๆ)	
	luôn (เสมอ)		luôn luôn (เสมอ ๆ)	

เกณฑ์ในการพิจารณาคำซ้ำ

1. ถ้าเป็นคำซ้ำเสียงหนักเบาจะลงไม่เสมอกันและถ้าไม่ใช่คำซ้ำเสียงจะลงหนักเสมอกันและจะมีจังหวะเว้นเป็นช่วงระหว่างคำดังตัวอย่างต่อไปนี้

ชานาใส่เสื้อดำดำนา (“ดำ”คำแรกเป็นคำขยาย “ดำ”คำหลังเป็นคำกริยา และทั้งสองคำเป็นคำเดี่ยว)

สำหรับคำซ้ำที่ไม่เปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ (ทั้งในภาษาไทยและภาษาเวียดนาม) เมื่อออกเสียงจะลงเสียงเน้นที่พยางค์ท้ายดังตัวอย่างต่อไปนี้

ฉันใส่เสื้อสีดำ ๆ (ดำ ๆ เป็นคำซ้ำ)

Tôi mặc áo màu đen đen. (“đen đen” เป็นคำซ้ำ)

toi' mǎk' au' mǎu' den' den'

ฉัน ใส่ เสื้อ สี ดำ ๆ

ฉันใส่เสื้อสีดำ ๆ

สำหรับคำซ้ำที่เปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์เป็นเสียงตรีในภาษาไทย เมื่อออกเสียงจะลงเสียงเน้นเสียงพิเศษที่พยางค์แรกส่วนพยางค์ท้ายจะลงเสียงหนักธรรมดา ดังตัวอย่างต่อไปนี้

บ้านคุณอยู่ใกล้ใกล้ (“ใกล้ใกล้” เป็นคำซ้ำ)

2. สำหรับคำซ้ำในภาษาไทย คำที่ใช้เครื่องหมายไม้ยมกได้มักจะเป็นคำซ้ำดังตัวอย่างต่อไปนี้

ฉันจัดอาหารไว้เป็นที่ ๆ (“ที่ ๆ” เป็นคำซ้ำ)

ฉันไปซื้อที่ที่หัวหมาก (“ที่ที่” ไม่ใช่คำซ้ำเพราะ “ที่” คำแรกเป็นคำนาม ส่วน “ที่” คำหลังเป็นคำบุพบท)

3. ความหมายของคำซ้ำ ส่วนใหญ่จะเปลี่ยนไป แต่บางทีก็คงที่ ดังตัวอย่างที่ยกมาข้างต้น

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจะศึกษาคำซ้ำทั้งประเภทซ้ำทั้งคำ และซ้ำบางส่วนทั้งในภาษาเวียดนามและภาษาไทยในเรื่องต่อไปนี้

1. หน้าที่และโครงสร้างของคำซ้ำ
2. ความหมายของคำซ้ำ

คำซ้ำในภาษาเวียดนาม

1. หน้าที่และโครงสร้าง

จากการพิจารณาคำซ้ำในภาษาเวียดนาม ผู้วิจัยพบว่าคำซ้ำมีทั้งหมด 15 ประเภทดังต่อไปนี้

1. คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำนาม
2. คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำกริยา
3. คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำขยาย
4. คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำวิเศษณ์
5. คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำลักษณนาม
6. คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำสรรพนาม
7. คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำจำนวนนับ

8. คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำหน้าจำนวน
9. คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำหลังจำนวน
10. คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำช่วยหน้ากริยา
11. คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำบุพบท
12. คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำพิเศษ
13. คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำบอกเวลา
14. คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำลำดับที่
15. คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำปฏิเสธ

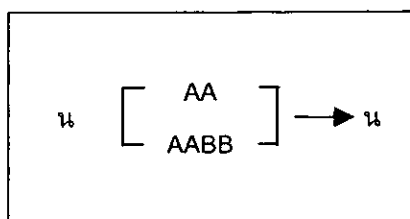
คำซ้ำเหล่านี้มีคำเดิมเป็นคำในหมวดคำทั้งหมด 15 หมวด ดังต่อไปนี้

1. หมวดคำที่ 1	คำนาม	(น)
2. หมวดคำที่ 2	คำกริยา	(ก)
3. หมวดคำที่ 3	คำขยาย	(ข)
4. หมวดคำที่ 4	คำวิเศษณ์	(ว)
5. หมวดคำที่ 5	คำลักษณนาม	(ล)
6. หมวดคำที่ 6	คำสรรพนาม	(ส)
7. หมวดคำที่ 7	คำจำนวนนับ	(จ)
8. หมวดคำที่ 8	คำหน้าจำนวน	(จ1)
9. หมวดคำที่ 9	คำหลังจำนวน	(จ2)
10. หมวดคำที่ 10	คำช่วยหน้ากริยา	(ช1)
11. หมวดคำที่ 11	คำบุพบท	(บพ)
12. หมวดคำที่ 12	คำพิเศษ	(พ)
13. หมวดคำที่ 13	คำบอกเวลา	(บว)
14. หมวดคำที่ 14	คำลำดับที่	(ลท)
15. หมวดคำที่ 15	คำปฏิเสธ	(ปส)

และคำซ้ำเหล่านี้มีรูปแบบ 6 แบบ ได้แก่ คำซ้ำแบบ AA ซึ่งเป็นคำซ้ำที่เกิดจากการกล่าวซ้ำคำพยางค์เดียว A 2 ครั้ง คำซ้ำแบบ AAA ซึ่งเป็นคำซ้ำที่เกิดจากการกล่าวซ้ำคำพยางค์เดียว A 3 ครั้ง คำซ้ำแบบ ABB ซึ่งเป็นคำซ้ำที่เกิดจากการกล่าวซ้ำพยางค์ที่สอง B 2 ครั้ง คำซ้ำแบบ AAAA ซึ่งเป็นคำซ้ำที่เกิดจากการกล่าวซ้ำคำพยางค์เดียว A 4 ครั้ง คำซ้ำแบบ AABB ซึ่งเป็นคำซ้ำที่เกิดจากการซ้ำคำ 2 พยางค์ AB โดยกล่าวพยางค์แรก A ซ้ำ 2 ครั้ง และกล่าวพยางค์ที่สอง B 2 ครั้ง และคำซ้ำแบบ ABAB ซึ่งเป็นคำซ้ำที่เกิดจากการกล่าวซ้ำคำ 2 พยางค์ AB 2 ครั้ง

1.1 คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำนาม

จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่าคำซ้ำในภาษาเวียดนามประเภทนี้มีประเภทย่อยประเภทเดียว กล่าวคือคำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำนาม การสร้างคำซ้ำในภาษาเวียดนาม จะใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการกล่าวซ้ำคำเดิมจากคำในหมวดคำนาม 2 แบบ ได้แก่ AA และ แบบ AABB ดังที่ได้แสดงไว้ดังนี้

จากกลวิธีการสร้างคำซ้ำข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำซ้ำ 2 แบบ ดังนี้

1) แบบที่ 1 น [AA] → น

ตัวอย่าง

nhà - nhà nhà
 na^2 na^2 na^2
บ้าน บ้านทุกบ้าน
Nhà nhà dều lên đèn .
 na^2 na^2 deu^2 len^1 den^2
บ้าน บ้าน พร้อม ขึ้น ไฟ
ทุกบ้านเปิดไฟ

2) แบบที่ 2 น [AABB] → น

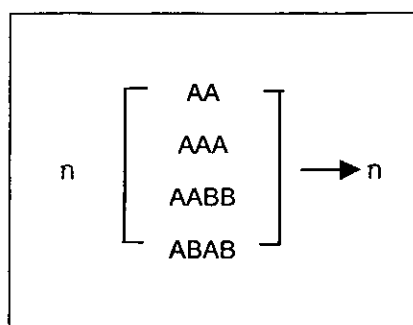
ตัวอย่าง

quần áo - quần quần áo áo
 $ku\check{a}n^2$ $ʔa\check{u}^2$ $ku\check{a}n^2$ $ku\check{a}n^2$ $ʔa\check{u}^2$ $ʔa\check{u}^2$
เสื้อผ้า เสื้อผ้า
Không có mua quần quần áo áo gì nữa .
 $xo\eta^1$ ko^2 mua $ku\check{a}n^2$ $ku\check{a}n^2$ $ʔa\check{u}^2$ $ʔa\check{u}^2$ zi^2 $nu\check{a}^2$
ไม่ มี ซื้อ กางเกง กางเกง เสื้อ เสื้อ อะไร อีก
ไม่ต้องซื้อเสื้อผ้าอะไรอีก

คำนามในภาษาเวียดนามที่ซ้ำได้ ส่วนใหญ่มักจะเป็นคำซ้อน ส่วนคำนามเดี่ยวที่ซ้ำได้ก็มีบ้างแต่มีจำนวนน้อย

1.2 คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำกริยา

จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่าคำซ้ำในภาษาเวียดนามประเภทนี้มีประเภทย่อยประเภทเดียว กล่าวคือคำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำกริยา การสร้างคำซ้ำในภาษาเวียดนาม จะใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการกล่าวซ้ำคำเดิมจากคำในหมวดคำกริยา 4 แบบ ได้แก่ แบบ AA และ แบบ AAA แบบ AABB และแบบ ABAB ดังที่ได้แสดงไว้ดังนี้

จากกลวิธีการสร้างคำซ้ำข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำซ้ำ 4 แบบ ดังนี้

1) แบบที่ 1 ก [AA] → ก

ตัวอย่าง

ไล่ค - ไล่ค ไล่ค
 lăk⁵ lăk⁵ lăk⁵
 เขย่า เขย่าๆ
 Hùng lăc lăc chai ruon .
 hun² lăk⁵ lăk⁵ cai¹ zɯən⁶
 Hung เขย่าๆ ขวด เหล้า
 Hung เขย่าๆขวดเหล้า

2) แบบที่ 2 ก [AAA] → ก

ตัวอย่าง

cuóng - cuóng cuóng cuóng
 kuon⁵ kuon⁵ kuon² kuon²
 รีบ รีบมาก ๆ
 Vi dăy trẽ mà nó cuóng cuóng cuóng lên .
 vi² zăi⁶ te³ ma² nɔ⁵ kuon⁵ kuon² kuon² len¹
 เพราะ ดี้น สาย ถึง เชอ รีบ มาก ๆ ขึ้น
 เพราะดี้นสายเธอถึงรีบมาก ๆ

3) แบบที่ 3 ก [AABB] → ก

ตัวอย่าง

đi lại - đi đi lại lại
 di¹ lại⁶ di¹ di¹ lại⁶ lại⁶
 ไปมา ไป ๆ มา ๆ
 Anh ta đi đi lại lại trong phòng.
 ɤn¹ ta¹ di¹ di¹ lại⁶ lại⁶ tɔŋ¹ fɔŋ²
 เขา ไป ไป มา มา ใน ห้อง
 เขาเดินไปเดินมาในห้อง

1) แบบที่ 1 ข [AA] → ข

ตัวอย่าง

ดอ - ดอ ดอ
 dɔː⁴ dɔː¹ dɔː⁴

แดง แดง ๆ

Cái túi màu dɔː dɔː kia giá bao nhiêu ?

kal˥˩ tui˥˩ mǎu² dɔː¹ dɔː⁴ kiɛ˥˩ za˥˩ bau˥˩ piɛu˥˩

ใบ กระเป๋า สี แดง ๆ โน้น ราคา เท่าไร

กระเป๋าใบสีแดง ๆ โน้น ราคาเท่าไร

2) แบบที่ 2 ข [AAA] → ข

ตัวอย่าง

con - cón còu con
 kɔn¹ kɔn⁴ kɔn² kɔn¹

ลูก เล็กเล็ก

Quả cón còu con mà sao dǎt thě?

kuə⁴ kɔn⁴ kɔn² kɔn¹ ma² sɔu¹ dǎt˥˩ t̃ě˥˩

ลูก เล็กเล็ก แต่ ทำไม แพง อย่างนั้น

ลูกเล็กเล็กแต่ทำไมถึงแพงขนาดนั้น

3) แบบที่ 3 ข [ABB] → ข

ตัวอย่าง

ดอ lòm - ดอ lòm lòm
 dɔː⁴ lɔm² dɔː⁴ lɔm² lɔm²

แดงจัด แดงมาก

Chú h̃ě deo chiéc m̃ui dɔː lòm lòm.

cu˥˩ he˥˩ deo¹ ciɛk˥˩ mu˥˩ dɔː⁴ lɔm² lɔm²

ตัวตลก ใส่ ล จมูก แดงมาก

ตัวตลกใส่จมูกแดงมาก

4) แบบที่ 4 ข [AAAA] → ข

ตัวอย่าง

xinh - xinh xính xìn xinh
 siŋ¹ siŋ¹ siŋ⁴ siŋ² siŋ¹

น่ารัก น่ารักมาก ๆ

Cô bé có khuôn mặt xinh xính xìn xinh.

ko¹ be˥˩ kɔ˥˩ xuon¹ măt⁶ siŋ¹ siŋ⁴ siŋ² siŋ¹

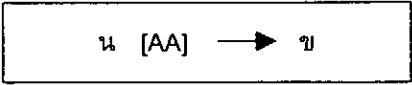
เด็ก(ผู้หญิง) มี ใบ หน้า น่ารักมาก ๆ

เด็ก(ผู้หญิง)มีใบหน้าน่ารักมาก ๆ

คำขยายในภาษาเวียดนามส่วนใหญ่นำเข้าได้

1.3.2 คำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำประเภทอื่น

คำประเภทนี้มีโครงสร้างในการกล่าวซ้ำขึ้นเป็นคำซ้ำกลวิธีเดียว โดยการกล่าวซ้ำคำเดิมจากคำนาม ดังที่ได้แสดงไว้ดังนี้

จากกลวิธีการสร้างคำซ้ำข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำซ้ำแบบเดียว ดังนี้

แบบ

ตัวอย่าง

น [AA] → ข

xư๑ng	-	xu๑ng		xu๑ng	
swyŋ'		swyŋ'		swyŋ'	
กระดุก		ผอม			
Ong	ta	có	khỏ	ngu๑i	<u>xu๑ng xu๑ng</u>
oŋ'	ta'	ko'	xo'	ŋu๑i'	swyŋ' swyŋ'
เขา	มี	รูปร่าง	คน	กระดุก	กระดุก
เขามีรูปร่างผอม					

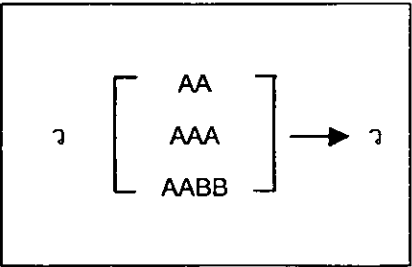
คำนามที่ซ้ำแล้วทำหน้าที่เป็นคำขยายในภาษาเวียดนามมีจำนวนน้อย

1.4 คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำวิเศษณ์

จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่าคำซ้ำในภาษาเวียดนามประเภทนี้สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทย่อย กล่าวคือคำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำวิเศษณ์ และคำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำประเภทอื่น การสร้างคำซ้ำในภาษาเวียดนาม จะใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการกล่าวซ้ำคำเดิมจากคำในหมวดคำ 5 หมวด ได้แก่ คำนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ คำบุพบท และคำลำดับที่ 3 แบบ ได้แก่ แบบ AA แบบ AAA และแบบ ABAB

1.4.1 คำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำวิเศษณ์

คำประเภทนี้มีโครงสร้างในการกล่าวซ้ำขึ้นเป็นคำซ้ำกลวิธีเดียว โดยการกล่าวซ้ำคำเดิมจากคำในหมวดคำวิเศษณ์ 3 แบบ ได้แก่ แบบ AA แบบ AAA และแบบ AABB ดังที่ได้แสดงไว้ดังนี้

จากกลวิธีการสร้างคำซ้ำข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำซ้ำ 3 แบบ ดังนี้

1) แบบที่ 1 ว [AA] → ว

ตัวอย่าง

luôn - luôn luôn
luôn¹ luôn¹ luôn¹

เสมอ เสมอ ๆ

Luôn luôn nhớ lời Bác Hồ dạy .

luôn¹ luôn¹ nhớ² lời⁵ bác⁵ hồ² dạy⁶

เสมอ เสมอ จำ คำ ลุง โฮ สอน

จำคำลุงโฮสอนเสมอ ๆ

2) แบบที่ 2 ว [AAA] → ว

ตัวอย่าง

toàn - toàn toàn toàn

toàn⁴ toàn⁴ toàn² toàn¹

(รู้)หมด (รู้) หมด (ย้า)

Mọi người biết tính nó toàn toàn toàn rồi .

mọi⁶ người² biết⁵ tính⁵ nó⁵ toàn⁴ toàn² toàn¹ rồi²

ทุก คน รู้ นิสัย เขา หมด แล้ว

ทุกคนรู้นิสัยเขาหมดแล้ว

3) แบบที่ 3 ว [AABB] → ว

ตัวอย่าง

vội vàng - vội vội vàng vàng

vội⁶ vàng² vội⁶ vội⁶ vàng² vàng²

รีบร้อน รีบ ๆ ร้อน ๆ

Anh đi đâu vội vội vàng vàng như vậy ?

anh¹ đi¹ đâu¹ vội⁶ vội⁶ vàng² vàng² như¹ vậy⁶

คุณ ไป ไหน รีบ ๆ ร้อน ๆ อย่าง นั้น

คุณไปไหนรีบ ๆ ร้อน ๆ อย่างนั้น

คำวิเศษณ์ในภาษาเวียดนามส่วนใหญ่นำเข้าได้

1.4.2 คำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำประเภทอื่น

คำประเภทนี้มีโครงสร้างในการกล่าวซ้ำขึ้นเป็นคำซ้ำ 4 กลวิธี โดยการกล่าวซ้ำคำเดิมจากคำในหมวดคำ 5 หมวด ได้แก่ คำนาม คำกริยา คำลำดับที่ และคำบุพบท แบบเดียวได้แก่แบบ AA

1) การกล่าวซ้ำคำเดิมจากคำในหมวดคำนาม แบบ AA ดังที่ได้แสดงไว้ดังนี้

น [AA] → ว

จากกลวิธีการสร้างคำซ้ำข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำซ้ำแบบเดียว ดังนี้

แบบ น [AA] → ว

ตัวอย่าง

ด้อi - ด้อi ด้อi
 dɔi² dɔi² dɔi²
 ชีวิต ตลอด
Dời dời nhớ ơn Bác Hồ vĩ đại.
 dɔi² dɔi² ɲɔ³ ɔn¹ bak⁵ ho² vi³ dai⁶
 ชีวิต ชีวิต จำ บุญคุณ ลุง โฮ ยิ่งใหญ่
 จำบุญคุณลุงโฮยิ่งใหญ่นตลอด

คำนามที่ซ้ำแล้วทำหน้าที่เป็นคำวิเศษณ์ในภาษาเวียดนามมีจำนวนน้อยมากเท่าที่พบมีอยู่เพียง 2 คำ ได้แก่ "dɔi" (ชีวิต) และ "kiép" (ชาติ)

2) การกล่าวซ้ำคำเดิมจากคำในหมวดคำกริยา แบบ AA ดังที่ได้แสดงไว้ดังนี้

ก [AA] → ว

จากกลวิธีการสร้างคำซ้ำข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำซ้ำแบบเดียว ดังนี้

แบบ น [AA] → ว

ตัวอย่าง

sɔ - sɔ sɔ
 sɔ² sɔ² sɔ²
 แตะ จะตะ
 Sai sɔ sɔ mà cứ chớ .
 sɔi¹ sɔ² sɔ² ma² ku⁵ co³
 ผิด แตะ ตะ แต่ ยัง ปฏิเสธ
 ผิดจะตะแต่ยังปฏิเสธ

คำกริยาที่ซ้ำแล้วทำหน้าที่เป็นคำวิเศษณ์ในภาษาเวียดนาม มีจำนวนน้อยมาก

3) การกล่าวซ้ำคำเดิมจากคำในหมวดคำลำดับที่ แบบ AA ดังที่ได้แสดงไว้ดังนี้

ลท [AA] → ว

จากกลวิธีการสร้างคำซ้ำข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำซ้ำแบบเดียว ดังนี้

แบบ

ลท [AA]→ ว

ตัวอย่าง

nhấ^t

gặ^t

ที่หนึ่ง

-

nhấ^t

gặ^t

ล้วน

nhấ^t

gặ^t

Chúng

mà^y

nhấ^t

nhấ^t

phảⁱ

nghe

lờⁱ

tau .

cun^t

mấ^t

gặ^t

gặ^t

fai⁴

gê¹

lẻ²

lẻ¹

พวกเขา

มึง

ที่หนึ่ง

ที่หนึ่ง

ล้วน

ต้อง

เชื่อฟัง

กู

พวกมึงล้วนต้องเชื่อฟังกู

คำลำดับที่ที่ซ้ำแล้วทำหน้าที่เป็นคำวิเศษณ์มีอยู่คำเดียว คือ “nhấ^t” (ที่หนึ่ง)

1) การกล่าวซ้ำคำเดิมจากคำในหมวดคำบุพบท แบบ AA ซึ่งมักจะมีคำหลังกริยา เช่น “ra” (ออก) “vào” (เข้า) ตามหลัง ดังที่ได้แสดงไว้ดังนี้

บพ [AA] → ว

จากกลวิธีการสร้างคำซ้ำข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำซ้ำแบบเดียว ดังนี้

แบบ

บพ [AA] → ว

ตัวอย่าง

xa

sa¹

ไกล

-

xa

sa¹

ไกล ๆ

xa

sa¹

sa¹

Đúng

xa

xa

ra !

đúng^t

sa¹

sa¹

zà¹

ยีน

ไกล

ไกล

ออก

ยีนไกล ๆ

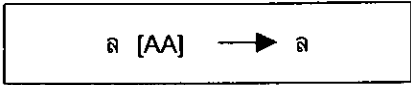
คำบุพบทที่ซ้ำแล้วทำหน้าที่เป็นคำวิเศษณ์ในภาษาเวียดนาม เท่าที่พบมีอยู่แค่ 2 คำ ได้แก่ “xa” (ไกล) และ “gần” (ใกล้)

1.5 คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำลักษณนาม

จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่าคำซ้ำในภาษาเวียดนามประเภทนี้สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทย่อย กล่าวคือคำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำลักษณนาม และคำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำประเภทอื่น การสร้างคำซ้ำในภาษาเวียดนาม จะใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการกล่าวซ้ำคำเดิมจากคำในหมวดคำ 2 หมวด ได้แก่ คำนามและคำลักษณนาม 2 แบบ ได้แก่ แบบ AA และแบบ AABB

1.5.1 คำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำลักษณนาม

คำประเภทนี้มีโครงสร้างในการกล่าวซ้ำขึ้นเป็นคำซ้ำกลวิธีเดียว โดยการกล่าวซ้ำคำเดิมจากคำในหมวดคำลักษณนาม แบบ AA ดังที่ได้แสดงไว้ดังนี้

จากกลวิธีการสร้างคำซ้ำข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำซ้ำแบบเดียว ดังนี้

แบบ

ล [AA] → ล

ตัวอย่าง

phần - phần phần

phần² phần² phần²

ส่วน ส่วน ๆ

Nó chia bánh thành phần phần .

no⁵ ci¹ bẻ⁵ ẻ² phần² phần²

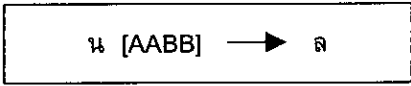
เขา แบ่ง ขนม เป็น ส่วน ส่วน

เขาแบ่งขนมเป็นส่วน ๆ

คำลักษณะนามในภาษาเวียดนามที่ซ้ำได้ก็มีบ้างแต่ปกติจะไม่ค่อยนิยมใช้

1.5.2 คำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำประเภทอื่น

คำประเภทนี้มีโครงสร้างในการกล่าวซ้ำขึ้นเป็นคำซ้ำกลวิธีเดียว โดยการกล่าวซ้ำคำเดิมจากคำในหมวดคำนาม แบบ AABB ดังที่ได้แสดงไว้ดังนี้

จากกลวิธีการสร้างคำซ้ำข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำซ้ำแบบเดียว ดังนี้

แบบ

น [AABB] → ล

ตัวอย่าง

lãng lỏp - lãng lãng lỏp lỏp

lãng² lỏp⁵ lãng² lãng² lỏp⁵ lỏp⁵

ซนซ้น ซ้น ๆ

Núi non trùng điệp lãng lãng lỏp lỏp .

nu⁵ non¹ tu² diep⁶ lãng² lãng² lỏp⁵ lỏp⁵

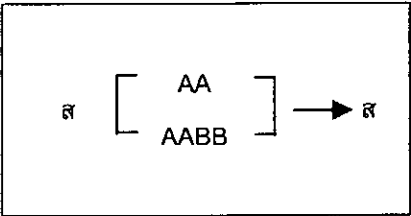
ภูเขา ภูเขา สลับซับซ้อน ซ้น ซ้น ซ้น ซ้น

ภูเขาสลับซับซ้อนเป็นซ้น ๆ

คำนามที่ซ้ำแล้วทำหน้าที่เป็นคำลักษณะนามเท่าที่พบมีอยู่คำเดียวคือ “lãng lỏp” (ซนซ้น)

1.6 คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำสรรพนาม

จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่าคำซ้ำในภาษาเวียดนามประเภทนี้มีประเภทย่อยประเภทเดียว กล่าวคือคำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำสรรพนาม การสร้างคำซ้ำในภาษาเวียดนาม จะใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการกล่าวซ้ำคำเดิมจากคำในหมวดคำสรรพนาม 2 แบบ ได้แก่ แบบ AA และแบบ AABB ดังที่ได้แสดงไว้ดังนี้

จากกลวิธีการสร้างคำซ้ำข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำซ้ำ 2 แบบ ดังนี้

1) แบบที่ 1 ส [AA] → ส

ตัวอย่าง

ai - ai ai
ʔai¹ ʔai¹ ʔai¹
ใคร ใคร ๆ
Ai ai cūng dep .
ʔai¹ ʔai¹ kuŋ³ dep⁶
ใคร ใคร ก็ สวย
ใคร ๆ ก็สวย

2) แบบที่ 2 ส [AABB] → ส

ตัวอย่าง

meɬ con - meɬ meɬ con con
me⁶ kon¹ me⁶ me⁶ kon¹ kon¹
แม่ลูก แม่ ๆ ลูก ๆ

Khi cālŋ gī thī lai “me me con con” .
xi¹ kʰɛŋ² zi² t̚i² lai⁶ me⁶ me⁶ kon¹ kon¹
เมื่อ ต้องการ อะไร ถึง มา แม่ แม่ ลูก ลูก
เมื่อต้องการอะไรถึงมาเรียกแม่ ๆ ลูก ๆ

คำสรรพนามในภาษาเวียดนามที่ซ้ำได้ส่วนใหญ่จะเป็นคำสรรพนามแบบไม่ชี้เฉพาะและคำที่เกี่ยวข้องกับเครือญาติ

1.7 คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำจำนวนนับ

จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่าคำซ้ำในภาษาเวียดนามประเภทนี้มีประเภทย่อยประเภทเดียว กล่าวคือคำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำจำนวนนับ การสร้างคำซ้ำในภาษาเวียดนาม จะใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการกล่าวซ้ำคำเดิมจากคำในหมวดคำจำนวนนับ แบบ AA ดังที่ได้แสดงไว้ดังนี้

$\mathbb{Q}[AA] \longrightarrow \mathbb{Q}$

จากกลวิธีการสร้างคำซ้ำข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำซ้ำแบบเดียว ดังนี้

แบบ จ [AA] → จ

ตัวอย่าง

tri:u	-	tri:u	tri:u
ti:u ⁶		ti:u ⁶	ti:u ⁶
ล้าน		ล้าน	ๆ

Chúng ta đã đi vào công trình này cả triệu triệu đồng.
 cung⁵ ta¹ đã³ đi⁴ vào² công¹ trình² này² cả⁴ triệu⁶ triệu⁶ đồng².
 พวกเขา เรา ได้ เท เข้า โครงการ นี้ ทั้ง ล้าน ล้าน ต้อง
 พวกเราได้เทเข้าโครงการนี้เป็นล้าน ๆ ต้อง

คำบอกจำนวนที่ซ้ำได้มักจะเป็นค่าที่เป็นเลขหลัก (หน่วย, สิบล, ร้อย, พัน, หมื่น, แสน, ล้าน)

1.8 คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำหน้าจำนวน

จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่าคำซ้ำในภาษาเวียดนามประเภทนี้มีประเภทย่อยประเภทเดียว กล่าวคือคำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำหน้าจำนวน การสร้างคำซ้ำในภาษาเวียดนาม จะใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการกล่าวซ้ำคำเดิมจากคำในหมวดคำหน้าจำนวน แบบ AA ดังที่ได้แสดงไว้ดังนี้

ଜୀ [AA] $\longrightarrow$ ଜୀ

จากกลวิธีการสร้างคำซ้ำข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำซ้ำแบบเดียว ดังนี้

ឃ្លា ទំ [AA] → ទំ

ตัวอย่าง

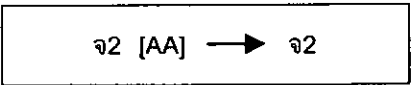
trac -	trac	trac	
tak ⁶		tak ⁶	tak ⁶
ᩈᩁᩬ᩵		ᩈᩁᩬ᩵	ᩈᩁᩬ᩵

Ong ta trac trac báy mưoi tuoi .
 ɔŋ¹ ta¹ tak⁶ tak⁶ báy⁴ mưoi¹ tuoi⁴ .
 เขา รว รว เจ็ดสิบ อายุ
 อายุเขารว ๗ เจ็ดสิบ

คำนำจำนวนที่ซ้ำได้เท่าที่พบมีเพียง 4 คำ ได้แก่ “khoàng” “trạc” “cỡ”(ประมาณ) และ “ขลิบ” (เกือบ)

1.9 คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำหลังจำนวน

จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่าคำซ้ำในภาษาเวียดนามประเภทนี้มีประเภทย่อยประเภทเดียว กล่าวคือคำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำหลังจำนวน การสร้างคำซ้ำในภาษาเวียดนาม จะใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการกล่าวซ้ำคำเดิมจากคำในหมวดคำหลังจำนวน แบบ AA ดังที่ได้แสดงไว้ดังนี้

จากกลวิธีการสร้างคำซ้ำข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำซ้ำแบบเดียว ดังนี้

แบบ

จ2 [AA] → จ2

ตัวอย่าง

vun - vun vun

vun' vun' vun'

พุน พุน ๑

Nấu cõ hai lon vun vun .

กั๊ญ⁵ kx³ hai' lon² vun' vun'

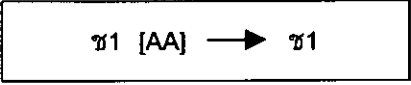
หุง ราว สอง กระป๋อง พุน พุน

หุงประมาณสองกระป๋องพุน ๑

คำหลังจำนวนที่ซ้ำได้มี 5 คำ ได้แก่ “già” “giác” (กว่า) “non” (อ่อน) “dãy”(เต็ม) และ “vun” (พุน)

1.10 คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำช่วยหน้ากริยา

จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่าคำซ้ำในภาษาเวียดนามประเภทนี้มีประเภทย่อยประเภทเดียว กล่าวคือคำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำช่วยหน้ากริยา การสร้างคำซ้ำในภาษาเวียดนาม จะใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการกล่าวซ้ำคำเดิมจากคำในหมวดคำช่วยหน้ากริยา แบบ AA ดังที่ได้แสดงไว้ดังนี้

จากกลวิธีการสร้างคำซ้ำข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำซ้ำแบบเดียว ดังนี้

แบบ

ซ1 [AA] → ซ1

ตัวอย่าง

hỏi - hỏi hỏi

hỏi' hỏi' hỏi'

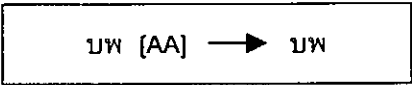
ก่อนข้าง ก่อนข้าง

Bát canh này có mùi hơi hơi chua rồi .
bat^s kɛŋ¹ nǎi² kɔ^s mu² hɔi¹ hɔi¹ cuo¹ zoi²
ซาม แกง นี้ มี กลิ่น ค่อนข้าง ค่อนข้าง เปรี้ยว แล้ว
แกงซามนี้มีกลิ่นค่อนข้างเปรี้ยวแล้ว

คำช่วยหน้ากริยาที่ซ้ำได้มีจำนวนน้อย เท่าที่พบมีเพียง 2 คำ คือ “hơi” (ค่อนข้าง) “suy” (เกือบ)

1.11 คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำบุพบท

จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่าคำซ้ำในภาษาเวียดนามประเภทนี้มีประเภทย่อยประเภทเดียว กล่าวคือคำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำบุพบท การสร้างคำซ้ำในภาษาเวียดนาม จะใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการกล่าวซ้ำคำเดิมจากคำในหมวดคำบุพบท แบบ AA ดังที่ได้แสดงไว้ดังนี้

จากกลวิธีการสร้างคำซ้ำข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำซ้ำแบบเดียว ดังนี้

แบบ

บพ [AA] → บพ

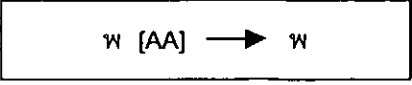
ตัวอย่าง

dọc	-	dọc	dọc							
zok ⁶		zok ⁶	zok ⁶							
ริม		ริม	ๆ							
Gái	mại	dâm	đứng	đầy	<u>dọc</u>	<u>dọc</u>	hai	bên	đường	
Yai ^s	mai ⁶	zăm ¹	duw ^s	dy ²	zok ⁶	zok ⁶	hai ¹	ben ¹	duy ²	
	โสเภณี		ยืน	เต็ม	ริม	ริม	สอง	ข้าง	ถนน	
	โสเภณียืนเต็มริมๆ ถนนทั้งสองข้าง									

คำบุพบทในภาษาเวียดนามที่ซ้ำได้ส่วนใหญ่เป็นคำบุพบทที่นำหน้าคำบอกสถานที่

1.12 คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำพิเศษ

จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่าคำซ้ำในภาษาเวียดนามประเภทนี้มีประเภทย่อยประเภทเดียว กล่าวคือคำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำพิเศษ การสร้างคำซ้ำในภาษาเวียดนาม จะใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการกล่าวซ้ำคำเดิมจากคำในหมวดคำพิเศษ แบบ AA ดังที่ได้แสดงไว้ดังนี้

จากกลวิธีการสร้างคำซ้ำข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำซ้ำแบบเดียว ดังนี้

2 ความหมายของคำซ้ำ

จากการพิจารณาความหมายของคำซ้ำในภาษาเวียดนาม ผู้วิจัยพบว่าคำชนิดต่าง ๆ ในภาษาเวียดนามเมื่อเป็นคำซ้ำแล้วจะมีความหมายต่าง ๆ ดังนี้

1. ความหมายไม่ต่างจากความหมายของคำเดิม
2. ความหมายไม่จำกัดแน่นอนเหมือนความหมายของคำเดิม
3. ความหมายเป็นพหูพจน์
4. ความหมายแฝงแสดงว่าทำอย่างไม่ตั้งใจ
5. ความหมายลดน้ำหนักลง
6. ความหมายเพิ่มน้ำหนักขึ้น
7. ความหมายเพิ่มน้ำหนักขึ้นเป็นพิเศษ
8. ความหมายใหม่
9. ความหมายแสดงนิสัย

2.1 ความหมายไม่ต่างจากความหมายของคำเดิม

คำซ้ำที่มีความหมายไม่ต่างจากความหมายของคำเดิม มักจะเกิดขึ้นกับคำซ้ำที่ทำหน้าที่เป็นคำวิเศษณ์ซึ่งมีคำเดิมเป็นคำวิเศษณ์ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1) thường - thường thường

t'uyng² t'uyng² t'uyng²

บ่อย บ่อย ๆ

Tôi thường dậy sớm .

toi' t'uyng² zhi⁶ xom⁵

ฉัน บ่อย ดื่น เร็ว

ฉันตื่นเร็วบ่อย

Tôi thường thường dậy sớm .

toi' t'uyng² t'uyng² zhi⁶ xom⁵

ฉัน บ่อย บ่อย ดื่น เร็ว

ฉันตื่นเร็วบ่อย ๆ

2) luôn - luôn luôn

luon¹ luon¹ luon¹

เสมอ เสมอ ๆ

Tôi luôn đi học đúng giờ .

toi' luon¹ di' hok⁶ dun⁵ z²

ฉัน เสมอ ไป เรียน เวลา

ฉันไปเรียนตรงเวลาเสมอ

Tôi luôn luôn đi học đúng giờ .

toi' luon¹ luon¹ di' hok⁶ dun⁵ z²

ฉัน เสมอ เสมอ ไป เรียน เวลา

ฉันไปเรียนตรงเวลาเสมอ ๆ

2.2 ความหมายไม่จำกัดแน่นอนเหมือนความหมายของคำเดิม

คำซ้ำที่มีความหมายไม่จำกัดแน่นอนเหมือนความหมายของคำเดิมมักจะเกิดขึ้นกับคำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำประเภทเดียวกันจากคำในหมวดคำ 4 หมวด ได้แก่ คำบุพบท คำหน้าจำนวน คำหลังจำนวน และคำลำดับที่ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1) quanh - quanh quanh

kuəŋ¹ kuəŋ¹ kuəŋ¹

รอบ รอบ ๆ

Nó lái xe đạo quanh thành phố .

กั๋ว lái⁵ se¹ za⁶ kuəŋ¹ t'əŋ² fo⁵

เขา ขับ รถ เที่ยว รอบ เมือง

เขาขับรถเที่ยวรอบเมือง

Nó lái xe đạo quanh quanh thành phố .

กั๋ว lái⁵ se¹ za⁶ kuəŋ¹ kuəŋ¹ t'əŋ² fo⁵

เขา ขับ รถ เที่ยว รอบ รอบ เมือง

เขาขับรถเที่ยวรอบ ๆ เมือง

2) khoảng - khoảng khoảng

xuəŋ⁴ xuəŋ⁴ xuəŋ⁴

ราว ราว ๆ

Mẹ đi chơi khoảng năm ngày thì về .

me⁶ di¹ cxi¹ xuəŋ⁴ nă¹ ŋă² t'ie² ve²

แม่ ไป เที่ยว ราว ห้า วัน ก็ กลับ

แม่ไปเที่ยวราวห้าวันก็กลับ

Mẹ đi chơi khoảng khoảng năm ngày thì về .

me⁶ di¹ cxi¹ xuəŋ⁴ xuəŋ⁴ nă¹ ŋă² t'ie² ve²

แม่ ไป เที่ยว ราว ราว ห้า วัน ก็ กลับ

แม่ไปเที่ยวราว ๆ ห้าวันก็กลับ

3) giác - giác giác

zak⁵ zak⁵ zak⁵

กว่า กว่า ๆ

Khoảng hai lạng giác .

xuəŋ⁴ hai¹ laŋ⁶ zak⁵

ประมาณ สอง กรัม กว่า

ประมาณสองกรั้มกว่า

Khoảng hai lạng giác giác .

xuəŋ⁴ hai¹ laŋ⁶ zak⁵ zak⁵

ประมาณ สอง กรัม กว่า กว่า

ประมาณสองกรั้มกว่า ๆ

4) dấu - dấu dấudấu² dấu² dấu²

แรก แรก ๆ

Khi đi xem kịch tôi thích ngồi đây ghế dấu .xi¹ đi¹ xem¹ kik⁶ toi¹ t'ik⁵ ngoi² zăi³ yē⁵ dấu²

เมื่อ ไป ดู ละคร ผม ชอบ นั่ง แถว เก้าอี้ แรก

เวลาไปดูละครผมชอบนั่งเก้าอี้แถวแรก

Khi đi xem kịch tôi thích ngồi đây ghế dấu dấu .xi¹ đi¹ xem¹ kik⁶ toi¹ t'ik⁵ ngoi² zăi³ yē⁵ dấu² dấu²

เมื่อ ไป ดู ละคร ผม ชอบ นั่ง แถว เก้าอี้ แรก แรก

เวลาไปดูละครผมชอบนั่งเก้าอี้แถวแรกๆ

2.3 ความหมายเป็นพหูพจน์

คำซ้ำที่มีความหมายเป็นพหูพจน์มักจะเกิดขึ้นกับคำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำประเภทเดียวกัน จากคำในหมวดคำ 5 หมวด ได้แก่ คำนาม คำกริยา คำสรรพนาม คำลักษณนาม และคำบอกจำนวน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1) nhà - nhà nhànhà² nhà² nhà²

บ้าน บ้านทุกบ้าน

Nhà đã lên đèn .nhà² đã³ lên¹ đèn²

บ้าน ได้ ขึ้น ไฟ

บ้านเปิดไฟแล้ว

Nhà nhà đã lên đèn .nhà² nhà² đã³ lên¹ đèn²

บ้าน บ้าน ได้ ขึ้น ไฟ

ทุกบ้านเปิดไฟแล้ว

2) gật - gật gậtgật⁶ gật⁶ gật⁶

พยัก พยัก (หลายครั้ง)

Nó gật đầu đồng ý .nó gật⁶ đầu² đồng² ý⁵

เขา พยัก หัว เห็นด้วย

เขาพยักหน้าเห็นด้วย

Nó gật gật đầu đồng ý .nó gật⁶ gật⁶ đầu² đồng² ý⁵

เขา พยัก พยัก หัว เห็นด้วย

เขาพยักหน้า(หลายครั้ง)เห็นด้วย

3) ai - ai ai

ʔai¹ ʔai¹ ʔai¹

ใคร ใคร ๆ

Ai cũng tin chuyện đó .

ʔai¹ kuŋ³ tin¹ cuŋien⁶ do⁵

ใคร ก็ เชื่อ เรื่อง นั้น

ใครก็เชื่อเรื่องนั้น

Ai ai cũng tin chuyện đó .

ʔai¹ ʔai¹ kuŋ³ tin¹ cuŋien⁶ do⁵

ใคร ใคร ก็ เชื่อ เรื่อง นั้น

ใคร ๆ ก็เชื่อเรื่องนั้น

4) đống - đống đống

doŋ⁵ doŋ⁵ doŋ⁵

กอง กอง ๆ

Chị ta nhóm rác thành đống .

ci⁶ ta¹ ɲom⁵ zək⁵ t'ɛŋ² doŋ⁵

พี่เขา รวม ขยะ เป็น กอง

พี่เขารวมขยะเป็นกอง

Chị ta nhóm rác thành đống đống .

ci⁶ ta¹ ɲom⁵ zək⁵ t'ɛŋ² doŋ⁵ doŋ⁵

พี่เขา รวม ขยะ เป็น กอง กอง

พี่เขารวมขยะเป็นกอง ๆ

5) chuc - chuc chuc

cuk⁶ cuk⁶ cuk⁶

สิบ สิบ ๆ

Cả chuc người ăn , sao mà không hết ?

ka⁴ cuk⁶ ɲuɲi² ʔăn¹ sɔa¹ ma² xoŋ¹ het⁵

ตั้ง สิบ คน กิน ทำไม ถึง ไม่ หมด

ตั้งสิบคนกินทำไมจึงไม่หมด

Cả chuc chuc người ăn , sao mà không hết ?

ka⁴ cuk⁶ cuk⁶ ɲuɲi² ʔăn¹ sɔa¹ ma² xoŋ¹ het⁵

ตั้ง สิบ สิบ คน กิน ทำไม ถึง ไม่ หมด

ตั้งสิบ ๆ คนกินทำไมจึงไม่หมด

2.4 ความหมายแฝงแสดงว่าทำอย่างไม่ต้องใจ

คำซ้ำที่มีความหมายแฝงแสดงว่าทำอย่างไม่ต้องใจมักจะเกิดขึ้นกับคำซ้ำที่ทำหน้าที่เป็นกริยาที่มีคำเดิมเป็นคำกริยา ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1) lật - lật lậtlật⁶ lật⁶ lật⁶

เปิด เปิด ๆ

Nó lật sách nhưng không đọc .nó⁵ lật⁶ sách⁵ nhưng¹ không¹ đọc⁶

เขา เปิด หนังสือ แต่ ไม่ อ่าน

เขาเปิดหนังสือแต่ไม่อ่าน

Nó lật lật sách nhưng không đọc .nó⁵ lật⁶ lật⁶ sách⁵ nhưng¹ không¹ đọc⁶

เขา เปิด เปิด หนังสือ แต่ ไม่ อ่าน

เขาเปิดๆ หนังสือแต่ไม่อ่าน

2) nói - nói nóinói⁵ nói⁵ nói⁵

พูด พูด ๆ

Tôi nói như vậy chứ chẳng có ý gì .tôi¹ nói⁵ như¹ vậy⁶ chứ⁵ chẳng⁴ có⁵ ý⁵ gì²

ผม พูด อย่าง นั้น แต่ ไม่ มี เจตนา อะไร

ผมพูดอย่างนั้นแต่ไม่มีเจตนาอะไร

Tôi nói nói như vậy chứ chẳng có ý gì .tôi¹ nói⁵ nói⁵ như¹ vậy⁶ chứ⁵ chẳng⁴ có⁵ ý⁵ gì²

ผม พูด พูด อย่าง นั้น แต่ ไม่ มี เจตนา อะไร

ผมพูด ๆ อย่างนั้นแต่ไม่มีเจตนาอะไร

2.5 ความหมายลดน้ำหนักลง

คำซ้ำที่มีความหมายลดน้ำหนักลง มักจะเกิดขึ้นกับคำศัพท์ทำหน้าที่เป็นคำขยายแบบ AA ซึ่งมีคำเดิมเป็นคำขยาย และเมื่อซ้ำแล้วอาจจะเปลี่ยนหรือไม่เปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1) dài - dài dàidài² dài² dài²

ยาว ยาว ๆ

Chị ta có khuôn mặt dài .cô⁶ ta¹ có⁵ khuôn¹ mặt⁶ dài²

เธอ มี ใบ หน้า ยาว

เธอมีใบหน้ายาว

Chị ta có khuôn mặt dài dài .cô⁶ ta¹ có⁵ khuôn¹ mặt⁶ dài² dài²

เธอ มี ใบ หน้า ยาว ยาว

เธอมีใบหน้ายาว ๆ

2) nhỏ - nhỏ nhỏ

ngó⁴ ngó¹ ngó⁴

เล็ก เล็ก ๆ

Ngôi nhà nhỏ này của ai ?

ngôi¹ nhà² ngó⁴ nhỏ² kuó⁴ ?ai¹

หลัง บ้าน เล็ก นี้ ของ ใคร

บ้านเล็กหลังนี้ของใคร

Ngôi nhà nhỏ nhỏ này của ai ?

ngôi¹ nhà² ngó¹ ngó⁴ nhỏ² kuó⁴ ?ai¹

หลัง บ้าน เล็ก เล็ก นี้ ของ ใคร

บ้านหลังเล็ก ๆ นี้ของใคร

2.6 ความหมายเพิ่มน้ำหนักขึ้น

คำซ้ำที่มีความหมายเพิ่มน้ำหนักขึ้นมักจะเกิดขึ้นกับคำซ้ำที่ทำหน้าที่เป็นคำขยายซึ่งมีคำเดิมเป็นคำขยายแบบ ABB และคำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำกริยาที่มีคำเดิมเป็นกริยาแสดงสภาพและตามหลังด้วย “là” (คือ) ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1) trắng phau - trắng phau phau

lắ⁵ fau¹ lắ⁵ fau¹ fau¹

ขาวจืด

ขาวมาก

Một đàn cò trắng phau bay qua .

môt⁶ đàn² kô² lắ⁵ fau¹ bắ¹ kua¹

หนึ่ง ฝูง นกกระยาง ขาวจืด บิน ผ่าน

นกกระยางขาวจืดฝูงหนึ่งบินผ่าน

Một đàn cò trắng phau phau bay qua .

môt⁶ đàn² kô² lắ⁵ fau¹ fau¹ bắ¹ kua¹

หนึ่ง ฝูง นกกระยาง ขาวมาก บิน ผ่าน

นกกระยางขาวมากฝูงหนึ่งบินผ่าน

2) nghĩ - nghĩ nghĩ

ngĩ⁵ ngĩ⁵ ngĩ⁵

คิดถึง

คิดถึงมาก

Lâu nay không gặp , làm người ta nhĩ .

lâu¹ nay¹ không¹ gặp⁶ làm² người² ta¹ ngĩ⁵

นาน ปัจจุบัน ไม่ เจอ ทำ ตัวเอง คิดถึง

นานมานี้ไม่ได้เจอทำให้ตัวเองคิดถึง

Lâu nay không gặp , làm người ta nhĩ nhĩ là .

lâu¹ nay¹ không¹ gặp⁶ làm² người² ta² ngĩ⁵ ngĩ⁵ là²

นาน ปัจจุบัน ไม่ เจอ ทำ ตัวเอง คิดถึง คิดถึง เป็น

นานมานี้ไม่ได้เจอทำให้ตัวเองคิดถึงมาก

2.7 ความหมายเพิ่มน้ำหนักขึ้นเป็นพิเศษ

คำซ้ำที่มีความหมายเพิ่มน้ำหนักขึ้นเป็นพิเศษ มักจะเกิดขึ้นกับคำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำประเภทเดียวกันจากคำในหมวดคำ 3 หมวดคำ ได้แก่ คำขยายโดยการกล่าวซ้ำแบบ AAA และ แบบ AAAA คำกริยาโดยการกล่าวซ้ำ แบบ ABAB และคำปฏิเสธโดยการกล่าวซ้ำแบบ AAAA และเมื่อซ้ำแล้วจะเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1) con - cón còn con

kon¹ kon⁴ kon² kon¹

เล็ก เล็กมาก ๆ

Chuyên con như vậy mà cũng đến làm phiền tôi .

cuyên⁶ kon¹ ɲw¹ vɿ⁶ ma² kuŋ³ den⁵ lam² fiɛn² toi¹

เรื่อง เล็ก อย่าง นั้น แต่ ก็ มา ทำ กวน ฉัน

เรื่องเล็กอย่างนั้นแต่ก็มารบกวนฉัน

Chuyên cón còn con như vậy mà cũng đến làm phiền tôi.

cuyên⁶ kon⁴ kon² kon¹ ɲw¹ vɿ⁶ ma² kuŋ³ den⁵ lam² fiɛn² toi¹

เรื่อง เล็กมาก ๆ อย่าง นั้น แต่ ก็ มา ทำ กวน ฉัน

เรื่องเล็กมาก ๆ อย่างนั้นก็มารบกวนฉัน

2) xinh - xinh xính xình xinh

sin¹ sin¹ sin⁴ sin² xing

น่ารัก น่ารักมาก ๆ

Chiếc áo này trông xinh nhỉ !

ciɛk³ ʔaʊ⁵ nǎi² toŋ¹ sin¹ ɲi⁴

ตัว เสื้อ นี้ ดู น่ารัก นะ

เสื้อตัวนี้ดูน่ารักนะ

Chiếc áo này trông xinh xính xình xinh nhỉ !

ciɛk³ ʔaʊ⁵ nǎi² toŋ¹ sin¹ sin⁴ sin² sin¹ ɲi⁴

ตัว เสื้อ นี้ ดู น่ารักมาก ๆ นะ

เสื้อตัวนี้ดูน่ารักมาก ๆ นะ

3) buón thiú - buón thiú buón thiú

buon² t'ieu¹ buon² t'ieu⁴ buon² t'ieu¹

เซร้า เซร้ามาก ๆ

Có chuyện gì mà trông nó buón thiú như vậy ?

ko⁵ cɯɛn⁶ zi² ma² toŋ¹ no⁵ buon² t'ieu¹ ɲw⁴ vɿ⁶

มี เรื่อง อะไร ถึง ดู เขา เซร้า อย่าง นั้น

มีเรื่องอะไรถึงดูเขาเซร้าอย่างนั้น

Có chuyện gì mà trông nó buón thiú buón thiú như vậy ?

ko⁵ cɯɛn⁶ zi² ma² toŋ¹ no⁵ buon² t'ieu⁴ buon² t'ieu¹ ɲw⁴ vɿ⁶

มี เรื่อง อะไร ถึง ดู เขา เซร้ามาก ๆ อย่าง นั้น

มีเรื่องอะไรถึงดูเขาเซร้ามาก ๆ อย่างนั้น

4) không - không không không không

không¹ không¹ không⁴ không² không¹

ไม่ ไม่ (ย้า)

Tôi không biết .

toi¹ không¹ biết⁵

ฉัน ไม่ รู้

ฉันไม่รู้

Tôi không không không không biết .

toi¹ không¹ không⁴ không² không¹ biết⁵

ฉัน ไม่ (ย้า) รู้

ฉันไม่รู้จริงๆ

2.8 ความหมายใหม่

คำซ้ำที่มีความหมายใหม่มักจะเกิดขึ้นกับคำซ้ำซึ่งทำหน้าที่ต่างไปจากหน้าที่ของคำเดิม และคำประเภทนี้มีจำนวนน้อย ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1) nhất - nhất nhất

nhất⁵ nhất⁵ nhất⁵

ที่หนึ่ง ล้วน

Anh ta đạt giải nhất trong cuộc thi cầu lông .

anh¹ ta¹ đạt⁶ giải⁴ nhất⁵ trong¹ cuộc⁶ thi¹ cầu² lông¹

เขา ได้รับ รางวัล ที่หนึ่ง ใน นัด แข่งขัน แบดมินตัน

เขาได้รับรางวัลที่หนึ่งในการแข่งขันแบดมินตัน

Mọi người nhất nhất phải tuân theo pháp luật .

mọi⁶ người² nhất⁵ nhất⁵ phải⁴ tuân⁵ theo¹ pháp⁵ luật⁶

ทุก คน ที่หนึ่ง ที่หนึ่ง ต้อง ปฏิบัติ ตาม กฎหมาย

ทุกคนล้วนต้องปฏิบัติตามกฎหมาย

2) sẽ - sẽ sẽ

sẽ² sẽ² sẽ²

แต่ะ จะจะ

Sẽ vào xem có nóng không .

sẽ² vào² xem¹ có⁵ nóng⁵ không¹

แต่ะ เข้า ดู มี ร้อน ไหม

แต่ะดูว่าร้อนไหม

Nằm sờ sờ trên bàn mà ùm không thấy .

nằm² sờ² sờ² trên¹ bàn² mà² ùm² không¹ thấy⁵

นอน แต่ะ แต่ะ บน โต๊ะ แต่ หา ไม่ เจอ

นอนจะจะอยู่บนโต๊ะแต่หาไม่เจอ

- 3) xuông - xuông xuông
 suɣŋ¹ suɣŋ¹ suɣŋ¹
 กระตุก ผอม
 Ong ta có khỏ nguời xuông xuông .
 oŋ¹ ta¹ kɔ⁵ xo⁴ ŋuɣi² suɣŋ¹ suɣŋ¹
 เขา มี รูปร่าง คน กระตุก กระตุก
 เขามีรูปร่างผอม

- 4) đời - đời đời
 dɔi² dɔi² dɔi²
 ชีวิต ตลอด
đời đời nhỡ ơn Bác Hồ vĩ đại .
 dɔi² dɔi² ɲɔ⁵ ɔn¹ bak⁵ ho² vi³ dai⁶
 ชีวิต ชีวิต จำ บุญคุณ ลุงโฮ ยิ่งใหญ่
 จำบุญคุณลุงโฮยิ่งใหญ่มากตลอด

- 5) xa - xa xa
 sa¹ sa¹ sa¹
 ไกล ไกล ๆ
 Đúng xa xa ra !
 dwŋ⁵ sa¹ sa¹ za¹
 ยิน ไกล ไกล ออก
 ยินไกล ๆ

- 6) lấp lấp - lấp lấp lấp lấp
 lɛp² lɛp⁵ lɛp² lɛp² lɛp⁵ lɛp⁵
 ชนชั้น ชั้น ๆ
 Núi non trềng diệp lấp lấp lấp lấp .
 nuɿ⁵ non¹ ɬɛŋ² diɛp⁶ lɛp² lɛp² lɛp⁵ lɛp⁵
 ภูเขา ภูเขา สลับซับซ้อน ชั้น ชั้น ชั้น ชั้น
 ภูเขาสลับซับซ้อนเป็นชั้น ๆ

2.9 ความหมายแสดงนิสัย

คำซ้ำที่มีความหมายแสดงนิสัยมักจะเกิดขึ้นกับคำซ้ำซึ่งทำหน้าที่เป็นคำบอกเวลาที่มีคำเดิมเป็นคำบอกเวลา ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- 1) đời - đời đời
 toɿ⁵ toɿ⁵ toɿ⁵
 คำ ทุกคำ
Tôi , đời sẽ học bài .
 toɿ⁵ toɿ¹ sɛ³ hɔk⁶ bai²
 คำ ฉัน จะ เรียน บท
 คำฉันจะดูหนังสือ

Tôi đi , tôi sẽ học bài .

toi⁵ toi⁵ toi⁵ sẽ¹ học⁶ bài²

คำ คำ ฉัน จะ เรียน บท

ทุกคำฉันจะดูหนังสือ

2) chiều - chiều chiều

cieu² cieu² cieu²

เย็น ทุกเย็น

Chiều ra đứng ngõ sau .

cieu² za¹ dwng⁵ ng³ sau¹

เย็น ออก ยืน ประตู หลัง

เย็นออกมายืนที่ประตูหลัง

Chiều chiều ra đứng ngõ sau.

cieu² cieu² za¹ dwng⁵ ng³ sau¹

เย็น เย็น ออก ยืน ประตู หลัง

ทุกเย็นออกมายืนที่ประตูหลัง

คำซ้ำในภาษาไทย

1 หน้าที่และโครงสร้าง

จากการพิจารณาคำซ้ำผู้วิจัยพบว่าคำซ้ำในภาษาไทยมีทั้งหมด 16 ประเภท ดังต่อไปนี้

1. คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำนาม
2. คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำกริยา
3. คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำขยาย
4. คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำวิเศษณ์
5. คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำลักษณนาม
6. คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำสรรพนาม
7. คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำจำนวนนับ
8. คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำหน้าจำนวน
9. คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำหลังจำนวน
10. คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำช่วยหน้ากริยา
11. คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำบุพบท
12. คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำเชื่อม
13. ทำหน้าที่เป็นคำพิเศษ
14. คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำบอกกำหนด
15. คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำบอกเวลา
16. คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำลำดับที่

คำซ้ำเหล่านี้มีคำเดิมเป็นคำในหมวดคำ 16 หมวด ดังต่อไปนี้

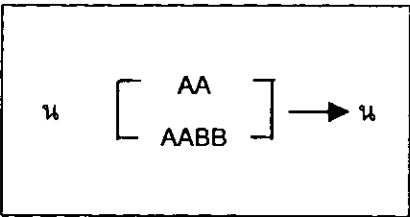
1. หมวดคำที่ 1	คำนาม	(น)
2. หมวดคำที่ 2	คำกริยา	(ก)

- 3. หมวดคำที่ 3 คำขยาย (ข)
- 4. หมวดคำที่ 4 คำวิเศษณ์ (ว)
- 5. หมวดคำที่ 5 คำลักษณนาม (ล)
- 6. หมวดคำที่ 6 คำสรรพนาม (ส)
- 7. หมวดคำที่ 7 คำจำนวนนับ (จ)
- 8. หมวดคำที่ 8 คำหน้าจำนวน (จ1)
- 9. หมวดคำที่ 9 คำหลังจำนวน (จ2)
- 10. หมวดคำที่ 10 คำช่วยหน้ากริยา (ช1)
- 11. หมวดคำที่ 11 คำบุพบท (บพ)
- 12. หมวดคำที่ 12 คำเชื่อม (ช)
- 13. หมวดคำที่ 13 คำพิเศษ (พ)
- 14. หมวดคำที่ 14 คำบอกกำหนด (บก)
- 15. หมวดคำที่ 15 คำบอกเวลา (บว)
- 16. หมวดคำที่ 16 คำลำดับที่ (ลท)

และคำซ้ำเหล่านี้มีรูปแบบ 4 แบบ ได้แก่ คำซ้ำแบบ AA ซึ่งเป็นคำซ้ำที่เกิดจากการกล่าวซ้ำ คำพยางค์เดียว A 2 ครั้ง คำซ้ำแบบ AABB ซึ่งเป็นคำซ้ำที่เกิดจากการกล่าวซ้ำคำ 2 พยางค์ AB โดยกล่าวพยางค์แรก A ซ้ำ 2 ครั้ง และกล่าวซ้ำพยางค์ที่สอง B 2 ครั้ง คำซ้ำแบบ ABAB ซึ่งเป็นคำซ้ำที่เกิดจากการกล่าวซ้ำคำ 2 พยางค์ AB 2 ครั้ง และคำซ้ำแบบ AAB ซึ่งเป็นคำซ้ำที่เกิดจากการกล่าวซ้ำพยางค์แรก A ของคำ 2 พยางค์ AB 2 ครั้ง

1.1 คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำนาม

จากการศึกษา ผู้วิจัยพบว่าคำซ้ำในภาษาไทยประเภทนี้มีประเภทย่อยประเภทเดียว กล่าวคือ คำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำนาม การสร้างคำซ้ำในภาษาไทย จะใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการกล่าวซ้ำคำเดิมจากคำในหมวดคำนาม 2 แบบ ได้แก่ แบบ AA และแบบ AABB ดังที่ได้แสดงไว้ดังนี้

จากกลวิธีการสร้างคำซ้ำข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำซ้ำ 2 แบบ ดังนี้

- 1) แบบที่ 1 น [AA] → น

ตัวอย่าง

ลูก – ลูก ๗

ลูกของคุณคิดถึงคุณมาก

ลูก ๗ ของคุณคิดถึงคุณมาก

2) แบบที่ 2 $n \text{ [AABB]} \rightarrow n$

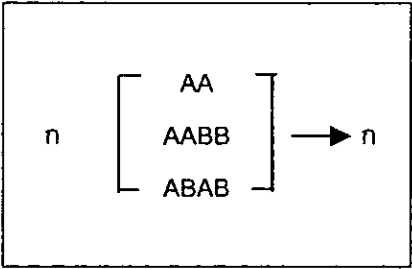
ตัวอย่าง

พี่น้อง – พี่ ๆ น้อง ๆ พี่น้องพากันมาเป็นกลุ่ม
พี่ ๆ น้อง ๆ พากันมาเป็นกลุ่ม

คำนามในภาษาไทยที่ซ้ำได้ส่วนใหญ่เป็นคำเรียกเครือญาติ

1.2 คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำกริยา

จากการศึกษา ผู้วิจัยพบว่าคำซ้ำในภาษาไทยประเภทนี้มีประเภทย่อยประเภทเดียว กล่าวคือ คำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำกริยา การสร้างคำซ้ำในภาษาไทย จะใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการกล่าวซ้ำคำเดิมจากคำในหมวดคำกริยา 3 แบบ ได้แก่ แบบ AA แบบ AABB และ แบบ ABAB ดังที่ได้แสดงไว้ดังนี้

จากกลวิธีการสร้างคำซ้ำข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำซ้ำ 3 แบบ ดังนี้

1) แบบที่ 1 $n \text{ [AA]} \rightarrow n$

ตัวอย่าง

คิด – คิด ๆ ฉันคิดดูแล้วเธอน่าจะได้เข้ารอบ 10 คนสุดท้ายนะ
 ฉันคิด ๆ ดูแล้วเธอน่าจะได้เข้ารอบ 10 คนสุดท้ายนะ

2) แบบที่ 2 $n \text{ [AABB]} \rightarrow n$

ตัวอย่าง

ไปมา – ไป ๆ มา ๆ เขาไปมาระหว่างกรุงเทพฯ กับเชียงใหม่
 เขาไป ๆ มา ๆ ระหว่างกรุงเทพฯ กับเชียงใหม่

3) แบบที่ 3 $n \text{ [ABAB]} \rightarrow n$

ตัวอย่าง

กระเถิบ – กระเถิบ ๆ คุณกระเถิบเข้ามาหน่อย
 คุณกระเถิบ ๆ เข้ามาหน่อย

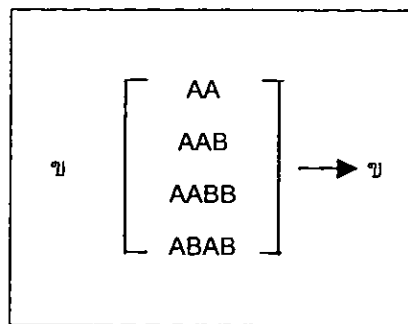
คำกริยาในภาษาไทยที่ซ้ำได้ส่วนใหญ่เป็นคำกริยาแสดงสภาพและคำกริยาแสดงอาการ

1.3 คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำขยาย

จากการศึกษา ผู้วิจัยพบว่าคำซ้ำในภาษาไทยประเภทนี้สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทย่อย กล่าวคือ คำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำขยาย การสร้างคำซ้ำในภาษาไทย จะใช้กลวิธีการสร้างคำ ด้วยการกล่าวซ้ำคำเดิมจากคำในหมวดคำ 2 หมวด ได้แก่ คำนาม และคำขยาย 4 แบบ ได้แก่ แบบ AA แบบ AAB แบบ AABB และ แบบ ABAB

1.3.1 คำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำขยาย

คำประเภทนี้มีโครงสร้างในการกล่าวซ้ำขึ้นเป็นคำซ้ำกลวิธีเดียวโดยการกล่าวซ้ำคำเดิมจากคำในหมวดคำขยาย 4 แบบ ได้แก่ แบบ AA แบบ AAB แบบ AABB และ แบบ ABAB ดังที่ได้แสดงไว้ ดังนี้

จากกลวิธีการสร้างคำซ้ำข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำซ้ำ 4 แบบ ดังนี้

1) แบบที่ 1 ข [AA] → ข

ตัวอย่าง

เก่ง - เก่ง ๆ ครูชอบนักเรียนเก่ง
ครูชอบนักเรียนเก่ง ๆ

2) แบบที่ 2 ข [AAB] → ข

ตัวอย่าง

ทั่วไป - ทั่ว ๆ ไป เขาเก่งกว่าเด็กทั่วไป
เขาเก่งกว่าเด็กทั่ว ๆ ไป

3) แบบที่ 3 ข [AABB] → ข

ตัวอย่าง

สวยงาม - สวย ๆ งาม ๆ ใคร ๆ ก็ชอบของสวยงาม
ใคร ๆ ก็ชอบของสวย ๆ งาม ๆ

4) แบบที่ 4 ข [ABAB] → ข

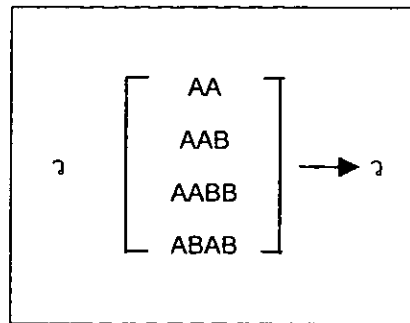
ตัวอย่าง

อ่อย - อ่อย ๆ มีอะไรอ่อยให้กินไหม
มีอะไรอ่อย ๆ ให้กินไหม

คำขยายในภาษาไทยส่วนใหญ่ซ้ำได้

1.4.1 คำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำวิเศษณ์

คำประเภทยี่มีโครงสร้างในการกล่าวซ้ำขึ้นเป็นคำซ้ำกลวิธีเดียวโดยการกล่าวซ้ำคำเดิมจากคำในหมวดคำวิเศษณ์ 4 แบบ ได้แก่ แบบ AA แบบ AAB แบบ AABB และแบบ ABAB ดังที่ได้แสดงไว้ ดังนี้

จากกลวิธีการสร้างคำซ้ำข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำซ้ำ 4 แบบ ดังนี้

- 1) แบบที่ 1 ๖ [AA] → ๖

ตัวอย่าง

ប៉ុន្មាន – ប៉ុន្មាន ។

หน้อยมาเยียมนกบ้อย

หน้อยมาเขียนนกน้อย ๆ

- 2) แบบที่ 2 ว [AAB] → ว

ตัวอย่าง

ต่อไป - ต่อ ๆ ไป

คุณช่วยส่งกับข้าวจานนี้ต่อไปหน่อย

คุณช่วยส่งกับข้าวจานนี้ต่อ ๆ ไปหน่อย

- 3) แบบที่ 3 ๖ [AABB] → ๖

ตัวอย่าง

งกเงิ่น - งก ๆ เงิ่น ๆ

ทำอะไรงเงินอยู่คนเดียวคะ

ทำอะไรรองก ๗ เงิน ๗ อยู่คนเดียวจะ

- 4) แบบที่ 4 ๖ [AABB] → ๖

ตัวอย่าง

เท่าไร-เท่าไร ๑

คุณจะทำอะไรก็ได้

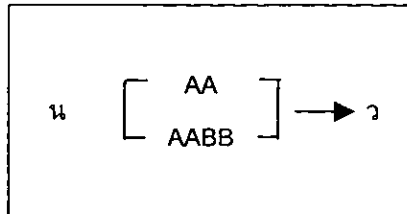
คุณจะทำอะไร ๑ ก็ได้

คำวิเศษณ์ในภาษาไทยส่วนใหญ่ซ้ำได้

1.4.2 คำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำประเภทอื่น

คำประเภtnี้มีโครงสร้างในการกล่าวซ้ำขึ้นเป็นคำซ้ำ 3 กลวิธี โดยการกล่าวซ้ำ
คำเดิมจากคำในหมวดคำ 3 หมวด ได้แก่ คำนาม คำกริยา และคำบุพบท 2 แบบ ได้แก่ แบบ AA
และ แบบ AABB

1) การกล่าวซ้ำคำเดิมในหมวดคำนาม 2 แบบ ได้แก่ แบบ AA และแบบ AABB ดังที่ได้แสดงไว้ ดังนี้

จากกลวิธีการสร้างคำซ้ำข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำซ้ำ 2 แบบ ดังนี้

1) แบบที่ 1 น [AA] $\rightarrow$ ๖

ตัวอย่าง

หมา - หมา ๆ

หมาเป็นสัตว์ที่น่ารัก

พูดหมา ๆ อย่างนี้ได้ยากได้เรื่องหรอก

2) แบบที่ 2 ห [AABB] → ว

ตัวอย่าง

ឧ បតា-ឧ ។ បតា ។

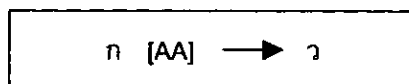
หน้อยเลี้ยงงู

หน้อยเลี้ยงปลา

หน่อยรูเรื่องสัตว์เพียงงู ๑ ปลา ๑ เท่านั้น

คำนามที่ซ้ำแล้วทำหน้าที่เป็นคำวิเศษณ์ในภาษาไทยมีจำนวนน้อยมากและคำที่ซ้ำได้นั้นมักจะเป็นคำนามบอกชื่อสัตว์

2) การกล่าวซ้ำคำเดิมจากคำในหมวดคำกริยา แบบ AA ดังที่ได้แสดงไว้ ดังนี้

จากกลวิธีการสร้างคำซ้ำข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำซ้ำแบบเดียว ดังนี้

בענין ה [AA] → ג

ตัวอย่าง

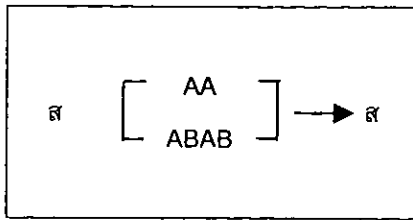
សាក - សាក ។

เอาผักไปลวก

เธอเป็นคนมั้งง่าย ชอบทำอะไรรวดเร็ว ๆ

คำกริยาที่ซ้ำแล้วทำหน้าที่เป็นคำวิเศษณ์ในภาษาไทยมักจะเป็นคำกริยาแสดงอาการ

3) การกล่าวซ้ำคำเดิมจากคำในหมวดคำบุพบท แบบ AA ดังที่ได้แสดงไว้ ดังนี้

จากกลวิธีการสร้างคำซ้ำข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำซ้ำ 2 แบบ ดังนี้

1) แบบที่ 1 ส [AA] → ส

ตัวอย่าง

ไหน – ไหน ๆ คุณไปไหนก็ราคานี้แหละ
 คุณไปไหน ๆ ก็ราคานี้แหละ

2) แบบที่ 2 ส [ABAB] → ส

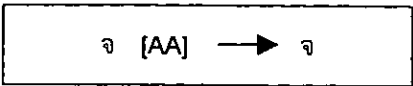
ตัวอย่าง

อะไร – อะไร ๆ สมัยนี้อะไรก็แพงไปหมด
 สมัยนี้อะไร ๆ ก็แพงไปหมด

คำสรรพนามในภาษาไทยที่ซ้ำได้ส่วนใหญ่จะเป็นคำสรรพนามแบบไม่ชี้เฉพาะ เช่น ใคร อะไร เป็นต้น และคำบอกบุรุษ 3 คำ ได้แก่ “เรา” “เขา” และ “ท่าน”

1.7 คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำจำนวนนับ

จากการศึกษา ผู้วิจัยพบว่าคำซ้ำในภาษาไทยประเภทนี้มีประเภทย่อยประเภทเดียว กล่าวคือ คำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำจำนวนนับ การสร้างคำซ้ำในภาษาไทย จะใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการ กล่าวซ้ำคำเดิมจากคำในหมวดคำจำนวนนับ แบบ AA ดังที่ได้แสดงไว้ ดังนี้

จากกลวิธีการสร้างคำซ้ำข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำซ้ำแบบเดียว ดังนี้

แบบ จ [AA] → จ

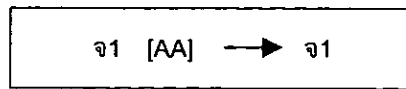
ตัวอย่าง

ร้อย – ร้อย ๆ เขามีเงินเป็นร้อย
 เขามีเงินเป็นร้อย ๆ

คำจำนวนนับในภาษาไทยที่ซ้ำได้มีจำนวนน้อย เท่าที่พบมีเพียง 9 คำ ได้แก่ “สิบ” “ร้อย” “พัน” “หมื่น” “แสน” “ล้าน” “โกฏิ” “ทุก” และ “หลาย”

1.8 คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำหน้าจำนวน

จากการศึกษา ผู้วิจัยพบว่าคำซ้ำในภาษาไทยประเภทนี้มีประเภทย่อยประเภทเดียว กล่าวคือ คำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำหน้าจำนวน การสร้างคำซ้ำในภาษาไทยจะใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการ กล่าวซ้ำคำเดิมจากคำในหมวดคำหน้าจำนวน แบบ AA ดังที่ได้แสดงไว้ ดังนี้

จากกลวิธีการสร้างคำซ้ำข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำซ้ำแบบเดียว ดังนี้

លេខ

७1 [AA] → ७1

ตัวอย่าง

ຮາວ - ຮາວ ງ

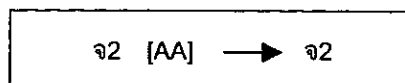
เมื่อวานฉันเข้านอนราว 5 ทุ่ม

เมื่อวานฉันเข้านอนราว ๗ 5 หุ่

คำหน้าจำนวนในภาษาไทยที่ซ้ำได้มีแค่ 2 คำได้แก่ “ราว” และ “เกือบ”

1.9 คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำหลังจำนวน

จากการศึกษา ผู้วิจัยพบว่าคำซ้ำในภาษาไทยประเภทนี้มีประเภทย่อยประเภทเดียว กล่าวคือ คำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำหลังจำนวน การสร้างคำซ้ำในภาษาไทยจะใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการกล่าวซ้ำคำเดิมจากคำในหมวดคำหลังจำนวน แบบ AA ดังที่ได้แสดงไว้ ดังนี้

จากกลวิธีการสร้างคำซ้ำข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำซ้ำแบบเดียว ดังนี้

ឃ្លា

๑2 [AA] → ๑2

ตัวอย่าง

ถั่ว - ถั่ว ๆ

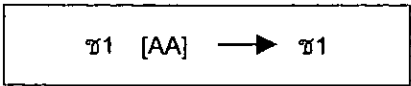
เงินห้าร้อยบาทถ้วน

คำหลังจำนวนในภาษาไทยที่ซ้ำได้ เท่าที่พบมี 5 คำ ได้แก่ “เศษ” “กว่า” “เต็ม” “พูน” และ

ถั่ว

1.10 คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำช่วยหน้ากริยา

จากการศึกษา ผู้วิจัยพบว่าคำซ้ำในภาษาไทยประเภทนี้มีประเภทย่อยประเภทเดียว กล่าวคือ คำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำช่วยหน้ากริยา การสร้างคำซ้ำในภาษาไทยจะใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการ กล่าวซ้ำคำเดิมจากคำในหมวดคำช่วยหน้ากริยา แบบ AA ดังที่ได้แสดงไว้ ดังนี้

จากกลวิธีการสร้างคำซ้ำข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำซ้ำแบบเดียว ดังนี้

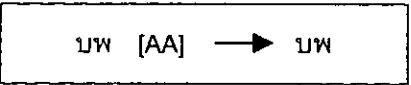
แบบ
ตัวอย่าง

จวน – จวน ๆ น้ำจวนจะเดือดแล้ว
 น้ำจวน ๆ จะเดือดแล้ว

คำช่วยหน้ากริยาในภาษาไทยที่ซ้ำได้มีจำนวนน้อย เท่าที่พบมีเพียง 3 คำ ได้แก่ “เกือบ” “จวน” และ “คล้าย”

1.11 คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำบุพบท

จากการศึกษา ผู้วิจัยพบว่าคำซ้ำในภาษาไทยประเภทนี้มีประเภทย่อยประเภทเดียว กล่าวคือ คำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำบุพบท การสร้างคำซ้ำในภาษาไทยจะใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการกล่าวซ้ำคำเดิมจากคำในหมวดคำบุพบท แบบ AA ดังที่ได้แสดงไว้ ดังนี้

จากกลวิธีการสร้างคำซ้ำข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำซ้ำแบบเดียว ดังนี้

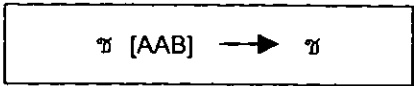
แบบ
ตัวอย่าง

ข้าง – ข้าง ๆ เขานั่งข้างฉัน
 เขานั่งข้าง ๆ ฉัน

คำบุพบทในภาษาไทยที่ซ้ำได้ส่วนใหญ่เป็นคำบุพบทที่นำหน้านามบอกสถานที่

1.12 คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำเชื่อม

จากการศึกษา ผู้วิจัยพบว่าคำซ้ำในภาษาไทยประเภทนี้มีประเภทย่อยประเภทเดียว กล่าวคือ คำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำเชื่อม การสร้างคำซ้ำในภาษาไทยจะใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการกล่าวซ้ำคำเดิมจากคำในหมวดคำเชื่อม แบบ AAB ดังที่ได้แสดงไว้ ดังนี้

จากกลวิธีการสร้างคำซ้ำข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำซ้ำแบบเดียว ดังนี้

ແບບ

$$\mathfrak{H}[\text{AAB}] \rightarrow \mathfrak{H}$$

ตัวอย่าง

ทั้งที่ - ทั้ง ๆ ที่

ครูมาสอนทั้งที่ไม่สบายอยู่

ครูมาสอนทั้ง ๆ ที่ไม่สบายอยู่

คำเชื่อมในภาษาไทยโดยทั่วไปจะซ้ำไม่ได้ คำที่ซ้ำได้นั้นเท่าที่รวบรวมมามีเพียงคำเดียวคือ

“ทั้งที”

1.13 คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำพิเศษ

จากการศึกษา ผู้วิจัยพบว่าคำซ้ำในภาษาไทยประเภทนี้มีประเภทย่อยประเภทเดียว กล่าวคือ คำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำพิเศษ การสร้างคำซ้ำในภาษาไทยจะใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการกล่าวซ้ำคำเดิมจากคำในหมวดคำพิเศษ แบบ AAB ดังที่ได้แสดงไว้ ดังนี้

$$w[AAB] \longrightarrow w$$

จากกลวิธีการสร้างคำซ้ำข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำซ้ำแบบเดียว ดังนี้

แบบ

$$W[AAB] \rightarrow W$$

ตัวอย่าง

โดยทั่วไป - โดยทั่ว ๆ ไป

โดยทั่วไปโรงเรียนจะเปิดตอน 8 โมง

โดยทั่ว ๆ ไป โรงเรียนจะเปิดตอน 8 โมง

คำพิเศษในภาษาไทยที่ซ้ำได้มีเพียงคำเดียว คือ “โดยทั่วไป”

1.14 คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำบอกกำหนด

จากการศึกษา ผู้วิจัยพบว่าคำซ้ำในภาษาไทยประเภทนี้มีประเภทย่อยประเภทเดียว กล่าวคือ คำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำบอกกำหนด การสร้างคำซ้ำในภาษาไทยจะใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการ กล่าวซ้ำคำเดิมจากคำในหมวดคำบอกกำหนด แบบ AA ดังที่ได้แสดงไว้ ดังนี้

ឃក [AA] $\longrightarrow$ ឃក

จากกลวิธีการสร้างคำซ้ำข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำซ้ำแบบเดียว ดังนี้

ແນວ

បក [AA] → បក

ตัวอย่าง

นั่น - นั่น ๑

ฉันอยากให้เธอเข้าใจเรื่องนั้นให้ได้

ฉันอยากให้เธอเข้าใจเรื่องนั้น ๆ ให้ดี

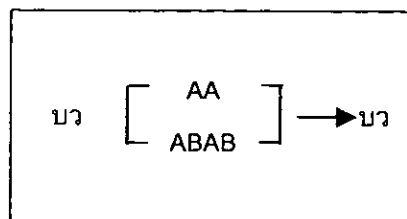
คำบอกกำหนดในภาษาไทยที่ซ้ำได้เท่าที่พบมีเพียง 4 คำ ได้แก่ “ไหน” “อื่น” “ใด” และ “นั้น”

1.15 คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำบอกเวลา

จากการศึกษา ผู้วิจัยพบว่าคำซ้ำในภาษาไทยประเภทนี้สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทย่อย กล่าวคือ คำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำบอกเวลา และคำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำประเภทอื่น การสร้างคำซ้ำในภาษาไทยจะใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการกล่าวซ้ำคำเดิมจากคำในหมวดคำ 2 หมวด ได้แก่ คำกริยา และคำบอกเวลา 3 แบบ ได้แก่ แบบ AA แบบ AABB และ แบบ ABAB

1.15.1 คำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำบอกเวลา

คำประเภทนี้มีโครงสร้างในการกล่าวซ้ำขึ้นเป็นคำซ้ำกลวิธีเดียว โดยการกล่าวซ้ำคำเดิมในจากคำหมวดคำบอกเวลา 2 แบบ ได้แก่ แบบ AA และ แบบ ABAB ดังที่ได้แสดงไว้ ดังนี้

จากกลวิธีการสร้างคำซ้ำข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำซ้ำ 2 แบบ ดังนี้

1) แบบที่ 1

บว [AA] → บว

ตัวอย่าง

เช้า - เช้า ๆ

เขามาตั้งแต่เช้า

เขามาตั้งแต่เช้า ๆ

2) แบบที่ 2

บว [ABAB] → บว

ตัวอย่าง

ชั่วโมง - ชั่วโมง ๆ

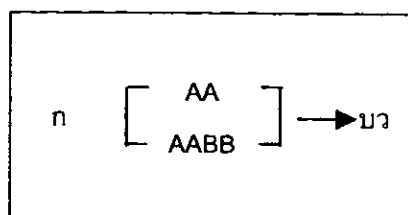
คุณพ่อทำงานเป็นชั่วโมงแล้วไม่ยอมพักเลย

คุณพ่อทำงานเป็นชั่วโมง ๆ แล้วไม่ยอมพักเลย

คำบอกเวลาในภาษาไทยส่วนใหญ่จะซ้ำได้นอกจากคำบอกชื่อวันทั้ง 7 เช่น จันทร์ อังคาร ชื่อเดือนทั้ง 12 เช่น มกราคม (คม) กุมภาพันธ์ ชื่อฤดูหรือหน้าทั้ง 4 เช่น ฝน ร้อน เป็นต้น

1.15.2 คำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำประเภทอื่น

คำประเภทนี้มีโครงสร้างในการกล่าวซ้ำขึ้นเป็นคำซ้ำ กลวิธีเดียว โดยการกล่าวซ้ำคำเดิมในจากคำหมวดคำกริยา 2 แบบ ได้แก่ แบบ AA และ แบบ AABB ดังที่ได้แสดงไว้ ดังนี้

จากกลวิธีการสร้างคำซ้ำข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำซ้ำ 2 แบบ ดังนี้

1) แบบที่ 1

ก [AA] → บว

ตัวอย่าง

อยู่ – อยู่ ๗

คุณอยู่กับใคร

อยู่ ๗ ก็มาโทษฉันได้อย่างไร

2) แบบที่ 2

ก [AABB] → บว

ตัวอย่าง

ไปมา – ไป ๗ มา ๗

เขาไปมาระหว่างกรุงเทพฯ กับเชียงใหม่

ไป ๗ มา ๗ เขาก็มาขอเงินจากฉัน

คำกริยาที่ซ้ำแล้วทำหน้าที่เป็นคำบอกเวลาในภาษาไทยเท่าที่พบมีแค่ 2 คำ ได้แก่ “อยู่” และ “ไปมา”

1.16 คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำลำดับที่

จากการศึกษา ผู้วิจัยพบว่าคำซ้ำในภาษาไทยประเภทนี้มีประเภทย่อยประเภทเดียว กล่าวคือ คำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำลำดับที่ การสร้างคำซ้ำในภาษาไทยจะใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการกล่าวซ้ำคำเดิมจากคำในหมวดคำลำดับที่ แบบ AA ดังที่ได้แสดงไว้ ดังนี้

ลท [AA] → ลท

จากกลวิธีการสร้างคำซ้ำข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปโครงสร้างคำซ้ำแบบเดียว ดังนี้

1) แบบที่ 1

ลท [AA] → ลท

ตัวอย่าง

กลาง – กลาง ๗

นายกจะนั่งรถคันกลาง

นายกจะนั่งรถคันกลาง ๗

คำลำดับที่ในภาษาไทยที่ซ้ำได้เท่าที่พบมีเพียง 4 คำ ได้แก่ “แรก” “กลาง” “หลัง” และ “ท้าย”

2. ความหมายของคำซ้ำ

จากการพิจารณาความหมายของคำซ้ำในภาษาไทย ผู้วิจัยพบว่าคำชนิดต่าง ๆ ในภาษาไทย เมื่อเป็นคำซ้ำแล้วจะมีความหมายต่าง ๆ ดังนี้

1. ความหมายไม่ต่างจากความหมายของคำเดิม
2. ความหมายไม่จำกัดแน่นอนเหมือนความหมายของคำเดิม
3. ความหมายเป็นพหูพจน์
4. ความหมายว่าที่ละอย่างหรือคราวละอย่าง

5. ความหมายแฝงแสดงว่าทำอย่างไม่ตั้งใจ
6. ความหมายในเชิงประชด
7. ความหมายลดน้ำหนักลง
8. ความหมายเพิ่มน้ำหนักขึ้น
9. ความหมายเพิ่มน้ำหนักขึ้นเป็นพิเศษ
10. ความหมายใหม่

2.1 ความหมายไม่ต่างจากความหมายของคำเดิม

คำซ้ำที่มีความหมายไม่ต่างจากความหมายของคำเดิมมักจะเกิดขึ้นกับคำซ้ำประเภทวิเศษณ์ที่มีคำเดิมเป็นคำวิเศษณ์ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- 1) เขามาสายเสมอ
เขามาสายเสมอ ๆ
- 2) น้ำคงไหลมาเรื่อยแหละ
น้ำคงไหลมาเรื่อย ๆ แหละ

2.2 ความหมายไม่จำกัดแน่นอนเหมือนความหมายของคำเดิม

คำซ้ำที่มีความหมายไม่จำกัดแน่นอนเหมือนความหมายของคำเดิมมักจะเกิดขึ้นกับคำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำประเภทเดียวกันจากคำในหมวดคำ 5 หมวด ได้แก่ คำบุพบท คำบอกเวลา คำหน้าจำนวน คำหลังจำนวนและคำลำดับที่ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- 1) หอพักอยู่แถวมหาวิทยาลัย
หอพักอยู่แถว ๆ มหาวิทยาลัย
- 2) เขานัดจะมาตอนเย็น
เขานัดจะมาตอนเย็น ๆ
- 3) แม่ไปเที่ยวราว 5 วัน
แม่ไปเที่ยวราว ๆ 5 วัน
- 4) เขากินก๋วยเตี๋ยวได้ 2 ชามกว่า
เขากินก๋วยเตี๋ยวได้ 2 ชามกว่า ๆ
- 5) เธอนั่งอยู่แถวกลาง
เธอนั่งอยู่แถวกลาง ๆ

2.3 ความหมายเป็นพหูพจน์

คำซ้ำมีความหมายเป็นพหูพจน์มักจะเกิดขึ้นกับคำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำประเภทเดียวกันจากคำในหมวดคำ 5 หมวด ได้แก่ คำนาม คำกริยา คำสรรพนาม คำลักษณนาม และคำบอกจำนวน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- 1) เด็กชอบกินขนม
เด็ก ๆ ชอบกินขนม
- 2) ฉันมาคิด
ฉันมาคิด ๆ ดู
- 3) เขาซื้อเสื้อเป็นโหล

เขาซื้อเสื้อเป็นโหล ๆ

4) อะไร เขาก็กิน

อะไร ๆ เขาก็กิน

5) เขามีเงินเป็นล้าน

เขามีเงินเป็นล้าน ๆ

2.4 ความหมายว่าทีละอย่างหรือคราวละอย่าง

คำซ้ำที่มีความหมายว่าทีละอย่างหรือคราวละอย่าง มักจะเกิดขึ้นกับคำซ้ำประเภทลักษณะนามที่มีคำเดิมเป็นคำลักษณะนามซึ่งมีคำว่า “เป็น” อยู่ข้างหน้า ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1) กินไป 2 ชาม

กินเป็นชาม ๆ ไป

2) หลานใช้ดินสอหมดไป 3 แท่ง

หลานใช้ดินสอหมดเป็นแท่ง ๆ ไป

2.5 ความหมายแฝงแสดงว่าทำอย่างไม่ตั้งใจ

คำซ้ำที่มีความหมายแฝงแสดงว่าทำอย่างไม่ตั้งใจ มักจะเกิดขึ้นกับคำซ้ำประเภทกริยาที่มีคำเดิมเป็นคำกริยา ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1) ฉันจะไปนั่ง ให้เขาเห็นสักหน่อย

ฉันจะไปนั่ง ๆ ให้เขาเห็นสักหน่อย

2) ฉันอยากจะเขียน ให้เสร็จเสียที

ฉันอยากจะเขียน ๆ ให้เสร็จเสียที

3) เขาทำ ไปอย่างนั้นเอง

เขาทำ ๆ ไปอย่างนั้นเอง

2.6 ความหมายในเชิงประชด

คำซ้ำที่มีความหมายในเชิงประชดมักจะเกิดขึ้นกับคำซ้ำซึ่งทำหน้าที่เป็นคำขยายที่มีคำเดิมเป็นคำนามและเมื่อซ้ำแล้วเปลี่ยนวรรณยุกต์ดังตัวอย่าง ต่อไปนี้

1) เธอชอบเป็นนางเอก

เธอชอบเป็นนางเอ็กนางเอก

2) เขาทำตัวเป็นผู้ดี

เขาทำตัวเป็นผู้ดีผู้ดี

2.7 ความหมายลดน้ำหนักลง

คำซ้ำที่มีความหมายลดน้ำหนักลงมักจะเกิดกับคำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำขยายที่มีคำเดิมเป็นคำขยาย ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1) คนที่ไว้ผมยาวเป็นใคร

คนที่ไว้ผมยาว ๆ เป็นใคร

2) เขาใส่เสื้อสีดำ

เขาใส่เสื้อสีดำ ๆ

2.8 ความหมายเพิ่มน้ำหนักขึ้น

คำซ้ำที่มีความหมายเพิ่มน้ำหนักขึ้นมักจะเกิดขึ้นกับคำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำวิเศษณ์ที่มีคำเดิมเป็นคำวิเศษณ์ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- 1) สอนเท่าไรก็ไม่จำ
สอนเท่าไร ๆ ก็ไม่จำ
- 2) เขาทำทั้งที่ไม่แน่ใจ
เขาทำทั้ง ๆ ที่ไม่แน่ใจ

2.9 ความหมายเพิ่มน้ำหนักขึ้นเป็นพิเศษ

คำซ้ำที่มีความหมายเพิ่มน้ำหนักขึ้นเป็นพิเศษมักจะเกิดขึ้นกับคำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำประเภทเดียวกันจากคำในหมวดคำ 3 หมวด ได้แก่ คำกริยา คำขยาย และ คำวิเศษณ์ และเมื่อซ้ำแล้วเปลี่ยนวรรณยุกต์ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- 1) ฉันโกรธ
ฉันโกรธโกรธ
- 2) ทำไมเธอไว้ผมยาว
ทำไมเธอไว้ผมยาวยาว
- 3) ฉันพูดเท่าไรเขาก็เฉย
ฉันพูดเท่าไรเท่าไรเขาก็เฉย

2.10 ความหมายใหม่

คำซ้ำที่มีความหมายใหม่มักจะเกิดขึ้นกับคำซ้ำทำหน้าที่ต่างไปจากหน้าที่ของคำเดิม คำประเภทนี้มีจำนวนน้อยและโดยทั่วไปจะใช้เป็นสำนวน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- 1) ฉันชอบกินเนื้อหมู
เรื่องหมู ๆ อย่างนี้ใคร ๆ ก็ทำได้
- 2) คุณอยู่กับใคร
อยู่ ๆ เธอก็บอกเลิกกับเขา
- 3) คุณชอบเสื้อตัวไหน
ไหน ๆ คุณก็ทำไปแล้ว อย่าคิดมากไปเลย
- 4) หมาเป็นสัตว์เลี้ยง
ทำไมมันพูดหมา ๆ อย่างนี้
- 5) ลูกเอาตะเกียบไปลวกหรือยัง
เธอชอบทำอะไรลวก ๆ
- 6) ใครวางเก้าอี้อยู่กลางห้องอย่างนี้
ยืนกลาง ๆ

บทที่ 3

การเปรียบเทียบการสร้างคำในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

จากผลการวิเคราะห์กลวิธีการสร้างคำ 3 ประเภทกล่าวคือ คำประสม คำซ้อน และคำซ้ำในภาษาเวียดนามและภาษาไทยในด้านหน้าที่ โครงสร้างและความหมาย ดังที่ได้เสนอรายละเอียดในบทที่ 2 เมื่อนำผลการวิเคราะห์มาเปรียบเทียบกัน ผู้วิจัยพบว่ากลวิธีการสร้างคำทั้ง 3 ประเภทดังกล่าวในภาษาเวียดนามและภาษาไทยมีทั้งลักษณะที่เหมือนและต่างกัน ดังต่อไปนี้

คำประสม

1. หน้าที่และโครงสร้าง

จากการเปรียบเทียบหน้าที่ของคำประสมในภาษาเวียดนามและภาษาไทย ผู้วิจัยพบว่าคำประสมในทั้งภาษาเวียดนามและภาษาไทยมีหน้าที่ทั้งหมด 5 ประเภทเหมือนกัน ดังที่ได้แสดงไว้ในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงการเปรียบเทียบหน้าที่ของคำประสมในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

หน้าที่คำประสม		ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
1. คำนาม	(น)	+	+
2. คำกริยา	(ก)	+	+
3. คำขยาย	(ข)	+	+
4. คำวิเศษณ์	(ว)	+	+
5. คำสรรพนาม	(ส)	+	+

สำหรับหมวดคำที่นำมาประกอบขึ้นเป็นคำประสมนั้น ในภาษาเวียดนามมี 11 หมวด ส่วนในภาษาไทยมี 10 หมวด ดังที่ได้แสดงไว้ในตาราง 3

ตาราง 3 แสดงการเปรียบเทียบหมวดคำที่นำมาประกอบเพื่อสร้างคำประสมในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

หมวดคำที่นำมาประกอบ		ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
1. คำนาม	(น)	+	+
2. คำกริยา	(ก)	+	+
3. คำขยาย	(ข)	+	+
4. คำวิเศษณ์	(ว)	+	-
5. คำสรรพนาม	(ส)	+	+
6. คำลักษณนาม	(ล)	+	+
7. คำจำนวนนับ	(จ)	+	+
8. คำลำดับที่	(ลท)	+	+
9. คำบุพบท	(บพ)	+	+
10. คำบอกเวลา	(บว)	+	+
11. คำช่วยหน้ากริยา	(ช1)	+	+
12. คำช่วยหลังกริยา	(ช2)	+	+

โดยรายละเอียดมีดังนี้

1.1 คำประสมทำหน้าที่เป็นคำนาม

คำประสมทำหน้าที่เป็นคำนามในทั้งภาษาเวียดนามและภาษาไทยมีประเภทย่อย 2 ประเภท กล่าวคือ คำประสมที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำนามและคำประสมที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำประเภทอื่น การสร้างคำประสมในทั้ง 2 ภาษาใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการประกอบหน่วยคำตั้งแต่ 2 หน่วยคำถึง 5 หน่วยคำ จากหมวดคำ 11 หมวด ส่วนในภาษาไทยสามารถประกอบขึ้นจากหมวดคำ 10 หมวด

คำประสมที่มีส่วนแรกเป็นคำนามมีโครงสร้างปรากฏในทั้งภาษาเวียดนามและภาษาไทย 19 แบบ โดยแบบที่ประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ 7 แบบ แบบที่ประกอบหน่วยคำ 3 หน่วยคำ 8 แบบ และแบบที่ประกอบหน่วยคำ 4 หน่วยคำ 4 แบบ โครงสร้างปรากฏเฉพาะในภาษาเวียดนาม 9 แบบ โดยแบบที่ประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ 2 แบบ และแบบที่ประกอบหน่วยคำ 3 หน่วยคำ 5 แบบ แบบที่ประกอบหน่วยคำ 4 หน่วยคำ 6 แบบ และแบบที่ประกอบหน่วยคำ 5 หน่วยคำ 2 หน่วยคำ

คำประสมที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำประเภทอื่นมีโครงสร้างปรากฏในทั้งภาษาเวียดนามและภาษาไทยแบบเดียว ซึ่งเป็นแบบที่ประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ โครงสร้างปรากฏเฉพาะในภาษาเวียดนาม 7 แบบ โดยแบบที่ประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ 5 แบบ และแบบที่ประกอบหน่วยคำ 3 หน่วยคำ 2 แบบ และโครงสร้างปรากฏเฉพาะในภาษาไทย 7 แบบ โดยแบบที่ประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ 2 แบบ แบบที่ประกอบหน่วยคำ 3 หน่วยคำ 2 แบบ และแบบที่ประกอบหน่วยคำ 4 หน่วยคำ 3 แบบ ดังที่ได้แสดงในตาราง 4 และ 5

ตาราง 4 แสดงการเปรียบเทียบหมวดคำที่นำมาประกอบเพื่อสร้างคำนามในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

หมวดคำที่นำมาประกอบ		ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
1. คำนาม	(น)	+	+
2. คำกริยา	(ก)	+	+
3. คำขยาย	(ข)	+	+
4. คำวิเศษณ์	(ว)	+	-
5. คำสรรพนาม	(ส)	+	-
6. คำลักษณนาม	(ล)	+	+
7. คำจำนวนนับ	(จ)	+	+
8. คำลำดับที่	(ลท)	+	+
9. คำบุพบท	(บพ)	+	+
10. คำบอกเวลา	(บว)	+	+
11. คำช่วยหน้ากริยา	(ซ1)	+	+
12. คำช่วยหลังกริยา	(ซ2)	-	+

ตาราง 5 แสดงการเปรียบเทียบโครงสร้างของคำประสมทำหน้าที่เป็นคำนามในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

โครงสร้าง ¹		ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
1. ส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำนาม			
A. แบบที่ประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ			
น +	น	+	+
	ก	+	+
	ข	+	+
	ส	+	-
	ล	+	+
	จ	+	+
	ลท	+	+
	บพ	+	+
	บว	+	-

¹ ในตารางโครงสร้างทุกตารางที่ปรากฏในบทที่ 3 จะไม่มีตัวอย่าง จะดูตัวอย่างคำได้ในบทที่ 2

ตาราง 5 (ต่อ)

โครงสร้าง		ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
B. แบบที่ประกอบหน่วยคำ 3 หน่วยคำ			
น + น +	$\begin{bmatrix} \text{น} \\ \text{ก} \\ \text{ข} \\ \text{ล} \\ \text{จ} \\ \text{บพ} \end{bmatrix}$	+	+
		+	+
		+	+
		+	-
		-	+
		-	+
น +	$\begin{bmatrix} \text{ก} \\ \text{ข} \\ \text{จ} \\ \text{บพ} \end{bmatrix} + \text{น}$	+	+
		+	-
		+	+
		+	+
น +	$\begin{bmatrix} \text{ก} \\ \text{ว} \\ \text{ซ1} \end{bmatrix} + \text{ก}$	+	+
		+	-
		+	+
น + ก +	$\begin{bmatrix} \text{ข} \\ \text{บว} \\ \text{ซ2} \end{bmatrix}$	-	+
		-	+
		-	+
น + ข +	$\begin{bmatrix} \text{ข} \\ \text{ล} \end{bmatrix}$	+	-
		+	-
น + จ + ล		+	-
น + บว + บว		+	-
C. แบบที่ประกอบหน่วยคำ 4 หน่วยคำ			
น + น + น +	$\begin{bmatrix} \text{น} \\ \text{ก} \\ \text{ข} \end{bmatrix}$	-	+
		+	+
		-	+
น + น + ก + น		-	+
น + ก +	$\begin{bmatrix} \text{น} \\ \text{ก} \end{bmatrix} + \text{น}$	+	+
		+	+
น + ก + น +	$\begin{bmatrix} \text{ก} \\ \text{ข} \end{bmatrix}$	-	+
		-	+
น + ก + ก + ก		-	+
D. แบบที่ประกอบหน่วยคำ 5 หน่วยคำ			
น + น + น + บพ + น		-	+
น + ก +	$\begin{bmatrix} \text{น} + \text{น} \\ \text{ก} + \text{ก} \end{bmatrix} + \text{น}$	+	+
		-	+

ตาราง 5 (ต่อ)

โครงสร้าง	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
2. ส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำประเภทอื่น		
A. แบบที่ประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ		
$\begin{bmatrix} \text{ก} \\ \text{ข} \\ \text{ล} \\ \text{จ} \end{bmatrix} + \text{น}$	+	+
	+	-
	+	-
	+	-
ก + ก	-	+
ก + ข	+	-
ข + ข	-	+
ล + ส	+	-
B. แบบที่ประกอบหน่วยคำ 3 หน่วยคำ		
ก + $\begin{bmatrix} \text{น} \\ \text{ก} \end{bmatrix} + \text{น}$	+	-
	+	-
ก + น + ก	-	+
จ + จ + น	-	+
C. แบบที่ประกอบหน่วยคำ 4 หน่วยคำ		
ก + น + น + $\begin{bmatrix} \text{น} \\ \text{ข} \end{bmatrix}$	-	+
	-	+
ก + น + ก + น	-	+

1.2 คำประสมทำหน้าที่เป็นคำกริยา

คำประสมที่ทำหน้าที่เป็นคำกริยาในทั้งภาษาเวียดนามและภาษาไทยมีประเภทย่อย 2 ประเภท กล่าวคือ คำประสมที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำกริยา และคำประสมที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำประเภทอื่น ๆ การสร้างคำประสมในทั้ง 2 ภาษา ใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการประกอบหน่วยคำตั้งแต่ 2 หน่วยคำถึง 3 หน่วยคำ จากคำในหมวดคำ 7 หมวด ส่วนในภาษาไทยสามารถประกอบขึ้นจากคำในหมวดคำ 6 หมวด

คำประสมที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำกริยามีโครงสร้างปรากฏในทั้งภาษาเวียดนามและภาษาไทย 9 แบบ โดยแบบที่ประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ 4 แบบ และแบบที่ประกอบหน่วยคำ 3 หน่วยคำ 5 แบบ โครงสร้างปรากฏเฉพาะในภาษาเวียดนาม 3 แบบ โดยแบบทั้ง 3 เป็นแบบที่ประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ และ โครงสร้างปรากฏเฉพาะในภาษาไทย 3 แบบ โดยแบบทั้ง 3 เป็นแบบที่ประกอบหน่วยคำ 3 หน่วยคำ

คำประสมที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำประเภทอื่นมีโครงสร้างปรากฏในทั้งภาษาเวียดนามและภาษาไทยแบบเดียวซึ่งเป็นแบบที่ประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ และโครงสร้างปรากฏเฉพาะ

ในภาษาไทย 2 แบบ โดยแบบทั้ง 2 เป็นแบบที่ประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ ดังที่ได้แสดงในตาราง 6 และ 7

ตาราง 6 แสดงการเปรียบเทียบหมวดคำที่นำมาประกอบเพื่อสร้างคำกริยาในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

หมวดคำที่นำมาประกอบ		ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
1. คำนาม	(น)	+	+
2. คำกริยา	(ก)	+	+
3. คำขยาย	(ข)	+	+
4. คำลักษณนาม	(ล)	+	+
5. คำจำนวนนับ	(จ)	-	+
6. คำบุพบท	(บพ)	+	+
7. คำบอกเวลา	(บว)	+	-
8. คำช่วยหลังกริยา	(ช2)	+	-

ตาราง 7 แสดงการเปรียบเทียบโครงสร้างของคำประสมทำหน้าที่เป็นคำกริยาในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

โครงสร้าง	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
1. ส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำกริยา		
A. แบบที่ประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ		
ก + $\left[\begin{array}{c} \text{น} \\ \text{ก} \\ \text{ข} \\ \text{ล} \\ \text{บว} \\ \text{บพ} \\ \text{ช2} \end{array} \right]$	$\left[\begin{array}{c} + \\ + \\ + \\ + \\ + \\ + \\ + \end{array} \right]$	$\left[\begin{array}{c} + \\ + \\ + \\ - \\ - \\ + \\ - \end{array} \right]$
B. แบบที่ประกอบหน่วยคำ 3 หน่วยคำ		
ก + น + $\left[\begin{array}{c} \text{น} \\ \text{ก} \\ \text{ข} \\ \text{ล} \end{array} \right]$	$\left[\begin{array}{c} + \\ + \\ + \\ - \end{array} \right]$	$\left[\begin{array}{c} + \\ + \\ + \\ + \end{array} \right]$
ก + ก + $\left[\begin{array}{c} \text{น} \\ \text{ก} \end{array} \right]$	$\left[\begin{array}{c} + \\ + \end{array} \right]$	$\left[\begin{array}{c} + \\ + \end{array} \right]$

ตาราง 7 (ต่อ)

โครงสร้าง	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
$ก + \begin{bmatrix} จ \\ บพ \end{bmatrix} + น$	-	+
	-	+
2. ส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำประเภทอื่น		
แบบที่ประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ		
$น + ก$	-	+
$\begin{bmatrix} ข \\ บพ \end{bmatrix} + น$	-	+
	+	+

1.3 คำประสมทำหน้าที่เป็นคำขยาย

คำประสมที่ทำหน้าที่เป็นคำขยายในภาษาเวียดนามมีประเภทย่อย 2 ประเภท กล่าวคือ คำประสมที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำขยาย และคำประสมที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำประเภทอื่นการสร้างคำประสมในภาษาเวียดนามใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ จากคำในหมวดคำ 6 หมวด ส่วนคำประสมนี้ในภาษาไทยมีประเภทย่อยประเภทเดียวกล่าวคือคำประสมที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำประเภทอื่นโดยในการสร้างคำประสมในภาษาไทยใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการประกอบหน่วยคำตั้งแต่ 2 หน่วยคำถึง 3 หน่วย คำจากคำในหมวดคำ 4 หมวด

คำประสมที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำขยายมีเฉพาะในภาษาเวียดนามและมีโครงสร้าง 3 แบบ โดยแบบทั้ง 3 เป็นแบบที่ประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ

คำประสมที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำประเภทอื่น โครงสร้างปรากฏในทั้งภาษาเวียดนามและภาษาไทย 3 แบบ โดยแบบทั้ง 3 เป็นแบบที่ประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ โครงสร้างปรากฏเฉพาะในภาษาเวียดนาม 5 แบบ โดยแบบทั้ง 5 เป็นแบบที่ประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำและโครงสร้างปรากฏเฉพาะในภาษาไทย 3 แบบ แบบที่ประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ 2 แบบ และแบบที่ประกอบหน่วยคำ 3 หน่วยคำ แบบเดียว ดังที่ได้แสดงไว้ในตาราง 8 และ 9

ตาราง 8 แสดงการเปรียบเทียบหมวดคำที่นำมาประกอบเพื่อสร้างคำขยายในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

หน้าที่คำประสม	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
1. คำนาม (น)	+	+
2. คำกริยา (ก)	+	-
3. คำขยาย (ข)	+	+
4. คำจำนวนนับ (จ)	+	+
5. คำลำดับที่ (ลท)	+	-
6. คำบุพบท (บพ)	+	+

ตาราง 9 แสดงการเปรียบเทียบโครงสร้างของคำประสมทำหน้าที่เป็นคำขยายในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

โครงสร้าง	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
1. ส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำกริยา แบบที่ประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ		
ข + $\begin{bmatrix} \text{น} \\ \text{ก} \\ \text{ข} \end{bmatrix}$	+ + +	- - -
2. ส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำประเภทอื่น A. แบบที่ประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ		
$\begin{bmatrix} \text{น} \\ \text{ก} \\ \text{จ} \\ \text{ลท} \\ \text{บพ} \end{bmatrix} + \text{น}$	+ + + + -	+ - + - +
$\begin{bmatrix} \text{น} \\ \text{บพ} \end{bmatrix} + \text{ข}$	+ -	+ +
น + ลท	-	-
ก + ก	+	-
บพ + บพ	+	-
B. แบบที่ประกอบหน่วยคำ 3 หน่วยคำ		
น + น + น	-	+

1.4 คำประสมทำหน้าที่เป็นคำวิเศษณ์

คำประสมที่ทำหน้าที่เป็นคำวิเศษณ์ในทั้งภาษาเวียดนามและภาษาไทยมีประเภทย่อยประเภทเดียว กล่าวคือ คำประสมที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำประเภทอื่นซึ่งมีโครงสร้างปรากฏในทั้งภาษาเวียดนามและภาษาไทยแบบเดียว โครงสร้างปรากฏเฉพาะในภาษาเวียดนาม 2 แบบ และโครงสร้างปรากฏเฉพาะในภาษาไทย 3 แบบ การสร้างคำประสมในทั้ง 2 ภาษาใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ จากคำในหมวดคำ 3 หมวดสำหรับภาษาเวียดนามและจากหน่วยคำในหมวดคำ 4 หมวดสำหรับภาษาไทย ดังที่ได้แสดงไว้ในตาราง 10 และ 11

ตาราง 10 แสดงการเปรียบเทียบหมวดคำที่นำมาประกอบเพื่อสร้างคำวิเศษณ์ในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

หมวดคำที่นำมาประกอบ		ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
1. คำนาม	(น)	+	+
2. คำกริยา	(ก)	+	+
3. คำขยาย	(ข)	+	+
4. คำบุพบท	(บพ)	-	+

ตาราง 11 แสดงการเปรียบเทียบโครงสร้างของคำประสมทำหน้าที่เป็นคำวิเศษณ์ในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

โครงสร้าง		ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
ส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำประเภทอื่น			
แบบที่ประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ			
	$\begin{bmatrix} \text{น} \\ \text{ก} \\ \text{ข} \\ \text{บพ} \end{bmatrix}$	+	-
	$+ \text{น}$	+	-
		+	+
		-	+
$\text{น} +$	$\begin{bmatrix} \text{ก} \\ \text{ข} \end{bmatrix}$	-	+
		-	+

1.5 คำประสมทำหน้าที่เป็นคำสรรพนาม

คำประสมที่ทำหน้าที่เป็นคำสรรพนามในทั้งภาษาเวียดนามและภาษาไทยมีประเภทย่อย 2 ประเภท กล่าวคือ คำประสมที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำสรรพนามและคำประสมที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำประเภทอื่น การสร้างคำประสมในทั้ง 2 ภาษาใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการประกอบคำ 2 หน่วยคำ จากคำในหมวดคำ 3 หน่วยคำสำหรับภาษาเวียดนามและจากคำในหมวดคำ 4 หมวดคำสำหรับภาษาไทย

คำประสมที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำสรรพนามมีโครงสร้างที่ปรากฏในทั้งภาษาเวียดนามและภาษาไทย 2 แบบ

คำประสมที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำประเภทอื่นมีโครงสร้างที่ปรากฏในภาษาเวียดนามแบบเดียวและโครงสร้างปรากฏเฉพาะในภาษาไทย 2 แบบ ดังได้แสดงไว้ในตาราง 12 และ 13

ตาราง 12 แสดงการเปรียบเทียบหมวดคำที่นำมาประกอบเพื่อสร้างคำสรรพนามในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

หมวดคำที่นำมาประกอบ		ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
1. คำนาม	(น)	+	+
2. คำขยาย	(ข)	-	+
3. คำสรรพนาม	(ส)	+	+
4. คำลักษณนาม	(ล)	+	-
5. คำบุพบท	(บพ)	-	+

ตาราง 13 แสดงการเปรียบเทียบโครงสร้างของคำประสมทำหน้าที่เป็นคำสรรพนามในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

โครงสร้าง	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
1. ส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำสรรพนาม แบบที่ประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ		
ส + $\begin{bmatrix} \text{น} \\ \text{ส} \end{bmatrix}$	$\begin{matrix} + \\ + \end{matrix}$	$\begin{matrix} + \\ + \end{matrix}$
2. ส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำประเภทอื่น		
น + $\begin{bmatrix} \text{น} \\ \text{ส} \end{bmatrix}$	$\begin{matrix} - \\ + \end{matrix}$	$\begin{matrix} + \\ - \end{matrix}$
บพ + ข	-	+

2. ความหมาย

จากการศึกษาความหมายของคำประสมในภาษาเวียดนามและภาษาไทย ผู้วิจัยพบว่า ความหมายของคำประสมในภาษาเวียดนามมีลักษณะที่เหมือนกับความหมายของคำประสมในภาษาไทยทุก ประการคือคำประสมทั้งในภาษาเวียดนามและภาษาไทย เมื่อสร้างขึ้นแล้วจะมีความหมายใหม่ใน 4 ลักษณะ ซึ่งความหมายที่มีจำนวนมากและเป็นส่วนใหญ่ คือความหมายเก่าของเดิม และความหมายที่มี จำนวนน้อยคือความหมายเก่าความหมายของส่วนประกอบส่วนใดส่วนหนึ่งของคำเพียงส่วนเดียว ดังที่ได้ แสดงในตาราง 14

ตาราง 14 แสดงการเปรียบเทียบความหมายของคำประสมในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

ความหมายของคำประสม	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
1. ความหมายเก่าของเดิม	+	+
2. ความหมายในเชิงอุปมา	+	+
3. ความหมายทั้งเก่าของเดิมและ ในเชิงอุปมา	+	+
4. ความหมายเก่าความหมายของส่วน ประกอบส่วนใดส่วนหนึ่งของคำเพียง ส่วนเดียว	+	+

คำซ้อน

1. หน้าที่และโครงสร้าง

จากการเปรียบเทียบหน้าที่ของคำซ้อนในภาษาเวียดนามและภาษาไทยผู้วิจัยพบว่าประเภทของคำซ้อนในภาษาเวียดนามมีมากกว่าประเภทของคำซ้อนในภาษาไทย โดยในภาษาเวียดนามมีทั้งหมด 9 ประเภท ส่วนในภาษาไทยมีทั้งหมดเพียง 6 ประเภท ดังที่ได้แสดงไว้ในตาราง 15

ตาราง 15 แสดงการเปรียบเทียบหน้าที่ของคำซ้อนในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

หน้าที่คำซ้อน		ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
1. คำนาม	(น)	+	+
2. คำกริยา	(ก)	+	+
3. คำขยาย	(ข)	+	+
4. คำวิเศษณ์	(ว)	+	+
5. คำบอกเวลา	(บว)	+	-
6. คำบุพบท	(บพ)	+	+
7. คำเชื่อม	(ช)	+	+
8. คำช่วยหน้ากริยา	(ช1)	+	-
9. คำช่วยหน้าจำนวน	(จ1)	+	-

หมวดคำที่นำมาประกอบขึ้นเป็นคำซ้อนนั้นในภาษาเวียดนามมีมากกว่าในภาษาไทยโดยในภาษาเวียดนามมี 9 หมวด ส่วนในภาษาไทยมีเพียง 6 หมวด ดังได้แสดงไว้ในตาราง 16

ตาราง 16 แสดงการเปรียบเทียบหมวดคำที่นำมาประกอบเพื่อสร้างคำซ้อนในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

หมวดคำที่นำมาประกอบ		ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
1. คำนาม	(น)	+	+
2. คำกริยา	(ก)	+	+
3. คำขยาย	(ข)	+	+
4. คำวิเศษณ์	(ว)	+	+
5. คำบอกเวลา	(บว)	+	-
6. คำบุพบท	(บพ)	+	+
7. คำเชื่อม	(ช)	+	+
8. คำช่วยหน้ากริยา	(ช1)	+	-
9. คำช่วยหน้าจำนวน	(จ1)	+	-

1. คำซ้อนทำหน้าที่เป็นคำนาม

คำซ้อนที่ทำหน้าที่เป็นคำนามในภาษาเวียดนามมีประเภทย่อย 2 ประเภท กล่าวคือ คำซ้อนที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำนาม และคำซ้อนที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำประเภทอื่น โดยในการสร้างคำซ้อนในภาษาเวียดนามใช้กลวิธีสร้างคำด้วยการประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ และหน่วยคำ 4 หน่วยคำจากคำในหมวดคำ 3 หมวด ส่วนคำประเภทนี้ในภาษาไทยมีประเภทย่อยประเภทเดียว กล่าวคือ คำซ้อนที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำนาม การสร้างคำซ้อนในภาษาไทยใช้กลวิธีการสร้างคำตั้งแต่หน่วยคำ 2 หน่วยคำถึงหน่วยคำ 4 หน่วยคำ จากคำในหมวดคำ 4 หมวด

คำซ้อนที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำนามมีโครงสร้างปรากฏในทั้งภาษาเวียดนามและภาษาไทย 3 แบบ โดยแบบที่ประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ 2 แบบ และแบบที่ประกอบหน่วยคำ 4 หน่วยคำ แบบเดียว และโครงสร้างปรากฏเฉพาะในภาษาไทย 2 แบบ โดยแบบที่ประกอบหน่วยคำ 2 หน่วย แบบเดียวและแบบที่ประกอบหน่วยคำ 3 หน่วยคำแบบเดียว

คำซ้อนที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำประเภทอื่นมีเฉพาะในภาษาเวียดนามและมีโครงสร้าง 2 แบบโดยแบบที่ประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำแบบเดียวและแบบที่ประกอบหน่วยคำ 4 หน่วยคำ แบบเดียว ดังที่ได้แสดงไว้ในตาราง 17 และ 18

ตาราง 17 แสดงการเปรียบเทียบหมวดคำที่นำมาประกอบเพื่อสร้างคำนามในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

หมวดคำที่นำมาประกอบ		ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
1. คำนาม	(น)	+	+
2. คำกริยา	(ก)	+	+
3. คำขยาย	(ข)	+	+
4. คำบุพบท	(บพ)	-	+

ตาราง 18 แสดงการเปรียบเทียบโครงสร้างของคำซ้อนทำหน้าที่เป็นคำนามในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

โครงสร้าง	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
1. ส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำนาม		
A. แบบที่ประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ		
น + $\begin{bmatrix} \text{น} \\ \text{ก} \\ \text{ข} \\ \text{บพ} \end{bmatrix}$	+ - + -	+ + + +
B. แบบที่ประกอบหน่วยคำ 3 หน่วยคำ		
น + น + น	-	+
C. แบบที่ประกอบหน่วยคำ 4 หน่วยคำ		
น + น + น + น	+	+
2. ส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำประเภทอื่น		
A. แบบที่ประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ		
ก + ก	+	-
B. แบบที่ประกอบหน่วยคำ 4 หน่วยคำ		
ข + ข + ข + ข	+	-

2. คำซ้อนทำหน้าที่เป็นคำกริยา

คำซ้อนที่ทำหน้าที่เป็นคำกริยาในภาษาเวียดนามมีประเภทย่อย 2 ประเภท กล่าวคือ คำซ้อนที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำกริยาและคำซ้อนที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำประเภทอื่น การสร้างคำซ้อนในภาษาเวียดนามใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ และหน่วยคำ 4 หน่วยคำจากคำในหมวดคำ 3 หมวด ส่วนคำประเภทนี้ในภาษาไทยมีประเภทย่อยประเภทเดียว กล่าวคือ

คำซ้อนที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำกริยา โดยในการสร้างคำซ้อนในภาษาไทยใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการประกอบหน่วยคำตั้งแต่ 2 หน่วยคำถึงหน่วยคำ 4 หน่วยคำ ในหมวดคำ 2 หมวด

คำซ้อนที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำนามมีโครงสร้างปรากฏในทั้งภาษาเวียดนามและภาษาไทย 2 แบบ โดยแบบที่ประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำและแบบที่ประกอบหน่วยคำ 4 หน่วยคำอย่างและแบบและโครงสร้างปรากฏเฉพาะในภาษาไทย 2 แบบ โดยแบบที่ประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำและแบบที่ประกอบหน่วยคำ 3 หน่วยคำอย่างละแบบ

คำซ้อนที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำประเภทอื่นมีเฉพาะในภาษาเวียดนามและมีโครงสร้าง 3 แบบ โดยแบบที่ประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ 2 แบบและแบบที่ประกอบหน่วยคำ 4 หน่วยคำแบบเดียว ดังที่ได้แสดงไว้ในตาราง 19 และ 20

ตาราง 19 แสดงการเปรียบเทียบหมวดคำที่นำมาประกอบเพื่อสร้างคำกริยาในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

หมวดคำที่นำมาประกอบ		ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
1. คำนาม	(น)	+	-
2. คำกริยา	(ก)	+	+
3. คำขยาย	(ข)	+	+

ตาราง 20 แสดงการเปรียบเทียบโครงสร้างของคำซ้อนทำหน้าที่เป็นคำกริยาในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

โครงสร้าง	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
1. ส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำกริยา		
A. แบบที่ประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ		
ก + $\begin{bmatrix} \text{น} \\ \text{ข} \end{bmatrix}$	+	+
	-	+
B. แบบที่ประกอบหน่วยคำ 3 หน่วยคำ		
ก + ก + ก	-	+
C. แบบที่ประกอบหน่วยคำ 4 หน่วยคำ		
ก + ก + ก + ก	+	+
2. ส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำประเภทอื่น		
A. แบบที่ประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ		
น + น	+	-
ข + ข	+	-
B. แบบที่ประกอบหน่วยคำ 4 หน่วยคำ		
น + น + น + น	+	-

3. คำช้้นทำหน้าท่เป็นคำขยาย

คำช้้นที่ำหน้าท่เป็นคำขยายในท้งภาษาเวียดนามและภาษาไทยมีประภทยอย 2 ประภท กล่าวคือ คำช้้นที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำขยายและคำช้้นที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำประภทอื่น การสร้างคำในท้ง 2 ภาษาใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการประกอบหน่วยคำตั้งแต่ 2 หน่วยคำ ถึง 4 หน่วยคำ จากคำในหมวดคำ 2 หมวด

คำช้้นที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำขยายมีโครงสร้างปรากฏในท้งภาษาเวียดนามและภาษาไทย 3 แบบ โดยแบบที่ประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ แบบที่ประกอบหน่วยคำ 3 หน่วยคำ และแบบที่ประกอบหน่วยคำ 4 หน่วยคำ อย่างละแบบ

คำช้้นที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำประภทอื่น มีโครงสร้างปรากฏเฉพาะในภาษาเวียดนามแบบเดียวซึ่งเป็นแบบที่ประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ และโครงสร้างปรากฏเฉพาะในภาษาไทย 2 แบบ ซึ่งเป็นแบบที่ประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ ดังที่ไ้แสดงไว้ในตาราง 21 และ 22

ตาราง 21 แสดงการเปรียบเทียบหมวดคำที่นำมาประกอบเพื่อสร้างคำขยายในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

หมวดคำที่นำมาประกอบ		ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
1. คำนาม	(น)	+	-
2. คำกริยา	(ก)	-	+
3. คำขยาย	(ข)	+	+

ตาราง 22 แสดงการเปรียบเทียบโครงสร้างของคำช้้นทำหน้าท่เป็นคำขยายในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

โครงสร้าง	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
1. ส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำขยาย		
A. แบบที่ประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ		
ข + $\begin{bmatrix} ข \\ ก \end{bmatrix}$	+ -	+ +
B. แบบที่ประกอบหน่วยคำ 3 หน่วยคำ		
ข + ข + ข	+	+
C. แบบที่ประกอบหน่วยคำ 4 หน่วยคำ		
ข + ข + ข + ข	+	+

ตาราง 22 (ต่อ)

โครงสร้าง	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
2. ส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำประเภทอื่น		
แบบที่ประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ		
น + น	+	-
ก + $\left[\begin{matrix} ก \\ ข \end{matrix} \right]$	-	+
	-	+

4. คำซ้อนทำหน้าที่เป็นคำวิเศษณ์

คำซ้อนที่ทำหน้าที่เป็นคำวิเศษณ์ในทั้งภาษาเวียดนามและภาษาไทยมีประเภทย่อยประเภทเดียว กล่าวคือ คำซ้อนที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำวิเศษณ์ ซึ่งมีโครงสร้างปรากฏในทั้งภาษาเวียดนามและภาษาไทยแบบเดียว การสร้างคำซ้อนในทั้ง 2 ภาษา ใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ จากคำในหมวดคำหมวดเดียว ดังที่ได้แสดงไว้ในตาราง 23 และ 24

ตาราง 23 แสดงการเปรียบเทียบหมวดคำที่นำมาประกอบเพื่อสร้างคำวิเศษณ์ในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

หมวดคำที่นำมาประกอบ	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
คำวิเศษณ์ (ว)	+	+

ตาราง 24 แสดงการเปรียบเทียบโครงสร้างของคำซ้อนทำหน้าที่เป็นคำวิเศษณ์ในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

โครงสร้าง	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
ส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำวิเศษณ์		
แบบที่ประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ		
ว + ว	+	+

5. คำซ้อนทำหน้าที่เป็นคำบอกเวลา

คำซ้อนที่ทำหน้าที่เป็นคำบอกเวลามีเฉพาะในภาษาเวียดนามและคำประเภทย่อยประเภทเดียว กล่าวคือ คำซ้อนที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำบอกเวลาซึ่งมีโครงสร้างแบบเดียว

โดยในการสร้างคำซ้อนในภาษาเวียดนามใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ จากคำ
 ในหมวดคำหมวดเดียว ดังที่ได้แสดงไว้ในตาราง 25 และ 26
 ตาราง 25 แสดงการเปรียบเทียบหมวดคำที่นำมาประกอบเพื่อสร้างคำบอกเวลาในภาษาเวียดนามและ
 ภาษาไทย

หมวดคำที่นำมาประกอบ		ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
คำบอกเวลา	(บว)	+	-

ตาราง 26 แสดงการเปรียบเทียบโครงสร้างของคำซ้อนทำหน้าที่เป็นคำบอกเวลาในภาษาเวียดนามและ
 ภาษาไทย

โครงสร้าง	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
ส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำบอกเวลา		
แบบที่ประกอบหน่วยคำ 3 หน่วยคำ		
บว + บว	+	-

6. คำซ้อนทำหน้าที่เป็นคำบุพบท

คำซ้อนที่ทำหน้าที่เป็นคำบุพบทในทั้งภาษาเวียดนามและภาษาไทยมีประเภทย่อย
 ประเภทเดียว กล่าวคือ คำซ้อนที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำบุพบท ซึ่งมีโครงสร้างปรากฏในทั้งภาษา
 เวียดนามและภาษาไทยแบบเดียว การสร้างคำในทั้ง 2 ภาษาใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการประกอบหน่วย
 คำ 2 หน่วยคำ จากคำในหมวดคำหมวดเดียว ดังที่ได้แสดงไว้ในตาราง 27 และ 28

ตาราง 27 แสดงการเปรียบเทียบหมวดคำที่นำมาประกอบเพื่อสร้างคำบุพบทในภาษาเวียดนามและ
 ภาษาไทย

หมวดคำที่นำมาประกอบ		ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
คำบุพบท	(บพ)	+	+

ตาราง 28 แสดงการเปรียบเทียบโครงสร้างของคำซ้อนทำหน้าที่เป็นคำบุพบทในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

โครงสร้าง	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
ส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำบุพบท		
แบบที่ประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ		
บพ + บพ	+	-

7. คำซ้อนทำหน้าที่เป็นคำเชื่อม

คำซ้อนที่ทำหน้าที่เป็นคำเชื่อมในทั้งภาษาเวียดนามและภาษาไทยมีประเภทย่อยประเภทเดียว กล่าวคือ คำซ้อนที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำเชื่อม ซึ่งมีโครงสร้างปรากฏในทั้งภาษาเวียดนามและภาษาไทยแบบเดียว การสร้างคำในทั้ง 2 ภาษาใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ จากคำในหมวดคำหมวดเดียว ดังที่ได้แสดงไว้ในตาราง 29 และ 30

ตาราง 29 แสดงการเปรียบเทียบหมวดคำที่นำมาประกอบเพื่อสร้างคำเชื่อมในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

หมวดคำที่นำมาประกอบ	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
คำเชื่อม	(ข) +	+

ตาราง 30 แสดงการเปรียบเทียบโครงสร้างของคำซ้อนทำหน้าที่เป็นคำเชื่อมในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

โครงสร้าง	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
ส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำเชื่อม		
แบบที่ประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ		
ข + ข	+	+

8. คำซ้อนทำหน้าที่เป็นคำช่วยหน้ากริยา

คำซ้อนที่ทำหน้าที่เป็นคำช่วยหน้ากริยามีเฉพาะในภาษาเวียดนามและคำประเภทนี้มีประเภทย่อยประเภทเดียว กล่าวคือ คำซ้อนที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำช่วยหน้ากริยา ซึ่งมีโครงสร้างแบบเดียว การสร้างคำซ้อนในภาษาเวียดนาม ใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ จากคำในหมวดคำหมวดเดียว ดังที่ได้แสดงไว้ในตาราง 31 และ 32

ตาราง 31 แสดงการเปรียบเทียบหมวดคำที่นำมาประกอบเพื่อสร้างคำช่วยหน้ากริยาในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

หมวดคำที่นำมาประกอบ	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
คำช่วยหน้ากริยา (ข1)	+	-

ตาราง 32 แสดงการเปรียบเทียบโครงสร้างของคำซ้อนทำหน้าที่เป็นคำช่วยหน้ากริยาในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

โครงสร้าง	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
ส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำช่วยหน้ากริยา แบบที่ประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ ข1 + ข1	+	-

9. คำซ้อนทำหน้าที่เป็นคำหน้าจำนวน

คำซ้อนทำหน้าที่เป็นคำหน้าจำนวนมีเฉพาะในภาษาเวียดนามและคำประเภทนี้มีประเภทย่อยประเภทเดียว กล่าวคือ คำซ้อนที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำช่วยหน้าจำนวน ซึ่งมีโครงสร้างแบบเดียว การสร้างคำซ้อนในภาษาเวียดนามใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการประกอบคำ 2 หน่วยคำจากคำในหมวดคำหมวดเดียว ดังที่ได้แสดงไว้ในตาราง 33 และ 34

ตาราง 33 แสดงการเปรียบเทียบหมวดคำที่นำมาประกอบเพื่อสร้างคำช่วยหน้าจำนวนในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

หมวดคำที่นำมาประกอบ	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
คำหน้าจำนวน (จ1)	+	-

ตาราง 34 แสดงการเปรียบเทียบโครงสร้างของคำซ้อนทำหน้าที่เป็นคำช่วยหน้ากริยาในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

โครงสร้าง	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
ส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำช่วยหน้าจำนวน		
แบบที่ประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ		
จ1 + จ1	+	-

2. ความหมาย

จากการศึกษาความหมายของคำซ้อนในภาษาเวียดนามและภาษาไทย ผู้วิจัยพบว่า ความหมายของคำซ้อนในภาษาเวียดนามและภาษาไทยส่วนใหญ่มีลักษณะเหมือนกัน ความหมายที่มีในทั้ง 2 ภาษา มีหลายอย่าง ลักษณะที่ต่างกันค่อนข้างน้อย มี 2 ลักษณะคือ ความหมายที่มีเฉพาะในภาษาเวียดนาม และความหมายที่มีในทั้ง 2 ภาษา แต่เกิดจากคำซ้อนที่มีลักษณะต่างกัน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

2.1 ความหมายคงที่

คำซ้อนที่มีความหมายคงที่มีลักษณะที่เหมือนกันคือทั้งในภาษาเวียดนามและภาษาไทยเกิดขึ้นกับคำซ้อนที่มีหน่วยคำซึ่งเป็นคำเวียดนามหรือคำไทยซ้อนกับหน่วยคำซึ่งเป็นคำมาจากต่างประเทศ หรือคำซ้อนที่เกิดจากหน่วยคำ 2 หน่วยคำที่หน่วยคำหนึ่งไม่มีที่ใช้ในรูปประโยคปัจจุบันอาจเป็นคำโบราณหรือคำภาษาถิ่นต้องใช้ควบคู่อีกหน่วยคำหนึ่งที่มีที่ใช้ในรูปประโยคปัจจุบัน และหน่วยคำที่นำมาซ้อนกันมีความหมายเหมือนกัน ส่วนลักษณะที่ต่างกัน คือ ในภาษาไทยอาจเกิดขึ้นกับคำซ้อนที่มีหน่วยคำทั้ง 2 เป็นหน่วยคำที่มีรากคำจากภาษาอื่น

2.2 ความหมายเน้นหนักอยู่ที่ความหมายของส่วนประกอบส่วนใดส่วนหนึ่งเพียงส่วนเดียว

คำซ้อนที่มีความหมายเน้นหนักอยู่ที่ความหมายของส่วนประกอบส่วนใดส่วนหนึ่งเพียงส่วนเดียว ทั้งในภาษาเวียดนามและภาษาไทยเกิดขึ้นกับคำซ้อนที่เกิดจากการนำหน่วยคำที่มีความหมายเป็นไปทำนองเดียวกันหรือต่างกันลักษณะตรงกันข้ามมาประกอบเข้าด้วยกัน

2.3 ความหมายกว้างออก

คำซ้อนที่มีความหมายกว้างออกทั้งในภาษาเวียดนามและภาษาไทยมักจะเกิดขึ้นกับคำซ้อนที่เกิดจากการนำหน่วยคำที่มีความหมายเป็นไปทำนองเดียวกันมาประกอบเข้าด้วยกัน

2.4 ความหมายในเชิงเปรียบเทียบ

คำซ้อนที่มีความหมายในเชิงอุปมา ทั้งในภาษาเวียดนามและภาษาไทยมักจะเกิดขึ้นกับคำซ้อนที่เกิดจากการนำหน่วยคำที่มีความหมายเป็นไปทำนองเดียวกันมาประกอบเข้าด้วยกัน

2.5 ความหมายของส่วนประกอบทั้งสอง

คำซ้อนที่มีความหมายของส่วนประกอบทั้งสองมีเฉพาะในภาษาเวียดนามและมักจะเกิดขึ้นกับคำซ้อนที่เกิดจากการนำหน่วยคำที่มีความหมายต่างกันลักษณะตรงกันข้ามมาประกอบเข้าด้วยกัน

ดังที่ได้แสดงไว้ในตาราง 3

ตาราง 35 แสดงการเปรียบเทียบความหมายของคำซ้อนในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

ความหมาย ของคำซ้อน	ภาษา		เป็นไปทำนองเดียวกัน		ต่างกันโดยลักษณะตรงกันข้าม	
	ความหมายของส่วนประกอบ		เหมือนกัน		ต่างกันโดยลักษณะตรงกันข้าม	
	เวียดนาม	ไทย	เวียดนาม	ไทย	เวียดนาม	ไทย
1. ความหมายคงที่	+	+	-	-	-	-
2. ความหมายเส้นหนักรอยู่ที่ความหมายของส่วนประกอบส่วนใดส่วนหนึ่งเพียงส่วนเดียว	-	-	+	+	+	+
3. ความหมายกว้างออก	-	-	+	+	-	-
4. ความหมายในเชิงเปรียบเทียบ	-	-	+	+	-	-
5. มีความหมายของส่วนประกอบทั้งสอง	-	-	-	-	+	-

คำซ้ำ

1. หน้าที่และโครงสร้าง

จากการเปรียบเทียบหน้าที่ของคำซ้ำในภาษาเวียดนามและภาษาไทย ผู้วิจัยพบว่าประเภทของคำซ้ำในภาษาเวียดนามมีน้อยกว่าประเภทของคำซ้ำในภาษาไทยในภาษาเวียดนามมีทั้งหมด 15 ประเภท ส่วนในภาษาไทยมีทั้งหมด 16 ประเภท ดังที่ได้แสดงไว้ในตาราง 36

ตาราง 36 แสดงการเปรียบเทียบหน้าที่ของคำซ้ำในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

หน้าที่คำซ้ำ	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
1. คำนาม	+	+
2. คำกริยา	+	+
3. คำขยาย	+	+
4. คำวิเศษณ์	+	+
5. คำลักษณนาม	+	+
6. คำสรรพนาม	+	+
7. คำจำนวนนับ	+	+
8. คำหน้าจำนวน	+	+

ตาราง 36 (ต่อ)

หน้าที่คำซ้ำ	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
9. คำหลังจำนวน	+	+
10. คำช่วยหน้ากริยา	+	+
11. คำบุพบท	+	+
12. คำเชื่อม	-	+
13. คำพิเศษ	+	+
14. คำบอกกำหนด	-	+
15. คำบอกเวลา	+	+
16. คำลำดับที่	+	+
17. คำปฏิเสธ	+	-

สำหรับหมวดคำเดิมที่นำมากล่าวซ้ำเพื่อสร้างคำซ้ำนั้น ในภาษาเวียดนามมีน้อยกว่าในภาษาไทย โดยในภาษาเวียดนามมี 15 หมวด ส่วนในภาษาไทยมี 16 หมวด ดังที่ได้แสดงไว้ในตาราง 37

ตาราง 37 แสดงการเปรียบเทียบหมวดคำเดิมที่นำมากล่าวซ้ำเพื่อสร้างคำซ้ำในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

หมวดคำเดิมที่นำมากล่าวซ้ำ	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
1. คำนาม	+	+
2. คำกริยา	+	+
3. คำขยาย	+	+
4. คำวิเศษณ์	+	+
5. คำลักษณนาม	+	+
6. คำสรรพนาม	+	+
7. คำจำนวนนับ	+	+
8. คำหน้าจำนวน	+	+
9. คำหลังจำนวน	+	+
10. คำช่วยหน้ากริยา	+	+
11. คำบุพบท	+	+
12. คำเชื่อม	-	+
13. คำพิเศษ	+	+
14. คำบอกกำหนด	+	+
15. คำบอกเวลา	+	+
16. คำลำดับที่	+	+
17. คำปฏิเสธ	+	-

ส่วนในเรื่องรูปแบบของคำซ้ำในภาษาเวียดนามมีรูปแบบหลากหลายกว่าในภาษาไทย โดยรูปแบบของคำซ้ำในภาษาเวียดนามมีทั้งหมด 6 แบบ ส่วนในภาษาไทยมีทั้งหมด 4 แบบ ดังที่ได้แสดงไว้ในตาราง 38

ตาราง 38 แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบของคำซ้ำในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

รูปแบบ	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
1. AA	+	+
2. AAA	+	-
3. AAB	-	+
4. ABB	+	-
5. AAAA	+	-
6. AABB	+	+
7. ABAB	+	+

1.1 คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำนาม

คำซ้ำที่ทำหน้าที่เป็นคำนามในทั้งภาษาเวียดนามและภาษาไทยมีประเภทย่อยประเภทเดียวกล่าวคือคำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำนาม ซึ่งมีโครงสร้างปรากฏในทั้ง 2 ภาษา 2 แบบ ในการสร้างคำซ้ำในทั้ง 2 ภาษาใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการกล่าวซ้ำคำเดิมจากคำในหมวดคำหมวดเดียว 2 แบบ ดังที่ได้แสดงไว้ในตาราง 39, 40 และ 41

ตาราง 39 แสดงการเปรียบเทียบหมวดคำเดิมที่นำมากล่าวซ้ำเพื่อสร้างคำนามในภาษาเวียดนามและ ภาษาไทย

หมวดคำเดิมที่นำมากล่าวซ้ำ	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
คำนาม	ส่วนใหญ่มักจะเป็นคำซ้อน คำนาม เดี่ยวก็มีบ้างแต่มีจำนวนน้อย	ส่วนใหญ่จะเป็นคำเรียกเครือญาติ เป็นคำซ้อนหรือเดี่ยวก็ได้

ตาราง 40 แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบของคำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำนามในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

รูปแบบ	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
AA	+	+
AABB	+	+

ตาราง 41 แสดงการเปรียบเทียบโครงสร้างของคำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำนามในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

โครงสร้าง	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
คำเดิมเป็นคำนาม		
น $\left[\begin{array}{c} AA \\ AABB \end{array} \right] \rightarrow$ น	+ +	+ +

1.2 คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำกริยา

คำซ้ำที่ทำหน้าที่เป็นคำกริยาในทั้งภาษาเวียดนามและภาษาไทยมีประเภทย่อยประเภทเดียว กล่าวคือ คำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำกริยา ซึ่งมีโครงสร้างปรากฏในทั้ง 2 ภาษา 3 แบบ และปรากฏเฉพาะในภาษาเวียดนาม แบบเดียว การสร้างคำซ้ำในทั้ง 2 ภาษาใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการกล่าวซ้ำคำเดิมจากคำในหมวดคำหมวดเดียว 4 แบบ สำหรับภาษาเวียดนามและ 3 แบบสำหรับภาษาไทย ดังที่ได้แสดงไว้ในตาราง 42, 43 และ 44

ตาราง 42 แสดงการเปรียบเทียบหมวดคำเดิมที่นำมากล่าวซ้ำเพื่อสร้างคำกริยาในภาษาเวียดนามและ ภาษาไทย

หมวดคำเดิมที่นำมากล่าวซ้ำ	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
คำกริยา	มักจะเป็นคำกริยาแสดงสภาพ และกริยาแสดงอาการ	มักจะเป็นคำกริยาแสดงสภาพ และกริยาแสดงอาการ

ตาราง 43 แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบของคำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำกริยาในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

รูปแบบ	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
1. AA	+	+
2. AAA	+	-
3. AABB	+	+
4. ABAB	+	+

ตาราง 44 แสดงการเปรียบเทียบโครงสร้างของคำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำนามในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

โครงสร้าง		ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
คำเดิมเป็นคำกริยา			
ก	AA	+	+
	AAA	+	+
	AABB	+	+
	ABAB	+	+

1.3 คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำขยาย

คำซ้ำที่ทำหน้าที่เป็นคำขยายในภาษาเวียดนามและภาษาไทยมีประเภทย่อย 2 ประเภท กล่าวคือ คำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำขยาย และคำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำประเภทอื่น การสร้างคำในทั้ง 2 ภาษาใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการกล่าวซ้ำคำเดิมจากคำในหมวดคำ 2 หมวด 4 แบบ

คำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำขยายมีโครงสร้างปรากฏทั้งภาษาเวียดนามและภาษาไทยแบบเดียว โครงสร้างปรากฏเฉพาะในภาษาเวียดนาม 3 แบบ และโครงสร้างปรากฏเฉพาะในภาษาไทย 2 แบบ

คำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำประเภทอื่นมีโครงสร้างปรากฏทั้งในภาษาเวียดนามและภาษาไทยแบบเดียวและโครงสร้างปรากฏเฉพาะในภาษาไทย 2 แบบ ดังที่ได้แสดงไว้ในตาราง 45, 46 และ 47 ตาราง 45 แสดงการเปรียบเทียบหมวดคำเดิมที่นำมากล่าวซ้ำเพื่อสร้างคำขยายในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

หมวดคำเดิมที่นำมากล่าวซ้ำ	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
1. คำขยาย	ส่วนใหญ่ซ้ำได้	ส่วนใหญ่ซ้ำได้
2. คำนาม	มีจำนวนน้อย	มีจำนวนน้อย

ตาราง 46 แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบของคำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำขยายในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

รูปแบบ	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
1. AA	+	+
2. AAA	+	-
3. AAB	-	+
4. ABB	+	-
5. AAAA	+	-
6. AABB	-	+
7. ABAB	-	+

ตาราง 47 แสดงการเปรียบเทียบโครงสร้างของคำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำขยายในภาษาเวียดนามและ ภาษาไทย

โครงสร้าง		ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
1. คำเติมเป็นคำขยาย			
ข	AA	+	+
	AAA	+	-
	AAB	-	+
	ABB	+	-
	AAAA	+	-
	AABB	-	+
	ABAB	-	+
2. คำเติมเป็นคำประเภทอื่น			
น	AA	+	+
	AABB	-	+
	ABAB	-	+

1.4 คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำวิเศษณ์

คำซ้ำที่ทำหน้าที่เป็นคำวิเศษณ์ในภาษาเวียดนามและภาษาไทยมีประเภทย่อย 2 ประเภท กล่าวคือ คำซ้ำที่มีคำเติมเป็นคำวิเศษณ์ และคำซ้ำที่มีคำเติมเป็นคำประเภทอื่น การสร้างคำซ้ำในภาษาเวียดนามใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการกล่าวซ้ำคำเติมจากหมวดคำ 5 หมวด 3 แบบ ส่วนในภาษาไทยใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการกล่าวซ้ำคำเติมจากหมวดคำ 4 หมวด 4 แบบ

คำซ้ำที่มีคำเติมเป็นคำวิเศษณ์มีโครงสร้างปรากฏทั้งภาษาเวียดนามและภาษาไทย 2 แบบ โครงสร้างปรากฏเฉพาะในภาษาเวียดนามแบบเดียวและโครงสร้างปรากฏเฉพาะในภาษาไทย 2 แบบ

คำซ้ำที่มีคำเติมเป็นคำประเภทอื่นมีโครงสร้างปรากฏในทั้งภาษาเวียดนามและภาษาไทย 3 แบบ โครงสร้างปรากฏเฉพาะในภาษาเวียดนามแบบเดียวและโครงสร้างปรากฏเฉพาะในภาษาไทยแบบเดียว ดังแสดงไว้ในตาราง 48, 49 และ 50

ตาราง 48 แสดงการเปรียบเทียบหมวดคำเดิมที่นำมากล่าวซ้ำเพื่อสร้างคำวิเศษณ์ในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

หมวดคำเดิมที่นำมากล่าวซ้ำ	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
1. คำนาม	เท่าที่พบมีเพียง 2 คำ	มีจำนวนน้อยและมักจะเป็นคำนามที่เป็นชื่อสัตว์
2. คำกริยา	มีจำนวนน้อยและมักจะเป็นคำกริยาแสดงอาการ	มีจำนวนน้อยและมักจะเป็นคำกริยาแสดงอาการ
3. คำวิเศษณ์	ส่วนใหญ่ซ้ำได้	ส่วนใหญ่ซ้ำได้
4. คำบุพบท	เท่าที่พบมีเพียง 2 คำ และมักจะมีคำว่า “ra “ (ออก) หรือ “vào” (เข้า) ตามหลัง	มักจะเป็นคำบุพบทนำหน้าคำนามบอกสถานที่
5. คำลำดับที่	เท่าที่พบมีเพียงคำเดียว	-

ตาราง 49 แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบของคำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำวิเศษณ์ในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

รูปแบบ	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
1. AA	+	+
2. AAA	+	-
3. AAB	-	+
4. AABB	+	+
5. ABAB	-	+

ตาราง 50 แสดงการเปรียบเทียบโครงสร้างของคำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำวิเศษณ์ในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

โครงสร้าง		ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
1. คำเติมเป็นคำวิเศษณ์			
ว	AA	+	+
	AAA	+	-
	AAB → ว	-	+
	AABB	+	+
	ABAB	-	+
2. คำเติมเป็นคำประเภทอื่น			
ว	AA → ว	+	+
	ABAB	-	+
ก	[AA] → ว	+	+
บพ	[AA] → ว	+	+
ลท	[AA] → ว	+	-

1.5 คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำลักษณนาม

คำซ้ำที่ทำหน้าที่เป็นคำลักษณนามในภาษาเวียดนามมีประเภทย่อย 2 ประเภท กล่าวคือ คำซ้ำที่มีคำเติมเป็นคำลักษณนามและคำซ้ำที่มีคำเติมเป็นคำประเภทอื่น การสร้างคำซ้ำในภาษาเวียดนามใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการกล่าวซ้ำคำเติมจากหมวดคำ 2 หมวด 2 แบบ ส่วนในภาษาไทยมีประเภทย่อยประเภทเดียว กล่าวคือ คำซ้ำที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำลักษณนาม การสร้างคำซ้ำในภาษาไทยใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการกล่าวซ้ำคำเติมจากคำในหมวดคำหมวดเดียว 2 แบบ

คำซ้ำที่มีคำเติมเป็นคำลักษณนามมีโครงสร้างปรากฏทั้งภาษาเวียดนามและ ภาษาไทยแบบเดียวและโครงสร้างปรากฏเฉพาะในภาษาไทยแบบเดียว

คำซ้ำที่มีคำเติมเป็นคำประเภทอื่นมีเฉพาะในภาษาเวียดนามและมีโครงสร้างแบบเดียว ดังแสดงไว้ในตาราง 51, 52 และ 53

ตาราง 51 แสดงการเปรียบเทียบหมวดคำเติมที่นำมากล่าวซ้ำเพื่อสร้างคำลักษณนามในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

หมวดคำเติมที่นำมากล่าวซ้ำ	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
1. คำนาม	เท่าที่พบมีเพียงคำเดียว	-
2. คำลักษณนาม	มีบ้างแต่ไม่นิยม	เกือบทุกคำและมักจะมีคำว่า “เป็น” อยู่ข้างหน้า

ตาราง 52 แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบของคำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำลักษณนามในภาษาเวียดนามและ ภาษาไทย

รูปแบบ	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
1. AA	+	+
2. AABB	-	+
3. ABAB	+	-

ตาราง 53 แสดงการเปรียบเทียบโครงสร้างของคำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำลักษณนามในภาษาเวียดนามและ ภาษาไทย

โครงสร้าง	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
1. คำเดิมเป็นคำลักษณนาม		
ล $\left[\begin{array}{c} \text{AA} \\ \text{ABAB} \end{array} \right] \rightarrow \text{ล}$	+	+
	-	+
2. คำเดิมเป็นคำประเภทอื่น		
น [AABB] $\rightarrow \text{ล}$	+	-

1.6 คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำสรรพนาม

คำซ้ำที่ทำหน้าที่เป็นคำสรรพนามในทั้งภาษาเวียดนามและภาษาไทยมีประเภทย่อยประเภทเดียว กล่าวคือ คำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำสรรพนามซึ่งมีโครงสร้างปรากฏในทั้ง 2 ภาษาแบบเดียว โครงสร้างปรากฏเฉพาะในภาษาเวียดนามแบบเดียวและโครงสร้างปรากฏเฉพาะในภาษาไทยแบบเดียว การสร้างคำซ้ำในทั้ง 2 ภาษาใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการกล่าวซ้ำคำเดิมจากหมวดคำหมวดเดียว 2 แบบ ดังที่ได้แสดงไว้ในตาราง 54, 55 และ 56

ตาราง 54 แสดงการเปรียบเทียบหมวดคำเดิมที่นำมากล่าวซ้ำเพื่อสร้างคำสรรพนามในภาษาเวียดนามและ ภาษาไทย

หมวดคำเดิมที่นำมากล่าวซ้ำ	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
คำสรรพนาม	มักจะเป็นคำสรรพนามไม่ชี้เฉพาะ และคำเกี่ยวกับเครือญาติ	มักจะเป็นคำสรรพนามไม่ชี้เฉพาะ และสรรพนามบอกบุรุษ

ตาราง 55 แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบของคำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำสรรพนามในภาษาเวียดนามและ ภาษาไทย

รูปแบบ	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
1. AA	+	+
2. AABB	+	-
3. ABAB	-	+

ตาราง 56 แสดงการเปรียบเทียบโครงสร้างของคำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำสรรพนามในภาษาเวียดนามและ ภาษาไทย

โครงสร้าง	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
คำเดิมเป็นคำสรรพนาม		
ส $\left[\begin{array}{c} \text{AA} \\ \text{AABB} \\ \text{ABAB} \end{array} \right] \rightarrow$ ส	+ + -	+ - +

1.7 คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำจำนวนนับ

คำซ้ำที่ทำหน้าที่เป็นคำจำนวนนับในทั้งภาษาเวียดนามและภาษาไทยมีประเภทย่อยประเภทเดียว กล่าวคือ คำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำจำนวนนับซึ่งมีโครงสร้างปรากฏทั้ง 2 ภาษา แบบเดียว การสร้างคำซ้ำในทั้ง 2 ภาษาใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการกล่าวซ้ำคำเดิมจากคำในหมวดคำหมวดเดียวแบบเดียว ดังที่ได้แสดงไว้ในตาราง 57, 58 และ 59

ตาราง 57 แสดงการเปรียบเทียบหมวดคำเดิมที่นำมากล่าวซ้ำเพื่อสร้างคำจำนวนนับในภาษาเวียดนามและ ภาษาไทย

หมวดคำเดิมที่นำมากล่าวซ้ำ	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
คำจำนวนนับ	มักจะเป็นคำบอกจำนวนนับ บอกเลขหลักและคำว่า	มักจะเป็นคำบอกจำนวนนับบอกเลข

ตาราง 58 แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบของคำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำจำนวนนับในภาษาเวียดนามและ ภาษาไทย

รูปแบบ	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
AA	+	+

ตาราง 59 แสดงการเปรียบเทียบโครงสร้างของคำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำจำนวนนับในภาษาเวียดนามและ ภาษาไทย

โครงสร้าง	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
คำเดิมเป็นคำจำนวนนับ		
จ [AA] → จ	+	+

1.8 คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำหน้าจำนวน

คำซ้ำที่ทำหน้าที่เป็นคำหน้าจำนวนในทั้งภาษาเวียดนามและภาษาไทยมีประเภทย่อยประเภทเดียว กล่าวคือ คำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำหน้าจำนวนซึ่งมีโครงสร้างปรากฏทั้ง 2 ภาษา แบบเดียว การสร้างคำซ้ำในทั้ง 2 ภาษาใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการกล่าวซ้ำคำเดิมจากคำในหมวดคำหมวดเดียวแบบเดียว ดังแสดงไว้ในตาราง 60, 61 และ 62

ตาราง 60 แสดงการเปรียบเทียบหมวดคำเดิมที่นำมากล่าวซ้ำเพื่อสร้างคำหน้าจำนวนในภาษาเวียดนามและ ภาษาไทย

หมวดคำเดิมที่นำมากล่าวซ้ำ	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
คำหน้าจำนวน	เท่าที่พบมีเพียง 4 คำ	เท่าที่พบมีเพียง 2 คำ

ตาราง 61 แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบของคำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำหน้าจำนวนในภาษาเวียดนามและ ภาษาไทย

รูปแบบ	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
AA	+	+

ตาราง 62 แสดงการเปรียบเทียบโครงสร้างของคำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำหน้าจำนวนในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

โครงสร้าง	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
คำเดิมเป็นคำหน้าจำนวน		
จ1 [AA] → จ1	+	+

1.9 คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำหลังจำนวน

คำซ้ำที่ทำหน้าที่เป็นคำหลังจำนวนทั้งภาษาเวียดนามและภาษาไทยมีประเภทย่อยประเภทเดียว กล่าวคือ คำซ้ำที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำหลังจำนวน ซึ่งมีโครงสร้างปรากฏในทั้ง 2 ภาษา แบบเดียว การสร้างคำซ้ำในทั้ง 2 ภาษาใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการกล่าวซ้ำคำเดิมจากคำในหมวดคำหมวดเดียว แบบเดียว ดังแสดงไว้ในตาราง 63, 64 และ 65

ตาราง 63 แสดงการเปรียบเทียบหมวดคำเดิมที่นำมากล่าวซ้ำเพื่อสร้างคำหลังจำนวนในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

หมวดคำเดิมที่นำมากล่าวซ้ำ	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
คำหลังจำนวน	เท่าที่พบมีเพียง 5 คำ	เท่าที่พบมีเพียง 5 คำ

ตาราง 64 แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบของคำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำหลังจำนวนในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

รูปแบบ	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
AA	+	+

ตาราง 65 แสดงการเปรียบเทียบโครงสร้างของคำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำหลังจำนวนในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

โครงสร้าง	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
คำเดิมเป็นคำหลังจำนวน		
จ2 [AA] → จ2	+	+

1.10 คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำช่วยหน้ากริยา

คำซ้ำที่ทำหน้าที่เป็นคำช่วยหน้ากริยาในทั้งภาษาเวียดนามและภาษาไทยมีประเภทย่อยประเภทเดียว กล่าวคือ คำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำช่วยหน้ากริยา ซึ่งมีโครงสร้างปรากฏทั้ง 2 ภาษา แบบเดียว การสร้างคำซ้ำทั้ง 2 ภาษาใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการกล่าวซ้ำคำเดิมจากคำในหมวดคำหมวดเดียว แบบเดียว ดังที่ได้แสดงไว้ในตาราง 66, 67 และ 68

ตาราง 66 แสดงการเปรียบเทียบหมวดคำเดิมที่นำมากล่าวซ้ำเพื่อสร้างคำช่วยหน้ากริยาในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

หมวดคำเดิมที่นำมากล่าวซ้ำ	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
คำช่วยหน้ากริยา	เท่าที่พบมีเพียง 2 คำ	เท่าที่พบมีเพียง 3 คำ

ตาราง 67 แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบของคำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำช่วยหน้ากริยาในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

รูปแบบ	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
AA	+	+

ตาราง 68 แสดงการเปรียบเทียบโครงสร้างของคำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำช่วยหน้ากริยาในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

โครงสร้าง	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
คำเดิมเป็นคำช่วยหน้ากริยา		
ข1 [AA] → ข1	+	+

1.11 คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำบุพบท

คำซ้ำที่ทำหน้าที่เป็นคำบุพบททั้งในภาษาเวียดนามและภาษาไทยมีประเภทย่อยประเภทเดียว กล่าวคือ คำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำบุพบท ซึ่งมีโครงสร้างปรากฏทั้ง 2 ภาษา แบบเดียว การสร้างคำซ้ำในทั้ง 2 ภาษาใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการกล่าวซ้ำคำเดิมจากคำในหมวดคำหมวดเดียว แบบเดียว ดังแสดงไว้ในตาราง 69, 70 และ 71

ตาราง 69 แสดงการเปรียบเทียบหมวดคำเดิมที่นำมากล่าวซ้ำเพื่อสร้างคำบุพบทในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

หมวดคำเดิมที่นำมากล่าวซ้ำ	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
คำบุพบท	คำบุพบทที่ทำหน้าคำนามบอกสถานที่	คำบุพบทที่ทำหน้าคำนามบอกสถานที่

ตาราง 70 แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบของคำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำบุพบทในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

รูปแบบ	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
AA	+	+

ตาราง 71 แสดงการเปรียบเทียบโครงสร้างของคำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำบุพบทในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

โครงสร้าง	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
คำเดิมเป็นคำบุพบท บพ [AA] → บพ	+	+

1.12 คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำเชื่อม

คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำเชื่อมมีเฉพาะในภาษาไทยและมีประเภทย่อยประเภทเดียว กล่าวคือ คำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำเชื่อม ซึ่งมีโครงสร้างแบบเดียว โดยในการสร้างคำซ้ำ ใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการกล่าวซ้ำคำเดิมจากคำในหมวดคำหมวดเดียว แบบเดียว ดังที่ได้แสดงไว้ในตาราง 72, 73 และ 74

ตาราง 76 แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบของคำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำพิเศษในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

รูปแบบ	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
AA	+	-
AAB	-	+

ตาราง 77 แสดงการเปรียบเทียบโครงสร้างของคำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำพิเศษในภาษาเวียดนามและ ภาษาไทย

โครงสร้าง	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
คำเดิมเป็นคำพิเศษ		
$พ \left[\begin{array}{c} AA \\ AAB \end{array} \right] \rightarrow พ$	+ -	- +

1.14 คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำบอกกำหนด

คำซ้ำที่ทำหน้าที่เป็นคำบอกกำหนดมีเฉพาะในภาษาไทยและมีประเภทย่อยประเภทเดียว ซึ่งมีโครงสร้างแบบเดียว การสร้างคำซ้ำใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการกล่าวซ้ำคำเดิมจากหมวดคำหมวดเดียวแบบเดียว ดังที่ได้แสดงไว้ในตาราง 78, 79 และ 80

ตาราง 78 แสดงการเปรียบเทียบหมวดคำเดิมที่นำมากล่าวซ้ำเพื่อสร้างคำบอกกำหนดในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

หมวดคำเดิมที่นำมากล่าวซ้ำ	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
คำบอกกำหนด	-	เท่าที่พบมีเพียง 4 คำ

ตาราง 79 แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบของคำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำบอกกำหนดในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

รูปแบบ	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
AA	-	+

ตาราง 80 แสดงการเปรียบเทียบโครงสร้างของคำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำบอกกำหนดในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

โครงสร้าง	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
คำเดิมเป็นคำบอกกำหนด		
บก [AA] → บก	-	+

1.15 คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำบอกเวลา

คำซ้ำที่ทำหน้าที่เป็นคำบอกเวลาในภาษาเวียดนามมีประเภทย่อยประเภทเดียว กล่าวคือ คำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำบอกเวลา การสร้างคำซ้ำในภาษาเวียดนามใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการกล่าวซ้ำคำเดิมจากหมวดคำเดียวแบบเดียว ส่วนในภาษาไทยมีประเภทย่อย 2 ประเภทกล่าวคือคำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำบอกเวลาและคำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำประเภทอื่น การสร้างคำซ้ำในภาษาไทยใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการกล่าวซ้ำคำจากหมวดคำ 2 หมวด 3 แบบ

คำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำบอกเวลามีโครงสร้างปรากฏในทั้ง 2 ภาษา แบบเดียว โครงสร้างปรากฏเฉพาะในภาษาไทยแบบเดียว

คำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำประเภทอื่นมีเฉพาะในภาษาไทยและมีโครงสร้าง 2 แบบ ดังแสดงไว้ในตาราง 81, 82 และ 83

ตาราง 81 แสดงการเปรียบเทียบหมวดคำเดิมที่นำมากล่าวซ้ำเพื่อสร้างคำบอกเวลาในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

หมวดคำเดิมที่นำมากล่าวซ้ำ	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
1. คำกริยา	-	เท่าที่พบมีเพียง 2 คำ
2. คำบอกเวลา	คำบอกเวลาแต่ละช่วงในวัน	ส่วนใหญ่ซ้ำได้

ตาราง 82 แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบของคำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำบอกเวลาในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

รูปแบบ	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
1. AA	+	+
2. AABB	-	+
3. ABAB	-	+

ตาราง 83 แสดงการเปรียบเทียบโครงสร้างของคำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำบอกเวลาในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

โครงสร้าง		ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
1. คำเดิมเป็นคำบอกเวลา			
บว	$\begin{bmatrix} AA \\ ABAB \end{bmatrix} \rightarrow$ บว	+	+
		-	+
2. คำเดิมเป็นคำประเภทอื่น			
ก	$\begin{bmatrix} AA \\ AABB \end{bmatrix} \rightarrow$ บว	-	+
		-	+

1.16 คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำลำดับที่

คำซ้ำที่ทำหน้าที่เป็นคำลำดับที่ในทั้งภาษาเวียดนามและภาษาไทยมีประเภทย่อยประเภทเดียว กล่าวคือ คำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำลำดับที่ ซึ่งมีโครงสร้างปรากฏในทั้ง 2 ภาษา แบบเดียว การสร้างคำซ้ำในทั้ง 2 ภาษา ใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการกล่าวซ้ำคำเดิมจากคำในหมวดคำหมวดเดียวแบบเดียว ดังแสดงไว้ในตาราง 84, 85 และ 86

ตาราง 84 แสดงการเปรียบเทียบหมวดคำเดิมที่นำมากล่าวซ้ำเพื่อสร้างคำลำดับที่ในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

หมวดคำเดิมที่นำมากล่าวซ้ำ	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
คำลำดับที่	เท่าที่พบมีเพียง 3 คำ	เท่าที่พบมีเพียง 4 คำ

ตาราง 85 แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบของคำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำลำดับที่ในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

รูปแบบ	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
AA	+	+

ตาราง 86 แสดงการเปรียบเทียบโครงสร้างของคำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำลำดับที่ในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

โครงสร้าง	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
คำเดิมเป็นคำลำดับที่		
ลท [AA] → ลท	+	+

1.17 คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำปฏิเสธ

คำซ้ำที่ทำหน้าที่เป็นคำปฏิเสธมีเฉพาะในภาษาเวียดนามและมีประเภทย่อยประเภทเดียว กล่าวคือ คำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำปฏิเสธ การสร้างคำซ้ำด้วยการกล่าวซ้ำคำในหมวดคำ หมวดเดียวแบบเดียว ดังแสดงไว้ในตาราง 87, 88 และ 89

ตาราง 87 แสดงการเปรียบเทียบหมวดคำเดิมที่นำมากล่าวซ้ำเพื่อสร้างคำปฏิเสธในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

หมวดคำเดิมที่นำมากล่าวซ้ำ	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
คำปฏิเสธ	เท่าที่พบมีเพียงคำเดียว	-

ตาราง 88 แสดงการเปรียบเทียบรูปแบบของคำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำปฏิเสธในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

รูปแบบ	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
AAAA	+	-

ตาราง 89 แสดงการเปรียบเทียบโครงสร้างของคำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำปฏิเสธในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

โครงสร้าง	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
คำเดิมเป็นคำปฏิเสธ		
ปส [AAAA] → ปส	+	-

2 ความหมาย

ในภาษาเวียดนาม คำซ้ำมีความหมายทั้งหมด 9 ลักษณะ ส่วนในภาษาไทยคำซ้ำมีความหมายทั้งหมด 10 ลักษณะ และความหมายเหล่านี้มี 3 ลักษณะใหญ่ ๆ ดังนี้

ความหมายของคำซ้ำที่มีทั้งในภาษาเวียดนามและภาษาไทย และเกิดจากคำซ้ำที่มีลักษณะเหมือนกันมี 3 ลักษณะ ได้แก่ ความหมายไม่ต่างจากความหมายของเดิมซึ่งเกิดขึ้นกับคำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำประเภทเดียวกันจากคำในหมวดคำหมวดเดียว ความหมายเป็นพหูพจน์ซึ่งเกิดขึ้นกับคำซ้ำ ที่มีคำเดิมเป็นคำประเภทเดียวกันจากคำในหมวดคำ 5 หมวด และความหมายแฝงแสดงว่าทำอย่างไม่ต้องใจซึ่งเกิดขึ้นกับคำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำประเภทเดียวกันจากคำในหมวดคำหมวดเดียว

ความหมายของคำซ้ำที่มีเฉพาะในภาษาใดภาษาหนึ่งมี 3 ลักษณะ ได้แก่ ความหมายแสดงนิสัย ซึ่งมีเฉพาะในภาษาเวียดนามและเกิดจากคำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำประเภทเดียวกันจากคำในหมวดคำหมวดเดียว ความหมายว่าทำอะไรอย่างหรือคราวละอย่าง ซึ่งมีเฉพาะในภาษาไทยและเกิดขึ้นกับคำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำประเภทเดียวกันจากคำในหมวดคำหมวดเดียว และความหมายในเชิงประชดซึ่งมีเฉพาะในภาษาไทยและเกิดจากคำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำประเภทอื่นจากคำในหมวดคำหมวดเดียว

ความหมายของคำซ้ำที่มีทั้งในภาษาเวียดนามและภาษาไทย แต่เกิดจากคำซ้ำที่มีลักษณะบางอย่างเหมือนกันหรือคำซ้ำมีลักษณะต่างกันมี 5 ลักษณะ ได้แก่ ความหมายไม่จำกัดแน่นอนเหมือนความหมายของคำเดิมซึ่งเกิดขึ้นกับคำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำประเภทเดียวกัน ซึ่งมีทั้ง 2 ภาษาจากคำในหมวดคำ 4 หมวด และมีเฉพาะในภาษาไทยจากคำในหมวดคำหมวดเดียว ความหมายลดน้ำหนักลงซึ่งเกิดขึ้นกับคำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำประเภทเดียวกันซึ่งมีในทั้ง 2 ภาษาจากคำในหมวดคำหมวดเดียวแต่ในภาษาเวียดนามอาจเปลี่ยนหรือไม่เปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ก็ได้ ความหมายเพิ่มน้ำหนักขึ้นซึ่งมีในทั้ง 2 ภาษา แต่เกิดจากคำซ้ำประเภทต่างกันภาษาเวียดนามเกิดขึ้นกับคำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำประเภทเดียวกันจากคำในหมวดคำ 2 หมวดและในภาษาไทยเกิดขึ้นกับคำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำประเภทเดียวกันจากคำในหมวดคำหมวดเดียว ความหมายเพิ่มน้ำหนักขึ้นเป็นพิเศษ ซึ่งเกิดขึ้นกับคำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำประเภทเดียวกันและเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ ซึ่งมีในทั้ง 2 ภาษา จากคำในหมวดคำ 2 หมวด มีเฉพาะในภาษาเวียดนามจากคำในหมวดคำหมวดเดียวและมีเฉพาะในภาษาไทยจากคำในหมวดคำหมวดเดียว และความหมายใหม่ ซึ่งเกิดขึ้นกับคำซ้ำที่มีคำเดิมเป็นคำประเภทอื่น ซึ่งมีในทั้ง 2 ภาษาจากคำในหมวดคำ 4 หมวด มีเฉพาะในภาษาเวียดนามจากคำในหมวดคำ 2 หมวด และมีเฉพาะในภาษาไทยจากคำในหมวดคำหมวดเดียว ดังที่ได้แสดงไว้ในตาราง 90

ตาราง 90 (ต่อ)

[illegible]

หมายเหตุ	VN	หมายถึง	เวียดนาม	✓	หมายถึง	ปรากฏในภาษาเวียดนาม
	T	หมายถึง	ไทย	✓ <td>หมายถึง</td> <td>ปรากฏในภาษาไทย</td>	หมายถึง	ปรากฏในภาษาไทย

บทที่ 4

บทสรุป

ในการศึกษาเปรียบเทียบกลวิธีสร้างคำประสม คำซ้อน และคำซ้ำ ของภาษาเวียดนามและภาษาไทย ในด้านหน้าที่ โครงสร้างและความหมาย พอลจะสรุปผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

คำประสม

1. หน้าที่และโครงสร้าง

ในภาษาเวียดนามและภาษาไทยมีการสร้างคำประสม 5 ประเภทเหมือนกันดังนี้

1. คำประสมทำหน้าที่เป็นคำนาม
2. คำประสมทำหน้าที่เป็นคำกริยา
3. คำประสมทำหน้าที่เป็นคำขยาย
4. คำประสมทำหน้าที่เป็นคำวิเศษณ์
5. คำประสมทำหน้าที่เป็นคำสรรพนาม

การสร้างคำ 2 ประเภทแรกมีการสร้างมากที่สุด ส่วนการสร้างคำ 3 ประเภทหลังมีบ้างแต่ไม่ค่อยนิยมใช้มากเท่าไร

สำหรับหมวดคำที่นำมาประกอบขึ้นเป็นคำประสมนั้นในภาษาเวียดนามและภาษาไทย ส่วนใหญ่เหมือนกันคือมีหมวดคำ 11 หมวดคำ ได้แก่ คำนาม คำกริยา คำขยาย คำสรรพนาม คำลักษณนาม คำจำนวนนับ คำลำดับที่ คำบุพบท คำบอกเวลา คำช่วยหน้ากริยาและคำช่วยหลังกริยา ซึ่งเป็นหมวดคำที่นำมาประกอบขึ้นเป็นคำประสมในทั้ง 2 ภาษา มีหมวดคำหมวดเดียวได้แก่คำวิเศษณ์ซึ่งเป็นหมวดคำที่นำมาประกอบขึ้นเป็นคำประสมเฉพาะในภาษาเวียดนาม และหมวดคำที่นิยมนำมาใช้สร้างคำประสมมากที่สุดในทั้ง 2 ภาษา ได้แก่ หมวดคำ 2 หมวด คือคำนามและคำกริยา

คำประสมทั้งในภาษาเวียดนามและภาษาไทยส่วนใหญ่มีประเภทย่อยทั้ง 2 ประเภทกล่าวคือ คำประสมที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำประเภทเดียวกันและคำประสมที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำประเภทอื่น ยกเว้นคำประสมทำหน้าที่คำขยายในภาษาไทยซึ่งมีประเภทย่อยประเภทหลังประเภทเดียวและคำประสมทำหน้าที่เป็นคำวิเศษณ์ในทั้ง 2 ภาษา ซึ่งมีประเภทย่อยประเภทหลังประเภทเดียว แต่อย่างไรก็ตามประเภทที่นิยมมากกว่า คือประเภทที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำประเภทเดียวกัน

การสร้างคำประสมในทั้งภาษาเวียดนามและภาษาไทยใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการประกอบหน่วยคำตั้งแต่ 2 หน่วยคำถึง 5 หน่วยคำ แต่ที่นิยมคือ กลวิธีการสร้างคำด้วยการประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำและหน่วยคำ 3 หน่วยคำ สำหรับภาษาเวียดนาม และกลวิธีการสร้างคำด้วยการประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ หน่วยคำ 3 หน่วยคำและหน่วยคำ 4 หน่วยคำสำหรับภาษาไทย ดังที่ได้แสดงไว้ในตาราง 91

ตาราง 91 แสดงการเปรียบเทียบหน้าที่และโครงสร้างของคำประสมในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

หน้าที่	โครงสร้าง	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
1. คำนาม	1. ส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำนาม		
	A. แบบที่ประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ		
	$\begin{matrix} & \left[\begin{matrix} \text{น} \\ \text{ก} \\ \text{ข} \\ \text{ส} \\ \text{ล} \\ \text{จ} \\ \text{ลท} \\ \text{บพ} \\ \text{บว} \end{matrix} \right] \end{matrix}$	$\begin{bmatrix} + \\ + \\ + \\ + \\ + \\ + \\ + \\ + \\ + \end{bmatrix}$	$\begin{bmatrix} + \\ + \\ + \\ - \\ + \\ + \\ + \\ + \\ - \end{bmatrix}$
	B. แบบที่ประกอบหน่วยคำ 3 หน่วยคำ		
	$\begin{matrix} & \left[\begin{matrix} \text{น} \\ \text{ก} \\ \text{ข} \\ \text{ล} \\ \text{จ} \\ \text{บพ} \end{matrix} \right] \end{matrix}$	$\begin{bmatrix} + \\ + \\ + \\ + \\ - \\ - \end{bmatrix}$	$\begin{bmatrix} + \\ + \\ + \\ - \\ + \\ + \end{bmatrix}$
	$\begin{matrix} \text{น} + & \left[\begin{matrix} \text{ก} \\ \text{ข} \\ \text{จ} \\ \text{บพ} \end{matrix} \right] & + \text{น} \end{matrix}$	$\begin{bmatrix} + \\ + \\ + \\ + \end{bmatrix}$	$\begin{bmatrix} + \\ - \\ + \\ + \end{bmatrix}$
	$\begin{matrix} \text{น} + & \left[\begin{matrix} \text{ก} \\ \text{ว} \\ \text{ซ1} \end{matrix} \right] & + \text{ก} \end{matrix}$	$\begin{bmatrix} + \\ + \\ + \end{bmatrix}$	$\begin{bmatrix} + \\ - \\ + \end{bmatrix}$
	$\begin{matrix} \text{น} + \text{ก} + & \left[\begin{matrix} \text{ข} \\ \text{บว} \\ \text{ซ2} \end{matrix} \right] \end{matrix}$	$\begin{bmatrix} - \\ - \\ - \end{bmatrix}$	$\begin{bmatrix} + \\ + \\ + \end{bmatrix}$
	$\begin{matrix} \text{น} + \text{ข} + & \left[\begin{matrix} \text{ข} \\ \text{ล} \end{matrix} \right] \end{matrix}$	$\begin{bmatrix} + \\ + \end{bmatrix}$	$\begin{bmatrix} - \\ - \end{bmatrix}$
	$\text{น} + \text{จ} + \text{ล}$	$+$	$-$
	$\text{น} + \text{บว} + \text{บว}$	$+$	$-$

ตาราง 91 (ต่อ)

หน้าที่	โครงสร้าง	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
C. แบบที่ประกอบหน่วยคำ 4 หน่วยคำ			
	$n + n + n + \begin{bmatrix} n \\ k \\ x \end{bmatrix}$	-	+
		+	+
		-	+
	$n + n + k + n$	-	+
	$n + k + \begin{bmatrix} n \\ k \end{bmatrix} + n$	+	+
		+	+
	$n + k + n + \begin{bmatrix} k \\ x \end{bmatrix}$	-	+
		-	+
	$n + k + k + k$	-	+
D. แบบที่ประกอบหน่วยคำ 5 หน่วยคำ			
	$n + n + n + kp + n$	-	+
	$n + k + \begin{bmatrix} n + n \\ k + k \end{bmatrix} + n$	+	+
		-	+
2. ส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำประเภทอื่น			
A. แบบที่ประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ			
	$\begin{bmatrix} k \\ x \\ l \\ j \end{bmatrix} + n$	+	+
		+	-
		+	-
		+	-
	$k + k$	-	+
	$k + x$	+	-
	$x + x$	-	+
	$l + s$	+	-
B. แบบที่ประกอบหน่วยคำ 3 หน่วยคำ			
	$k + \begin{bmatrix} n \\ k \end{bmatrix} + n$	+	-
		+	-
	$k + n + k$	-	+
	$j + j + n$	-	+
C. แบบที่ประกอบหน่วยคำ 4 หน่วยคำ			
	$k + n + n + \begin{bmatrix} n \\ x \end{bmatrix}$	-	+
		-	+
	$k + n + k + n$	-	+

ตาราง 91 (ต่อ)

หน้าที่	โครงสร้าง	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
2. คำกริยา	1. ส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำกริยา		
	A. แบบที่ประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ		
	$ก + \begin{bmatrix} \text{น} \\ \text{ก} \\ \text{ข} \\ \text{ล} \\ \text{บว} \\ \text{บพ} \\ \text{ซ2} \end{bmatrix}$	$\begin{bmatrix} + \\ + \\ + \\ + \\ + \\ + \\ + \end{bmatrix}$	$\begin{bmatrix} + \\ + \\ + \\ - \\ - \\ + \\ - \end{bmatrix}$
	B. แบบที่ประกอบหน่วยคำ 3 หน่วยคำ		
	$ก + \text{น} + \begin{bmatrix} \text{น} \\ \text{ก} \\ \text{ข} \\ \text{ล} \end{bmatrix}$	$\begin{bmatrix} + \\ + \\ + \\ - \end{bmatrix}$	$\begin{bmatrix} + \\ + \\ + \\ + \end{bmatrix}$
	$ก + ก + \begin{bmatrix} \text{น} \\ \text{ก} \end{bmatrix}$	$\begin{bmatrix} + \\ + \end{bmatrix}$	$\begin{bmatrix} + \\ + \end{bmatrix}$
	$ก + \begin{bmatrix} \text{จ} \\ \text{บพ} \end{bmatrix} + \text{น}$	$\begin{bmatrix} - \\ - \end{bmatrix}$	$\begin{bmatrix} + \\ + \end{bmatrix}$
	2. ส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำประเภทอื่น		
	แบบที่ประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ		
	$\text{น} + \text{ก}$	$-$	$+$
	$\begin{bmatrix} \text{ข} \\ \text{บพ} \end{bmatrix} + \text{น}$	$\begin{bmatrix} - \\ + \end{bmatrix}$	$\begin{bmatrix} + \\ + \end{bmatrix}$
3. คำขยาย	1. ส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำขยาย		
	แบบที่ประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ		
	$\text{ข} + \begin{bmatrix} \text{น} \\ \text{ก} \\ \text{ข} \end{bmatrix}$	$\begin{bmatrix} + \\ + \\ + \end{bmatrix}$	$\begin{bmatrix} - \\ - \\ - \end{bmatrix}$

ตาราง 91 (ต่อ)

หน้าที่	โครงสร้าง	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
2. ส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำประเภทอื่น			
A. แบบที่ประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ			
	$\begin{bmatrix} \text{น} \\ \text{ก} \\ \text{จ} \\ \text{ลท} \\ \text{บพ} \end{bmatrix} + \text{น}$	+	+
		+	-
		+	+
		+	-
		-	+
	$\begin{bmatrix} \text{น} \\ \text{บพ} \end{bmatrix} + \text{ข}$	+	+
		-	+
	น + ลท	+	-
	ก + ก	+	-
	พ + บพ	+	-
B. แบบที่ประกอบหน่วยคำ 3 หน่วยคำ			
	น + น + น	-	+
4. คำวิเศษณ์	ส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำประเภทอื่น		
	แบบที่ประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ		
	$\begin{bmatrix} \text{น} \\ \text{ก} \\ \text{ข} \\ \text{บพ} \end{bmatrix} + \text{น}$	+	-
		+	-
		+	+
		-	+
	น + $\begin{bmatrix} \text{ก} \\ \text{ข} \end{bmatrix}$	-	+
		-	+
5. คำสรรพนาม	1. ส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำสรรพนาม		
	แบบที่ประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ		
	ส + $\begin{bmatrix} \text{น} \\ \text{ส} \end{bmatrix}$	+	+
		+	+
	2. ส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำประเภทอื่น		
	น + $\begin{bmatrix} \text{น} \\ \text{ส} \end{bmatrix}$	-	+
		+	-
	บพ + ข	-	+

2. ความหมาย

จากการศึกษาความหมายของคำประสมในภาษาเวียดนามและภาษาไทย ผู้วิจัยพบว่า ความหมายของคำประสมในภาษาเวียดนามมีลักษณะที่เหมือนกับความหมายของคำประสมในภาษาไทยทุก ประการคือคำประสมทั้งในภาษาเวียดนามและภาษาไทยเมื่อสร้างขึ้นแล้วจะมีความหมายใหม่ใน 4 ลักษณะ ซึ่งความหมายที่มีจำนวนมากและเป็นส่วนใหญ่ คือความหมายเก่าของเดิม และความหมายที่มีจำนวนน้อย คือความหมายเก่าความหมายของส่วนประกอบส่วนใดส่วนหนึ่งของคำเพียงส่วนเดียว ดังได้แสดงไว้ใน ตาราง 92

ตาราง 92 แสดงการเปรียบเทียบความหมายของคำประสมในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

ความหมายของคำประสม	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
1. ความหมายเก่าของเดิม	+	+
2. ความหมายในเชิงเปรียบเทียบ	+	+
3. ความหมายทั้งเก่าของเดิมและ ในเชิงเปรียบเทียบ	+	+
4. ความหมายเก่าความหมายของส่วน ประกอบส่วนใดส่วนหนึ่งของคำเพียง ส่วนเดียว	+	+

คำซ้อน

1. หน้าที่และโครงสร้าง

ในภาษาเวียดนามมีการสร้างคำซ้อนทั้งหมด 9 ประเภทส่วนในภาษาไทยมีทั้งหมด 6 ประเภท โดยการสร้างคำซ้อนที่มีในทั้ง 2 ภาษา มี 6 ประเภท ดังนี้

1. คำซ้อนทำหน้าที่เป็นคำนาม
2. คำซ้อนทำหน้าที่เป็นคำกริยา
3. คำซ้อนทำหน้าที่เป็นคำขยาย
4. คำซ้อนทำหน้าที่เป็นคำวิเศษณ์
5. คำซ้อนทำหน้าที่เป็นคำบุพบท
6. คำซ้อนทำหน้าที่เป็นคำเชื่อม

การสร้างคำซ้อนที่มีเฉพาะในภาษาเวียดนามมี 3 ประเภท ดังนี้

1. คำซ้อนทำหน้าที่เป็นคำบอกเวลา
2. คำซ้อนทำหน้าที่เป็นคำช่วยหน้ากริยา
3. คำซ้อนทำหน้าที่เป็นคำหน้าจำนวน

และการสร้างคำซ้อนที่ได้รับความนิยมในทั้ง 2 ภาษา ได้แก่ 3 ประเภท คือ คำซ้อนทำหน้าที่เป็นคำนาม คำซ้อนทำหน้าที่เป็นคำกริยา และคำซ้อนทำหน้าที่เป็นคำขยาย

สำหรับหมวดคำที่นำมาประกอบขึ้นเป็นคำซ้อนนั้นในภาษาเวียดนามมีมากกว่าในภาษาไทย โดยในภาษาเวียดนามมี 9 หมวด ส่วนในภาษาไทยมี 6 หมวด หมวดคำที่นำมาประกอบเป็นคำซ้อนที่มีในทั้ง 2 ภาษามี 6 หมวด ได้แก่ คำนาม คำกริยา คำขยาย คำวิเศษณ์ คำบุพบท และคำเชื่อม หมวดคำที่นำมาประกอบเป็นคำซ้อนที่มีเฉพาะในภาษาเวียดนามมี 3 หมวด ได้แก่ คำบอกเวลา คำช่วยหน้ากริยา และคำหน้าจำนวน

คำซ้อนทั้งในภาษาเวียดนามและภาษาไทยส่วนใหญ่มีประเภทย่อยประเภทเดียวกันคือ คำซ้อนที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำประเภทเดียวกันยกเว้นคำนามและคำกริยาในภาษาเวียดนามและคำขยายในทั้ง 2 ภาษา ซึ่งมีประเภทย่อยทั้ง 2 ประเภทกล่าวคือคำซ้อนที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำประเภทเดียวกันและคำซ้อนที่มีส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำประเภทอื่น

การสร้างคำซ้อนในทั้งภาษาเวียดนามและภาษาไทยใช้กลวิธีการสร้างคำด้วยการประกอบหน่วยคำตั้งแต่ 2 หน่วยคำถึง 4 หน่วยคำและในภาษาเวียดนามจะนิยมแบบที่ประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำและหน่วยคำ 4 หน่วยคำแต่ในภาษาไทยจะนิยมทั้ง 3 แบบ คือแบบที่ประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ หน่วยคำ 3 หน่วยคำ และหน่วยคำ 4 หน่วยคำ ถึงอย่างไรก็ตาม แบบที่นิยมที่สุดในทั้ง 2 ภาษา คือ แบบที่ประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำเหมือนกันและในทั้งภาษาเวียดนามและภาษาไทยหน่วยคำที่ประกอบเป็นคำซ้อนมักจะเป็นคำที่อยู่ในหมวดคำเดียวกันโดยเฉพาะในภาษาเวียดนาม ดังที่ได้แสดงไว้ในตาราง 93

ตาราง 93 แสดงการเปรียบเทียบหน้าที่และโครงสร้างของคำซ้อนในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

หน้าที่	โครงสร้าง	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
1. คำนาม	1. ส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำนาม		
	A. แบบที่ประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ		
	$n + \begin{bmatrix} n \\ k \\ x \\ bp \end{bmatrix}$	+ - + -	+ + + +
	B. แบบที่ประกอบหน่วยคำ 3 หน่วยคำ		
	$n + n + n$	-	+
	C. แบบที่ประกอบหน่วยคำ 4 หน่วยคำ		
	$n + n + n + n$	+	+
	2. ส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำประเภทอื่น		
	A. แบบที่ประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ		
	$k + k$	+	-
	B. แบบที่ประกอบหน่วยคำ 4 หน่วยคำ		
	$x + x + x + x$	+	-

ตาราง 93 (ต่อ)

หน้าที่	โครงสร้าง	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
2. กริยา	1. ส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำกริยา		
	A. แบบที่ประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ		
	$ก + \begin{bmatrix} ก \\ ข \end{bmatrix}$	$\begin{matrix} + \\ - \end{matrix}$	$\begin{matrix} + \\ + \end{matrix}$
	B. แบบที่ประกอบหน่วยคำ 3 หน่วยคำ		
	$ก + ก + ก$	$-$	$+$
	C. แบบที่ประกอบหน่วยคำ 4 หน่วยคำ		
	$ก + ก + ก + ก$	$+$	$+$
	2. ส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำประเภทอื่น		
	A. แบบที่ประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ		
	$\begin{matrix} \text{น} + \text{น} \\ \text{ข} + \text{ข} \end{matrix}$	$\begin{matrix} + \\ + \end{matrix}$	$\begin{matrix} - \\ - \end{matrix}$
	B. แบบที่ประกอบหน่วยคำ 4 หน่วยคำ		
	$\text{น} + \text{น} + \text{น} + \text{น}$	$+$	$-$
3. คำขยาย	1. ส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำขยาย		
	A. แบบที่ประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ		
	$\text{ข} + \begin{bmatrix} ข \\ ก \end{bmatrix}$	$\begin{matrix} + \\ - \end{matrix}$	$\begin{matrix} + \\ + \end{matrix}$
	B. แบบที่ประกอบหน่วยคำ 3 หน่วยคำ		
	$\text{ข} + \text{ข} + \text{ข}$	$+$	$+$
	C. แบบที่ประกอบหน่วยคำ 4 หน่วยคำ		
	$\text{ข} + \text{ข} + \text{ข} + \text{ข}$	$+$	$+$
	2. ส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำประเภทอื่น		
	แบบที่ประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ		
	$\begin{matrix} \text{น} + \text{น} \\ \text{ก} + \begin{bmatrix} ก \\ ข \end{bmatrix} \end{matrix}$	$\begin{matrix} + \\ - \\ - \end{matrix}$	$\begin{matrix} - \\ + \\ + \end{matrix}$

ตาราง 93 (ต่อ)

หน้าที่	โครงสร้าง	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
4. คำวิเศษณ์	ส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำวิเศษณ์ แบบที่ประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ ว + ว	+	+
5. คำบอกเวลา	ส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำบอกเวลา แบบที่ประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ บว + บว	+	-
6. คำบุพบท	ส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำบุพบท แบบที่ประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ บพ + บพ	+	-
7. คำเชื่อม	ส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำเชื่อม แบบที่ประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ ช + ช	+	+
8. คำช่วยหน้า กริยา	ส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำช่วยหน้ากริยา แบบที่ประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ ช1 + ช1	+	-
9. คำหน้าจำนวน	ส่วนประกอบส่วนแรกเป็นคำช่วยหน้าจำนวน แบบที่ประกอบหน่วยคำ 2 หน่วยคำ จ1 + จ1	+	-

ความหมาย

ความหมายของคำซ้อนในภาษาเวียดนามมีทั้งหมด 5 อย่าง ส่วนในภาษาไทยมีทั้งหมด 4 อย่าง และความหมายของคำซ้อนในทั้ง 2 ภาษา ส่วนใหญ่มีลักษณะเหมือนกันคือ ความหมายของคำซ้อนที่มีในทั้ง 2 ภาษา มี 4 อย่าง และความหมายของคำซ้อนที่มีเฉพาะในภาษาเวียดนามอย่างเดียว ดังที่ได้แสดงไว้ในตาราง 94

ตาราง 94 แสดงการเปรียบเทียบความหมายของคำซ้อนในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

ความหมาย	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
1. ความหมายคงที่	+	+
2. ความหมายเน้นหนักอยู่ที่ความหมายของส่วนประกอบ ส่วนใดส่วนหนึ่งเพียงส่วนเดียว	+	+
3. ความหมายกว้างออก	+	+
4. ความหมายในเชิงอุปมา	+	+
5. ความหมายของส่วนประกอบทั้ง 2	-	+

คำซ้ำ

1. หน้าทีและโครงสร้าง

ในภาษาเวียดนามมีการสร้างคำซ้ำทั้งหมด 15 ประเภท ส่วนในภาษาไทยมีการสร้างคำซ้ำทั้งหมด 16 ประเภท โดยการสร้างคำซ้ำที่มีในทั้ง 2 ภาษามี 14 ประเภท ดังนี้

- 1. คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำนาม
- 2. คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำกริยา
- 3. คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำขยาย
- 4. คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำวิเศษณ์
- 5. คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำลักษณนาม
- 6. คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำสรรพนาม
- 7. คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำจำนวนนับ
- 8. คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำหน้าจำนวน
- 9. คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำหลังจำนวน
- 10. คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำช่วยหน้ากริยา
- 11. คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำบุพบท
- 12. คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำพิเศษ
- 13. คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำบอกเวลา
- 14. คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำลำดับที่

การสร้างคำซ้ำที่มีเฉพาะในภาษาเวียดนามมีประเภทเดียว ดังนี้

คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำปฏิเสธ

การสร้างคำซ้ำที่มีเฉพาะในภาษาไทยมี 2 ประเภท ดังนี้

- 1. คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำเชื่อม
- 2. คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำบอกกำหนด

และการสร้างคำที่ได้รับความนิยมในทั้ง 2 ภาษา มี 2 ประเภท คือ คำซ้ำทำหน้าที่เป็น คำขยายและคำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำวิเศษณ์ การสร้างคำซ้ำที่ได้รับความนิยมเฉพาะในภาษาไทย มี ประเภทเดียว คือ คำซ้ำทำหน้าที่เป็นคำลักษณนาม

สำหรับคำที่สามารถซ้ำได้ในภาษาเวียดนามเป็นคำในหมวดคำ 15 หมวดส่วนในภาษาไทยเป็นคำในหมวดคำ 16 หมวดและคำที่นำมากล่าวซ้ำแล้วสามารถทำหน้าที่ได้อย่างเดียว กล่าวคือ ทำหน้าที่อย่างเดียวกับคำเดิม ซึ่งมีในทั้ง 2 ภาษา เป็นคำในหมวดคำ 10 หมวดคำ ได้แก่ คำขยาย คำวิเศษณ์ คำลักษณนาม คำสรรพนาม คำจำนวนนับ คำหน้าจำนวน คำหลังจำนวน คำช่วยหน้ากริยา คำพิเศษ และคำบอกเวลา มีเฉพาะในภาษาเวียดนามเป็นคำในหมวดคำเดียว ได้แก่ คำปฏิเสธและมีเฉพาะในภาษาไทยเป็นคำในหมวดคำ 2 หมวด ได้แก่ คำเชื่อมและคำบอกกำหนด และหมวดคำเดิมที่กล่าวซ้ำแล้วทำหน้าที่หลายอย่างกล่าวคือ ทำหน้าที่อย่างเดียวกับคำเดิมและทำหน้าที่เป็นอย่างอื่นซึ่งมีในทั้ง 2 ภาษาเป็นคำในหมวดคำ 3 หมวด ได้แก่ คำนาม คำกริยา และคำบุพบท และมีเฉพาะในภาษาเวียดนามเป็นคำในหมวดคำเดียว ได้แก่ คำลำดับที่ แต่อย่างไรก็ตาม คำเดิมที่นำมากล่าวซ้ำแล้วทำหน้าที่เป็นอย่างอื่น มีจำนวนน้อยในทั้ง 2 ภาษา

ส่วนในเรื่องของรูปแบบ คำซ้ำในภาษาเวียดนามมี 6 แบบ และคำซ้ำในภาษาไทยมี 4 แบบ และรูปแบบของคำซ้ำที่มีในทั้ง 2 ภาษา มี 3 แบบ ได้แก่ แบบ AA แบบ AABB และ แบบ ABAB รูปแบบของคำซ้ำที่มีเฉพาะในภาษาเวียดนาม 3 แบบ ได้แก่ แบบ AAA แบบ ABB และแบบ AAAA และรูปแบบของคำซ้ำที่มีเฉพาะในภาษาไทยมีแบบเดียว ได้แก่ แบบ AAB รูปแบบที่นิยมที่สุดในทั้ง 2 ภาษา คือ แบบ AA ดังที่ได้แสดงไว้ในตาราง 95

ตาราง 95 แสดงการเปรียบเทียบหน้าที่และโครงสร้างของคำซ้ำในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

หน้าที่	โครงสร้าง	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
1. คำนาม	คำเดิมเป็นคำนาม		
	น $\left[\begin{array}{c} AA \\ AABB \end{array} \right] \rightarrow$ น	+ +	+ +
2. คำกริยา	คำเดิมเป็นคำกริยา		
	ก $\left[\begin{array}{c} AA \\ AAA \\ AABB \\ ABAB \end{array} \right] \rightarrow$ ก	+ + + +	+ + + +
3. คำขยาย	1. คำเดิมเป็นคำขยาย		
	ข $\left[\begin{array}{c} AA \\ AAA \\ AAB \\ ABB \\ AAAA \\ AABB \\ ABAB \end{array} \right] \rightarrow$ ข	+ + - + + - -	+ - + - - + +

ตารางที่ 95 (ต่อ)

หน้าที่	โครงสร้าง	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
2. คำเติมเป็นคำประเภทอื่น			
น	$\begin{bmatrix} AA \\ AABB \\ ABAB \end{bmatrix} \rightarrow ข$	+	+
		-	+
		-	+
4. คำวิเศษณ์			
1. คำเติมเป็นคำวิเศษณ์			
ว	$\begin{bmatrix} AA \\ AAA \\ AAB \\ AABB \\ ABAB \end{bmatrix} \rightarrow ว$	+	+
		+	-
		-	+
		+	+
		-	+
2. คำเติมเป็นคำประเภทอื่น			
ว	$\begin{bmatrix} AA \\ ABAB \end{bmatrix} \rightarrow ว$	+	+
		-	+
ก	$[AA] \rightarrow ว$	+	+
บพ	$[AA] \rightarrow ว$	+	+
ลท	$[AA] \rightarrow ว$	+	-
5. ลักษณะนาม			
1. คำเติมเป็นคำลักษณนาม			
ล	$\begin{bmatrix} AA \\ ABAB \end{bmatrix} \rightarrow ล$	+	+
		-	+
2. คำเติมเป็นคำประเภทอื่น			
น	$[AABB] \rightarrow ล$	+	-
6. คำสรรพนาม			
คำเติมเป็นคำสรรพนาม			
ส	$\begin{bmatrix} AA \\ AABB \\ ABAB \end{bmatrix} \rightarrow ส$	+	+
		+	-
		-	+
7. คำจำนวนนับ			
คำเติมเป็นคำจำนวนนับ			
จ	$[AA] \rightarrow จ$	+	+
8. คำหน้าจำนวน			
คำเติมเป็นคำหน้าจำนวน			
จ1	$[AA] \rightarrow จ1$	+	+
9. คำหลังจำนวน			
คำเติมเป็นคำหลังจำนวน			
จ2	$[AA] \rightarrow จ2$	+	+

ตาราง 95 (ต่อ)

หน้าที่	โครงสร้าง	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
10. คำช่วยหน้า	คำเดิมเป็นคำช่วยหน้ากริยา		
กริยา	ช1 [AA] → ช1	+	+
11. คำบุพบท	คำเดิมเป็นคำบุพบท		
	บพ [AA] → บพ	+	+
12. คำเชื่อม	คำเดิมเป็นคำเชื่อม		
	ช [AAB] → ช	-	+
13. คำพิเศษ	คำเดิมเป็นคำพิเศษ		
	พ [AA] → พ	+	-
	[AAB]	-	+
14. คำบอกกำหนด	คำเดิมเป็นคำบอกกำหนด		
	บก [AA] → บก	-	+
15. คำบอกเวลา	1. คำเดิมเป็นคำบอกเวลา		
	บว [AA] → บว	+	+
	[ABAB]	-	+
	2. คำเดิมเป็นคำประเภทอื่น		
	ก [AA] → บว	-	+
	[AABBB]	-	+
16. คำลำดับที่	คำเดิมเป็นคำลำดับที่		
	ลท [AA] → ลท	+	+
17. คำปฏิเสธ	คำเดิมเป็นคำปฏิเสธ		
	ปส [AAAA] → ปส	+	-

2. ความหมาย

ความหมายของคำซ้ำในภาษาเวียดนามมีทั้งหมด 9 ลักษณะ ส่วนในภาษาไทยมีทั้งหมด 10 ลักษณะ และความหมายของคำซ้ำส่วนใหญ่มีลักษณะเหมือนกันคือ ความหมายของคำซ้ำที่มีในทั้ง 2 ภาษา มี 8 ลักษณะ ความหมายของคำซ้ำที่มีเฉพาะในภาษาเวียดนามมีอย่างเดียวและความหมายของคำซ้ำที่มีเฉพาะในภาษาไทย มี 2 ลักษณะ ดังได้แสดงไว้ในตาราง 96

ตาราง 96 แสดงการเปรียบเทียบความหมายของคำซ้ำในภาษาเวียดนามและภาษาไทย

ความหมาย	ภาษาเวียดนาม	ภาษาไทย
1. ความหมายไม่ต่างจากความหมายของคำเดิม	+	+
2. ความหมายจำกัดแน่นอนเหมือนความหมายคำเดิม	+	+
3. ความหมายเป็นพหูพจน์	+	+
4. ความหมายว่าที่ละอย่างหรือคราวละอย่าง	-	+
5. ความหมายแฝงแสดงว่าทำอย่างไม่ตั้งใจ	+	+
6. ความหมายในเชิงประชด	-	+
7. ความหมายลดน้ำหนักลง	+	+
8. ความหมายเพิ่มน้ำหนักขึ้น	+	+
9. ความหมายเพิ่มน้ำหนักขึ้นเป็นพิเศษ	+	+
10. ความหมายแสดงนิสัย	+	-
11. ความหมายใหม่	+	+

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบกลวิธีการสร้างคำในภาษาเวียดนามและภาษาไทย ทำให้เห็นว่า ภาษาเวียดนามและภาษาไทยเป็นภาษาคำโดด ซึ่งคำในภาษาส่วนใหญ่เป็นคำพยางค์เดียว กลวิธีการสร้างคำใหม่ประเภทต่าง ๆ ดังกล่าวได้ช่วยทำให้ภาษาทั้งสองมีคำหลายพยางค์ขึ้นมาและมีคำใช้ในภาษาเพิ่มขึ้นมากมาย

คำประสมในภาษาเวียดนามมีลักษณะหนึ่งที่น่าสนใจคือ คำประสมในภาษาเวียดนามบางคำสามารถสับเปลี่ยนตำแหน่งของหน่วยคำที่นำมาประกอบได้โดยความหมายและหน้าที่ของคำยังคงเดิม เช่น “mực khò” และ “khò mực” ไม่ว่าจะเรียงคำโดยวิธีใดก็ยังคงหมายความถึง ปลาหมึกแห้ง ซึ่งเป็นคำประสมที่ทำหน้าที่เป็นคำนาม ลักษณะนี้ผิดกับลักษณะของคำประสมทั่วไปในทั้งสองภาษา ซึ่งถ้าสับเปลี่ยนตำแหน่งของหน่วยคำที่นำมาประกอบ คำจะเปลี่ยนความหมายไป เช่น “giở dng gặt” (เตียนถอน) กับ “gặt giở dng” (ที่ถอน) “ไม้ดอก” (ต้นไม้ที่ปลูกเพื่อออกดอกโดยเฉพาะ) กับ “ดอกไม้” (ส่วนหนึ่งของพรรณไม้ที่ผลิออกจากต้นหรือกิ่ง มีหน้าที่ทำให้เกิดผลและเมล็ดเพื่อสืบพันธุ์ มีเกสรและเรณูเป็นเครื่องสืบพันธุ์) หรือคำจะไม่มี ความหมาย เช่น “bạn trai” (เพื่อนชาย) กับ “trai bạn” (ไม่มี ความหมาย) “ห้องครัว” (ห้องสำหรับทำอาหาร) กับ “ครัวห้อง” (ไม่มี ความหมาย) หรือคำจะเปลี่ยนหน้าที่ไป เช่น “ใจดี” (คำประสมทำหน้าที่เป็นคำขยาย) กับ “ดีใจ” (คำประสมทำหน้าที่เป็นคำกริยา) ลักษณะนี้เกิดขึ้นกับคำประสมในภาษาเวียดนาม อาจจะเพราะภาษาเวียดนามได้รับอิทธิพลของภาษาอื่นซึ่งเป็นภาษาที่เวียดนามเคยรับมาใช้ในสมัยหนึ่ง และมีการเรียงคำแบบคำขยายอยู่หน้าคำนาม ในภาษาเวียดนามหากมีการเรียงคำโดยวางคำขยายไว้หน้า จะ เป็นอิทธิพลที่ได้รับจากภาษาอื่น ซึ่งมีจำนวนคำไม่มากนัก และนับวันจะเลิกใช้ แต่ถ้าเรียงคำขยายไว้หลังมัก จะเป็นคำภาษาเวียดนามแท้ และมีเป็นจำนวนมาก แสดงให้เห็นการเปลี่ยนแปลงในการสร้างคำ และคำ

ประสมที่ใช้ในภาษาจึงมีทั้งที่วางคำขยายไว้หน้าและหลังโดยความหมายของคำไม่เปลี่ยนแปลง ในเมื่อมีการปรากฏคำซึ่งมีโครงสร้างทั้งสองแบบ โดยแบบหนึ่งเป็นภาษาเวียดนามปัจจุบัน และอีกแบบหนึ่งเป็นโครงสร้างของภาษาเวียดนามในอดีตพร้อมกันเช่นนี้ โครงสร้างใดจะเป็นที่นิยมต่อไป สังคมจะเป็นผู้ตัดสินใจ แต่ถึงอย่างไรก็ตาม แนวโน้มและทิศทางของการเปลี่ยนแปลงในภาษาน่าจะได้รับอิทธิพลของภาษาที่ใช้ในปัจจุบันมากกว่า

ส่วนในเรื่องของคำซ้อน ทั้งในภาษาเวียดนามและภาษาไทย คำซ้อนบางคำเรียงสลับที่กันไม่ได้ เช่น “mặt dù” (แม้ว่า) ถ้าเรียงสลับเป็น “dù mặt” จะไม่มีใช้ในภาษาเวียดนาม หรือ “ซับซ้อน” ถ้าเรียงสลับเป็น “ซ้อนซับ” จะเป็นคำที่ไม่มีมีความหมายในภาษาไทย แต่คำซ้อนบางคำอาจเรียงสลับที่กันได้ บางคำอาจเปลี่ยนความหมาย เช่น “chân cẳng” (เท้า) กับ “cẳng chân” (ขาช่วงล่าง) หรือ “รองรับ” (คอยรับ) กับ “รับรอง” (รับประกัน ; ต้อนรับ) บางคำไม่เปลี่ยนความหมาย เช่น “áo quần” กับ “quần áo” “ไม่ว่าจะเรียงคำโดยวิธีใดก็ยังหมายความว่า เสื้อผ้า หรือ “เกี่ยวข้อง” กับ “ข้องเกี่ยว” “ไม่ว่าจะเรียงคำโดยวิธีใดก็ยังหมายความว่า ยุ่งเกี่ยว หรือข้องแวะ การที่คำซ้อนบางคำอาจหรือไม้อาจเรียงสลับที่กันได้นั้น บรรจบ พันธุเมธา (2544 : 73) ได้กล่าวไว้ว่า “เปลี่ยนคำทำยขึ้นไว้คำต้นหรือคำต้นลงไปเป็นคำทำยไม่ได้ เพราะเสียงที่ซ้อนกันนั้น เป็นเสียงที่เลือกแล้วว่าจะออกได้สะดวกสบาย เสียงคำทำยจึงมักเป็นเสียงเปิดคือมีตัวสะกดหรือคำเป็นบ้าง ไม่มีตัวสะกดบ้าง หรือเป็นสระเสียงยาวบ้าง...บางที่มีการสลับหน้าสลับหลังแล้วมีความหมายต่างออกไป แต่คำที่สลับหน้าสลับหลังกันเช่นนี้ เสียงย่อมมีลักษณะที่ออกเสียงได้ง่ายด้วยจึงจะเป็นที่ยอมรับใช้กันทั่วไป”

ข้อเสนอแนะ

เนื่องจากคำประสม คำซ้อนและคำซ้ำเป็นวิธีการสร้างคำที่สำคัญของทั้งภาษาเวียดนามและภาษาไทย จึงควรจะได้มีการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องทั้ง 3 เพิ่มเติมจากการศึกษาครั้งนี้ ดังนี้

1. ควรศึกษาที่มาของคำประสมเพื่อจะได้พบความสัมพันธ์ทางความหมายของคำประสมกับคำที่มาประกอบกันอย่างละเอียดมากยิ่งขึ้น และจะได้ทราบถึงมโนทัศน์ของคนในชาติทั้ง 2
2. ควรมีการศึกษาคำซ้อนซ้ำในภาษาเวียดนามและภาษาไทย เนื่องจากว่าภาษาเวียดนามและภาษาไทยต่างก็มีคำซ้อนคำซ้ำ ซึ่งมักเป็นคำ 4 พยางค์ ที่เกิดจากการซ้ำ คำ 2 คำและซ้ำพยางค์ที่ 1 กับพยางค์ที่ 3 หรือซ้ำข้ามพยางค์ ควรจะได้มีการศึกษาเปรียบเทียบต่าง ๆ เพื่อจะได้ทราบว่าลักษณะที่เหมือน และต่างกันอย่างไรบ้าง
3. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบคำซ้ำบางส่วนในภาษาเวียดนามและภาษาไทย เนื่องจากว่าภาษาเวียดนามและภาษาไทยต่างก็มีคำซ้ำบางส่วนปรากฏในภาษา คือคำอาจจะซ้ำเฉพาะเสียงพยัญชนะต้น หรือซ้ำทั้งเสียงสระหรือพยัญชนะท้ายอย่างใดอย่างหนึ่ง ทั้งนี้เพื่อความสะดวกในการออกเสียงและความไพเราะ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- เกรียงไกร วัฒนาสวัสดิ์. (2540). ลักษณะทางกลศาสตร์ของวรรณยุกต์ในพยางค์เสียงหนักและพยางค์เสียงเบาในภาษาเวียดนาม. วิทยานิพนธ์ อ.ม.(ภาษาศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อุดສຳເນາ.
- บรรจบ พันธุเมธา. (2544). ลักษณะภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 13. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- บุญเกื้อ แทนวันชัย. (2538). การวิเคราะห์คำซ้อนคำซ้ำในภาษาไทย. วิทยานิพนธ์ กศ.ม(ภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อุดສຳເນາ.
- ปราณี กุลละวณิช และคณะ. (2535). ภาษาทัศน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พระยาอุปกิตติศิลปสาร (2541). หลักภาษาไทย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ฟู เจิง โฮยว. (2526). คำซ้ำในภาษาจีนและภาษาไทย : การศึกษาเปรียบเทียบ. วิทยานิพนธ์ อ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อุดສຳເນາ.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2539). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- รัชฎาพรรณ เศรษฐวัฒน์. (2516). คำซ้อนในภาษาไทย. วิทยานิพนธ์ อ.ม.(ภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อุดສຳເນາ.
- เรืองเดช ปันเขื่อนขันธ์. (2541). ภาษาศาสตร์ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- วิจิตรนัฏ ภาณุพงศ์. (2543). โครงสร้างภาษาไทย : ระบบไวยากรณ์. พิมพ์ครั้งที่ 14. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วินัย ภูะหงษ์. (2542). " หน่วยคำ และการประกอบหน่วยคำในภาษาไทย ," ใน ภาษาไทย 3 (หน่วยที่ 7-15). หน้า 61-88 . พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : ชวนพิมพ์.
- สิริวงษ์ หงษ์สุวรรณ. (2540). คำลักษณนามในภาษาไทยและภาษาเวียดนาม. วิทยานิพนธ์ อ.ม. (ภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อุดສຳເນາ.
- สุจิตรา บรมินเณทร์. (2509). คำซ้ำในภาษาไทย. วิทยานิพนธ์ อ.ม.(ภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อุดສຳເນາ.
- สุดาพร ลักษณะนิยานิน. (2529). สัทศาสตร์และภาษาศาสตร์. กรุงเทพฯ : เทคเพรสเซอร์วิส
- สุธีณี สุขตระกูล. (2526). วิธีวิเคราะห์ และเปรียบเทียบภาษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- โสภณา ศรีจำปา. (2543). รู้จักเวียดนามผ่านภาษาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : เรือนแก้วการพิมพ์
- อนงค์ เอียงอุบล. (2525). การศึกษาเชิงวิเคราะห์คำประสมในภาษาไทย. วิทยานิพนธ์ อ.ม.(ภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อุดສຳເນາ.
- อนันต์ อ่วมศาสตร์. (2519). ไทย๑๐๔ ลักษณะภาษาไทย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช
- อภิรดี อุดมมณีสุวัฒน์. (2526). ความสัมพันธ์ระหว่างรูปและเสียงสระและความหมายของคำซ้ำสองพยางค์ในภาษาไทย. วิทยานิพนธ์ อ.ม.(ภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อุดສຳເນາ.

ภาษาอังกฤษ

- Bussaba Amornsukdi. (1987). **Phonological Reduplication in Vietnamese**. Master thesis M.A (Linguistics). Nakhonprathon : Graduate School Mahidol university. Photocopied
- Bauer, Laurie. (1983). **English Word Formation**. Cambridge : Cambridge University Press
- Bybee, Joan. (1985). **Morphology : A study of the relationship between meaning and form**. Amsterdam : John Benjamins
- Carl Jaines. (1983). **Contrastive analysis**. 3rd ed. Singapore : Four Strong.
- Crystal, David. (1991). **A Dictionary of Linguistics and Phonetics**. 3rd ed. Oxford : Basil Blackwell.
- Di Pietro, Robert J. (1971). **Language Structures in Contrast**. Washington : George town University
- Fisiak, Jacek. (1981). **Contrastive Linguistics and the Language Teacher**. Great Britain : Pergamon Press
- Laurence C. Thompson. (1969). **A Vietnamese Grammar**. Seattle : University of Washington
- Lee, W.R. (1968). **Thoughts on contrastive linguistics in the context of language teaching**. Washington : George town University
- Mark Aronoff. (1981). **Word Formation Generation Grammar**. 2nd ed. Cambridge, Massachusetts, and London, England : The MIT Press
- Mathews, P.H. (1991). **Morphology**. 2nd ed. Cambridge University Press

ภาษาไทย

- Bùi Minh Toán. (1991). **Từ trong hoạt động giao tiếp tiếng Việt**. Hà Nội : Giáo Dục
- Diệp Quang Ban, Hoàng Văn Thung. (2001). **Ngữ pháp tiếng Việt – Tập 1**. Tái bản lần. Hà Nội : Giáo Dục
- Đái Xuân Ninh. (1978). **Hoạt động của từ tiếng Việt**. Hà Nội : Khoa học Xã hội
- Đỗ Hữu Châu. (1999). **Từ vựng - Ngữ nghĩa tiếng Việt**. In lần thứ 2. Hà Nội : Giáo Dục
- Đoàn Thiện Thuật (1999). **Ngữ âm tiếng Việt**. Hà Nội : Đại học quốc gia
- Hoàng Văn Hành, Hà Quang Năng, Nguyễn Văn Khang. (1998). **Từ tiếng Việt**. Hà Nội : Khoa học Xã hội
- Hồ Lê. (1976). **Vấn đề cấu tạo từ tiếng Việt hiện đại**. Hà Nội : Khoa học Xã hội
- Nguyễn Đức Tồn. (2001). **Phương pháp dạy và học tiếng Việt ở bậc Trung học cơ sở**. Hà Nội : Đại học quốc gia
- Nguyễn Hữu Huỳnh. (2001). **Ngữ pháp tiếng Việt**. Hà Nội : Từ điển bách khoa
- Nguyễn Như Ý. (2001). **Từ điển tiếng Việt thông dụng**. Tái bản lần thứ 1. Hà Nội : Giáo Dục
- Nguyễn Tài Cẩn. (1999). **Ngữ pháp tiếng Việt**. In lần thứ 6. Hà Nội : Đại học quốc gia
- Nguyễn Thiện Giáp. (1996). **Từ và nhận diện từ tiếng Việt**. Hà Nội : Giáo Dục
- Phan Văn Hoàn. (1995). **Vấn đề nhận diện và cấu tạo từ láy trong tiếng Việt**.
Luận án phó tiến sĩ khoa học ngữ văn. Trường Đại học Tổng hợp
Viện ngôn ngữ học. (1995). **Từ điển từ láy tiếng Việt**. Hà Nội : Giáo Dục

ภาคผนวก

สัทอักษรที่ใช้ถอดเสียงภาษาเวียดนาม

การถอดเสียงภาษาเวียดนามครั้งนี้ใช้ระบบของ Đoàn Thiện Thuật (1999 : 111 – 233) ซึ่งเป็นสัทอักษรที่ใช้เป็นทางการในประเทศเวียดนาม ดังต่อไปนี้

1. สัทอักษรแทนเสียงพยัญชนะ

พยัญชนะต้นเวียดนาม

สัทอักษร

b	/ b - /
m	/ m - /
ph	/ f - /
v	/ v - /
th	/ t ' - /
t	/ t - /
đ	/ d - /
n	/ n - /
x	/ s - /
d , gi	/ z - /
l	/ l - /
tr	/ t̚ - /
s	/ s̚ - /
r	/ ʐ - /
ch	/ c - /
c , k , q	/ k - /
ng , ngh	/ ŋ - /
kh	/ χ - /
g , gh	/ ɣ - /
-	/ ʔ - /
h	/ h - /

2. สัทอักษรแทนเสียงสระ

2.1 สัทอักษรแทนเสียงสระ

สระเดี่ยวเวียดนาม

	สัทอักษร
a (anh , ach)	/ ɛ /
â	/ ɜ /
a (ay , au)	/ ǎ /
“o” (ong , oc)	/ ɔ /
i , y	/ i /
ê	/ e /
e	/ ɛ /
ư	/ ʉ /
ơ	/ ɤ /
a	/ a /
u	/ u /
“ô, ôô”	/ o /
“o, oo”	/ ɔ /
u (uy, uê, uơ, uâ, ua) , o (oe, oa, oă)	/ u /

2.2 สัทอักษรแทนเสียงสระผสม

สระประสมเวียดนาม

	สัทอักษร
iê , ia , yê , ya	/ iɛ /
ươ , ủa	/ ʉɤ /
uô , ua	/ uo /

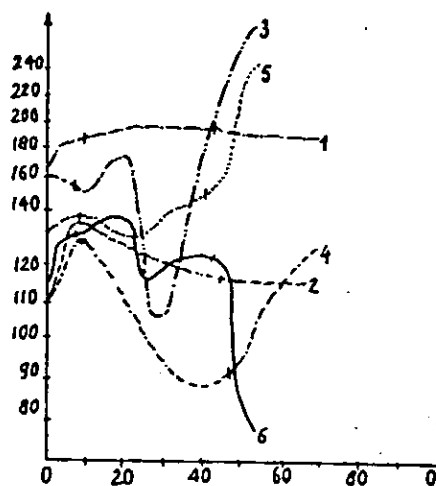
3. สัทอักษรแทนเสียงพยัญชนะท้าย

พยัญชนะท้ายเวียดนาม

	สัทอักษร
p	/ - p /
t	/ - t /
c , ch	/ - k /
m	/ - m /
n	/ - n /
ng, nh	/ - ŋ /
u , o	/ - u /
i , y	/ - i /

4. เสียงวรรณยุกต์ในภาษาเวียดนาม

วรรณยุกต์	เสียงวรรณยุกต์	ลักษณะของเสียง
1. “ ” thanh ngang	/ 1 /	สูง – ระดับ
2. “ ˊ ” thanh huyền	/ 2 /	กลาง – ระดับ
3. “ ˋ ” thanh ngã	/ 3 /	กลาง – ขึ้น
4. “ ˆ ” thanh hỏi	/ 4 /	สูง – ตก – ขึ้น
5. “ ˜ ” thanh sắc	/ 5 /	กลาง – ตก – ขึ้น
6. “ ˙ ” thanh nặng	/ 6 /	กลาง – ตก (หยุด)

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวเหิยน ธิ กิม เจา
วันเดือนปีเกิด	2 ตุลาคม 2520
สถานที่เกิด	อำเภอตามกั จังหวัดหวางนาม ประเทศเวียดนาม
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	85 / 254 ซอยรอตอนันต์1 ถนนสุขาภิบาล 2 แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพฯ 10240
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	อาจารย์
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	มหาวิทยาลัยสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ณ นครโฮจิมินห์ ประเทศเวียดนาม
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2542	B.A. (วิชาเอกภาษาอังกฤษ วิชาโทภาษาไทย) จาก มหาวิทยาลัยสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ณ นครโฮจิมินห์ ประเทศเวียดนาม
พ.ศ.2546	ศศ.ม (วิชาเอกภาษาไทย)จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประเทศไทย